III

(Valmistavat säädökset)

NEUVOSTO

NEUVOSTON ENSIMMÄISESSÄ KÄSITTELYSSÄ VAHVISTAMA KANTA (EU) N:O 4/2016

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi tarttuvista eläintaudeista sekä tiettyjen eläinterveyttä koskevien säädösten muuttamisesta ja kumoamisesta (”eläinterveyssäännöstö”)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Hyväksytty neuvostossa 14 päivänä joulukuuta 2015

(2016/C 086/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan, 114 artiklan ja 168 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3])

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Tarttuvilla eläintaudeilla ja niiden torjumiseksi tarpeellisilla toimenpiteillä voi olla tuhoisat seuraukset yksittäisille eläimille, eläinpopulaatioille, eläinten pitäjille ja taloudelle.

(2) Tarttuvilla eläintaudeilla voi olla merkittäviä vaikutuksia myös kansanterveyteen ja elintarviketurvallisuuteen, kuten viimeaikaiset kokemukset ovat osoittaneet.

(3) Haitallisia yhteisvaikutuksia voidaan havaita myös biologisen monimuotoisuuden, ilmastonmuutoksen ja muiden ympäristöön liittyvien näkökohtien suhteen. Ilmastonmuutos voi tuoda esiin uusia tauteja tai vaikuttaa olemassa olevien tautien esiintyvyyteen sekä taudinaiheuttajien ja tartunnanlevittäjien maantieteelliseen levinneisyyteen, myös luonnonvaraisten lajien osalta.

(4) Eläinterveyttä koskevista säännöistä olisi säädettävä unionin tasolla, jotta voidaan varmistaa eläinterveyteen ja kansanterveyteen sovellettavat tiukat vaatimukset unionissa sekä maatalouden ja vesiviljelyn rationaalinen kehitys ja tuottavuuden kasvu. Nämä säännöt ovat tarpeen muun muassa sen vuoksi, että edistetään sisämarkkinoiden toteutumista ja vältetään tarttuvien tautien leviäminen. Näillä säännöillä olisi myös varmistettava mahdollisimman kattavasti se, että vallitseva eläinten terveystilanne unionissa säilytetään ja sitä pyritään edelleen parantamaan.

(5) Nykyinen eläinterveyttä koskeva unionin lainsäädäntö koostuu toisiinsa liittyvistä perussäädöksistä, joissa vahvistetaan eläinterveyttä koskevat säännöt, joita sovelletaan unionin sisäiseen kauppaan, eläinten ja tuotteiden saapumiseen unioniin, tautien hävittämiseen, eläinlääkinnälliseen valvontaan, taudeista ilmoittamiseen ja eri eläinlajeihin liittyvään taloudelliseen tukeen, mutta kaiken kattavat oikeudelliset puitteet, joissa säädetään koko alaan sovellettavat yhdenmukaistetut periaatteet, puuttuvat.

([1]) EUVL C ….
([2]) EUVL C ….
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 15. huhtikuuta 2015 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 14. joulukuuta 2015.

(6) Eläinten terveyttä koskevien tavoitteiden tukemiseen liittyvistä varainhoitosäännöistä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 652/2014 ([1]) erillään tästä asetuksesta. Lisäksi eläinterveyteen liittyvien toimenpiteiden virallista valvontaa koskevia sääntöjä, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ([2]) sekä neuvoston direktiiveissä 89/662/ETY ([3]), 90/425/ETY ([4]), 91/496/ETY ([5]) ja 97/78/EY ([6]), olisi käytettävä eläinterveyttä koskevien virallisten tarkastusten sääntelyyn.

(7) Tämä asetus ei sisällä eläinten hyvinvointia säänteleviä säännöksiä. Eläinten terveys ja hyvinvointi kuitenkin liittyvät toisiinsa: eläinten parempi terveys lisää eläinten hyvinvointia ja päinvastoin. Toteutettaessa tämän asetuksen mukaisesti taudinehkäisy- ja torjuntatoimenpiteitä olisi otettava huomioon niiden vaikutus eläinten hyvinvointiin, jota tarkastellaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 13 artiklan valossa, jotta kyseisiä eläimiä varjeltaisiin vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta ja kärsimykseltä. Eläinten hyvinvointia koskevan lainsäädännön kuten neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ([7]) ja (EY) N:o 1099/2009 ([8]) soveltamista olisi jatkettava ja se olisi pantava asianmukaisesti täytäntöön. Tämän asetuksen säännöt eivät saisi olla päällekkäisiä mainitun lainsäädännön säännösten kanssa.

(8) EU:n uudesta eläinten terveyttä koskevasta strategiasta vuosiksi 2007–2013 ”Mieluummin ennaltaehkäisy kuin hoito” 19 päivänä syyskuuta 2007 annetun komission tiedonannon tavoitteena on edistää eläinten terveyttä keskittymällä ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin sekä eläintautien seurantaan, torjuntaan ja tutkimukseen, jotta eläintautien esiintyvyys vähenisi ja taudinpurkausten vaikutukset saataisiin minimoitua silloin, kun niitä esiintyy. Siinä ehdotetaan hyväksyttäväksi yksi yksinkertaistettu eläinten terveyttä koskeva sääntelykehys, jolla pyritään lähentymään kansainvälisiä standardeja ja varmistetaan samalla luja sitoutuminen eläinten terveyttä koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin.

(9) Tämän asetuksen tavoitteena on panna täytäntöön kyseisessä eläinterveyttä koskevassa strategiassa esitetyt sitoumukset ja visiot – ”yksi terveys” -periaate mukaan luettuna – yhteistä eläinten terveyspolitiikkaa koskevan unionin sääntelykehyksen vahvistamiseksi yksinkertaistetun ja joustavan eläinten terveyttä koskevan keskitetyn sääntelykehyksen avulla.

(10) Eläimillä voi olla hyvin erilaisia infektiotauteja ja muita kuin infektiotauteja. Monia tauteja voidaan hoitaa, ne vaikuttavat ainoastaan kyseiseen yksittäiseen eläimeen eivätkä leviä toisiin eläimiin tai ihmisiin. Sen sijaan tarttuvilla taudeilla voi olla eläinterveyteen tai kansanterveyteen laajempi, eläinpopulaation tai väestön tasolla tuntuva vaikutus. Tässä asetuksessa säädetyt eläinterveyttä koskevat säännöt olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan tarttuvia tauteja.

(11) Kyseisiä eläinterveyttä koskevia sääntöjä vahvistettaessa on olennaisen tärkeää tarkastella eläinterveyden yhteyksiä kansanterveyteen, ympäristöön, elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen, eläinten hyvinvointiin, ruokaturvaan sekä taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja kulttuurisiin näkökohtiin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä, neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004, (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta sekä neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 882/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta (EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1).

([3]) Neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989, eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13).

([4]) Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29).

([5]) Neuvoston direktiivi 91/496/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista ja direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta (EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56).

([6]) Neuvoston direktiivi 97/78/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 1997, kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9).

([7]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1/2005, tehty 22 päivänä joulukuuta 2004, eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/EY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 muuttamisesta (EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1).

([8]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1099/2009, annettu 24 päivänä syyskuuta 2009, eläinten suojelusta lopetuksen yhteydessä (EUVL L 303, 18.11.2009, s. 1).

(12) Sopimuksella terveys- ja kasvinsuojelutoimista (SPS-sopimus), jonka osapuoli unioni on, säännellään ihmisten, eläinten tai kasvien elämän tai terveyden suojelemiseksi tarvittavien toimien käyttöä, jotta niillä ei sattumanvaraisesti tai perusteettomasti syrjitä joitain Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä. Jos voimassa on kansainvälisiä standardeja, niitä on käytettävä perustana. SPS-sopimuksen osapuolilla on kuitenkin oikeus vahvistaa omat asiaankuuluvat standardinsa edellyttäen, että kyseiset standardit perustuvat tieteelliseen näyttöön.

(13) Eläinterveyden osalta SPS-sopimuksessa viitataan Maailman eläintautijärjestön (OIE), standardeihin, siltä osin kuin kyse on eläinterveyttä koskevista vaatimuksista kansainvälisessä kaupassa. Kaupan häiriöriskin vähentämiseksi eläinterveyttä koskevissa unionin toimenpiteissä olisi pyrittävä suhteellisen lähelle OIE:n standardeja.

(14) Erityisolosuhteissa, joissa ilmenee merkittävä eläinten terveyteen tai kansanterveyteen kohdistuva riski mutta joissa asiasta vallitsee tieteellinen epävarmuus, SPS-sopimuksen 5 artiklan 7 kohdassa, jota on tulkittu unionin tarpeisiin ennalta varautumisen periaatteesta 2 päivänä helmikuuta 2000 annetussa komission tiedonannossa, annetaan kyseisen sopimuksen sopimuspuolille mahdollisuus hyväksyä saatavilla oleviin merkityksellisiin tietoihin perustuvia väliaikaisia toimenpiteitä. Tällaisissa olosuhteissa asianomaisen sopimuspuolen edellytetään hankkivan kohtuullisen ajan kuluessa lisätiedot, joita tarvitaan riskin objektiivisempaan arviointiin ja sen mukaiseen toimenpiteen tarkasteluun.

(15) Riskinarviointi, johon tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden on perustuttava, olisi tehtävä saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella riippumattomasti, objektiivisesti ja avoimesti. Lisäksi olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ([1]) 22 artiklan 1 kohdalla perustetun Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen lausunnot.

(16) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 ([2]) säädetään tiettyjä eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita koskevista, sekä kansanterveyteen että eläinten terveyteen liittyvistä säännöistä, jotta ehkäistään ja minimoidaan kyseisistä tuotteista kansanterveydelle ja eläinten terveydelle aiheutuvat riskit ja suojataan etenkin elintarvike- ja rehuketjun turvallisuus. Päällekkäisyyksien välttämiseksi unionin lainsäädännössä tätä asetusta olisi näin ollen sovellettava eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin ainoastaan niissä tapauksissa, joista asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 ei ole säädetty erityisiä sääntöjä ja joihin liittyy eläinten terveysriski. Asetuksessa (EY) N:o 2069/2009 ei säädetä esimerkiksi siitä, miten eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita käsitellään taudintorjuntatoimenpiteiden yhteydessä, ja siten nämä seikat kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan.

(17) Lisäksi tarttuvia eläintauteja – mukaan lukien ihmisiin tarttuvat taudit eli zoonoosit – koskevia erityissääntöjä on jo vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 999/2001 ([3]), Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/99/EY ([4]) sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 ([5]), ja ihmisessä esiintyviä tartuntatauteja koskevia erityissääntöjä on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1082/2013/EU ([6]). Näiden säädösten olisi edelleen oltava voimassa tämän asetuksen tultua hyväksytyksi. Päällekkäisyyksien välttämiseksi unionin lainsäädännössä tätä asetusta olisi vastaavasti sovellettava zoonooseihin ainoastaan niissä tapauksissa, joiden osalta ei ole vahvistettu erityisiä sääntöjä kyseisissä muissa unionin säädöksissä. Lisäksi tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta unionin muissa säädöksissä esimerkiksi eläinten lääkitsemisen ja eläinten hyvinvoinnin aloilla säädettyjä sääntöjä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveyssäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/99/EY, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, tiettyjen zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta, neuvoston päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 92/117/ETY kumoamisesta (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31).

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2160/2003, annettu 17 päivänä marraskuuta 2003, salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnasta (EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1).

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1082/2013/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, valtioiden rajat ylittävistä vakavista terveysuhkista ja päätöksen N:o 2119/98/EY kumoamisesta (EUVL L 293, 5.11.2013, s. 1).

(18) Pidettävillä eläimillä esiintyvillä taudeilla voi olla vakavia vaikutuksia maatalouteen ja vesiviljelyyn, kansanterveyteen, ympäristöön ja biologiseen monimuotoisuuteen. Taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä on kuitenkin usein helpompi soveltaa ihmisten pitämiin eläimiin kuin luonnonvaraisiin eläimiin.

(19) Myös luonnonvaraisten eläinten populaatioissa esiintyvillä taudeilla voi kuitenkin olla haitallisia vaikutuksia maatalouteen ja vesiviljelyyn, kansanterveyteen, ympäristöön ja biologiseen monimuotoisuuteen. Sen vuoksi on aiheellista, että kyseisissä tapauksissa myös luonnonvaraiset eläimet kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan, sekä näiden tautien mahdollisina uhreina että niiden tartunnanlevittäjinä. Tässä asetuksessa ”luonnonvaraisilla eläimillä” tarkoitetaan kaikkia muita kuin pidettäviä eläimiä, mukaan lukien irrallaan tavatut ja villiintyneet eläimet, vaikka ne kuuluvat tavanomaisiin kotieläinlajeihin.

(20) Eläintaudit eivät tartu pelkästään eläinten välisissä tai eläinten ja ihmisten välisissä suorissa kontakteissa. Ne leviävät myös vesiväylien ja ilman välityksellä, tartunnanlevittäjien kuten hyönteisten avulla tai keinosiemennyksessä käytettävän siemennesteen, munasolujen ja alkioiden välityksellä sekä munasolujen luovutuksen tai alkionsiirron yhteydessä. Taudinaiheuttajia voi olla myös elintarvikkeissa ja muissa eläinperäisissä tuotteissa, kuten nahassa, turkiksissa, höyhenissä, sarvissa tai missä tahansa muussa eläimen ruhosta saadussa materiaalissa. Lisäksi taudinaiheuttajat voivat levitä kuljetusvälineiden, laitteiden, rehun sekä heinien ja olkien välityksellä. Eläinterveyttä koskevien vaikuttavien sääntöjen on sen vuoksi katettava kaikki infektioiden leviämistiet ja kaikki niihin liittyvät materiaalit.

(21) Eläintaudeilla voi olla haitallisia vaikutuksia eläinlajien levinneisyyteen luonnossa, ja siten ne voivat vaikuttaa biologiseen monimuotoisuuteen. Tällaisia eläintauteja aiheuttavia mikro-organismeja voidaan sen vuoksi pitää Yhdistyneiden kansakuntien biologista monimuotoisuutta koskevassa yleissopimuksessa tarkoitettuina vieraslajeina. Tässä asetuksessa säädetyissä toimenpiteissä otetaan huomioon myös biologinen monimuotoisuus, ja sen vuoksi sitä olisi sovellettava sellaisiin eläinlajeihin ja taudinaiheuttajiin, haitallisiksi vieraslajeiksi luokitellut lajit mukaan luettuina, joiden välityksellä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat taudit tarttuvat tai joihin kyseiset taudit vaikuttavat.

(22) Ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä säädetään erikseen maa- ja vesieläimiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista säännöistä. Neuvoston direktiivissä 2006/88/EY ([1]) säädetään vesiviljelyeläimiin sovellettavista erityisistä säännöistä. Useimmiten hyvän eläinterveyden hallinnan sekä hyvän kotieläintalouden perusperiaatteita voidaan kuitenkin soveltaa kumpaankin eläinlajiryhmään. Näin ollen sekä maa- että vesieläinten olisi kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan, ja siinä olisi mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava kyseiset eläinterveyttä koskevat säännöt. Etenkin pitopaikkojen rekisteröintiin ja hyväksymiseen sekä eläinten jäljitettävyyteen ja siirtoihin unionissa liittyvien näkökohtien osalta tässä asetuksessa pitäydytään kuitenkin aiempaan lähestymistapaan eli siinä säädetään erilliset eläinterveyttä koskevat säännöt maa- ja vesieläimille, mikä johtuu näiden eläinten erilaisesta elinympäristöstä ja eläinten terveyden suojelun erilaisista vaatimuksista.

(23) Ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä ja erityisesti neuvoston direktiivissä 92/65/ETY ([2]) säädetään myös sellaisten muiden eläinlajien, kuten matelijoiden, sammakkoeläinten, merinisäkkäiden ja muiden lajien, eläinten terveyttä koskevista perussäännöistä, joista ei säädetä muissa unionin säädöksissä ja jotka eivät kuulu tässä asetuksessa määriteltyihin vesi- tai maaeläimiin. Tällaiset lajit eivät tavallisesti aiheuta merkittävää terveysriskiä ihmisille tai toisille eläimille, ja siksi niihin sovelletaan sääntöjä vain harvoin tai niihin ei sovelleta sääntöjä lainkaan. Tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten välttämiseksi tässä asetuksessa olisi pitäydyttävä aiemmin omaksuttuun lähestymistapaan eli säädettävä oikeudellinen kehys, joka mahdollistaa kyseisten eläinten ja niistä saatavien tuotteiden siirtoihin sovellettavien eläinten terveyttä koskevien sääntöjen vahvistamisen, jos asiaan liittyvät riskit niin edellyttävät.

(24) Ihmiset pitävät usein tiettyjä eläinlajeja lemmikki- ja seuraeläiminä kotitalouksissaan. Tällaisten lemmikkieläinten, myös koristevesieläinten, pitäminen puhtaasti yksityisiin tarkoituksiin kotitalouksissa sisätiloissa tai ulkona aiheuttaa yleensä pienemmän terveysriskin kuin laajamittaisempi eläinten pito tai siirtäminen, mikä on yleistä maataloudessa, vesiviljelyssä, eläinsuojissa ja eläinten kuljetuksessa yleisemmin. Sen vuoksi näihin lemmikkieläimiin ei olisi aiheellista soveltaa yleisiä vaatimuksia, jotka koskevat rekisteröintiä, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä siirtoja

([1]) Neuvoston direktiivi 2006/88/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 2006, vesiviljelyeläimiin ja niistä saataviin tuotteisiin sovellettavista eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista sekä vesieläinten tiettyjen tautien ehkäisemisestä ja torjunnasta (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 14).

([2]) Neuvoston direktiivi 92/65/ETY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 1992, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista eläinten, siemennesteen, munasolujen ja alkioiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa siltä osin, kuin niitä eivät koske direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I jaksossa mainittujen erityisten yhteisön säädösten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset (EYVL L 268, 14.9.1992, s. 54).

unionissa, koska se aiheuttaisi perusteettomia hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia. Rekisteröinti- sekä kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksia ei näin ollen pitäisi soveltaa lemmikkieläinten pitäjiin. Lisäksi olisi sovellettava erityisiä sääntöjä lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin unionissa.

(25) Jotkin määritellyt eläinryhmät, joihin sovellettavat erityiset eläinten terveyttä koskevat säännöt vahvistetaan tässä asetuksessa, on kyseisen ryhmän moninaisuuden vuoksi tarpeen esittää liitteessä eläinlajien luettelona. Tämä koskee sorkka- ja kavioeläinten ryhmää. Kyseistä luetteloa saattaa olla tarpeen muuttaa tulevaisuudessa taksonomian muutosten vuoksi. Jotta tällaiset muutokset voidaan ottaa huomioon, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen liitteessä II olevaa sorkka- ja kavioeläinten luetteloa.

(26) Kaikkia tarttuvia eläintauteja ei voida tai ei pitäisi ehkäistä ja torjua sääntelytoimenpiteillä esimerkiksi siinä tapauksessa, että tauti on levinnyt liian laajalle, diagnoosivälineitä ei ole käytettävissä tai yksityissektori pystyy itse toteuttamaan toimenpiteitä taudin torjumiseksi. Tarttuvien eläintautien ehkäisemiseksi tai torjumiseksi tarkoitetuilla sääntelytoimenpiteillä voi olla merkittäviä talousvaikutuksia asianomaisille aloille, ja ne saattavat aiheuttaa häiriöitä kaupankäynnille. Sen vuoksi on tärkeää, että sellaisia toimenpiteitä toteutetaan ainoastaan silloin, kun ne ovat oikeasuhteisia ja tarpeellisia, esimerkiksi kun jokin tauti aiheuttaa tai sen epäillään aiheuttavan merkittävän riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle.

(27) Lisäksi tarttuvien eläintautien taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteet olisi muokattava kunkin tarttuvan taudin mukaiseksi, jotta taudin yksilöllinen epidemiologinen profiili ja seuraukset sekä sen levinneisyys unionissa voidaan ottaa huomioon. Kuhunkin tautiin liittyvien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden olisi siksi oltava tautikohtaisia.

(28) Tarttuvien eläintautien osalta tautitilaan liittyy yleensä infektion kliinisiä oireita tai patologisia ilmentymiä. Koska tämän asetuksen tavoitteena on ehkäistä tiettyjen tarttuvien eläintautien leviäminen ja hävittää kyseiset taudit, taudin määritelmä olisi laajennettava kattamaan taudinaiheuttajien muut kantajat.

(29) Jotkin tarttuvat eläintaudit eivät leviä helposti muihin eläimiin tai ihmisiin, ja sen vuoksi ne eivät aiheuta laajamittaista vahinkoa taloudelle tai biologiselle monimuotoisuudelle. Näin ollen niistä ei aiheudu unionissa vakavaa uhkaa eläinten terveydelle tai kansanterveydelle, ja niihin voidaan tarvittaessa puuttua kansallisin säännöin.

(30) Niiden tarttuvien eläintautien osalta, joihin ei sovelleta unionin tasolla säädettyjä toimenpiteitä mutta joilla on jonkin verran taloudellista merkitystä paikallistason yksityissektoriin, tämän yksityissektorin olisi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten avustamana toteutettava kyseisten tautien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteitä esimerkiksi itsesääntelytoimenpiteiden tai käytännesääntöjen laadinnan avulla.

(31) Toisin kuin johdanto-osan 29 ja 30 kappaleessa kuvatut tarttuvat eläintaudit, erittäin tarttuvat eläintaudit saattavat levitä helposti rajojen yli, ja jos ne ovat myös zoonooseja, ne voivat vaikuttaa myös kansanterveyteen ja elintarviketurvallisuuteen. Sen vuoksi tätä asetusta olisi sovellettava erittäin tarttuviin eläintauteihin ja zoonooseihin.

(32) Mikrobilääkeresistenssi, joka tarkoittaa mikro-organismien kykyä säilyä hengissä tai kasvaa sellaisessa pitoisuudessa mikrobilääkettä, joka yleensä on riittävä saman lajin mikro-organismien kasvun hillitsemiseksi tai niiden tappamiseksi, on lisääntymässä. Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin aiheuttamien kasvavien uhkien torjumiseksi” suositetussa toimessa nro 5 korostetaan tämän asetuksen ennaltaehkäisevää merkitystä ja sen seurauksena odotettavaa antibioottien käytön vähentymistä eläimillä. Tällainen mikro-organismien vastustuskyky mikrobilääkkeille, joilla aiemmin oli niihin vaikutus, vaikeuttaa ihmisissä ja eläimissä esiintyvien tartuntatautien hoitoa ja voi näin ollen olla uhka ihmisten tai eläinten terveydelle. Tämän vuoksi mikrobilääkeresistenssin kehittäneitä mikro-organismeja olisi käsiteltävä tarttuvina tauteina, ja niiden olisi näin ollen kuuluttava tämän asetuksen soveltamisalaan. Tämä mahdollistaa tapauksen mukaan ja tarvittaessa toimien toteuttamisen mikrobilääkeresistenttejä organismeja vastaan.

(33) Tiettyihin tauteihin tai lajeihin liittyvät uudet vaarat voivat kehittyä etenkin kaupankäyntimallien, ympäristön, ilmaston, kotieläintalouden tai maatalousperinteiden muutosten sekä yhteiskunnallisten muutosten tuloksena. Lisäksi tieteellinen edistys voi tuottaa uutta tietoa ja lisätä tietoisuutta olemassa olevista taudeista. Toisaalta nykyisin merkittävät taudit ja lajit saattavat tulevaisuudessa marginalisoitua. Näistä syistä tämän asetuksen soveltamisalan olisi oltava laaja, ja siinä vahvistettavien sääntöjen olisi kohdistuttava tauteihin, jotka ovat yhteiskunnan kannalta tärkeitä.

OIE on Euroopan komission tuella laatinut tutkimuksen ”Listing and categorisation of priority animal diseases, including those transmissible to humans” (ensisijaisten eläintautien, myös ihmisiin tarttuvien tautien, luettelointi ja luokitus) ja välineen tätä varten tautien priorisointi- ja luokitusjärjestelmän kehittämiseksi. Mainittu väline on esimerkki järjestelmällisestä lähestymistavasta eläintauteja koskevien tietojen keräämiseksi ja arvioimiseksi.

(34) On tarpeen perustaa yhdenmukaistettu tarttuvien eläintautien luettelo, jäljempänä ”luetteloidut taudit”, jotka muodostavat riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle joko kaikkialla unionissa tai vain joissakin sen osissa. Tässä asetuksessa jo määriteltyjä viittä tautia olisi täydennettävä liitteessä olevalla tautiluettelolla. Komission olisi tarkistettava ja muutettava tätä liitettä tiettyjen kriteerien mukaisesti. Komissiolle olisi sen vuoksi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä, jotka koskevat kyseisen liitteen muuttamista.

(35) Tulevaisuudessa saattaa esiintyä uusia tauteja, jotka voivat aiheuttaa vakavia riskejä kansanterveydelle ja eläinten terveydelle ja vaikuttaa terveyteen, talouteen tai ympäristöön. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisten uusien tautien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteistä asianmukaisten toimenpiteiden toteuttamiseksi näiden tautien mahdollisiin kielteisiin seurauksiin puuttumiseksi, vaikka niitä ei vielä olekaan kokonaan arvioitu mahdollista luettelointia varten. Tällaiset toimenpiteet eivät vaikuta hätätoimenpiteisiin, ja niitä voidaan soveltaa edelleen uusiin tauteihin odotettaessa päätöstä niiden luetteloinnista.

(36) Luetteloidut taudit edellyttävät erilaisia hallinnointiperiaatteita. Jotkin helposti leviävät tartuntataudit, joita ei nykyisin esiinny unionissa, vaativat tiukkoja toimenpiteitä, joiden avulla ne hävitetään heti niiden ilmaannuttua. Tapauksissa, joissa kyseisiä tauteja ei ripeästi hävitetä vaan ne saavat endeemisen luonteen, edellytetään pitkän aikavälin pakollista hävittämisohjelmaa. Muiden, joissain unionin osissa jo esiintyvien tautien osalta edellytetään pakollista tai valinnaista hävittämistä. Näissä tapauksissa on aiheellista asettaa eläinten ja tuotteiden siirtoja koskevia rajoituksia, kuten siirtojen kieltämistä alueille ja alueilta, joilla tautia esiintyy, tai testattava kyseiset eläimet tai tuotteet ennen lähettämistä. Toisaalta kyseisen taudin levinneisyyden seurantaohjelma saattaa riittää ilman muita toimenpiteitä.

(37) Olisi säädettävä kriteereistä sen varmistamiseksi, että kaikki merkitykselliset näkökohdat tutkitaan päätettäessä, mitkä tarttuvat eläintaudit olisi tämän asetuksen soveltamiseksi merkittävä luetteloon.

(38) Tässä asetuksessa vahvistettuja, tietyn tarttuvan eläintaudin ehkäisy- ja torjuntasääntöjä olisi sovellettava eläinlajeihin, jotka voivat tartuttaa kyseisen taudin olemalla sille alttiina tai toimimalla sen tartunnanlevittäjinä. Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, on tarpeen perustaa sellaisten lajien yhdenmukaistettu luettelo, joihin tiettyjä luetteloituja tauteja koskevia unionin tason toimenpiteitä sovelletaan, jäljempänä ”luetteloidut lajit”, ja sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisesta luettelosta.

(39) Luokitteluprosessin olisi perustuttava etukäteen määriteltyihin kriteereihin kuten kyseisen luetteloidun taudin profiiliin, sen vaikutustasoon eläinten terveyteen ja kansanterveyteen, eläinten hyvinvointiin ja unionin talouteen, sen leviämisriskiin sekä kyseisen luetteloidun taudin ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden käytettävyyteen. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa säätää siitä, mitä sääntöjä kuhunkin luetteloituun tautiin on sovellettava.

(40) Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava luetteloituihin tauteihin, joita ei tavanomaisesti esiinny unionissa ja joiden hävittämiseksi toteutetaan ehdottomasti toimenpiteitä heti, kun ne havaitaan (esimerkiksi klassinen sikarutto), luetteloituihin tauteihin, jotka on torjuttava kaikissa jäsenvaltioissa niiden hävittämiseksi kaikkialta unionista (nautojen luomistaudin tyyppiset taudit), luetteloituihin tauteihin, jotka ovat merkityksellisiä muutamille jäsenvaltioille ja joita varten tarvitaan toimenpiteitä, jotta tautien leviäminen estetään sellaisiin unionin osiin, jotka ovat virallisesti tautivapaita tai joilla on hävittämisohjelmat kyseisiä luetteloituja tauteja varten (esimerkiksi nautojen tarttuva rinotrakeiitti), luetteloituihin tauteihin, jotka edellyttävät toimenpiteitä niiden leviämisen estämiseksi unioniin kulkeutumisen tai jäsenvaltioiden välisten siirtojen yhteydessä (hevosen näivetystaudin tyyppiset taudit) sekä luetteloidut taudit, joita on seurattava unionissa (pernaruton tyyppiset taudit).

(41) Tietyn taudin tautiprofiili saattaa muuttua, samoin tautiin liittyvät riskit ja muut olosuhteet. Tämän varalta komissiolle siirrettävään täytäntöönpanovaltaan olisi sisällytettävä myös valta muuttaa tietyn luetteloidun taudin luokkaa ja näin siihen kohdistettavia toimenpiteitä.

(42) Eläinten parissa työskentelevillä toimijoilla on parhaat edellytykset tarkkailla eläinten terveyttä ja varmistaa se sekä valvoa vastuullaan olevia tuotteita. Siksi heillä tulisi olla ensisijainen vastuu eläintautien leviämisen ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden toteuttamisesta ja vastuullaan olevien tuotteiden valvonnasta.

(43) Bioturvaaminen on tärkeimpiä toimijoiden ja muiden eläinten parissa työskentelevien käytössä olevia ennaltaehkäisyn välineitä, joilla ehkäistään tarttuvien eläintautien kulkeutuminen eläinpopulaatioon, kehittyminen siinä ja leviäminen edelleen. Bioturvaamisen merkitys tunnustetaan myös tämän asetuksen hyväksymiseen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa, jossa nimenomaisesti arvioidaan sen mahdolliset vaikutukset. Hyväksyttyjen bioturvaamistoimenpiteiden olisi oltava riittävän joustavia, niiden olisi sovittava tuotantotyyppiin ja kyseessä oleviin eläinlajeihin tai -luokkiin ja niissä olisi otettava huomioon paikalliset olosuhteet ja tekninen kehitys. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää vähimmäisvaatimuksista, jotka ovat tarpeen bioturvaamistoimenpiteiden yhdenmukaiseksi soveltamiseksi jäsenvaltioissa. Toimijoilla, jäsenvaltioilla tai komissiolla on kuitenkin aina mahdollisuus edistää tarttuvien tautien ennaltaehkäisyä tiukemmin bioturvaamista koskevin vaatimuksin laatimalla omat hyviä käytäntöjä koskevat oppaansa. Bioturvaaminen saattaa vaatia jossakin määrin ennakkoinvestointeja, mutta tuloksena olevan eläintautien vähenemisen tulisi olla myönteinen kannustin toimijoille.

(44) Biosidivalmisteilla, kuten desinfiointiaineilla, joita käytetään eläinlääkintähygienian tarpeisiin tai elintarvikkeiden ja rehun käsittelypaikoissa, sekä hyönteismyrkyillä, karkottimilla tai jyrsijämyrkyillä on tärkeä osuus bioturvaamisstrategioissa sekä maatiloilla että eläinkuljetusten aikana. Niiden pitäisi näin ollen katsoa kuuluvan bioturvaamiseen.

(45) Eläinterveyttä koskeva tietämys, joka kattaa taudin oireet ja seuraukset sekä mahdolliset ennaltaehkäisykeinot, kuten bioturvaamisen, käsittelyn ja valvonnan, on tehokkaan eläinterveyden hallinnan ennakkoedellytys ja olennaisen tärkeä tekijä varmistettaessa eläintautien varhainen havaitseminen. Toimijoiden ja eläinalan ammattilaisten olisi sen vuoksi hankittava tällaiset tarvittavat tiedot. Nämä tiedot voi hankkia eri tavoin, esimerkiksi virallisen koulutuksen avulla sekä maatalousalalla olemassa olevan maatilojen neuvontajärjestelmän välityksellä taikka epävirallisella koulutuksella, jossa kansallisilla ja unionin tason maataloustuottajajärjestöillä ja muilla organisaatioilla voi olla tärkeä merkitys.

(46) Eläinlääkäreillä ja vesieläinlääkinnän ammattilaisilla on keskeinen asema kaikessa eläinterveyden hallinnassa, ja tässä asetuksessa olisi säädettävä heidän rooliaan ja vastuutaan koskevista yleisistä säännöistä.

(47) Eläinlääkäreiden koulutus ja ammattipätevyys osoittavat, että he ovat hankkineet muun muassa tautien diagnosoinnin ja eläinten hoitamisen edellyttämät tiedot, taidot ja valmiudet. Lisäksi joissain jäsenvaltioissa on historiallisista syistä tai siksi, että vesieläinten tauteja hoitavia eläinlääkäreitä ei ole, vesieläinlääkinnän ammattilaisiksi kutsuttu erityisammattiryhmä. Nämä ammattilaiset eivät perinteisesti ole eläinlääkäreitä, mutta he harjoittavat vesieläinlääkintää. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi kunnioitettava kyseisten jäsenvaltioiden päätöstä tunnustaa tämä ammatti. Kyseisissä tapauksissa vesieläinlääkinnän ammattilaisilla olisi työalansa osalta oltava samat vastuut ja velvollisuudet kuin eläinlääkäreillä. Tämä lähestymistapa on vesieläinten terveyttä koskevan OIE:n säännöstön mukainen.

(48) Jäsenvaltiot ja etenkin niiden eläinten terveydestä vastaavat toimivaltaiset viranomaiset kuuluvat tarttuvien eläintautien ennaltaehkäisyn ja torjunnan keskeisiin toimijoihin. Eläinten terveydestä vastaavalla toimivaltaisella viranomaisella on tärkeä asema suhteessa seurantaan, hävittämiseen, taudintorjuntatoimenpiteisiin, valmiussuunnitteluun ja tauteja koskevan tietoisuuden lisäämiseen samoin kuin eläinten siirtojen helpottamisessa ja kansainvälisessä kaupassa myöntäessään eläinten terveystodistuksia. Voidakseen suorittaa tämän asetuksen mukaiset tehtävänsä jäsenvaltioilla on oltava käytössään riittävät taloudelliset, infrastruktuuri- ja henkilöstöresurssit koko alueellaan, mukaan lukien laboratoriovalmiudet sekä tieteellinen ja muu tarvittava tietotaito.

(49) Toimivaltaiset viranomaiset eivät rajallisten resurssiensa vuoksi aina kykene toteuttamaan kaikkia tässä asetuksessa vaadittuja toimia. Sen vuoksi on tarpeen säätää oikeusperustasta, joka koskee tiettyjen tehtävien suorittamisen siirtämistä eläinlääkäreille, jotka eivät ole virkaeläinlääkäreitä. Samasta syystä jäsenvaltioille olisi annettava lupa sallia myös luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden suorittaa tiettyjä tehtäviä tietyin edellytyksin.

(50) Jotta varmistetaan, että taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden yleistä soveltamista kaikkialla unionissa koskevat tarpeelliset edellytykset vahvistetaan, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muiden sellaisten tehtävien suorittamisen siirtämistä, jotka toimivaltainen viranomainen voi siirtää muille eläinlääkäreille kuin virkaeläinlääkäreille.

(51) Optimaalinen eläinterveyden hallinta voi toteutua ainoastaan yhteistyönä eläinten pitäjien, toimijoiden, eläinlääkäreiden, eläinlääkinnän ammattilaisten, muiden sidosryhmien ja kauppakumppanien kanssa. Heidän tukensa varmistamiseksi on tarpeen järjestää selkeällä, avoimella ja osallistavalla tavalla päätöksentekomenettelyt ja tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen.

(52) Toimivaltaisen viranomaisen olisi myös toteutettava asianmukaiset tiedottamistoimet etenkin silloin, kun on perustellut syyt epäillä, että eläimet tai tuotteet saattavat aiheuttaa eläinten terveyteen tai kansanterveyteen kohdistuvan riskin, tai kun kyseessä on yleinen etu. Näissä tapauksissa kyseiset eläimet tai tuotteet voivat olla peräisin unionista tai saapua unioniin sen ulkopuolelta. Tällaisia tuotteita saattavat tuoda unioniin myös unionin ulkopuolella matkustavat henkilöt matkatavaranaan. Kansalaisille annettavien tietojen olisi näin ollen katettava myös tällaisiin tilanteisiin liittyvät riskit.

(53) Jotta vältetään taudinaiheuttajien vapautuminen laboratorioista, tutkimuslaitoksista ja muista taudinaiheuttajia käsittelevistä laitoksista, on olennaisen tärkeää, että ne toteuttavat asianmukaiset bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyvät toimenpiteet. Tässä asetuksessa olisi siksi säädettävä turvallisuustoimenpiteistä, jotka on toteutettava käsiteltäessä tai kuljetettaessa tällaisia taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita. Asiaa koskevaa velvoitetta olisi sovellettava myös kaikkiin luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, jotka osallistuvat tällaiseen toimintaan. Jotta varmistetaan turvallisuusstandardien noudattaminen käsiteltäessä helposti tarttuvia taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kyseisissä laboratorioissa, tutkimuslaitoksissa ja muissa laitoksissa toteutettavia turvallisuustoimenpiteitä sekä taudinaiheuttajien siirtoja.

(54) Varhainen havaitseminen ja selkeä taudeista ilmoittamisen ja raportoinnin ketju ovat tehokkaan taudintorjunnan olennaisia edellytyksiä. Jotta reagointi on tehokasta ja nopeaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että jokaisesta tiettyjen luetteloitujen tautien epäilystä tai taudinpurkauksen vahvistumisesta olisi välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

(55) Eläinlääkärit ovat tautitutkimuksen avaintoimijoita ja keskeisiä linkkejä toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen välillä. Sen vuoksi asianomaisten toimijoiden olisi ilmoitettava eläinlääkäreille eläinten epätavallisesta kuolleisuudesta, muista vakavista tautiongelmista tai tuotantomäärien merkittävästä vähentymisestä määrittämättömästä syystä.

(56) Jotta varmistetaan toimiva ja tehokas ilmoittaminen ja selvennetään epätavallisen kuolleisuuden ja muiden vakavien tautien merkkien olosuhteita, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kriteerejä, joiden perusteella määritetään, milloin on kyse ilmoittamista edellyttävistä olosuhteista, sekä soveltuvissa tapauksissa tarkempia tutkimuksia koskevia sääntöjä.

(57) On erittäin tärkeää, että jäsenvaltion olisi välittömästi ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiettyjen luetteloitujen tautien puhkeamisesta alueellaan. Tällaisen ilmoittamisen ansiosta naapurijäsenvaltiot ja muut jäsenvaltiot, joita asia koskee, voivat tarvittaessa toteuttaa varotoimenpiteitä.

(58) Toisaalta joidenkin tautien osalta välitön ilmoittaminen ja toimien toteuttaminen eivät ole tarpeellisia. Tällaisissa tapauksissa on tärkeää koota tietoja ja raportoida kyseisten tautien esiintymisestä tautitilanteen valvomiseksi ja toteuttaa tarvittaessa taudinehkäisy- ja torjuntatoimenpiteitä. Tätä raportointivelvollisuutta voidaan soveltaa myös tauteihin, joista edellytetään unioninlaajuista ilmoittamista mutta joista tarvitaan lisätietoja tehokkaiden taudinehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden toteuttamiseksi. Jotta varmistetaan, että kunkin taudin leviämisen ehkäisemiseksi tai taudin torjumiseksi tarvittavat paikkansapitävät tiedot kerätään oikea-aikaisesti, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä siitä, mistä seikoista on raportoitava.

(59) Taudeista ilmoittamisen ja raportoinnin tärkein tarkoitus on tuottaa luotettavaa, avointa ja käytettävissä olevaa epidemiologista tietoa. Unionin tasolla olisi perustettava sähköinen vuorovaikutteinen tietojärjestelmä luetteloitujen tautien ja tarvittaessa uusien tautien tai mikrobilääkeresistenttien taudinaiheuttajien seurantaa koskevien tietojen tehokasta keruuta ja hallinnointia varten. Tällainen järjestelmä edistäisi optimaalista tietojen saatavuutta, helpottaisi

tiedonvaihtoa ja vähentäisi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hallinnollista rasitetta yhdistämällä unionin tason ja kansainvälisen tason ilmoitukset ja raportoinnin yhdeksi prosessiksi OIE:n tietokannan välityksellä. Lisäksi olisi varmistettava johdonmukaisuus direktiivin 2003/99/EY mukaiseen tietojen vaihtoon nähden.

(60) Jotta voidaan varmistaa taudeista ilmoittamista ja raportointia koskevien unionin sääntöjen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta sellaisten tautien luettelon laatimiseksi, joihin sovelletaan tässä asetuksessa vahvistettuja unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia koskevia sääntöjä, sekä taudeista ilmoittamisessa ja raportoinnissa tarvittavien menettelyjen, esitysmuotojen ja tiedonvaihdon määrittämiseksi.

(61) Seuranta on keskeisen tärkeää taudintorjuntapolitiikassa. Seurannan avulla pitäisi olla mahdollista havaita tarttuvat eläintaudit varhaisessa vaiheessa ja ilmoittaa niistä tehokkaasti, jotta asianomainen toimiala ja toimivaltainen viranomainen voivat tarvittaessa soveltaa oikea-aikaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä ja hävittää kyseisen taudin. Lisäksi seurannan tulisi tuottaa tietoja kunkin jäsenvaltion ja unionin eläinten terveystilanteesta tautivapauden vahvistamisen perusteeksi ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan helpottamiseksi.

(62) Toimijat tarkkailevat eläimiään säännöllisesti, ja heillä on parhaat edellytykset havaita epätavallinen kuolleisuus tai muut vakavat taudin oireet. Sen vuoksi toimijat ovat kaiken seurannan kulmakivi, ja he ovat toimivaltaisen viranomaisen suorittaman seurannan kannalta olennaisen tärkeitä.

(63) Toimijoiden ja eläinlääkärien tai vesieläinlääkinnän ammattilaisten välisen tiiviin yhteistyön ja tietojenvaihdon varmistamiseksi ja toimijoiden suorittaman seurannan täydentämiseksi pitopaikoissa olisi tehtävä eläinterveyskäyntejä, siten kuin tuotantotyyppi ja muut asiankuuluvat seikat huomioon ottaen on tarkoituksenmukaista. Jotta voidaan varmistaa eläinterveyskäyntien yhdenmukainen suorittaminen, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa vähimmäisvaatimukset.

(64) On tärkeää, että toimivaltaisella viranomaisella on käytössä seurantaa edellyttävien luetteloitujen tautien seurantajärjestelmä. Tämän pitäisi koskea myös uusia tauteja, koska kyseisen taudin mahdolliset terveysriskit olisi arvioitava ja epidemiologisia tietoja kerättävä tällaista arviointia varten. Resurssien käytön optimoimiseksi tietoja olisi kerättävä, levitettävä ja käytettävä mahdollisimman toimivalla ja tehokkaalla tavalla.

(65) Seurannan menetelmät, suoritustiheys ja tehokkuus olisi mukautettava kuhunkin tautiin sopivaksi, ja niissä olisi otettava huomioon seurannan tarkoitus, eläinten terveystilanne asianomaisella vyöhykkeellä sekä mahdollinen toimijoiden suorittama lisäseuranta. Aiheelliset epidemiologisen seurannan toimet voisivat ulottua yksinkertaisesta, luetteloidun tai uuden taudin tai muiden poikkeamien, kuten epätavallisen kuolleisuuden tai muiden taudin merkkien esiintymisen tai epäilyksen vuoksi tapahtuvasta ilmoittamisesta ja raportoinnista erityiseen ja kattavaan seurantaohjelmaan, joka tavanomaisesti sisältää täydentävät näytteidenotto- ja testausjärjestelmät.

(66) Taudin epidemiologisen profiilin ja asiaankuuluvien riskitekijöiden mukaisesti saattaa olla tarpeen ottaa käyttöön erityinen seurantaohjelma, joka käsittää määriteltyjä ja järjestelmällisiä toimia. Tällöin jäsenvaltioiden on aiheellista laatia kohdennettuja seurantaohjelmia. Kun tällaiset ohjelmat ovat aiheellisia koko unionin kannalta, olisi säädettävä säännöistä ohjelmien yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

(67) Seurantaohjelmien olisi oltava unionin tavoitteiden mukaisia ja siksi unionin tasolla yhteensovitettuja. Tätä tarkoitusta varten ohjelmat olisi toimitettava tiedoksi komissiolle. Erityisiä seurantaohjelmia täytäntöönpanevien jäsenvaltioiden olisi lisäksi säännöllisesti toimitettava komissiolle raportteja kyseisten seurantaohjelmien tuloksista. Jotta voidaan varmistaa seurantaohjelmien yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta laatia seurantaohjelmia edellyttävien luetteloitujen tautien luettelo ja säätää yhdenmukaistetuista menettelyistä, muodoista, tiedoista, tiedonvaihdosta ja seurantaohjelmien arvioinnissa käytettävistä kriteereistä.

(68) Usein on tarpeen antaa yksityiskohtaisia tietoja siitä, mikä seurannan muoto sopii millekin taudille, koska joidenkin tautien seuranta voidaan rajoittaa raportointiin ja ilmoittamiseen, kun taas toisten tautien kohdalla on tarpeen ottaa käyttöön perusteellinen unionin laajuinen erityinen seurantaohjelma. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seurannan suunnittelua, unionin kannalta merkityksellisen seurantaohjelmaa edellyttävän taudin määrittämisen ja taudinpurkausten virallisen vahvistamisen kriteerejä, kyseisten tautitapausten määrittelyä sekä seurantaohjelmia koskevia vaatimuksia niiden sisällön, tällaisiin ohjelmiin sisällytettävien tietojen ja niiden soveltamisajan osalta.

(69) Jäsenvaltioilta, jotka eivät ole tai joiden ei tiedetä olevan vapaita niistä luetteloiduista taudeista, joihin on sovellettava tämän asetuksen mukaisia hävittämistoimenpiteitä, olisi edellytettävä pakollisten hävittämisohjelmien perustamista kyseisten tautien hävittämiseksi, jos hävittäminen on pakollista unionissa.

(70) Toisaalta on olemassa tauteja, jotka ovat unionin kannalta huolta aiheuttavia mutta joiden hävittämistä ei ole tarpeen edellyttää jäsenvaltioilta. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus perustaa kyseisiä tauteja varten valinnaisia hävittämisohjelmia, jos ne päättävät, että hävittäminen on niille tärkeää. Tällaiset valinnaiset hävittämisohjelmat tunnustettaisiin unionin tasolla, ja ne edellyttäisivät tiettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttamista. Ne saattavat myös antaa asianomaiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden komission hyväksynnällä edellyttää tiettyjä takuita, kun eläimiä vastaanotetaan toisista jäsenvaltioista tai kolmansista maista.

(71) Jotta voidaan varmistaa tautien hävittämisohjelmien yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tällaisten ohjelmien toimittamista koskevista menettelyistä, tulosindikaattoreista ja raportoinnista.

(72) Jäsenvaltiolla pitäisi lisäksi olla mahdollisuus julistaa koko alueensa tai sen vyöhykkeet tai lokerot vapaaksi yhdestä tai useammasta luetteloidusta taudista, joihin sovelletaan pakollisia tai valinnaisia hävittämisohjelmia koskevia sääntöjä, suojatakseen ne tällaisten luetteloitujen tautien kulkeutumiselta muista unionin osista tai kolmansista maista tai alueilta. Tätä tarkoitusta varten olisi vahvistettava selkeä, yhdenmukaistettu menettely sekä tarvittavat taudista vapaan aseman kriteerit. Jotta voidaan varmistaa taudista vapaan aseman tunnustamisen yhdenmukainen täytäntöönpano unionissa, taudista vapaa asema on tarpeen hyväksyä virallisesti, ja sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta hyväksyä tällainen asema.

(73) OIE on maaeläinten ja vesieläinten terveyttä koskevien säännöstöjen, jäljempänä ”OIE:n säännöstöt”, yhteydessä ottanut käyttöön lokeroperusteista lähestymistapaa koskevan käsitteen. Ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä tämä käsite tunnustettiin ainoastaan tiettyjen eläinlajien ja tautien osalta, jotka täsmennettiin erityisessä unionin lainsäädännössä; kyse oli lintuinfluenssasta ja vesieläinten taudeista. Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta käyttää lokerojärjestelmää myös muiden eläinlajien ja tautien kohdalla. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä lokeroiden tunnustamista koskevien yksityiskohtaisten edellytysten ja hyväksymistä koskevien sääntöjen sekä lokeroita koskevien vaatimusten vahvistamiseksi.

(74) Jäsenvaltioiden olisi julkistettava taudista vapaat alueensa ja niiden vyöhykkeet ja lokerot tiedottaakseen asiasta kauppakumppaneilleen ja helpottaakseen kauppaa.

(75) Taudista vapaan aseman tunnustamista koskevien yksityiskohtaisten edellytysten vahvistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisen aseman saamisen kriteerejä ja edellytyksiä, taudista vapaan aseman osoittamiseksi tarvittavia todisteita, erityisiä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä, mukaan lukien rokottamattomuusstatus soveltuvissa tapauksissa, rajoituksia, toimitettavia tietoja, poikkeuksia sekä kyseisen aseman säilyttämistä, väliaikaista tai kokonaan peruuttamista tai palauttamista.

(76) Jotta voidaan varmistaa taudista vapaan aseman saamista koskevien menettelyjen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta määrittää luetteloidut taudit, joiden osalta lokeroperusteinen lähestymistapa on mahdollinen, sekä vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt hakemusten toimittamismuodoista ja tietojenvaihdosta.

(77) Tietyille luetteloiduille taudeille altis eläinpopulaatio, jota ei ole rokotettu, vaatii jatkuvaa tietoisuutta taudista ja korkeaa valmiusastetta. Valmiussuunnitelmat ovat osoittautuneet tärkeäksi välineeksi aiempien tauteihin liittyvien hätätilanteiden onnistuneessa hallinnassa. Jotta varmistetaan, että käytössä on tällainen toimiva ja tehokas tauteihin liittyvien hätätilanteiden hallintaväline, joka on tarpeeksi joustava mukautuakseen hätätilanteisiin, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa tarvittavat säännöt valmiussuunnitelmien toteuttamiseksi.

(78) Aiemmat eläinterveyskriisit ovat osoittaneet, että tauteihin liittyviä hätätapauksia koskevista spesifeistä, yksityiskohtaisista ja nopeista hallintomenettelyistä on etua. Organisaatioon liittyvillä menettelyillä olisi voitava varmistaa nopea ja tehokas reagointi ja parantaa kaikkien asianomaisten osapuolten ja etenkin toimivaltaisten viranomaisten ja sidosryhmien toimien koordinointia. Menettelyihin olisi sisällyttävä myös yhteistyö naapureina olevien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jos tämä on toteutettavissa ja tarkoituksenmukaista.

(79) Jotta valmiussuunnitelmien käyttökelpoisuus todellisissa hätätilanteissa voidaan varmistaa, on olennaisen tärkeää harjoitella tilanteita ja testata asianomaisen järjestelmän toimivuutta. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi suoritettava simulaatioharjoituksia yhteistyössä naapureinaan olevien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jos tämä on toteutettavissa ja tarkoituksenmukaista.

(80) Jotta voidaan varmistaa valmiussuunnitelmien ja simulaatioharjoitusten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa kyseisten suunnitelmien ja harjoitusten käytännön toteutusta koskevat säännöt.

(81) Eläinlääkkeillä, kuten rokotteilla, hyperimmuuneilla seerumeilla ja mikrobilääkkeillä, on tärkeä merkitys tarttuvien eläintautien ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa. Tämän asetuksen hyväksymiseen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa korostetaan etenkin rokotteiden merkitystä eläintautien ennaltaehkäisyn, torjunnan ja hävittämisen välineenä.

(82) Joidenkin tarttuvien eläintautien torjuntastrategioissa kuitenkin edellytetään tiettyjen eläinlääkkeiden käytön kieltämistä tai rajoittamista, koska ne haittaisivat näiden strategioiden vaikuttavuutta. Esimerkiksi tietyt eläinlääkkeet saattavat peittää taudin oireet, tehdä taudinaiheuttajan havaitsemisen mahdottomaksi tai vaikeuttaa nopean diagnoosin ja erotusdiagnoosin tekemistä ja vaarantaa siten taudin havaitsemisen.

(83) Eri luetteloitujen tautien torjuntastrategiat voivat kuitenkin vaihdella merkittävästi. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi säädettävä eläinlääkkeiden käyttöä koskevista säännöistä tiettyjen luetteloitujen tautien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi sekä yhdenmukaistetuista kriteereistä päätettäessä, käytetäänkö rokotteita, hyperimmuuneja seerumeja ja mikrobilääkkeitä ja miten niitä käytetään. Jotta varmistetaan joustava lähestymistapa ja otetaan huomioon luetteloitujen tautien erityispiirteet ja vaikuttavien hoitojen saatavuus, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tiettyjen luetteloitujen tautien torjunnan yhteydessä käytettävien tiettyjen eläinlääkkeiden käyttöä koskevia rajoituksia, kieltoja tai velvoitteita. Kiireellisissä tapauksissa ja sellaisten kehittymässä olevien riskien torjumiseksi, joilla saattaa olla tuhoisat seuraukset eläinten terveydelle tai kansanterveydelle, taloudelle, yhteiskunnalle tai ympäristölle, tällaiset toimenpiteet pitäisi voida hyväksyä kiireellistä menettelyä noudattaen.

(84) Asiakirjan ”Expert opinion on vaccine and/or diagnostic banks for major animal diseases” (asiantuntijalausunto tärkeimpien eläintautien rokotepankeista ja/tai diagnostisista pankeista) päätelmien seurauksena myös unionille ja jäsenvaltioille pitäisi antaa mahdollisuus perustaa antigeeni- ja rokotevarantoja sekä diagnostisten reagenssien varantoja niiden luetteloitujen tautien osalta, jotka aiheuttavat vakavan uhkan eläinterveydelle tai kansanterveydelle. Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankin perustaminen edistäisi eläinten terveyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista mahdollistamalla nopean ja vaikuttavan reagoinnin, kun pankin resursseja tarvitaan, ja merkitsisi rajallisten resurssien tehokasta käyttöä.

(85) Nopean ja tehokkaan reagoinnin varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tällaisten pankkien perustamista ja hallinnointia ja niiden toimintaan sovellettavia turvallisuusstandardeja ja -vaatimuksia. Tässä asetuksessa ei kuitenkaan pitäisi säätää tällaisten tautien ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteiden, kuten rokottamisen, rahoitusta koskevien sääntöjen hyväksymisestä.

(86) Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien ensisijaista käyttöä koskevat kriteerit olisi vahvistettava tehokkaan jakelun varmistamiseksi hätätilanteissa.

(87) Unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevia tiettyjä yksityiskohtaisia tietoja olisi bioterrorismiin ja agroterrorismiin liittyvistä turvallisuussyistä käsiteltävä luottamuksellisina, ja niiden julkistaminen olisi kiellettävä. Mitä tulee kansallisia rokotepankkeja koskeviin samantyyppisiin tietoihin, olisi otettava huomioon eri jäsenvaltioiden tiedonvälityksen vapautta koskevat perustuslailliset vaatimukset ja samalla varmistettava, että kyseisiä tietoja käsitellään luottamuksellisina.

(88) Jotta voidaan varmistaa unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien yhdenmukainen hallinnointi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää yksityiskohtaiset säännöt siitä, mitä biologisia aineita kyseisissä pankeissa on oltava ja minkä tautien varalta, sekä antigeenien, rokotteiden ja diagnostisten reagenssien toimituksia, määriä, varastointia ja jakelua koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyyn liittyvistä ja teknisistä vaatimuksista sekä komissiolle toimitettavien tietojen sisällöstä ja toimitustiheydestä.

(89) Sellaisen luetteloidun taudin taudinpurkauksen esiintyessä, jonka katsotaan aiheuttavan suuren riskin eläinterveydelle tai kansanterveydelle unionissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toteutetaan välittömiä taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisen taudin hävittämiseksi ja eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelemiseksi.

(90) Toimivaltaisen viranomaisen olisi vastattava niiden ensivaiheen tutkimusten käynnistämisestä, joilla vahvistetaan tai suljetaan pois sellaisen helposti tarttuvien tartuntataudin taudinpurkaus, jonka katsotaan aiheuttavan suuren riskin eläinten terveydelle tai kansanterveydelle unionissa.

(91) Toimivaltaisen viranomaisen olisi otettava käyttöön alustavat taudintorjuntatoimenpiteet ehkäistäkseen luetteloidun taudin mahdollinen leviäminen ja tehtävä epidemiologinen selvitys.

(92) Heti kun luetteloidun taudin esiintyminen on vahvistettu, toimivaltaisen viranomaisen olisi toteutettava tarpeelliset taudintorjuntatoimenpiteet, joihin kuuluu tarvittaessa rajoitusvyöhykkeiden perustaminen, kyseisen taudin hävittämiseksi ja sen edelleen leviämisen ehkäisemiseksi.

(93) Luetteloidun taudin esiintyminen luonnonvaraisissa eläimissä saattaa aiheuttaa riskin kansanterveydelle ja pidettävien eläinten terveydelle. Sen vuoksi olisi vahvistettava tarvittaessa luonnonvaraisiin eläimiin sovellettavia taudintorjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevat erityissäännöt.

(94) Joissakin tapauksissa tiettyjen eläinten, kuten harvinaisten rotujen ja lajien, pienet populaatiot saattavat vaarantua, kun luetteloidun taudin esiintymisen vuoksi toteutetaan tavallisia taudintorjuntatoimenpiteitä. Kyseisten rotujen ja lajien suojelu saattaa vaatia toimivaltaiselta viranomaiselta muutettujen toimenpiteiden toteuttamista. Tällainen muuttaminen ei kuitenkaan saisi haitata kyseisen taudin yleistä torjuntaa.

(95) Niiden luetteloitujen tautien osalta, jotka eivät ole helposti tarttuvia ja joihin sovelletaan pakollista hävittämistä, olisi toteutettava taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisten tautien leviämisen ehkäisemiseksi varsinkin tartunnoista vapailla alueilla. Nämä toimenpiteet voivat kuitenkin mahdollisesti olla rajoitetumpia tai erilaisia verrattuna kaikkein vaarallisimpiin luetteloituihin tauteihin sovellettaviin toimenpiteisiin. Sen vuoksi tässä asetuksessa pitäisi säätää näitä vähemmän vaarallisia tauteja koskevista erityissäännöistä. Myös valinnaista hävittämisohjelmaa täytäntöönpanevien jäsenvaltioiden olisi toteutettava tällaiset taudintorjuntatoimenpiteet. Joissain tapauksissa taudin profiilista ja epidemiologisesta tilanteesta riippuen hävittäminen saattaa olla pitkän aikavälin tavoite, kun taas lyhyellä aikavälillä saatetaan pyrkiä taudin torjuntaan. Taudintorjuntatoimenpiteiden olisi kuitenkin oltava tasoltaan ja tehokkuudeltaan oikeasuhteisia, ja niissä olisi otettava huomioon kyseessä olevan luetteloidun taudin ominaispiirteet, levinneisyys ja merkitys asianomaiselle jäsenvaltiolle ja koko unionille.

(96) Jotta varmistetaan toimijoiden, lemmikkieläinten pitäjien ja toimivaltaisten viranomaisten toteuttama tässä asetuksessa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen ja ottaen huomioon tiettyjä luetteloituja tauteja koskevien taudintorjuntatoimenpiteiden erityispiirteet ja niihin liittyvät riskit, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista taudintorjuntatoimenpiteistä epäiltäessä luetteloidun taudin esiintymistä tai vahvistettaessa luetteloidun taudin esiintyminen pitopaikoissa, muissa paikoissa ja rajoitusvyöhykkeillä.

(97) Jotta varmistetaan komission mahdollisuus hyväksyä väliaikaisia erityisiä taudintorjuntatoimenpiteitä tapauksessa, jolloin tässä asetuksessa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet eivät ole riittäviä tai tarkoituksenmukaisia kyseessä olevan riskin torjumiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää erityisiä rajoitetun ajan voimassa olevia taudintorjuntatoimenpiteitä.

(98) Tiettyjen maaeläimiä pitävien tai sukusoluja ja alkioita käsittelevien tai kuljettavien pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteröinti on tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi suorittaa riittävää seurantaa ja ehkäistä, torjua ja hävittää tarttuvia eläintauteja.

(99) Perusteettomien hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten välttämiseksi jäsenvaltioilla olisi oltava rajoitettu mahdollisuus vapauttaa rekisteröintivelvoitteesta tietyntyyppiset pitopaikat, joihin liittyvä riski on pieni. Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa, jotta tällaisten poikkeusten myöntämisen kohdalla noudatettaisiin yhdenmukaista toimintatapaa. Yhdenmukainen toimintatapa on tarpeen erityisesti, jotta rekisteröintivelvoitteesta ei vapauteta tietyntyyppisiä pitopaikkoja. Tämä on erityisen tärkeää sekä niiden pitopaikkojen osalta, joihin liittyy eläinten terveyteen kohdistuva merkityksetöntä suurempi riski, että niiden pitopaikkojen osalta, joihin liittyy myös kansanterveyteen kohdistuva merkityksetöntä suurempi riski. Tällainen riski voi syntyä esimerkiksi pidettäessä eläimiä, jotka ovat tiiviissä yhteydessä ihmisiin tai ihmisten lähellä, kuten jalostettaessa koiria tietyllä jatkuvalla ja järjestelmällisellä tavalla niin, että perimmäisenä tarkoituksena on myydä ne lemmikkieläimiksi kotitalouksiin.

(100) Jos tietyntyyppinen maaeläimiä pitävä tai sukusoluja ja alkiota käsittelevä tai varastoiva pitopaikka aiheuttaa erityisen eläinten terveysriskin, siihen olisi sovellettava toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntää.

(101) Jotta vältetään etenkin yrityksille, joihin liittyvä riski on pieni, aiheutuvat perusteettomat hallinnolliset rasitteet ja kustannukset, asian liittyvien toimenpiteiden olisi mahdollisuuksien mukaan oltava sillä tavalla joustavia, että rekisteröinti- ja hyväksyntäjärjestelmä voidaan mukauttaa paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja tuotantomalleihin.

(102) Joissakin tapauksissa tiettyjen rekisteröinti- tai hyväksymisehtojen yhdenmukaistaminen kautta unionin on toivottavaa tai tarpeen. Esimerkiksi sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen ja eläinten kokoamisten olisi täytettävä tietyt ehdot ja ne olisi hyväksyttävä kansainvälisten standardien noudattamiseksi, mikä mahdollistaa sen, että unioni voi antaa kolmansille maille takuut eläinten terveydestä kaupankäynnin yhteydessä. Tällaisiin ehtoihin voi sisältyä myös erityistä koulutusta tai ammatillista pätevyyttä koskevia vaatimuksia tiettyjen hyvin erityisten pitopaikkojen tai toimintojen osalta (esimerkiksi alkioiden keruuryhmät) tai jopa velvoite toimivaltaisen viranomaisen erityisseurannasta. Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä näistä erityisehdoista säätämistä varten valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, jotka koskevat näitä yksityiskohtaisia vaatimuksia.

(103) Hallinnollisen rasitteen keventämiseksi rekisteröinnit ja hyväksynnät olisi soveltuvissa tapauksissa sisällytettävä rekisteröinti- ja hyväksyntäjärjestelmään, jonka asianomainen jäsenvaltio on mahdollisesti jo perustanut muita tarkoituksia varten.

(104) Toimijoilla on ensikäden tietoa hoitamistaan eläimistä. Sen vuoksi heidän olisi pidettävä yllä ajantasaisia rekisteritietoja, joita tarvitaan luetteloidun taudin esiintyessä eläinten terveydentilan arviointia, jäljitettävyyttä ja epidemiologista selvitystä varten. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava tutustua helposti näihin rekisteritietoihin.

(105) Toimivaltaisten viranomaisten olisi rekisteröityjä pitopaikkoja ja toimijoita sekä hyväksyttyjä pitopaikkoja koskevien ajantasaisten tietojen saatavuuden varmistamiseksi perustettava ja pidettävä yllä kyseisten pitopaikkojen ja toimijoiden rekisteriä. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista tiedoista, jotka on määrä sisällyttää pitopaikkojen ja toimijoiden rekisteriin.

(106) Pitopaikan olisi täytettävä tietyt vaatimukset, jotta toimivaltainen viranomainen hyväksyisi sen. Toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä pitopaikkaan tarkastuskäynti ennen hyväksynnän myöntämistä sen toteamiseksi, että kaikki vaatimukset täyttyvät. Joissain tapauksissa kaikki edellytykset eivät täyty välittömästi, mutta jäljellä olevat puutteet eivät aiheuta merkittävää riskiä eläinten terveydelle tai kansanterveydelle. Tällöin toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava antaa ehdollinen hyväksyntä, jonka jälkeen tehdään toinen tarkastuskäynti sen toteamiseksi, että edistystä on tapahtunut. Näissä tapauksissa toimivaltaisen viranomaisen olisi annettava kyseisten pitopaikkojen toimijoille tarpeellista opastusta, jotta nämä ymmärtävät puutteet ja voivat suunnitella niiden korjaamista.

(107) Toimiva jäljitettävyys on keskeisen tärkeää taudintorjuntapolitiikassa. Tässä asetuksessa säädettyjen tautien ennaltaehkäisy- ja torjuntasääntöjen tehokkaan soveltamisen helpottamiseksi käytössä olisi oltava pidettävien maaeläinten eri lajeille sekä sukusoluille ja alkioille soveltuvat tunnistus- ja rekisteröintivaatimukset. Lisäksi on tärkeää säätää mahdollisuudesta perustaa tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä niitä lajeja varten, joiden osalta tällaista järjestelmää ei nykyisin ole tai jos muuttuvat olosuhteet ja riskit sitä edellyttävät.

(108) Joillekin eläinlajeille, joiden osalta on tärkeää voida jäljittää yksittäisiä eläimiä tai eläinryhmiä, olisi vaadittava fyysinen tunnistin. Tämä tarkoittaa sitä, että kyseinen eläin olisi merkittävä fyysisesti, varustettava merkillä, mikrosirulla tai muulla tunnistimella, joka näkyy tai voidaan havaita eläimen ulko- tai sisäpuolella ja jota ei voi helposti poistaa.

(109) Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sujuvan toiminnan takaamiseksi ja jäljitettävyyden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tietokantoihin liittyviä velvoitteita, eri eläinlajeja koskevia yksityiskohtaisia tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia, mukaan lukien poikkeukset ja edellytykset poikkeuksille, ja asiakirjoja.

(110) On aiheellista vähentää hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia ja säätää järjestelmän joustavuudesta olosuhteissa, joissa jäljitettävyysvaatimukset voidaan täyttää muilla tavoin kuin tässä asetuksessa säädetyillä keinoilla. Näin ollen komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksista myönnettäviä poikkeuksia.

(111) Jotta voidaan varmistaa tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän ja jäljitettävyyden yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt, jotka koskevat tietokantojen teknisiä eritelmiä, tunnistuskeinoja, asiakirjoja ja niiden muotoa sekä määräaikoja.

(112) Taudin mahdollisesti tartuttavien eläinten ja tuotteiden siirtoja koskevat rajoitukset ovat tärkeä väline tarttuvan eläintaudin kulkeutumisen ja leviämisen ehkäisyssä. Eläinten ja tuotteiden siirtorajoituksilla saattaa kuitenkin olla vakava taloudellinen vaikutus, ja ne voivat häiritä sisämarkkinoiden toimintaa. Tällaisia rajoituksia pitäisi siksi asettaa ainoastaan silloin, kun se on tarpeellista ja oikeassa suhteessa riskeihin. Tämä lähestymistapa on SPS-sopimuksen periaatteiden ja OIE:n kansainvälisten standardien mukainen.

(113) Kaikkiin eläinten siirtoihin olisi sovellettava tässä asetuksessa säädettyjä yleisiä vaatimuksia, kuten kieltoa siirtää eläimiä pitopaikasta, jossa esiintyy epätavallista kuolleisuutta tai muita taudin oireita, joiden syytä ei ole määritetty, tai kuljetuksen aikana sovellettavia taudinehkäisyvaatimuksia.

(114) Nykyisellään unionin eläinterveyssäännöstössä säädetyssä maaeläinten ja tuotteiden siirtoja koskevassa sääntelykehyksessä vahvistetaan yhdenmukaistetut säännöt, jotka koskevat ensisijaisesti tällaisia siirtoja jäsenvaltioiden välillä, ja siinä jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi määrittää niiden alueen sisällä tapahtuvia siirtoja koskevat tarpeelliset vaatimukset. Tämän asetuksen hyväksymiseen liittyvässä vaikutusten arvioinnissa vertailtiin laajasti nykyistä tilannetta ja vaihtoehtoa, jossa myös jäsenvaltioiden sisäisiin siirtoihin sovellettavat säännöt yhdenmukaistettaisiin unionin tasolla. Johtopäätöksenä oli, että nykyinen lähestymistapa säilytettäisiin, koska kaikkien siirtojen täysimääräinen yhdenmukaistaminen olisi hyvin monimutkaista, eivätkä jäsenvaltioiden välisten siirtojen helpottamisesta saatavat hyödyt ylitä kielteisiä vaikutuksia, joita tällä saattaisi olla tautientorjuntakykyyn.

(115) Jäsenvaltioiden välillä siirrettäviin eläimiin olisi sovellettava eläinten terveyttä koskevia perusvaatimuksia. Eläimiä ei etenkään saisi siirtää pitopaikoista, joissa esiintyy epätavallista kuolleisuutta tai muita tautiin viittaavia merkkejä, joiden syytä ei ole määritetty. Kuitenkin sellaisen kuolleisuuden, vaikkakin epätavallisen, joka liittyy Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/63/EU ([1]) mukaisesti hyväksyttyihin tieteellisiin toimenpiteisiin ja joka ei johdu luetteloitujen tautien tartunnasta, ei pitäisi olla syynä siihen, että tieteellisiin tutkimuksiin tarkoitettujen eläinten siirrot estetään.

(116) Tässä asetuksessa olisi kuitenkin säädettävä joustavuudesta niiden maaeläinlajien ja -luokkien siirtojen helpottamiseksi, joiden osalta luetteloitujen tautien leviämisriski jäsenvaltioiden välillä on pieni. Lisäksi olisi säädettävä uusista poikkeusmahdollisuuksista tapauksissa, joissa jäsenvaltiot tai toimijat ovat onnistuneesti toteuttaneet vaihtoehtoisia riskinvähentämistoimenpiteitä, kuten korkeatasoisia bioturvaamistoimia tai tehokkaita seurantajärjestelmiä.

(117) Sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja ovat taloudellisesti hyvin merkittäviä eläinlajien ryhmiä, ja niihin sovelletaan erityisiä siirtoa koskevia vaatimuksia, joista säädetään ennen tätä asetusta hyväksytyssä unionin lainsäädännössä; nämä säädökset ovat neuvoston direktiivi 64/432/ETY ([2]), neuvoston direktiivi 91/68/ETY ([3]), neuvoston direktiivi 2009/156/EY ([4]), neuvoston direktiivi 2009/158/EY ([5]) ja direktiivi 92/65/ETY osittain. Tässä asetuksessa olisi säädettävä kyseisten lajien siirtoja koskevista keskeisistä säännöistä. Yksityiskohtaisia vaatimuksia, jotka liittyvät lähinnä tauteihin, joita eri eläinlajit tai -luokat voivat tartuttaa, olisi säänneltävä myöhemmin annettavilla komission säädöksillä, joissa otetaan huomioon kyseisten tautien ja eläinlajien ja -luokkien erityispiirteet.

(118) Koska sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan kokoamiset aiheuttavat erityisen suuren tautiriskin, on aiheellista rajoittaa niiden lukumäärää jäsenvaltioiden välillä yhdellä kertaa siirrettävien eläinten kuljetuksessa ja vahvistaa tässä asetuksessa erityiset säännöt kokoamisissa mukana olevien eläinten terveyden suojelemiseksi ja tarttuvien eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi. Kokoamiset suoritetaan tavallisesti tähän tarkoitukseen hyväksytyssä pitopaikassa. Alkuperäjäsenvaltion luvalla ensimmäinen kokoaminen voi tapahtua kuljetusvälineessä, esimerkiksi kuorma-autossa, kun eläimet kerätään eri paikoista kyseisen jäsenvaltion alueella.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/63/EU, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelusta (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 33).

([2]) Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977/64).

([3]) Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa (EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19).

([4]) Neuvoston direktiivi 2009/156/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (EUVL L 192, 23.7.2010, s. 1).

([5]) Neuvoston direktiivi 2009/158/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 74).

(119) Asianomaisista luetteloiduista taudeista ja luetteloiduista lajeista riippuen on tarpeen vahvistaa erityiset eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan tiettyihin muihin eläinlajeihin kuin pidettäviin sorkka- ja kavioeläimiin ja siipikarjaan kuuluviin lajeihin. Näitä lajeja koskevat säännöt on vahvistettu myös ennen tätä asetusta sovelletussa sääntelykehyksessä ja erityisesti direktiivissä 92/65/ETY. Kyseisessä direktiivissä vahvistetaan erityiset siirtoja koskevat säännöt, joita sovelletaan eläinlajeihin, esimerkiksi mehiläisiin, kimalaisiin, apinoihin, koiriin ja kissoihin, ja näin ollen tässä asetuksessa olisi säädettävä oikeusperustasta, jonka nojalla voidaan hyväksyä delegoituja ja täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisten eläinlajien siirtoja koskevat erityiset säännöt.

(120) Suljetuissa pitopaikoissa, joita käytetään yleensä laboratorio- tai eläintarhaeläinten pitämiseen, on tavallisesti korkea bioturvaamisen taso sekä suotuisa ja tarkasti valvottu terveystilanne, ja niistä siirretään vähemmän eläimiä tai siirtoja tehdään ainoastaan sisäisesti niiden väillä. Suljetun pitopaikan asema, jota toimijat voivat hakea vapaaehtoiselta pohjalta, otettiin käyttöön direktiivillä 92/65/ETY, jossa vahvistetaan hyväksyttyihin yhteisöihin, laitoksiin ja keskuksiin sovellettavat hyväksyntää ja siirtoja koskevat säännöt ja vaatimukset. Näin perustetussa järjestelmässä pitopaikat voivat vähäisemmin siirtoa koskevin vaatimuksin vaihtaa keskenään eläimiä, ja samalla annetaan sisäiset terveystakuut suljettujen pitopaikkojen välillä. Toimijat ovat laajalti hyväksyneet järjestelmän ja sitä on käytetty vapaaehtoispohjalta. Sen vuoksi tässä asetuksessa on aiheellista säilyttää suljetun pitopaikan käsite ja vahvistaa näiden pitopaikkojen välisiä siirtoja koskevat säännöt.

(121) Eläimiä, jotka eivät täytä tässä asetuksessa vahvistettuja yleisiä eläinten terveysvaatimuksia ja jotka aiheuttavat kohonneen terveysriskin eläimille, saattaa olla tarpeen siirtää tieteellisiä tarkoituksia varten, esimerkiksi diagnostisiin tarkoituksiin ja etenkin direktiivin 2010/63/EU mukaisesti hyväksyttyihin tarkoituksiin. Tällä asetuksella ei pitäisi estää tai perusteettomasti rajoittaa kyseisiä siirtoja, koska se haittaisi muutoin sallittuja tieteellisiä toimia ja viivyttäisi tieteen edistystä. On kuitenkin tärkeää, että tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt sen varmistamiseksi, että kyseisten eläinten siirrot tehdään turvallisesti.

(122) Sirkuseläinten, eläintarhoissa pidettävien ja näyttelyihin tarkoitettujen eläinten sekä joidenkin muiden eläinten siirtokäytännöt poikkeavat usein muiden pidettävien lajien siirtokäytännöistä. Mukautettaessa tällaisten eläinten siirtoihin sovellettavia unionin sääntöjä olisi tarkasteltava niiden erityisnäkökohtia ja otettava huomioon erityiset riskit ja vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet.

(123) Jotta varmistetaan tämän asetuksen johdanto-osan 112–122 kappaleessa tarkoitettujen tavoitteiden täyttyminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat taudinehkäisytoimenpiteitä kuljetuksen aikana, tiettyjen eläinlajien siirtoihin sovellettavia erityissääntöjä sekä erityisolosuhteita, kuten eläinten kokoamista tai lähetysten hylkäämistä, sekä muuntyyppisiä siirtoja, esimerkiksi tieteellisiin tarkoituksiin tehtäviä siirtoja, koskevia erityisvaatimuksia tai poikkeuksia.

(124) Jotta erityissääntöjä voidaan vahvistaa siirroille, joiden osalta tavanomaiset siirtosäännöt eivät ole riittäviä tai tarkoituksenmukaisia tietyn taudin leviämisen estämiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa erityisiä rajoitetun ajan voimassa olevia siirtoihin sovellettavia sääntöjä.

(125) Pidettävien maaeläinten, joita siirretään jäsenvaltioiden välillä, olisi oltava tällaisiin siirtoihin sovellettavien vaatimusten mukaisia. Terveysriskin aiheuttavien ja taloudellisesti merkittävämpien eläinlajien mukana olisi oltava toimivaltaisen viranomaisen myöntämä eläinten terveystodistus.

(126) Siinä määrin kuin on teknisesti, taloudellisesti ja käytännön kannalta mahdollista, teknologian edistystä olisi hyödynnettävä toimijoille ja toimivaltaiselle viranomaiselle todentamisesta ja ilmoittamisesta koituvan hallinnollisen rasitteen keventämiseksi siten, että hyödynnetään informaatioteknologiaa paperimuotoisten asiakirjojen korvaamisessa ja ilmoittamismenettelyjen helpottamisessa ja käytetään tällaista teknologiaa mahdollisimman suurissa määrin moneen tarkoitukseen.

(127) Jos toimivaltaisen viranomaisen myöntämää eläinten terveystodistusta ei vaadita, eläimiä toiseen jäsenvaltioon siirtävän toimijan olisi annettava omaa ilmoitusta koskeva asiakirja, jossa vahvistetaan, että kyseiset eläimet täyttävät tässä asetuksessa säädetyt siirtoa koskevat vaatimukset.

(128) Jotta varmistetaan tämän asetuksen johdanto-osan 125, 126 ja 127 kappaleessa tarkoitettujen tavoitteiden täyttyminen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinten terveystodistusten sisältöön sovellettavia sääntöjä, tiedonantovelvoitteita ja poikkeuksia eläinten terveyden todentamista koskevista vaatimuksista, todentamiseen sovellettavia erityisiä sääntöjä sekä virkaeläinlääkärien velvoitetta suorittaa asiaankuuluvat tarkastukset ennen eläinten terveystodistuksen allekirjoittamista.

(129) Ilmoittaminen asianomaisten eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden siirroista jäsenvaltioiden välillä ja joissain tapauksissa myös jäsenvaltioiden sisällä on olennaisen tärkeää eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyden varmistamiseksi, kun tällaisilla siirroilla voi olla yhteys tarttuvien eläintautien leviämisriskiin. Sen vuoksi näistä siirroista olisi ilmoitettava ja tiedot olisi kirjattava ja säilytettävä eläinlääkinnällisen tietojärjestelmän (Traces) avulla. Traces-järjestelmään sisällytetään yhdeksi kokonaisuudeksi direktiivin 90/425/ETY 20 artiklassa ja neuvoston päätöksessä 92/438/ETY ([1]) säädetyt järjestelmät komission päätösten 2003/24/EY ([2]) ja 2004/292/EY ([3]) perusteella.

(130) Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen eläinten terveyden todentamista ja siirroista ilmoittamista koskevien sääntöjen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt, jotka koskevat eläinten terveystodistusten malleja, omaa ilmoitusta koskevia asiakirjoja sekä maa- ja vesieläinten, sukusolujen ja alkioiden ja soveltuvissa tapauksissa myös eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskevien ilmoitusten muotoa ja määräaikoja.

(131) Lemmikkieläinten siirtojen erityisluonne verrattuna muihin pidettäviin eläimiin aiheuttaa selkeästi erilaisen eläinten terveyteen liittyvän riskin. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä kyseisiin siirtoihin sovellettavista löyhemmistä säännöistä. Tällaiset löyhemmät säännöt ovat kuitenkin perusteltuja vain siinä tapauksessa, että lemmikkieläin on todellisesti omistajansa mukana tämän siirtyessä tai rajoitettuna aikana tämän jälkeen ja että liitteessä I olevassa A osassa tarkoitettuja lemmikkieläimiä siirretään niiden omistajan siirtymisen yhteydessä korkeintaan viisi kerrallaan. Jotta varmistetaan, että lemmikkieläimet eivät aiheuta merkittävää tarttuvien eläintautien leviämisriskiä ja selkeytetään poikkeustilanteet, joissa enemmän kuin viisi lemmikkieläintä voi olla omistajan mukana tai joissa lemmikkieläin on määrä siirtää omistajan siirtymistä edeltävän tai sitä seuraavan pidemmän jakson kuluessa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä kyseisten eläinten siirtoja koskevista yksityiskohtaisista säännöistä. Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa säädettyjen eläinten turvallisuutta koskevien vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano lemmikkieläinten siirtojen osalta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa säännöt, joita sovelletaan tällaisten siirtojen yhteydessä toteutettaviin taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteisiin.

(132) Luonnonvaraiset eläimet voivat eri syistä aiheuttaa riskin eläinten terveydelle ja kansanterveydelle, jos niitä siirretään pitopaikkoihin tai ympäristöstä toiseen. Tarttuvien eläintautien leviämisen välttämiseksi näiden eläinten siirtojen yhteydessä voi olla tarpeen toteuttaa asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä. Jotta varmistetaan, että luonnonvaraiset eläimet eivät aiheuta merkittävää tarttuvien eläintautien leviämisriskiä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä luonnonvaraisten maaeläinten siirtoja koskevista lisävaatimuksista.

(133) Sukusolut ja alkiot voivat aiheuttaa eläville eläimille samanlaisen tarttuvien eläintautien leviämisriskin. Lisäksi niiden tuotannossa on erityispiirteitä, jotka liittyvät jalostuseläimiä koskeviin suuriin terveysvaatimuksiin ja jotka edellyttävät luovuttajaeläimiin sovellettavia tiukempia tai erityisiä eläinten terveysvaatimuksia. Jotta varmistetaan sukusolujen ja alkioiden turvalliset siirrot ja niiltä edellytetyt tiukat terveysstandardit ja jotta otetaan huomioon jotkin sukusolujen ja alkioiden erityiset käyttötarkoitukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä tiettyjen eläinlajien sukusolujen ja alkioiden siirtoihin sovellettavista yksityiskohtaisista vaatimuksista, jotka koskevat esimerkiksi niiden siirtoja tieteellisiin tarkoituksiin sekä poikkeuksia eläinten terveyden todentamista koskevasta velvoitteesta.

(134) Eläinperäiset tuotteet saattavat aiheuttaa tarttuvien eläintautien leviämisriskin. Unionin lainsäädännössä säädetyillä eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavilla elintarviketurvallisuusvaatimuksilla varmistetaan hyvät hygieniakäytännöt ja vähennetään tällaisten tuotteiden aiheuttamia riskejä eläinten terveydelle. Tässä asetuksessa olisi kuitenkin säädettävä tiettyjen tuotteiden osalta toteutettavista eläinten terveyttä koskevista erityistoimenpiteistä, kuten taudintorjunta-toimenpiteistä ja kiireellisistä toimenpiteistä, jotta varmistetaan, että eläintaudit eivät leviä eläinperäisten tuotteiden välityksellä. Eläinperäisten tuotteiden turvallisten siirtojen varmistamiseksi tällaisissa tapauksissa komissiolle olisi

([1]) Neuvoston päätös 92/438/ETY, tehty 13 päivänä heinäkuuta 1992, eläinlääkinnällisten tuontimenettelyjen tietokoneistamisesta (Shift-projekti), direktiivien 90/675/ETY, 91/496/ETY, 91/628/ETY ja päätöksen 90/424/ETY muuttamisesta sekä päätöksen 88/192/ETY kumoamisesta (EYVL L 243, 25.8.1992, s. 27).

([2]) Komission päätös 2003/24/EY, tehty 30 päivänä joulukuuta 2002, yhdennetyn eläinlääkinnällisen tietojärjestelmän kehittämisestä (EYVL L 8, 14.1.2003, s. 44).

([3]) Komission päätös 2004/292/EY, tehty 30 päivänä maaliskuuta 2004, Traces-järjestelmän käyttöönotosta ja päätöksen 92/486/ETY muuttamisesta (EUVL L 94, 31.3.2004, s. 63).

siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinperäisten tuotteiden siirtojen yhteydessä toteutettaviin taudintorjuntatoimenpiteisiin sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä, eläinten terveyden todentamiseen liittyviä velvollisuuksia ja poikkeuksia kyseisistä säännöistä, jos poikkeukset ovat siirtoihin sisältyvän riskin ja riskinvähentämistoimenpiteiden osalta mahdollisia.

(135) Jos jäsenvaltiot toteuttavat eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden siirtoja koskevia kansallisia toimenpiteitä tai päättävät toteuttaa kansallisia toimenpiteitä rajoittaakseen muiden tarttuvien eläintautien kuin luetteloitujen tautien vaikutuksia alueellaan, kyseisten kansallisten toimenpiteiden ei pitäisi olla ristiriidassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen sisämarkkinasääntöjen kanssa. Näin ollen on aiheellista vahvistaa tällaisten kansallisten toimenpiteiden puitteet ja varmistaa, että toimenpiteet pysyvät unionin lainsäädännössä säädetyissä rajoissa.

(136) Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröinti ja hyväksyminen on tarpeen, jotta toimivaltaisella viranomaisella on mahdollisuus harjoittaa riittävää seurantaa ja ehkäistä, torjua ja hävittää tarttuvia eläintauteja. Direktiivin 2006/88/EY mukaisesti kaikilla vesieläimiä siirtävillä pitopaikoilla on oltava lupa. Tällainen lupajärjestelmä olisi säilytettävä tässä asetuksessa sen estämättä, että joillain unionin virallisilla kielillä tässä asetuksessa käytetään lupajärjestelmästä eri nimitystä kuin direktiivissä 2006/88/EY.

(137) Taudintorjuntatoimenpiteiden kohteena olevien vesiviljelyeläinten teurastus ja jalostaminen voivat levittää tarttuvia eläintauteja muun muassa sen seurauksena, että jalostustoimintaa harjoittavista pitopaikoista päästetään taudinaiheuttajia sisältäviä jätevesiä. Sen vuoksi on tärkeää hyväksyä jalostustoimintaa harjoittavat pitopaikat, jotka suorittavat teurastuksen ja jalostuksen edellyttämät riskinvähentämistoimenpiteet. Näin ollen tässä asetuksessa olisi säädettävä vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten hyväksymisestä.

(138) Toimivaltaisen viranomaisen olisi rekisteröityjä ja hyväksyttyjä pitopaikkoja koskevien ajantasaisten tietojen julkisen saatavuuden varmistamiseksi perustettava ja pidettävä yllä kyseisten pitopaikkojen rekisteriä. Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vesiviljelypitopaikkojen rekistereihin sisällytettäviä tietoja sekä vesiviljelypitopaikkoihin ja kuljettajiin sovellettavia kirjaamisvaatimuksia.

(139) Jotta voidaan varmistaa tässä asetuksessa vahvistettujen, vesiviljelypitopaikkojen ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten rekisteröintiä ja hyväksymistä, niitä koskevien tietojen kirjaamista ja säilyttämistä ja pitopaikkojen ja laitosten rekistereitä koskevien sääntöjen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää tiedonantovelvoitteita koskevista säännöistä, poikkeuksista ja muista asiaa koskevista täytäntöönpanosäännöistä.

(140) Koska useimmissa tapauksissa vesieläimiä ei ole mahdollista tunnistaa yksilöittäin, vesiviljelypitopaikkojen, vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten ja kuljettajien suorittama tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen on keskeisen tärkeää varmistettaessa vesieläinten jäljitettävyys. Kirjatut tiedot ovat tärkeitä myös näiden pitopaikkojen ja elintarvikelaitosten terveystilanteen seurannan kannalta.

(141) Samoin kuin maaeläinten kohdalla vesieläinten siirroille on tarpeen vahvistaa yhdenmukaistetut säännöt, mukaan luettuna myös eläinten terveyden todentamista ja siirroista ilmoittamista koskevat säännöt.

(142) Direktiivissä 2006/88/EY säädetään vesieläinten siirtoja koskevista säännöistä, joita sovelletaan sekä jäsenvaltioiden sisäisiin että niiden välisiin siirtoihin. Vesieläinten siirtoja koskevissa säännöissä määräävänä tekijänä on määränpäänä olevan jäsenvaltion, vyöhykkeen ja lokeron terveystilanne luetteloitujen tautien osalta.

(143) Direktiivissä 2006/88/EY sen soveltamisalan ulkopuolelle jätetään luonnonvaraiset vesieläimet, joita kerätään tai pyydystetään tuotavaksi suoraan elintarvikeketjuun. Tässä asetuksessa ne taas kuuluvat asetuksen soveltamisalaan, mutta niitä ei määritellä vesiviljelyeläimiksi. Tällaisia vesieläimiä varten olisi säädettävä mahdollisista toimenpiteistä, jos ne ovat perusteltuja niihin liittyvien riskien kannalta, kun otetaan huomioon toimenpiteiden suhteellisuus.

(144) Näin ollen johdanto-osan 132 kappaleessa selitettyä periaatetta olisi sovellettava myös sellaisten vesieläinten siirtoihin, joita ei määritellä vesiviljelyelämiksi mutta jotka kuuluvat tämän asetuksen soveltamisalaan. Tätä sovelletaan erityisesti sellaisiin vesieläimiin, joiden terveydentilasta käy ilmi mahdollinen tai vahvistettu tauti, riippumatta niiden lopullisesta käytöstä. Koska sellaisten luonnonvaraisten vesieläinten siirrot, joiden terveydentilasta käy ilmi mahdollinen tai vahvistettu tauti ja jotka on tarkoitettu ihmisravinnoksi, voivat myös aiheuttaa luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisriskin, niihin olisi sovellettava samaa sääntöjärjestelmää. Tähän sisältyvät ihmisravinnoksi pyydystetyt tai kerätyt luonnonvaraiset vesieläimet, jotka siirretään ja joita pidetään tilapäisesti odottamassa teurastusta.

(145) Kohtuuttomia siirtorajoituksia ja tarpeettomia hallinnollisia rasitteita pitopaikoille ja ammattikalastajille olisi kuitenkin vältettävä. Näin ollen jos luonnonvaraiset vesieläimet on tarkoitettu ihmisravinnoksi, kyseisiä sääntöjä olisi periaatteessa sovellettava vain sellaisten luonnonvaraisten vesieläinten siirtoihin, jotka aiheuttavat merkittävän riskin luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisestä sellaisiin jäsenvaltioihin, vyöhykkeisiin tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämisohjelmia näiden tautien osalta.

(146) Tätä asetusta olisi tietyssä määrin mukautettava ja tehtävä joustavammaksi, jotta jäsenvaltioita kannustetaan parantamaan vesieläinpopulaatioidensa terveydentilaa.

(147) Vesieläinten siirtojen valvonnan varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat kuljetukseen sovellettavia taudinehkäisytoimenpiteitä, erityissääntöjä tiettyjen vesieläinluokkien eri tarkoituksiin tapahtuviin siirtoihin, erityisvaatimuksia tai poikkeuksia tietyntyyppisiin siirtoihin, kuten tieteellisiin tarkoituksiin tapahtuviin siirtoihin, sekä luonnonvaraisten vesieläinten siirtoja koskevia lisävaatimuksia.

(148) Jotta varmistetaan mahdollisuus vahvistaa väliaikaisia poikkeuksia ja erityissääntöjä vesieläinten siirroille, joiden osalta tässä asetuksessa säädetyt siirtosäännöt eivät ole riittäviä tai tarkoituksenmukaisia tietyn luetteloidun taudin leviämisen rajoittamiseksi, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää erityisiä rajoitetun ajan voimassa olevia siirtoihin sovellettavia sääntöjä tai poikkeuksia.

(149) Unionin vesiviljelytuotanto on lajien ja tuotantojärjestelmien osalta äärimmäisen monipuolista, ja monipuolisuus kasvaa edelleen nopeasti. Tämä saattaa merkitä sitä, että jäsenvaltioiden tasolla on toteutettava kansallisia toimenpiteitä, jotka koskevat muita tauteja kuin tämän asetuksen mukaisesti luetteloiduiksi taudeiksi katsottavia tauteja. Tällaisten kansallisten toimenpiteiden olisi kuitenkin oltava perusteltuja, välttämättömiä ja oikeasuhteisia asetettuihin tavoitteisiin nähden. Niiden ei myöskään pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden välisiin siirtoihin, ellei se ole tarpeen taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai taudin leviämisen torjumiseksi. Jäsenvaltioiden väliseen kauppaan vaikuttavat kansalliset toimenpiteet olisi hyväksyttävä ja niitä olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen unionin tasolla.

(150) Nykyisellään luetteloidut taudit koskevat vain hyvin rajoitetusti muita eläinlajeja kuin tässä asetuksessa maa- tai vesieläimiksi määriteltyjä lajeja, muun muassa matelijoita, sammakkoeläimiä ja hyönteisiä. Sen vuoksi ei ole aiheellista vaatia, että kaikkia tämän asetuksen säännöksiä sovelletaan kyseisiin eläimiin. Jos kuitenkin muita kuin maa- ja vesieläinlajeja koskeva tauti luetteloidaan, tämän asetuksen asiaankuuluvia vaatimuksia olisi sovellettava kyseisiin lajeihin riittävien ja oikeasuhteisten taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttamisen varmistamiseksi.

(151) Jotta varmistetaan mahdollisuus säätää siirtoja koskevista säännöistä, joita sovelletaan eläimiin, joita ei tämän asetuksen mukaisesti määritellä maa- tai vesieläimiksi, tai tällaisista eläimistä saataviin sukusoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin, kun riskit sitä edellyttävät, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat pitopaikkojen rekisteröintiä ja hyväksymistä, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä, rekistereitä, tunnistamista, rekisteröintiä ja jäljitettävyyttä, siirtoja koskevia vaatimuksia, eläinten terveyden todentamista ja omaa ilmoitusta sekä kyseisten lajien eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskevia ilmoittamisvelvoitteita.

(152) Niitä tapauksia varten, joissa on tarpeen varmistaa kyseisiin muihin eläinlajeihin sekä niistä saataviin sukusoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta vahvistaa kyseisiä vaatimuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

(153) Jotta ehkäistään luetteloitujen tautien ja uusien tautien kulkeutuminen unioniin, olisi oltava käytössä toimivat säännöt, joita sovelletaan tällaisia tauteja mahdollisesti tartuttavien eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapumiseen unioniin.

(154) Tässä asetuksessa säädetään eläinten ja eläinperäisten tuotteiden siirroista unionissa unionin terveystilanteen takaamiseksi. Sen vuoksi on aiheellista vaatia unioniin tuleville eläimille ja eläinperäisille tuotteille vähintään yhtä tiukkoja ehtoja kuin unionin sisällä siirrettäville eläimille ja eläinperäisille tuotteille, jotta terveystilannetta ei vaarannettaisi.

(155) Jotta varmistetaan, että kolmansista maista tai alueilta tulevat eläimet, sukusolut ja alkiot ja eläinperäiset tuotteet ovat sellaisten eläinten terveyttä koskevien vaatimusten mukaisia, jotka antavat unionin lainsäädännössä säädettyjä takeita vastaavat takeet, on olennaisen tärkeää, että unioniin vievien kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaiset viranomaiset tarkastavat ne asianmukaisesti. Tarvittaessa alkuperämaana olevan kolmannen maan tai alueen terveystilanne olisi todennettava, ennen kuin tällaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin hyväksytään. Vastaavasti ainoastaan niiden kolmansien maiden ja alueiden, jotka voivat osoittaa täyttävänsä eläinten ja eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumiseen sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, pitäisi voida viedä niitä unioniin ja olla luetteloituja tähän tarkoitukseen.

(156) Ennen tämän asetuksen hyväksymispäivää hyväksytyissä unionin säädöksissä ei ole joidenkin eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden osalta vahvistettu unionin luetteloita kolmansista maista ja alueista, joista tulo unioniin on sallittu. Tällaisissa tapauksissa ja kunnes tämän asetuksen nojalla vahvistettavat säännöt hyväksytään, jäsenvaltioiden pitäisi voida päättää, mistä maista ja alueilta kyseisiä eläimiä, sukusoluja ja alkioita ja eläinperäisiä tuotteita voidaan sallia saapuvan niiden alueelle. Näin päättäessään jäsenvaltioiden on otettava huomioon tässä asetuksessa säädetyt kolmansia maita ja alueita koskeviin unionin luetteloihin sovellettavat kriteerit.

(157) Jotta varmistetaan, että tässä asetuksessa säädettyjä eläinten terveyttä koskevia unioniin saapumiseen sovellettavia vaatimuksia noudatetaan ja että ne ovat OIE:n eläinten terveyttä koskevien säännöstöjen periaatteiden mukaisia, kaikkien unioniin saapuvien eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden mukana olisi oltava alkuperämaana olevan kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen myöntämä eläinten terveystodistus, jossa vahvistetaan kaikkien unioniin saapumiseen sovellettavien eläinten terveyttä koskevien vaatimusten täyttyminen. Vähäisen eläinten terveyteen liittyvän riskin aiheuttavien hyödykkeiden osalta olisi kuitenkin sallittava poikkeus tästä säännöstä.

(158) Eläinten terveystodistuksia voidaan käyttää sellaisenaan, mutta unionin lainsäädännössä edellytetään usein todentamista muita tarkoituksia varten, kuten todistamaan, että eläimet tai eläinperäiset tuotteet ovat kansanterveyttä tai eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten mukaisia. Tämä on otettava huomioon. Hallinnollisten rasitteiden ja kustannusten minimoimiseksi tällaisten eläinten terveystodistusten pitäisi voida sisältää myös tiedot, joita edellytetään muussa elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuutta sekä eläinten hyvinvointia koskevassa unionin lainsäädännössä.

(159) Taudit saattavat levitä muillakin tavoin kuin eläinten, sukusolujen ja alkioiden, eläinperäisten tuotteiden, eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden välityksellä. Myös esimerkiksi tartunnan saaneiden eläinten kanssa kosketuksissa olleet ajoneuvot, kuljetuskontit, heinät, oljet, kasvituotteet, materiaalit ja laitteet saattavat levittää tauteja. Toimenpiteitä olisi toteutettava tarvittaessa, jotta ehkäistään kyseisillä tavoilla syntyvät tartunnat.

(160) Unioniin saapumiseen sovellettavien vaatimusten asianmukaisen yksityiskohtaisuuden varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat, kolmansissa maissa ja alueilla olevien pitopaikkojen hyväksymissääntöjen täydentämistä ja poikkeuksia, kolmansista maista ja alueilta unioniin saapuviin lähetyksiin sovellettavia eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia sekä sellaisiin taudinaiheuttajiin, muihin materiaaleihin, kuljetusvälineisiin ja laitteisiin liittyviä eläinten terveyttä koskevia vaatimuksia, joiden välityksellä eläintaudit saattavat tarttua.

(161) Jotta voidaan varmistaa unioniin saapumisen yhteydessä eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetyksiin sovellettavien vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää muun muassa niiden kolmansien maiden ja alueiden luettelosta, joiden osalta eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin on sallittu, sekä eläinten terveystodistusten sisällöistä ja malleista.

(162) Kokemus on osoittanut, että kun jäsenvaltioissa tai kolmansissa maissa tai alueilla, joista saapuu eläimiä tai tuotteita unioniin, esiintyy vakava taudinpurkaus, taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä on toteutettava välittömästi taudin kulkeutumisen ja leviämisen rajoittamiseksi. Tällaiseen hätätilanteeseen saattaa liittyä luetteloituja tauteja, uusia tauteja tai muita eläinten terveyteen liittyviä vaaroja. Tässä yhteydessä olisi ilmaistava selvästi, mitä tässä asetuksessa säädettyjä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä saa suorittaa luetteloidun tai uuden taudin tai

vaaran esiintyessä. Kaikissa näissä tapauksissa on olennaista, että toimenpiteet suoritetaan viipymättä ja hyvin lyhyellä varoitusajalla. Koska tällaiset toimenpiteet rajoittaisivat siirtoja unionissa tai unioniin, ne olisi mahdollisuuksien mukaan pantava täytäntöön unionin tasolla.

(163) Jotta kehittymässä oleviin riskeihin reagoidaan tehokkaasti ja nopeasti, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta säätää kiireellisistä toimenpiteistä.

(164) Komission olisi viipymättä hyväksyttävä sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka koskevat muun muassa, toimenpiteitä uusia tauteja varten, unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevia varastointi-, toimitus-, säilytys-, jakelu- ja muita toimenpiteitä, rajallisen ajan voimassa olevien erityisten taudintorjuntatoimenpiteiden ja poikkeusten vahvistamista, maa- ja vesieläinten siirtoihin sovellettavia rajallisen ajan voimassa olevia erityissääntöjä, kiireellisiä toimenpiteitä sekä kolmansien maiden ja alueiden luetteloiden vahvistamista unioniin saapumisen osalta.

(165) Tässä asetuksessa säädetään eläinten tarttuvien tautien ennaltaehkäisyä ja torjuntaa koskevista yleisistä ja erityisistä säännöistä, ja sen avulla varmistetaan yhdenmukaistettu lähestymistapa eläintauteihin kaikkialla unionissa. Joillakin osa-alueilla, kuten eläinten terveyttä koskevan yleisen vastuun, ilmoittamisen, seurannan, rekisteröinnin, hyväksymisen tai jäljitettävyyden osalta, jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus soveltaa tai niitä tulisi kannustaa soveltamaan täydentäviä tai tiukempia kansallisia toimenpiteitä. Tällaiset kansalliset toimenpiteet olisi kuitenkin sallittava ainoastaan, jos ne eivät vaaranna tässä asetuksessa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien tavoitteiden täyttymistä ja jos ne eivät ole ristiriidassa siinä vahvistettujen sääntöjen kanssa, sillä edellytyksellä, että toimenpiteet eivät estä eläinten ja tuotteiden siirtoja jäsenvaltioiden välillä, ellei se ole tarpeellista taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai leviämisen torjumiseksi.

(166) Johdanto-osan 165 kappaleessa tarkoitettuihin kansallisiin toimenpiteisiin olisi hallinnollisen rasitteen keventämiseksi sovellettava yksinkertaistettua ilmoitusmenettelyä. Kokemus on osoittanut, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/34/EY ([1]) säädetty yleinen ilmoitusmenettely on ollut tärkeä väline ohjattaessa kansallisia teknisiä määräyksiä ja parannettaessa niiden laatua avoimuuden, luettavuuden ja vaikuttavuuden osalta sekä yhdenmukaistamattomilla että osittain yhdenmukaistetuilla aloilla. Näin ollen on aiheellista säätää, että tätä yleistä ilmoitusmenettelyä sovelletaan.

(167) Nykyisin eläinten terveyttä koskevista unionin säännöistä säädetään seuraavissa Euroopan parlamentin ja neuvoston säädöksissä ja niiden nojalla hyväksytyissä komission säädöksissä:

direktiivi 64/432/ETY, neuvoston direktiivi 77/391/ETY ([2]), neuvoston direktiivi 78/52/ETY ([3]), neuvoston direktiivi 80/1095/ETY ([4]), neuvoston direktiivi 82/894/ETY ([5]), neuvoston direktiivi 88/407/ETY ([6]), neuvoston direktiivi 89/556/ETY ([7]), neuvoston direktiivi 90/429/ETY ([8]), direktiivi 91/68/ETY, neuvoston päätös

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

([2]) Neuvoston direktiivi 77/391/ETY annettu 17 päivänä toukokuuta 1977 yhteisön toimenpiteistä nautakarjan luomistaudin, tuberkuloosin ja leukoosin hävittämiseksi (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 44).

([3]) Neuvoston direktiivi 78/52/ETY annettu 13 päivänä joulukuuta 1977 nautojen luomistaudin, tuberkuloosin ja tarttuvan leukoosin nopeutetun hävittämisen kansallisia suunnitelmia koskevista yhteisön vaatimuksista (EYVL L 15, 19.1.1978, s. 34).

([4]) Neuvoston direktiivi 80/1095/ETY, annettu 11 päivänä marraskuuta 1980, yhteisön alueen klassisesta sikarutosta vapaaksi tekemistä ja vapaana säilyttämistä koskevista edellytyksistä (EYVL L 325, 1.12.1980, s. 1).

([5]) Neuvoston direktiivi 82/894/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982, eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58).

([6]) Neuvoston direktiivi 88/407/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1988, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten pakastetun siemennesteen kaupassa ja tuonnissa (EYVL L 194, 22.7.1988, s. 10).

([7]) Neuvoston direktiivi 89/556/ETY, annettu 25 päivänä syyskuuta 1989, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä naudansukuisten kotieläinten alkioiden kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista (EYVL L 302, 19.10.1989, s. 1).

([8]) Neuvoston direktiivi 90/429/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siansukuisten kotieläinten siemennesteen kaupassa ja tuonnissa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 62).

91/666/ETY ([1]), neuvoston direktiivi 92/35/ETY ([2]), direktiivi 92/65/ETY, neuvoston direktiivi 92/66/ETY ([3]), neuvoston direktiivi 92/118/ETY ([4]), neuvoston direktiivi 92/119/ETY ([5]), neuvoston päätös 95/410/EY ([6]), neuvoston direktiivi 2000/75/EY ([7]), neuvoston päätös 2000/258/EY ([8]), neuvoston direktiivi 2001/89/EY ([9]), neuvoston direktiivi 2002/60/EY ([10]), neuvoston direktiivi 2002/99/EY ([11]), neuvoston direktiivi 2003/85/EY ([12]), neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004 ([13]), neuvoston direktiivi 2004/68/EY ([14]), neuvoston direktiivi 2005/94/EY ([15]), direktiivi 2006/88/EY, neuvoston direktiivi 2008/71/ETY ([16]), direktiivi 2009/156/EY, direktiivi 2009/158/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 576/2013 ([17]).

(168) Tässä asetuksessa säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintisäännöistä, mutta naudanlihan merkitseminen ei kuulu asetuksen soveltamisalaan. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ([18]) säädetään nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintisäännöistä ja naudanlihan merkitsemissäännöistä. Näin ollen sitä olisi muutettava niin, että kumotaan sen sisältämät nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintisäännökset ja jätetään voimaan naudanlihan merkitsemissäännökset.

(169) Nauta-, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoa koskevissa voimassa olevissa asetuksissa säädettyjen järjestelyjen luotettavuuden takaamiseksi niissä edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat asianmukaisia ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä. Tällaisia asianmukaisia ja tehokkaita valvontatoimenpiteitä olisi

([1]) Neuvoston päätös 91/666/ ETY, tehty 11 päivänä joulukuuta 1991, yhteisön suu- ja sorkkatautirokotevaraston perustamisesta (EYVL L 368, 31.12.1991, s. 21).

([2]) Neuvoston direktiivi 92/35/ETY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992, afrikkalaisen hevosruton valvontasäännöistä ja torjuntatoimenpiteistä (EYVL L 157, 10.6.1992, s. 19).

([3]) Neuvoston direktiivi 92/66/ETY, annettu 14 päivänä heinäkuuta 1992, yhteisön toimenpiteistä Newcastlen taudin torjumiseksi (EYVL L 260, 5.9.1992, s. 1).

([4]) Neuvoston direktiivi 92/118/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

([5]) Neuvoston direktiivi 92/119/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69).

([6]) Neuvoston päätös 95/410/EY, tehty 22 päivänä kesäkuuta 1995, Suomeen ja Ruotsiin vietävän teurassiipikarjan alkuperälaitoksessa otettavien näytteiden avulla tapahtuvaa mikrobiologista testausta koskevista säännöistä (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 25).

([7]) Neuvoston direktiivi 2000/75/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2000, lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74).

([8]) Neuvoston päätös 2000/258/EY, tehty 20 päivänä maaliskuuta 2000, raivotaudin vastaisten rokotteiden tehokkuutta mittaavien serologisten valvontatestien standardoinnissa tarvittavien arviointiperusteiden vahvistamisesta vastaavan erityislaitoksen nimeämisestä (EYVL L 79, 30.3.2000, s. 40).

([9]) Neuvoston direktiivi 2001/89/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi (EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5).

([10]) Neuvoston direktiivi 2002/60/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, erityissäännöksistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi ja direktiivin 92/119/ETY muuttamisesta Teschenin taudin ja afrikkalaisen sikaruton osalta (EYVL L 192, 20.7.2002, s. 27).

([11]) Neuvoston direktiivi 2002/99/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä (EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11).

([12]) Neuvoston direktiivi 2003/85/EY, annettu 29 päivänä syyskuuta 2003, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi, direktiivin 85/511/ETY sekä päätösten 89/531/ETY ja 91/665/ETY kumoamisesta ja direktiivin 92/46/ETY muuttamisesta (EUVL L 306, 22.11.2003, s. 1).

([13]) Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja 64/432/ETY muuttamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8).

([14]) Neuvoston direktiivi 2004/68/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004, eläinten terveyttä koskevista säännöistä tiettyjen elävien sorkka- ja kavioeläinten yhteisöön tuonnin ja yhteisön kautta kuljetuksen osalta, direktiivien 90/426/ETY ja 92/65/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 72/462/ETY kumoamisesta (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 321).

([15]) Neuvoston direktiivi 2005/94/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2005, yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta (EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16).

([16]) Neuvoston direktiivi 2008/71/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31).

([17]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 576/2013, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013, lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista siirroista ja asetuksen (EY) N:o 998/2003 kumoamisesta (EUVL L 178, 28.6.2013, s. 1).

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).

suoritettava myös tulevaisuudessa. Tämä asetus on osa ehdotuspakettia, jonka tavoitteena ovat ”turvallisemmat elintarvikkeet älykkäämmällä lainsäädännöllä”. Näin ollen se ei sisällä säännöksiä virallisesta valvonnasta, koska kyseisistä säännöistä olisi säädettävä virallista valvontaa koskevan ehdotetun horisontaalisen lainsäädännön puitteissa. Vaikka ehdotetut uudet horisontaaliset säännöt virallisesta valvonnasta eivät tulisikaan voimaan samanaikaisesti tämän asetuksen kanssa, komissio voi varmistaa vastaavan valvonnan tason virallista valvontaa koskevien voimassa olevien horisontaalisten sääntöjen ansiosta.

(170) Johdanto-osan 167 kappaleessa tarkoitetuissa säädöksissä vahvistetut säännöt korvataan tällä asetuksella ja tämän asetuksen nojalla annettavilla komission säädöksillä. Näin ollen kyseiset säädökset olisi kumottava. Oikeudellisen selkeyden varmistamiseksi ja oikeudellisen tyhjiön välttämiseksi kumoamisen olisi tultava voimaan aikaisintaan vasta sen jälkeen, kun tämän asetuksen nojalla annetut asiaankuuluvat delegoidut ja täytäntöönpanosäädökset on hyväksytty. Sen vuoksi on tarpeen antaa komissiolle valtuudet määrittää päivämäärät, jolloin kyseisten säädösten kumoamiset tulevat voimaan, ja lainsäätäjän olisi asetettava määräaika.

(171) Seuraavat eläinten terveyden alaan kuuluvat neuvoston säädökset ovat vanhentuneita, ja ne olisi unionin lainsäädännön selkeyden vuoksi kumottava: neuvoston päätös 78/642/ETY ([1]), neuvoston direktiivi 79/110/ETY ([2]), neuvoston direktiivi 81/6/ETY ([3]), neuvoston päätös 89/455/ETY ([4]), neuvoston direktiivi 90/423/ETY ([5]), neuvoston päätös 90/678/ETY ([6]), neuvoston direktiivi 92/36/ETY ([7]), neuvoston direktiivi 98/99/EY ([8]).

(172) Tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia ei pitäisi soveltaa ennen kuin komissio on hyväksynyt tämän asetuksen nojalla keskeiset delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset, joissa säädetään 24 kuukauden ajanjaksosta, joka alkaa näiden keskeisten säädösten hyväksymisestä ja päättyy niiden soveltamisen alkamiseen, jotta jäsenvaltiot ja toimijat voivat asianmukaisesti mukautua uusiin sääntöihin. Lisäksi on asianmukaista säätää vähintään 36 kuukauden varaamisesta komissiolle näiden uusien sääntöjen laatimista varten.

(173) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus eläinten tunnistus- ja rekisteröintisääntöjen sekä tiettyjä eläintauteja ja zoonooseja koskevien taudintorjuntatoimenpiteiden osalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat päivämääriä, jolloin asetus (EY) N:o 21/2004 ja direktiivit 92/66/ETY, 2000/75/EY, 2001/89/EY, 2002/60/EY, 2003/85/EY, 2005/94/EY ja 2008/71/EY lakkaavat olemasta voimassa, ja tässä asetuksessa olisi asetettava tältä osin määräaika.

(174) Tämän asetuksen mukaista eläinten terveyttä koskevaa ennaltaehkäisevää lähestymistapaa noudattaen olisi edelleen jatkettava Suomeen ja Ruotsiin lähetettäviin eläviin eläimiin ennen … päivää …kuuta … (*) sovellettujen salmonellaa koskevien erityistoimenpiteiden soveltamista ja muutettava asetusta (EY) N:o 2160/2003 vastaavasti.

([1]) Neuvoston päätös 78/642/ETY, tehty 28 päivänä heinäkuuta 1978, terveyttä koskevista suojatoimenpiteistä Botswanan tasavallan osalta (EYVL L 213, 3.8.1978, s. 15).

([2]) Neuvoston direktiivi 79/110/ETY, annettu 24 päivänä tammikuuta 1979, luvan antamisesta Italian tasavallalle myöhentää sen nautakarjan luomistaudin ja tuberkuloosin nopeutettua hävittämistä koskevista kansallisista suunnitelmista ilmoittamista ja niiden täytäntöönpanoa (EYVL L 29, 3.2.1979, s. 24).

([3]) Neuvoston direktiivi 81/6/ETY, annettu 1 päivänä tammikuuta 1981, luvan antamisesta Kreikan tasavallalle ilmoittaa sen nautakarjan luomistaudin ja tuberkuloosin nopeutettua hävittämistä koskevista kansallisista suunnitelmista ja panna ne täytäntöön (EYVL L 14, 16.1.1981, s. 22).

([4]) Neuvoston päätös 89/455/ETY, tehty 24 päivänä heinäkuuta 1989, yhteisön toimista raivotaudin hävittämiseen tai torjumiseen tarkoitettujen kokeiluhankkeiden toteuttamiseksi (EYVL L 223, 2.8.1989, s. 19).

([5]) Neuvoston direktiivi 90/423/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi annetun direktiivin 85/511/ETY, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY sekä terveyttä ja eläinten terveyttä koskevista ongelmista nautaeläinten ja sikojen sekä tuoreen lihan tai lihatuotteiden tuonnissa kolmansista maista annetun direktiivin 72/462/ETY muuttamisesta (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 13).

([6]) Neuvoston päätös 90/678/ETY, tehty 13 päivänä joulukuuta 1990, tiettyjen yhteisön alueen osien vahvistamisesta sikarutosta virallisesti vapaiksi tai sikarutosta vapaiksi (EYVL L 373, 31.12.1990, s. 29).

([7]) Neuvoston direktiivi 92/36/ETY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1992, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta annetun direktiivin 90/426/ETY muuttamisesta afrikkalaisen hevosruton osalta (EYVL L 157, 10.6.1992, s. 28).

([8]) Neuvoston direktiivi 98/99/EY, annettu 14 päivänä joulukuuta 1998, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa annetun direktiivin 64/432/ETY muuttamisesta ja saattamisesta ajan tasalle annetun neuvoston direktiivin 97/12/EY muuttamisesta (EYVL L 358, 31.12.1998, s. 107).

(*) Tämän asetuksen voimaantulopäivä,

(175) Kun otetaan huomioon, että asetus (EY) N:o 576/2013 hyväksyttiin äskettäin, on suotavaa sallia pitkä siirtymäaika, ennen kuin tämän asetuksen vastaavia sääntöjä aletaan soveltaa.

(176) Tässä asetuksessa säädettyä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(177) On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntija-tasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

(178) Tällä asetuksella ei pitäisi aiheuttaa pienille ja keskisuurille yrityksille suhteettomia hallinnollisia rasitteita tai taloudellisia vaikutuksia. Pienten ja keskisuurten yritysten erityistilanne on sidosryhmien kuulemisen perusteella otettu huomioon tässä asetuksessa. Eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelua koskevien julkisen politiikan tavoitteiden valossa ei ole harkittu näihin yrityksiin sovellettavan, tämän asetuksen vaatimuksia koskevan yleisen poikkeuksen mahdollisuutta. Joistain tämän asetuksen vaatimuksia koskevista, kyseisiä yrityksiä koskevista poikkeuksista olisi kuitenkin säädettävä ottaen huomioon niihin liittyvät riskit.

(179) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli sellaisten eläinten terveyttä koskevien sääntöjen vahvistamista, joita sovelletaan eläimiin, sukusoluihin ja alkioihin, eläinperäisiin tuotteisiin, eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin, siinä määrin kuin niihin ei sovelleta muussa unionin lainsäädännössä säädettyjä erityisiä sääntöjä, ja muuhun materiaaliin, joka saattaa liittyä tarttuvien eläintautien leviämiseen, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla eläinten terveyttä koskevan yhteisen ja koordinoidun säädöskehyksen avulla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukainen. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖT

1 LUKU

Kohde, tarkoitus, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde ja tarkoitus

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan eläinten välillä tarttuvien ja eläimestä ihmiseen tarttuvien eläintautien ehkäisemistä ja torjuntaa koskevat säännöt.

Nämä säännöt koskevat seuraavia:

a) unionin laajuisesti huolta aiheuttavien tautien priorisointi ja luokitus sekä eläinten terveyteen liittyvien vastuualueiden vahvistaminen (I osan 1–17 artikla);

b) varhainen havaitseminen, taudeista ilmoittaminen ja raportointi, seuranta, hävittämisohjelmat ja taudista vapaa asema (II osan 18–42 artikla);

c) tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja tautien torjunta (III osan 43–83 artikla);

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

d) pitopaikkojen ja kuljettajien rekisteröinti ja hyväksyminen sekä eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirrot ja jäljitettävyys unionin sisällä (IV osan 84–228 artikla ja VI osan 244–248 artikla ja 252–256 artikla);

e) eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin ja tällaisten lähetysten vienti unionista (V osan 229–243 artikla ja VI osan 244–246 artikla ja 252–256 artikla);

f) lemmikkieläinten muut kuin kaupalliset siirrot jäsenvaltiosta toiseen tai kolmannesta maasta tai joltakin alueelta jäsenvaltioon (VI osan 244–256 artikla);

g) kiireellisessä tautitilanteessa toteutettavat kiireelliset toimenpiteet (VII osan 257–262 artikla).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa säännöissä:

a) pyritään varmistamaan

i) eläinten terveyden parantaminen kestävän maatalous- ja vesiviljelytuotannon tukemiseksi unionissa;

ii) sisämarkkinoiden tehokas toiminta;

iii) seuraavien tekijöiden eläinterveyteen, kansanterveyteen ja ympäristöön kohdistuvien haitallisten vaikutusten väheneminen:

— tietyt taudit;

— tautien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi toteutetut toimenpiteet;

b) otetaan huomioon:

i) eläinten terveys suhteessa:

— kansanterveyteen;

— ympäristöön, mukaan lukien biologiseen monimuotoisuuteen ja arvokkaisiin geenivaroihin, sekä ilmastonmuutoksen vaikutukseen;

— elintarvikkeiden ja rehujen turvallisuuteen;

— eläinten hyvinvointiin, mukaan lukien varjeleminen vältettävissä olevalta kivulta, tuskalta ja kärsimykseltä;

— mikrobilääkeresistenssiin;

— ruokaturvaan;

ii) taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden taloudelliset, yhteiskunnalliset ja kulttuuri- ja ympäristövaikutukset;

iii) asiaa koskevat kansainväliset standardit.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan

a) pidettäviin ja luonnonvaraisiin eläimiin;

b) sukusoluihin ja alkioihin;

c) eläinperäisiin tuotteisiin;

d) eläimistä saataviin sivutuotteisiin ja niistä johdettuihin tuotteisiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o 1069/2009 vahvistettujen sääntöjen soveltamista;

e) tiloihin, kuljetusvälineisiin, laitteisiin ja kaikkiin muihin infektioteihin ja materiaaleihin, jotka liittyvät tai mahdollisesti liittyvät tarttuvien eläintautien leviämiseen.

2. Tätä asetusta sovelletaan tarttuviin tauteihin, zoonoosit mukaan luettuina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta seuraavissa säädöksissä vahvistettujen sääntöjen soveltamista:

a) päätös N:o 1082/2013/EU;

b) asetus (EY) N:o 999/2001;

c) direktiivi 2003/99/EY;

d) asetus (EY) N:o 2160/2003.

3 artikla

IV, V ja VI osan soveltamisala

1. Asetuksen IV osan I osastoa (84–171 artikla) sovelletaan:

a) maaeläimiin sekä eläimiin, jotka eivät ole maaeläimiä mutta jotka voivat tartuttaa maaeläimiin niihin tarttuvia tauteja;

b) maaeläinten sukusoluihin ja alkioihin;

c) maaeläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin.

2. Asetuksen IV osan II osastoa (172–226 artikla) sovelletaan:

a) vesieläimiin sekä eläimiin, jotka eivät ole vesieläimiä mutta jotka voivat tartuttaa vesieläimiin niihin tarttuvia tauteja;

b) vesieläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin.

3. Asetuksen IV osan III osastoa (227 ja 228 artikla) sovelletaan:

a) muihin eläimiin;

b) edellä a kohdassa tarkoitetuista muista eläimistä saataviin sukusoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin.

4. Asetuksen IV ja V osaa ei sovelleta tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettuihin lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin eikä lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltion sisällä.

5. Lemmikkieläinten muissa kuin ei-kaupallisissa siirroissa on noudatettava IV ja V osassa säädettyjä eläinterveysvaatimuksia.

Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tarpeellisia mukautuksia sen varmistamiseksi, että IV ja V osan säännöksiä sovelletaan oikein lemmikkieläimiin, erityisesti sen huomioon ottamiseksi, että lemmikkieläimiä pitävät kotitalouksissa lemmikkieläinten pitäjät.

6. VI osaa sovelletaan vain sellaisiin lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin, joissa noudatetaan 245 ja 246 artiklassa säädettyjä vaatimuksia, jotka koskevat niiden eläinten enimmäismäärää, jotka voivat olla omistajansa mukana, ja omistajan liikkumisen ja eläimen siirron välisten päivien enimmäismäärää.

4 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ”eläimillä” selkärangallisia ja selkärangattomia eläimiä;

2) ”maaeläimillä” lintuja, maalla eläviä nisäkkäitä, mehiläisiä ja kimalaisia;

3) ”vesieläimillä” kaikkia seuraaviin lajeihin kuuluvia eläimiä kaikissa kehitysvaiheissaan, mätimunat, maiti ja sukusolut mukaan luettuina:

   a) kalat, jotka kuuluvat yläluokkaan *Agnatha* sekä luokkiin *Chondrichytes*, *Sarcopterygii* ja *Actinopterygii*;

   b) vesinilviäiset, jotka kuuluvat pääjaksoon *Mollusca*;

   c) vesiäyriäiset, jotka kuuluvat alajaksoon *Crustacea*;

4) ”muilla eläimillä” muihin lajeihin kuin maaeläimiin tai vesieläimiin määritelmän mukaisesti kuuluvien lajien eläimiä;

5) ”pidettävillä eläimillä” ihmisten pitämiä eläimiä; vesieläinten osalta vesiviljelyeläimiä;

6) ”vesiviljelyllä” vesieläinten pitämistä niin, että eläimet säilyvät yhden tai useamman luonnollisen tai oikeushenkilön omistuksessa kaikkien kasvatus- tai viljelyvaiheiden ja keruun ajan, lukuun ottamatta sellaisten luonnonvaraisten vesieläinten keruu- tai pyyntitoimintaa ihmisravinnoksi, joita sen jälkeen pidetään väliaikaisesti ja ilman ruokintaa odottamassa teurastusta;

7) ”vesiviljelyeläimillä” mitä tahansa vesiviljelyssä olevia vesieläimiä;

8) ”luonnonvaraisilla eläimillä” muita kuin pidettäviä eläimiä;

9) ”siipikarjalla” lintuja, joita kasvatetaan tai pidetään vankeudessa:

   a) seuraavien tuotantoa varten:

      i) liha;

      ii) kulutukseen tarkoitetut munat;

      iii) muut tuotteet;

   b) riistalintujen luontoon istuttamista varten;

   c) edellä a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tuotantotyypeissä käytettävien lintujen tuottamista varten;

10) ”vankeudessa pidettävillä linnuilla” mitä tahansa muita lintuja kuin siipikarjaa, joita pidetään vankeudessa muusta kuin 9 alakohdassa tarkoitetusta syystä, mukaan lukien linnut, joita pidetään esityksiä, lentokilpailuja, näyttelyitä, kilpailuja, uusien lintujen tuottamista tai myyntiä varten;

11) ”lemmikkieläimellä” liitteessä I olevassa luettelossa mainittuun lajiin kuuluvaa eläintä, jota pidetään yksityisessä, muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa;

12) ”lemmikkieläimen pitäjällä” luonnollista henkilöä, joka voi olla lemmikkieläimen omistaja, joka pitää lemmikkieläintä;

13) ”lemmikkieläimen omistajalla” luonnollista henkilöä, joka on ilmoitettu omistajaksi 247 artiklan c alakohdassa, 248 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 249 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetussa tunnistusasiakirjassa;

14) ”muulla kuin kaupallisella siirrolla” lemmikkieläimen siirtoa, kun lemmikkieläin on omistajansa mukana ja

   a) jonka tavoitteena ei ole kyseisen lemmikkieläimen kauppa tai muunlainen omistusoikeuden siirto; ja

   b) joka on osa lemmikkieläimen omistajan liikkumista:

      i) joko suoraan hänen vastuullaan tai

      ii) valtuutetun henkilön vastuulla, jos lemmikkieläin on fyysisesti erillään omistajasta;

15) ”valtuutetulla henkilöllä” tarkoitetaan luonnollista henkilöä, jolle lemmikkieläimen omistaja on kirjallisesti antanut luvan lemmikkieläimen muuhun kuin kaupalliseen siirtoon omistajan puolesta;

16) ”taudilla” yhden tai useamman taudinaiheuttajan aiheuttamien infektioiden tai tartuntojen esiintymistä eläimissä, joihin voi liittyä tai olla liittymättä kliinisiä oireita tai patologisia ilmentymiä;

17) ”taudinaiheuttajalla” sellaista eläimiin tai ihmisiin tarttuvaa patogeenia, joka voi aiheuttaa eläintaudin;

18) ”luetteloiduilla taudeilla” 5 artiklan 1 kohdan mukaisessa luettelossa mainittuja tauteja;

19) ”tautiprofiililla” 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tautikriteerejä;

20) ”luetteloiduilla lajeilla” 8 artiklan 2 kohdan mukaisessa luettelossa mainittuja eläinlajeja tai eläinlajiryhmää tai, kun kyse on uusista taudeista, eläinlajeja tai eläinlajiryhmää, joka täyttää 8 artiklan 2 kohdassa vahvistetut lajiluetteloon merkitsemisen kriteerit;

21) ”vaaralla” eläimessä olevaa taudinaiheuttajaa taikka eläimen tai tuotteen tilaa, jolla saattaa olla haitallinen vaikutus ihmisten tai eläinten terveyteen;

22) ”riskillä” eläinterveyteen tai kansanterveyteen kohdistuvan haitallisen vaikutuksen esiintymisen todennäköisyyttä ja sen biologisten ja taloudellisten seurausten todennäköistä suuruutta;

23) ”bioturvaamisella” hallintatoimenpiteiden ja fyysisten toimenpiteiden kokonaisuutta, jolla on tarkoitus pienentää tautien kulkeutumisen, kehittymisen ja leviämisen riskiä seuraavien osalta:

a) eläinpopulaatio; tai

b) pitopaikka, vyöhyke, lokero, kuljetusväline tai muut tilat, rakennukset tai muu paikka;

24) ”toimijalla” mitä tahansa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on vastuullaan eläimiä tai tuotteita, mukaan luettuna rajoitetuksi ajaksi, ei kuitenkaan lemmikkieläinten pitäjiä ja eläinlääkäreitä;

25) ”kuljettajalla” toimijaa, joka kuljettaa eläimiä omaan lukuunsa tai kolmannen osapuolen lukuun;

26) ”eläinalan ammattilaisella” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on ammatillisesti tekemisissä eläinten tai tuotteiden kanssa ja on muu kuin toimija tai eläinlääkäri;

27) ”pitopaikalla” mitä tahansa tilaa, rakennetta, tai ulkotiloissa tapahtuvan tuotannon ollessa kyseessä ympäristöä tai paikkaa, jossa pidetään eläimiä tai sukusoluja ja alkioita joko tilapäisesti tai vakituisesti, lukuun ottamatta seuraavia:

a) lemmikkieläimiä pitävät kotitaloudet;

b) eläinlääkärien vastaanotot ja klinikat;

28) ”sukusoluilla ja alkioilla”:

a) keinolliseen lisäämiseen tarkoitettua siemennestettä, munasoluja ja alkioita,

b) siitosmunia;

29) ”eläinperäisillä tuotteilla”:

a) eläinperäisiä elintarvikkeita mukaan luettuina hunaja ja veri;

b) ihmisravinnoksi tarkoitettuja eläviä simpukoita, eläviä piikkinahkaisia, eläviä vaippaeläimiä ja eläviä merikotiloita; ja

c) muita kuin b alakohdassa tarkoitettuja eläimiä, jotka on tarkoitus valmistaa toimitettavaksi elävinä lopulliselle kuluttajalle;

30) ”eläimistä saatavilla sivutuotteilla” eläinten kokoruhoja tai ruhonosia, eläinperäisiä tuotteita tai muita eläimistä saatavia tuotteita, joita ei ole tarkoitettu ihmisravinnoksi, lukuun ottamatta sukusoluja ja alkioita;

31) ”johdetuilla tuotteilla” tuotteita, jotka on saatu eläimistä saatavien sivutuotteiden yhdestä tai useammasta käsittelystä, muuntamisesta tai jalostusvaiheesta;

32) ”tuotteilla”:

a) sukusoluja ja alkioita;

b) eläinperäisiä tuotteita;

c) eläimistä saatavia sivutuotteita ja niistä johdettuja tuotteita;

33) ”virallisella valvonnalla” kaikentyyppistä valvontaa, jota toimivaltaiset viranomaiset suorittavat todentaakseen tämän asetuksen noudattamisen;

34) ”terveystilanteella” tautitilannetta tietyn luetteloidun lajin osalta merkittävien luetteloitujen tautien kohdalla, kun kyseessä on:

a) yksittäinen eläin;

b) eläimet:

i) epidemiologisessa yksikössä;

ii) pitopaikassa;

iii) vyöhykkeellä;

iv) lokerossa;

v) jäsenvaltiossa;

vi) kolmannessa maassa tai alueella;

35) ”vyöhykkeellä”:

a) maaeläinten osalta jäsenvaltion, kolmannen maan tai alueen maantieteellisesti täsmällisesti rajattua aluetta, jossa elävällä eläinten alapopulaatiolla on erilainen terveystilanne suhteessa tiettyyn tautiin tai tiettyihin tauteihin, joihin sovelletaan tarkoituksenmukaisia seuranta-, taudintorjunta- ja bioturvaamistoimenpiteitä;

b) vesieläinten osalta yhtenäistä hydrologista järjestelmää, jossa on erilainen terveystilanne suhteessa tiettyyn tautiin tai tiettyihin tauteihin ja joka muodostaa alueen, jota tarkoitetaan yhdessä seuraavista:

i) koko valuma-alue vesiväylän alkulähteeltä suistoon tai järveen asti;

ii) useampia kuin yksi valuma-alue;

iii) valuma-alueen osa vesiväylän alkulähteeltä esteelle, joka estää tietyn taudin tai tiettyjen tautien kulkeutumisen;

iv) maantieteellisesti täsmällisesti rajattu rannikkoalueen osa;

v) maantieteellisesti täsmällisesti rajattu suisto;

36) ”valuma-alueella” aluetta tai syvännettä, jota rajoittavat luonnolliset rajat, kuten kukkulat tai vuoret, ja jonne kaikki valumavedet virtaavat;

37) ”lokerolla” yhteiseen bioturvallisuuden hallintajärjestelmään kuuluvaa yhdessä tai useammassa pitopaikassa ja vesieläinten ollessa kyseessä yhdessä tai useammassa vesiviljelypitopaikassa olevaa eläinten alapopulaatiota, jolla on erilainen terveystilanne suhteessa tiettyyn tautiin tai tiettyihin tauteihin ja johon sovelletaan tarkoituksenmukaisia seuranta-, taudintorjunta- ja bioturvaamistoimenpiteitä;

38) ”karanteenilla” eläinten pitämistä eristyksissä ilman välitöntä tai välillistä kosketusta eläimiin sen epidemiologisen yksikön ulkopuolella, jotta estetään yhden tai useamman tietyn taudin leviäminen sinä aikana, kun eristyksissä olevia eläimiä tarkkaillaan ja niille tehdään tarvittaessa testejä ja niitä hoidetaan;

39) ”epidemiologisella yksiköllä” eläinryhmää, jolla on yhtä suuri todennäköisyys altistua jollekin taudinaiheuttajalle;

40) ”taudinpurkauksella” virallisesti vahvistettua luetteloidun taudin tai uuden taudin ilmenemistä yhdessä tai useammassa eläimessä pitopaikassa tai muussa paikassa, jossa eläimiä pidetään tai jossa eläimet ovat;

41) ”rajoitusvyöhykkeellä” vyöhykettä, jolla sovelletaan tiettyjen eläinten tai tuotteiden siirtoja koskevia rajoituksia ja muita taudintorjuntatoimenpiteitä kyseessä olevan taudin leviämisen estämiseksi alueille, joilla ei sovelleta rajoituksia; rajoitusvyöhyke voi soveltuvissa tapauksissa sisältää suoja- ja valvontavyöhykkeitä;

42) ”suojavyöhykkeellä” taudinpurkauspaikan ympäröimää vyöhykettä, johon kuuluu myös taudinpurkauspaikka ja jolla sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisen taudin leviämisen estämiseksi kyseiseltä vyöhykkeeltä;

43) ”valvontavyöhykkeellä” vyöhykettä, joka perustetaan suojavyöhykkeen ympärille ja jolla sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä kyseisen taudin leviämisen estämiseksi suojavyöhykkeeltä;

44) ”siitosmunilla” haudotettaviksi tarkoitettuja siipikarjan tai vankeudessa pidettävien lintujen munia;

45) ”sorkka- ja kavioeläimillä” liitteessä II lueteltuja eläimiä;

46) ”sukusolujen ja alkioiden pitopaikalla”:

a) siemennesteen osalta pitopaikkaa, jossa siemenneste on kerätty, tuotettu, käsitelty tai varastoitu;

b) munasolujen ja alkioiden osalta sellaista ammattilaisista koostuvaa ryhmää tai rakennetta, jota valvoo toimivaltainen ryhmän eläinlääkäri ja joka on pätevä munasolujen ja alkioiden keräämiseen, tuottamiseen, käsittelyyn tai varastoimiseen;

c) siitosmunien osalta hautomoa;

47) ”hautomolla” pitopaikkaa, jossa kerätään, varastoidaan ja haudotaan munia seuraavien toimittamista varten:

a) siitosmunat;

b) untuvikot;

48) ”suljetulla pitopaikalla” pysyvää, maantieteellisesti rajattua ja vapaaehtoisesti perustettua pitopaikkaa, joka on hyväksytty eläinten siirtoja varten ja jossa:

a) eläimiä pidetään näyttelyihin, koulutukseen, lajien suojeluun tai tieteelliseen tutkimukseen liittyviä tarkoituksia varten;

b) eläimet ovat suljetuissa tiloissa ja eristettyinä ympäröivästä alueesta; ja

c) eläimiin sovelletaan eläinten terveyden seurantaa ja tiukennettuja bioturvaamistoimenpiteitä;

49) ”kokoamisella” pidettävien maaeläinten kokoamista useammasta kuin yhdestä pitopaikasta kyseiselle eläinlajille vaadittavaa pitoaikaa lyhyemmäksi ajaksi;

50) ”pitoajalla” vähimmäisaikaa sen varmistamiseksi, että pitopaikkaan tuodun eläimen terveystilanne ei ole huonompi kuin kyseisessä pitopaikassa olevien eläinten terveystilanne;

51) ”Traces-järjestelmällä” päätöksissä 2003/24/EY ja 2004/292/EY säädettyä yhdennettyä eläinlääkinnällistä tietojärjestelmää;

52) ”vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvalla elintarvikelaitoksella” elintarvikeyritystä, joka on hyväksytty 179 artiklan mukaisesti;

53) ”virkaeläinlääkärillä” toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamaa eläinlääkäriä, jolla on asianmukainen pätevyys suorittaa virallisia toimia tämän asetuksen mukaisesti;

54) ”kolmannen maan tai alueen virkaeläinlääkärillä” edellä 53 kohdassa tarkoitettua virkaeläinlääkäriä vastaavaa eläinlääkäriä kolmannessa maassa tai alueella;

55) ”toimivaltaisella viranomaisella” viralliset tarkastukset ja muut viralliset toimet tämän asetuksen mukaisesti järjestävän jäsenvaltion keskeistä eläinlääkintäviranomaista tai mitä tahansa muuta viranomaista, jolle tämä vastuu on siirretty;

56) ”kolmannen maan tai alueen toimivaltaisella viranomaisella” edellä 55 kohdassa tarkoitettua toimivaltaista viranomaista vastaavaa viranomaista kolmannessa maassa tai alueella.

2 LUKU

Luetteloidut taudit ja uudet taudit sekä luetteloidut lajit

5 artikla

Tautien merkitseminen luetteloon

1. Tässä asetuksessa säädettyjä tautikohtaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan:

a) seuraaviin luetteloituihin tauteihin:

i) suu- ja sorkkatauti;

ii) klassinen sikarutto;

iii) afrikkalainen sikarutto;

iv) korkeapatogeeninen lintuinfluenssa;

v) afrikkalainen hevosrutto; ja

b) liitteessä II mainittuihin luetteloituihin tauteihin.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun luetteloon.

3. Tauti merkitään tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun luetteloon, jos se on arvioitu 7 artiklan mukaisesti ja se täyttää:

a) kaikki seuraavat kriteerit:

i) tauti on tieteellisen näytön perusteella tarttuva;

ii) unionissa on eläinlajeja, jotka ovat joko taudille alttiita tai tartunnanlevittäjiä ja tartunnan reservoaareja;

iii) taudilla on kielteisiä vaikutuksia eläinten terveyteen tai tauti on riski kansanterveydelle zoonoottisen luonteensa vuoksi;

iv) taudin diagnosointiin on saatavilla menetelmiä; ja

v) riskinvähentämistoimenpiteet ja tarvittaessa taudin seuranta ovat tehokkaita ja suhteutettuja taudin aiheuttamiin riskeihin unionissa; ja

b) vähintään yksi seuraavista kriteereistä:

i) taudilla on tai voisi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia eläinten terveyteen unionissa, tai tauti on tai voisi olla merkittävä riski kansanterveydelle zoonoottisen luonteensa vuoksi;

ii) taudinaiheuttaja on kehittänyt hoidoille resistenssin ja aiheuttaa merkittävän vaaran kansanterveydelle tai eläinterveydelle unionissa;

iii) taudilla on tai voisi olla merkittäviä taloudellisia vaikutuksia maatalous- tai vesiviljelytuotannolle unionissa;

iv) tauti voi saada aikaan kriisitilanteen tai taudinaiheuttajaa voitaisiin käyttää bioterrorismiin; tai

v) taudilla on tai voisi olla merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ympäristölle, mukaan lukien biologiselle monimuotoisuudelle, unionissa.

4. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat taudin poistamista tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta luettelosta, kun kyseinen tauti ei enää täytä tämän artiklan 3 kohdassa säädettyjä kriteereitä.

5. Komissio tarkistaa kunkin taudin luetteloon merkitsemisen viimeisimpien saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella.

6 artikla

Uudet taudit

1. Taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan tässä asetuksessa säädettyihin uusiin tauteihin.

2. Muuta kuin luetteloitua tautia pidetään uutena tautina edellyttäen, että se mahdollisesti täyttää 5 artiklan 3 kohdassa vahvistetut luetteloon merkitsemistä koskevat kriteerit ja:

a) on syntynyt olemassa olevan taudinaiheuttajan evoluution tai muutoksen tuloksena;

b) on uudelle maantieteelliselle alueelle, uuteen lajiin tai uusiin populaatioihin leviävä tunnettu tauti;

c) on diagnosoitu ensimmäistä kertaa unionissa; tai

d) tunnistamaton tai aiemmin tuntematon taudinaiheuttaja on aiheuttanut sen.

3. Komissio toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat toimenpiteet sellaisten uusien tautien osalta, jotka täyttävät tämän artiklan 2 kohdassa vahvistetut kriteerit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehittymässä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan tautiin.

5. Tässä asetuksessa säädettyjä toimijoiden velvoitteita uuden taudin osalta sovelletaan ainoastaan siinä tapauksessa, että komissio on hyväksynyt kyseistä tautia varten täytäntöönpanosäädöksen tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti tai jos tauti kuuluu valmiussuunnitelman piiriin 43 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Tautien luetteloon merkitsemistä koskevat arviointiparametrit

Komissio käyttää seuraavia arviointiparametreja määrittääkseen, täyttääkö tauti 5 artiklan 2 kohdassa vahvistetut luetteloon merkitsemisen edellytykset:

a) tautiprofiili, johon kuuluvat seuraavat:

i) eläinlajit, joihin kyseinen tauti liittyy;

ii) taudin sairastavuus- ja kuolleisuusaste eläinpopulaatioissa;

iii) taudin zoonoottinen luonne;

iv) resistenssi hoidoille, mukaan lukien mikrobilääkeresistenssi;

v) taudin pysyvyys eläinpopulaatiossa tai ympäristössä;

vi) taudin tartuntareitit ja -nopeus eläinten välillä ja soveltuvissa tapauksissa eläinten ja ihmisten välillä;

vii) taudin puuttuminen tai esiintyminen sekä levinneisyys unionissa ja, jos tautia ei esiinny unionissa, sen kulkeutumisriski unioniin;

viii) taudin diagnosointi- ja torjuntamenetelmien olemassaolo;

b) taudin vaikutus seuraaviin:

i) maatalous- ja vesiviljelytuotanto ja talouden muut sektorit seuraavien osalta:

— taudin esiintyvyysaste unionissa;

— taudista aiheutuva tuotannon menetys;

— muut vahingot;

ii) ihmisten terveys seuraavien osalta:

— tarttuvuus eläinten ja ihmisten välillä;

— tarttuvuus ihmisten välillä;

— ihmisessä ilmenevien tautimuotojen vakavuus;

— tehokkaan ennaltaehkäisyn tai sairaanhoidon saatavuus ihmisille;

iii) eläinten hyvinvointi;

iv) biologinen monimuotoisuus ja ympäristö;

c) taudin mahdollisuudet saada aikaan kriisitilanne ja sen potentiaalinen käyttö bioterrorismiin;

d) seuraavien taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden toteutettavuus, saatavuus ja vaikuttavuus:

i) diagnosointimenetelmät ja diagnosointikapasiteetti;

ii) rokottaminen;

iii) lääkitseminen;

iv) bioturvaamistoimenpiteet;

v) eläinten ja tuotteiden siirtämistä koskevat rajoitukset;

vi) eläinten lopettaminen;

vii) ruhojen ja muiden eläimistä saatavien taudin kannalta olennaisten sivutuotteiden hävittäminen;

e) taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden vaikutukset seuraavien osalta:

i) välittömät ja välilliset kustannukset asianomaisille aloille ja koko taloudelle;

ii) toimenpiteiden yhteiskunnallinen hyväksyttävyys;

iii) tartunnan saaneiden pidettävien ja luonnonvaraisten eläinten alapopulaatioiden hyvinvointi;

iv) ympäristö ja biologinen monimuotoisuus.

8 artikla

Lajien merkitseminen luetteloon

1. Tässä asetuksessa vahvistettuja luetteloitujen tautien tautikohtaisia sääntöjä ja tämän asetuksen nojalla hyväksyttyjä sääntöjä sovelletaan luetteloituihin lajeihin.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä luettelon tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista lajeista, jotka täyttävät tämän artiklan 3 kohdassa vahvistetut kriteerit. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Luettelo sisältää ne eläinlajit tai eläinlajiryhmät, jotka aiheuttavat merkittävän luetteloitujen tautien leviämisriskin, ja se perustuu seuraaviin kriteereihin:

a) riskin piiriin kuuluvan eläinpopulaation tartunta-alttius;

b) itämisajan ja tartunta-ajan kesto eläimillä;

c) kyseisten eläinten kyky kantaa kyseessä olevia tauteja.

3. Eläinlajit tai eläinlajiryhmät lisätään luetteloon, jos ne sairastavat tautia tai aiheuttavat luetteloidun taudin leviämisriskin, koska:

a) ne ovat alttiita luetteloidulle taudille tai tieteellinen näyttö viittaa siihen, että alttius on todennäköistä; tai

b) ne ovat kyseisen taudin tartuttajalajeja tai reservoaareja tai tieteellinen näyttö viittaa siihen, että se on todennäköistä.

4. Komissio poistaa eläinlajit tai eläinlajiryhmät luettelosta täytäntöönpanosäännöksin, kun:

a) luetteloitu tauti, johon liittyen kyseinen eläinlaji tai eläinlajien ryhmä on merkitty luetteloon, on poistettu tautiluettelosta; tai

b) tieteellinen näyttö viittaa siihen, että kyseinen eläinlaji tai eläinlajiryhmä ei enää täytä 3 kohdassa esitettyjä kriteereitä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen soveltaminen luetteloitujen tautien eri luokkiin

1. Taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä on sovellettava luetteloituihin tauteihin seuraavasti:

a) Sellaisiin luetteloituihin tauteihin, joita ei tavanomaisesti esiinny unionissa ja joita varten on toteutettava välittömästi hävittämistoimenpiteitä heti, kun ne havaitaan, on sovellettava asiaankuuluvilta osin seuraavia sääntöjä:

i) säännöt tautitietoisuudesta ja tauteihin varautumisesta, joista säädetään III osan I osastossa (43–52 artikla);

ii) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 1 luvussa (53–71 artikla); ja

iii) säännöt lokeroperusteisesta lähestymistavasta, josta säädetään 37 artiklan 1 kohdassa.

Näihin luetteloituihin tauteihin on myös sovellettava tarvittaessa b alakohdassa sekä d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä asiaankuuluvilta osin.

b) Luetteloituihin tauteihin, joita olisi torjuttava kaikissa jäsenvaltioissa pitkän aikavälin tavoitteena niiden hävittäminen koko unionista, on sovellettava asiaankuuluvilta osin seuraavia sääntöjä:

i) säännöt pakollisista hävittämisohjelmista, joista säädetään 31 artiklan 1 kohdassa;

ii) säännöt tautivapaista jäsenvaltioista ja vyöhykkeistä, joista säädetään 36 artiklassa;

iii) säännöt lokeroperusteisesta lähestymistavasta, josta säädetään 37 artiklan 2 kohdassa; ja

iv) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 72–75, 77–79 sekä 81 ja 83 artiklassa.

Näihin luetteloituihin tauteihin on sovellettava myös d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä asiaankuuluvilta osin.

c) Luetteloituihin tauteihin, jotka ovat merkityksellisiä joidenkin, mutta ei kaikkien jäsenvaltioiden kannalta ja jotka edellyttävät toimenpiteitä, jotta estettäisiin niiden leviäminen virallisesti tautivapaisiin unionin osiin tai unionin niihin osiin, joilla on hävittämisohjelma kyseistä luetteloitua tautia varten, on sovellettava asiaankuuluvilta osin seuraavia sääntöjä:

i) säännöt valinnaisesta hävittämisestä, josta säädetään 31 artiklan 2 kohdassa;

ii) säännöt tautivapaista jäsenvaltioista ja vyöhykkeistä, joista säädetään 36 artiklassa;

iii) säännöt lokeroperusteisesta lähestymistavasta, josta säädetään 37 artiklan 2 kohdassa ja

iv) säännöt 76, 77, 78, 80, 82 ja 83 artiklassa säädetyistä taudintorjuntatoimenpiteistä.

Näihin luetteloituihin tauteihin on sovellettava myös d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä asiaankuuluvilta osin.

d) Luetteloituihin tauteihin, jotka edellyttävät toimenpiteitä niiden leviämisen estämiseksi unioniin kulkeutumisen tai jäsenvaltioiden välisten siirtojen yhteydessä, on sovellettava asiaankuuluvilta osin seuraavia sääntöjä:

i) säännöt unionin sisällä tapahtuvista siirroista, joista säädetään IV osan I osaston 3–6 luvussa (124–169 artikla), II osaston 2 ja 3 luvussa (191–225 artikla) ja VI osaston 2 ja 3 luvussa (247–251 artikla); ja

ii) säännöt saapumisesta unioniin ja viennistä unionista, joista säädetään V osassa (229–243 artikla).

Edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja, samoin kuin e alakohdassa luetteloituja tauteja, on pidettävä myös tämän alakohdan mukaisesti luetteloituina tauteina, kun kyseisen taudin aiheuttamaa riskiä voidaan tehokkaasti ja oikeasuhteisesti vähentää eläinten ja tuotteiden siirtoihin kohdistuvilla toimenpiteillä.

e) Luetteloituihin tauteihin, jotka edellyttävät seurantaa unionissa, on sovellettava asiaankuuluvilta osin seuraavia sääntöjä:

i) säännöt ilmoittamisesta ja raportoinnista, joista säädetään II osan 1 luvussa (18–23 artikla); ja

ii) säännöt seurannasta, josta säädetään II osan 2 luvussa (24–30 artikla).

Edellä a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja on pidettävänä myös tämän alakohdan mukaisesti luetteloituina tauteina.

2. Komissio määrittää 1 kohdassa tarkoitettujen taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen soveltamisen luetteloituihin tauteihin täytäntöönpanosäädöksillä liitteessä IV esitettyjen kriteerien ja viimeisimpien saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio muuttaa sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen soveltamisen luetteloituihin tauteihin, jotka eivät enää täytä liitteessä IV olevassa asiaa koskevassa osassa säädettyjä kriteereitä, täytäntöönpanosäädöksillä ottaen huomioon myös viimeisimmät saatavilla olevat tieteelliset tiedot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehittymässä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan luetteloituun tautiin.

3 LUKU

Eläinterveyteen liittyvät vastuualueet

1 jakso

Toimijat, eläinalan ammattilaiset ja lemmikkieläinten pitäjät

10 artikla

Vastuu eläinten terveyteen ja bioturvaamiseen liittyvistä toimenpiteistä

1. Toimijoiden on

a) vastuullaan olevien pidettävien eläinten ja tuotteiden osalta vastattava:

i) pidettävien eläinten terveydestä;

ii) eläinlääkkeiden maltillisesta ja vastuullisesta käytöstä vaikuttamatta eläinlääkäreiden rooliin ja vastuuseen;

iii) tautien leviämisriskin minimoinnista;

iv) hyvästä kotieläintaloudesta.

b) toteutettava vastuullaan olevien pidettävien eläinten ja tuotteiden osalta tarvittaessa sellaiset bioturvaamistoimenpiteet, jotka ovat asianmukaisia, kun otetaan huomioon:

i) pidettävien eläinten ja tuotteiden lajit ja luokat;

ii) tuotantotyyppi; ja

iii) riskit ottaen huomioon:

— maantieteellinen sijainti ja ilmasto-olot; ja

— paikalliset olosuhteet ja käytännöt;

c) toteutettava tarvittaessa bioturvaamistoimenpiteitä luonnonvaraisia eläimiä varten.

2. Eläinalan ammattilaisten on pyrittävä minimoimaan taudinleviämisriski toimiessaan eläinten ja tuotteiden parissa.

3. Edellä olevaa 1 kohdan a alakohtaa sovelletaan myös lemmikkieläinten pitäjiin.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut bioturvaamistoimenpiteet on tarvittaessa toteutettava:

a) fyysisillä suojelutoimenpiteillä, joihin voivat kuulua:

i) tapauksen mukaan pitopaikan sulkeminen, aitaaminen tai varustaminen katoksella tai verkolla;

ii) puhdistaminen, desinfiointi ja hyönteisten ja jyrsijöiden torjunta;

iii) vesieläinten osalta tapauksen mukaan:

— tulo- ja poistovesitykseen liittyvät toimenpiteet;

— ympäröivien virtaavien vesistöjen varustaminen luonnollisin tai keinotekoisin estein, joilla estetään vesieläinten pääsy kyseiseen pitopaikkaan tai sieltä pois, mukaan lukien toimenpiteet veden tulvimisen tai suodattumisen estämiseksi ympäröivistä virtaavista vesistöistä;

b) hallinnollisilla toimenpiteillä, joihin voivat kuulua:

i) menettelyt eläinten, tuotteiden, ajoneuvojen ja henkilöiden pitopaikalle tuomista ja sieltä poisviemistä varten;

ii) menettelyt laitteiden käyttöä varten;

iii) siirtoedellytykset niihin liittyvien riskien perusteella;

iv) edellytykset eläinten tai tuotteiden tuomiseksi pitopaikalle;

v) uusien pitopaikalle tuotujen eläinten tai sairaiden eläinten asettaminen karanteeniin, eristäminen tai erottaminen;

vi) järjestelmä kuolleiden eläinten tai eläimistä saatavien sivutuotteiden turvallista hävittämistä varten.

5. Toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien on toimittava yhteistyössä toimivaltaisen viranomaisen ja eläinlääkäreiden kanssa soveltaessaan tämän asetuksen mukaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.

6. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vähimmäisvaatimukset tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten.

Täytäntöönpanosäädösten on ilmennettävä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Eläinten terveyttä koskeva tietämys

1. Toimijoilla ja eläinalan ammattilaisilla on oltava riittävät tiedot:

a) eläintaudeista, mukaan luettuna myös ihmisiin tarttuvat eläintaudit;

b) bioturvaamisen periaatteista;

c) eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja ihmisten terveyden välisestä vuorovaikutuksesta;

d) hyvästä kotieläintalouskäytännöstä hoitamiensa eläinlajien osalta;

e) resistenssistä hoidoille, mukaan lukien mikrobilääkeresistenssi, ja sen vaikutuksista.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vaadittujen tietojen sisältö ja taso riippuvat:

a) asianomaisten toimijoiden ja eläinalan ammattilaisten vastuulla olevien pidettävien eläinten tai tuotteiden lajeista ja luokista ja sen ammatillisen yhteyden luonteesta, joka kyseisillä toimijoilla ja eläinalan ammattilaisilla on näihin eläimiin tai tuotteisiin;

b) tuotantotyypistä;

c) suoritettavista tehtävistä.

3. Edellä 1 kohdassa säädetyt tiedot on hankittava jollain seuraavista tavoista:

a) ammatillinen kokemus tai koulutus;

b) olemassa olevat maatalous- tai vesiviljelyalan ohjelmat, jotka ovat eläinten terveyden kannalta merkityksellisiä;

c) virallinen koulutus;

d) jokin muu kokemus tai muu koulutus, jolla saavutetaan sama tietotaso kuin a, b tai c alakohdan kattamilla tavoilla.

4. Tulevien lemmikkieläinten omistajuuden myyvien tai muuten siirtävien toimijoiden on toimitettava uusille lemmikkieläinten pitäjille perustiedot 1 kohdassa tarkoitettujen asioiden osalta, siinä määrin kuin se on olennaista kyseisen lemmikkieläimen kohdalla.

2 jakso

Eläinlääkärit ja vesieläinlääkinnän ammattilaiset

12 artikla

Eläinlääkärien ja vesieläinlääkinnän ammattilaisten velvollisuudet

1. Eläinlääkärien on tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia toimiaan suorittaessaan:

a) toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet tautien kulkeutumisen, kehittymisen ja leviämisen ehkäisemiseksi;

b) pyrittävä varmistamaan tautien varhainen toteaminen oikean diagnoosin ja erotusdiagnoosin avulla sairauden poissulkemiseksi tai vahvistamiseksi;

c) toimittava aktiivisesti seuraavien osalta:

i) tietoisuuden edistäminen eläinten terveydestä sekä eläinten terveyden, eläinten hyvinvoinnin ja ihmisten terveyden välisestä vuorovaikutuksesta;

ii) tautien ennaltaehkäisy;

iii) tautien varhainen havaitseminen ja nopea reagointi tauteihin;

iv) tietoisuuden edistäminen resistenssistä hoidoille, mukaan lukien mikrobilääkeresistenssi, ja resistenssin vaikutuksista;

d) tehtävä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen, toimijoiden, eläinalan ammattilaisten ja lemmikkieläinten pitäjien kanssa toteuttaessaan tässä asetuksessa säädettyjä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.

2. Vesieläinlääkinnän ammattilaiset voivat suorittaa tämän asetuksen mukaisesti eläinlääkäreille osoitettuja, vesieläimiin liittyviä toimia edellyttäen, että asianomainen jäsenvaltio on hyväksynyt heidät suorittamaan ne kansallisen lainsäädännön nojalla. Siinä tapauksessa 1 kohtaa sovelletaan kyseisiin vesieläinlääkinnän ammattilaisiin.

3. Eläinlääkärien ja vesieläinlääkinnän ammattilaisten on ylläpidettävä ja kehitettävä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin toiminta-aloihin liittyviä ammatillisia valmiuksiaan.

3 jakso

Jäsenvaltiot

13 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jotta voidaan varmistaa eläinten terveydestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen valmius toteuttaa tässä asetuksessa edellytetyt tarpeelliset ja asianmukaiset toimenpiteet ja toimet, kunkin jäsenvaltion on varmistettava asianmukaisella hallinnollisella tasolla, että toimivaltaisella viranomaisella on:

a) pätevä henkilöstö, tilat, laitteet, taloudelliset resurssit sekä koko jäsenvaltion alueen kattava tehokas organisaatio;

b) käytettävissään laboratorioita, joilla on pätevä henkilöstö, tilat, laitteet ja taloudelliset resurssit, jotka ovat tarpeen luetteloitujen tautien ja uusien tautien nopean ja täsmällisen diagnoosin ja erotusdiagnoosin varmistamiseksi;

c) riittävästi koulutettuja eläinlääkäreitä suorittamaan 12 artiklassa tarkoitetut toimet.

2. Jäsenvaltioiden on kannustettava toimijoita ja eläinalan ammattilaisia hankkimaan, pitämään yllä ja kehittämään 11 artiklassa tarkoitettuja eläinten terveyttä koskevia riittäviä tietoja maatalous- tai vesiviljelyalan ohjelmien tai virallisen koulutuksen avulla.

14 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen siirtämät viralliset toimet

1. Toimivaltainen viranomainen voi siirtää muille kuin virallisille eläinlääkäreille yhden tai useampia seuraavista virallisista toimista:

a) 32 artiklassa säädettyjen hävittämisohjelmien mukaisten toimenpiteiden käytännön soveltaminen;

b) toimivaltaisen viranomaisen tukeminen 26 artiklan mukaisen seurannan suorittamisessa tai 28 artiklan mukaisten seurantaohjelmien osalta;

c) seuraaviin liittyvät toimet:

i) tautitietoisuus, tauteihin varautuminen ja tautien torjunta III osan mukaisesti seuraavien osalta:

— näytteenotto sekä tutkimusten ja epidemiologisten selvitysten toteuttaminen 54 artiklan, 55 artiklan 1 kohdan b–g alakohdan, 57, 73 ja 74 artiklan puitteissa, jos epäillään taudin esiintymistä, ja näiden artiklojen nojalla hyväksytyt mahdolliset täytäntöönpano- ja delegoidut säädökset;

— taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttaminen taudin puhjetessa 61 artiklassa, 65 artiklan 1 kohdan a, b, e, f ja i alakohdassa, 70 artiklan 1 kohdassa, 79 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 81 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltujen toimien osalta sekä näiden artiklojen nojalla hyväksytyt mahdolliset täytäntöönpano- ja delegoidut säädökset;

— hätärokotusten suorittaminen 69 artiklan mukaisesti;

ii) rekisteröinti, hyväksyminen, jäljitettävyys ja siirrot IV osan mukaisesti;

iii) 247 artiklan c kohdassa, 248 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 249 artiklan 1 artiklan c alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tunnistusasiakirjojen myöntäminen ja täyttäminen;

iv) 252 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetun tunnistimen kiinnittäminen ja käyttö.

2. Jäsenvaltiot voivat valtuuttaa luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä suorittamaan edellä 1 kohdan a alakohdassa sekä 1 kohdan b alakohdan i, ii ja iv alakohdassa tarkoitettuja toimia sellaisia erityisesti määriteltyjä tehtäviä varten, joissa kyseisillä henkilöillä on riittävää erityisosaamista. Siinä tapauksessa näihin henkilöihin sovelletaan tämän artiklan 1 kohtaa ja 12 artiklassa säädettyjä velvollisuuksia.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muita sellaisia toimia, jotka 1 kohdassa säädettyjen toimien lisäksi voidaan siirtää eläinlääkäreille, ja joissa tapauksen mukaan määritetään tarpeelliset olosuhteet ja edellytykset tällaista siirtämistä varten.

Komissio ottaa kyseiset delegoidut säädökset hyväksyessään huomioon kyseisten toimien luonteen ja asiaa koskevat kansainväliset standardit.

15 artikla

Yleisölle tiedottaminen

Jos on perustellut syyt epäillä, että unionista peräisin olevat tai unioniin sen ulkopuolelta saapuvat eläimet tai tuotteet voivat aiheuttaa riskin, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava aiheellisia toimia, joilla tiedotetaan yleisölle riskin luonteesta sekä toimenpiteistä, jotka on toteutettu tai jotka aiotaan toteuttaa riskin ehkäisemiseksi tai torjumiseksi, ottaen huomioon kyseisen riskin luonteen, vakavuuden ja laajuuden sekä yleisölle tiedottamisesta koituvan yleisen edun.

4 jakso

Taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita käsittelevät laboratoriot ja muut laitokset sekä muut luonnolliset ja oikeushenkilöt

16 artikla

Taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita käsittelevien laboratorioiden ja muiden laitosten sekä muiden tahojen velvollisuudet

1. Laboratorioiden ja muiden laitosten sekä muiden luonnollisten ja oikeushenkilöiden, jotka käsittelevät taudinaiheuttajia tieteellistä tutkimusta, koulutusta tai diagnoosia varten taikka rokotteiden ja muiden biologisten aineiden valmistustarkoituksessa, on sen ohella, että ne ottavat huomioon mahdolliset asiaan liittyvät kansainväliset standardit,

a) toteutettava asianmukaisia bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyviä toimenpiteitä, jotta estetään taudinaiheuttajien leviäminen ja joutuminen kosketuksiin eläinten kanssa sellaisen laboratorion tai muun laitoksen ulkopuolella, joissa käsitellään taudinaiheuttajia näissä tarkoituksissa;

b) varmistettava, että taudinaiheuttajien, rokotteiden ja muiden biologisten aineiden siirtäminen laboratorioiden tai muiden laitosten välillä ei aiheuta luetteloitujen ja uusien tautien leviämisriskiä.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat taudinaiheuttajia, rokotteita ja muita biologisia aineita käsitteleviin laboratorioihin, muihin laitoksiin ja muihin luonnollisiin ja oikeushenkilöihin sovellettavia turvallisuustoimenpiteitä luetteloitujen ja uusien tautien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi seuraavien osalta:

a) bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyvät toimenpiteet;

b) taudinaiheuttajien, rokotteiden ja muiden biologisten aineiden siirtämistä koskevat vaatimukset.

17 artikla

Eläinterveyslaboratoriot

1. Unionin vertailulaboratorioista, jäsenvaltioiden kansallisista vertailulaboratorioista ja virallisista eläinterveyslaboratorioista koostuvien virallisten eläinterveyslaboratorioiden on tehtävä yhteistyötä eläinterveyslaboratorioiden unionin verkoston kanssa, kun ne toteuttavat tehtäviään ja vastuitaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen laboratorioiden on tehtävä unionin vertailulaboratorioiden koordinoimaa yhteistyötä sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädetty tautien seuranta, taudeista ilmoittaminen ja raportointi, hävittämisohjelmat, taudista vapaan aseman määrittäminen sekä eläinten ja tuotteiden siirrot unionissa, niiden saapuminen unioniin ja vienti kolmansiin maihin tai alueille perustuvat alan viimeisimmän kehityksen mukaisiin, vakaisiin ja luotettaviin laboratorioanalyyseihin, -testeihin ja -diagnooseihin.

3. Virallisten laboratorioiden toimittamiin tuloksiin ja raportteihin sovelletaan salassapitovelvollisuuden ja luottamuksellisuuden periaatteita sekä ilmoitusvelvollisuutta laboratoriot nimittäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle riippumatta siitä, mikä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on pyytänyt analyyseja, testejä tai diagnooseja.

4. Jos virallinen laboratorio tekee yhdessä jäsenvaltiossa diagnostisia analyyseja toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien eläinten näytteistä, sen on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, josta näytteet ovat peräisin:

a) välittömästi kaikista tuloksista, joiden perusteella epäillään 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä tai tällainen tauti havaitaan;

b) ilman tarpeetonta viivytystä kaikista tuloksista, joiden perusteella epäillään 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun muun kuin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä tai tällainen tauti havaitaan.

II OSA

TAUDEISTA ILMOITTAMINEN JA RAPORTOINTI, TAUTIEN SEURANTA JA HÄVITTÄMISOHJELMAT JA TAUDISTA VAPAA ASEMA

1 LUKU

Taudeista ilmoittaminen ja raportointi

18 artikla

Ilmoittaminen jäsenvaltioissa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimijat ja muut asiaan liittyvät luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt:

a) ilmoittavat välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle, jos on syytä epäillä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä tai jos tällainen tauti havaitaan elämissä;

b) ilmoittavat heti, kun se on käytännössä mahdollista, toimivaltaiselle viranomaiselle, jos on syytä epäillä 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetun muun kuin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä tai jos tällainen tauti havaitaan elämissä;

c) ilmoittavat eläinlääkärille epätavallisesta kuolleisuudesta ja muista vakavan taudin merkeistä tai tuotantomäärien merkittävästä vähentymisestä määrittämättömästä syystä tarkempaa tutkimusta varten, mukaan luettuna tilanteen vaatiessa laboratoriotutkimuksia varten otettavat näytteet.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että 1 kohdan c alakohdassa säädetyt ilmoitukset voidaan osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) kriteerit, joiden perusteella päätetään, vallitsevatko tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa kuvatut ilmoittamista edellyttävät olosuhteet;

b) 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tarkempaa tutkimusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

19 artikla

Ilmoittaminen unionissa

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikista 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien taudinpurkauksista, joiden välitöntä ilmoittamista edellytetään, jotta voidaan varmistaa tarvittavien riskinhallintatoimenpiteiden nopea täytäntöönpano, tautiprofiili huomioon ottaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen on sisällettävä taudinpurkauksesta seuraavat tiedot:

a) taudinaiheuttaja ja soveltuvissa tapauksissa sen alatyyppi;

b) merkitykselliset päivämäärät, varsinkin epäillyn ja vahvistetun taudinpurkauksen päivämäärät;

c) taudinpurkauksen tyyppi ja sijainti;

d) kyseiseen taudinpurkaukseen mahdollisesti liittyvät taudinpurkaukset;

e) eläimet, joihin taudinpurkaus liittyy;

f) toteutetut taudinpurkaukseen liittyvät taudintorjuntatoimenpiteet;

g) luetteloidun taudin mahdollinen tai tunnettu alkuperä;

h) käytetyt diagnoosimenetelmät.

20 artikla

Raportointi unionissa

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tiedot 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuista luetteloiduista taudeista, joiden osalta

a) ei vaadita 19 artiklan 1 kohdan mukaista välitöntä ilmoitusta taudinpurkauksista;

b) vaaditaan 19 artiklan 1 kohdan mukainen välitön ilmoitus taudinpurkauksesta, mutta komissiolle ja muille jäsenvaltioille on toimitettava lisätietoja, jotka koskevat

   i) seurantaa, joka suoritetaan 30 artiklan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen;

   ii) hävittämisohjelmaa, joka toteutetaan 35 artiklan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa raporteissa on oltava tiedot seuraavista:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien havaitseminen;

b) seurannan tulokset, jos 29 artiklan d alakohdan ii alakohdan tai 30 artiklan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti hyväksytyissä säännöissä näin edellytetään;

c) seurantaohjelmien tulokset, jos 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti sekä 29 artiklan d alakohdan ii alakohdan tai 30 artiklan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti hyväksytyissä säännöissä näin edellytetään;

d) hävittämisohjelmat, jos 34 artiklan mukaisesti sekä 35 artiklan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuissa säännöissä näin edellytetään.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten täydentämistä sekä raportointia tarvittaessa muista seuranta- ja hävittämisohjelmia koskevista seikoista sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa vahvistettuja taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan tehokkaasti.

21 artikla

Ilmoittamista ja raportointia koskevat alueet

Jäsenvaltioiden on määritettävä alueet 19 artiklassa ja 20 artiklassa säädettyä ilmoittamista ja raportointia varten.

22 artikla

Sähköinen tietojärjestelmä tautien unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia varten

Komissio huolehtii sellaisen sähköisen tietojärjestelmän perustamisesta ja hallinnoinnista, jonka avulla varmistetaan niiden mekanismien ja välineiden toiminta, jotka on tarkoitettu vastaamaan 19, 20 ja 21 artiklassa säädettyjä ilmoittamis- ja raportointivaatimuksia.

23 artikla

Unionissa ilmoittamista ja unionissa raportointia sekä sähköistä tietojärjestelmää koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 19–22 artiklassa säädettyjä ilmoittamis- ja raportointivaatimuksia sekä sähköistä tietojärjestelmää koskevat säännöt seuraavien osalta:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit, joista jäsenvaltioiden on ilmoitettava välittömästi, sekä ilmoittamiseen liittyvät tarpeelliset toimenpiteet 19 artiklan mukaisesti;

b) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on annettava 20 artiklassa tarkoitetun raportoinnin yhteydessä;

c) menettelyt, jotka koskevat 22 artiklassa tarkoitetun sähköisen tietojärjestelmän perustamista ja käyttöä, ja siirtymätoimenpiteet tietojen siirtämiseksi käytössä olevista järjestelmistä uuteen järjestelmään ja sen täysimääräiseen käyttöön;

d) niiden tietojen muoto ja rakenne, jotka siirretään 22 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen tietojärjestelmään;

e) edellä 19 ja 20 artiklassa tarkoitetut ilmoittamista ja raportointia koskevat määräajat; ilmoittaminen ja raportointi on tehtävä sellaisina aikoina ja sellaisin määrävälein, että voidaan varmistaa avoimuus ja tarpeellisten riskinhallintatoimenpiteiden ripeä soveltaminen tautiprofiilin ja taudinpurkauksen tyypin perusteella;

f) edellä 21 artiklassa tarkoitettujen ilmoittamista ja raportointia koskevien alueiden luettelointi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Seuranta

24 artikla

Toimijoiden seurantavelvollisuus

Toimijoiden on luetteloitujen ja uusien tautien esiintymisen havaitsemiseksi:

a) tarkkailtava vastuullaan olevien eläinten terveyttä ja käyttäytymistä;

b) tarkkailtava sellaisia mahdollisia muutoksia vastuullaan olevien pitopaikkojen, eläinten tai sukusolujen ja alkioiden tavanomaisissa tuotantoparametreissa, jotka antavat aihetta epäillä, että niiden syynä on luetteloitu tauti tai uusi tauti;

c) etsittävä vastuullaan olevista eläimistä tavallisesta poikkeavia kuolleisuuslukuja ja muita vakavan taudin merkkejä.

25 artikla

Eläinterveyskäynnit

1. Toimijoiden on varmistettava, että heidän vastuullaan olevissa pitopaikoissa tehdään tarvittaessa eläinlääkärin suorittamia eläinterveyskäyntejä kyseisestä pitopaikasta aiheutuvien riskien vuoksi, ottaen huomioon:

a) pitopaikan tyyppi;

b) pitopaikassa olevien pidettävien eläinten lajit ja luokat;

c) vyöhykkeellä tai alueella vallitseva epidemiologinen tilanne sellaisten luetteloitujen ja uusien tautien osalta, joille pitopaikassa pidettävät eläimet ovat alttiita;

d) kaikki muu pidettäviin eläimiin ja pitopaikkatyyppiin sovellettava asiaankuuluva seuranta tai virallinen valvonta.

Tällaisten eläinterveyskäyntien tiheyden on oltava oikeasuhteinen kyseisen pitopaikan aiheuttamaan riskiin nähden.

Ne voidaan yhdistää muissa tarkoituksissa tehtäviin käynteihin.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyt eläinterveyskäynnit on tehtävä taudinehkäisytarkoituksia varten, mihin kuuluu erityisesti:

a) asianomaiselle toimijalle annettava neuvonta, joka koskee bioturvaamista ja muita eläinten terveyteen liittyviä asioita, jotka ovat merkityksellisiä kyseiselle pitopaikkatyypille ja pitopaikassa pidettäville eläinlajeille ja -luokille;

b) luetteloitujen tautien tai uusien tautien esiintymiseen viittaavien merkkien havaitseminen ja niistä tiedottaminen.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vähimmäisvaatimukset, jotka ovat tarpeen tämän artiklan yhdenmukaista soveltamista varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

26 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen seurantavelvollisuus

1. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava seurantaa 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja merkityksellisten uusien tautien esiintymisen havaitsemiseksi.

2. Seuranta on suunniteltava siten, että varmistetaan 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien sekä uusien tautien esiintymisen havaitseminen ajoissa keräämällä, järjestämällä ja analysoimalla tautitilanteeseen liittyviä merkityksellisiä tietoja.

3. Aina kun se on mahdollista ja asianmukaista, toimivaltaisen viranomaisen on hyödynnettävä toimijoiden 24 artiklan mukaisesti suorittamasta seurannasta saatuja tuloksia ja 25 artiklan mukaisesti tehdyistä eläinterveyskäynneistä saatuja tietoja.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että seuranta täyttää 27 artiklassa ja 29 artiklan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut vaatimukset.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 1 kohdassa säädetyssä seurannassa saadut tiedot kerätään ja niitä käytetään tarkoituksenmukaisesti ja tehokkaasti.

27 artikla

Seurantamenetelmät ja seurantatoimien suoritustiheys ja tehokkuus

Edellä 26 artiklassa säädetyn seurannan suunnittelun, keinojen, diagnoosimenetelmien, suoritustiheyden, tehokkuuden, kohteena olevan eläinpopulaation ja otantamallien on oltava tarkoituksenmukaisia ja suhteessa seurannan tavoitteisiin, ja huomioon on otettava:

a) tautiprofiili;

b) asiaan liittyvät riskitekijät;

c) terveystilanne:

i) seurannan kohteena olevassa jäsenvaltiossa tai sen vyöhykkeellä tai lokerossa;

ii) jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa tai alueilla, jotka joko rajoittuvat tai joista tulee eläimiä tai tuotteita jäsenvaltioon tai sen vyöhykkeelle tai lokeroon;

d) toimijoiden 24 artiklan mukaisesti suorittama seuranta, mukaan lukien 25 artiklassa tarkoitetut eläinterveyskäynnit, tai muiden viranomaisten suorittama seuranta.

28 artikla

Unionin seurantaohjelmat

1. Toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava 26 artiklan 1 kohdassa säädettyä seurantaa seurantaohjelman puitteissa, kun tauti on merkityksellinen unionille 29 artiklan c alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltion, joka perustaa 1 kohdan mukaisen seurantaohjelman, on toimitettava se komissiolle.

3. Jäsenvaltion, joka toteuttaa 1 kohdan mukaista seurantaohjelmaa, on toimitettava komissiolle säännöllisesti raportteja seurantaohjelman toteuttamisen tuloksista.

29 artikla

Säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) edellä 27 artiklassa säädetty seurannan suunnittelu, keinot, diagnoosimenetelmät, suoritustiheys, tehokkuus, kohteena oleva eläinpopulaatio ja otantamallit;

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien sekä tarvittaessa uusien tautien virallista vahvistamista koskevat kriteerit ja tapausten määrittely;

c) kriteerit sellaisen taudin merkityksellisyyden määrittämiseksi, johon on sovellettava seurantaohjelmaa ja joka on merkityksellinen unionille 30 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi ottaen huomioon tautiprofiili ja riskitekijät;

d) edellä 28 artiklan 1 kohdassa säädetyt seurantaohjelmat siltä osin kuin ne koskevat:

i) seurantaohjelmien sisältöä;

ii) seurantaohjelmien 28 artiklan 2 kohdan mukaisen toimittamisen yhteydessä annettavia tietoja sekä 28 artiklan 3 kohdan mukaisia säännöllisiä raportteja;

iii) seurantaohjelmien täytäntöönpanoaikaa.

30 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vaatimukset, jotka liittyvät 26 ja 28 artiklassa säädettyyn seurantaan ja seurantaohjelmiin sekä 29 artiklan nojalla hyväksyttyihin sääntöihin, jotka koskevat:

a) sen määrittämistä, mihin 9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin luetteloituihin tauteihin on sovellettava unionin seurantaohjelmia 28 artiklan mukaisesti, mukaan lukien tällaisten ohjelmien maantieteellinen soveltamisala;

b) muotoa ja menettelyä seuraavien osalta:

i) kyseisten seurantaohjelmien toimittaminen tiedoksi komissiolle ja muille jäsenvaltioille;

ii) seurannan tulosten raportointi komissiolle.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kriteerit, joita on käytettävä 28 artiklassa tarkoitettujen seurantaohjelmien arvioimiseksi.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Hävittämisohjelmat

31 artikla

Pakolliset ja valinnaiset hävittämisohjelmat

1. Jäsenvaltioiden, joiden koko alue tai niiden vyöhyke tai lokero ei ole vapaa tai joiden koko alueen tai niiden vyöhykkeen tai lokeron ei tiedetä olevan vapaa yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista, on:

a) perustettava ohjelma, jolla hävitetään kyseinen luetteloitu tauti tai osoitetaan, että tautia ei esiinny, joka toteutetaan eläinpopulaatioissa, joihin kyseinen tauti liittyy, ja joka kattaa kaikki niiden alueen asiaankuuluvat osat taikka niiden asiaankuuluvat vyöhykkeet tai lokerot – jäljempänä ”pakollinen hävittämisohjelma” – ja jota sovelletaan, kunnes taudista vapaan aseman myöntämisen edellytykset täyttyvät 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion tai vyöhykkeen osalta tai 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti lokeron osalta;

b) toimitettava pakollisen hävittämisohjelman luonnos komissiolle hyväksyttäväksi.

2. Jäsenvaltioiden, jotka eivät ole vapaita tai joiden ei tiedetä olevan vapaita yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista ja jotka päättävät perustaa kyseisen luetteloidun taudin hävittämisohjelman, joka toteutetaan eläinpopulaatioissa, joihin kyseinen tauti liittyy, ja joka kattaa niiden alueen asiaankuuluvat osat, vyöhykkeet tai lokerot – jäljempänä ”valinnainen hävittämisohjelma” – on toimitettava kyseisen ohjelman luonnos komission hyväksyttäväksi, jos asianomainen jäsenvaltio pyytää eläinten terveyttä kyseisen taudin osalta koskevien takuiden tunnustamista unionissa eläinten ja tuotteiden siirtojen yhteydessä.

Tällaista valinnaista hävittämisohjelmaa sovelletaan, kunnes:

a) taudista vapaan aseman myöntämisen edellytykset täyttyvät 36 artiklan 1 kohdan mukaisesti kyseisen jäsenvaltion tai vyöhykkeen osalta ja 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti lokeron osalta; tai

b) on osoitettu, että taudista vapaan aseman myöntämisen edellytyksiä ei voida täyttää, eikä ohjelma enää vastaa tarkoitustaan; tai

c) asianomainen jäsenvaltio peruuttaa ohjelman.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä:

a) sille 1 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi toimitetut pakollisten hävittämisohjelmien luonnokset;

b) sille 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi toimitetut valinnaisten hävittämisohjelmien luonnokset;

jos tämän luvun mukaiset edellytykset täyttyvät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy tämän artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä noudattaen 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan luetteloituun tautiin.

Komissio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa hyväksyä täytäntöönpanosäännöksillä asianomaisen jäsenvaltion ehdottaman muutoksen tai peruuttaa tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen hävittämisohjelmien hyväksynnän. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) taudintorjuntastrategiat, tiettyjä tauteja koskevat välitavoitteet ja lopulliset tavoitteet sekä hävittämisohjelmien soveltamisaika;

b) poikkeukset vaatimuksiin, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdassa säädettyjen hävittämisohjelmien toimittamista hyväksyttäväksi, jos hyväksyminen ei ole tarpeen sen vuoksi, että kyseisille ohjelmille on vahvistettu säännöt 32 artiklan 2 kohdan ja 35 artiklan mukaisesti;

c) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tämän kohdan b alakohdassa tarkoitetuista poikkeuksista hävittämisohjelmien hyväksymistä koskeviin vaatimuksiin.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti tämän kohdan b alakohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen muuttamiseksi tai soveltamisen lopettamiseksi.

32 artikla

Pakollisiin ja valinnaisiin hävittämisohjelmiin kuuluvat toimenpiteet

1. Hävittämisohjelmien on sisällettävä vähintään seuraavat toimenpiteet:

a) taudintorjuntatoimenpiteet taudinaiheuttajan hävittämiseksi ja uudelleentartunnan ehkäisemiseksi pitopaikoissa, lokeroissa ja vyöhykkeillä, joissa tautia esiintyy;

b) edellä 26–30 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti suoritettava seuranta, jolla osoitetaan:

i) edellä a alakohdassa tarkoitettujen taudintorjuntatoimenpiteiden vaikuttavuus;

ii) vapaus kyseessä olevasta luetteloidusta taudista;

c) taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava seurantatulosten ollessa positiiviset.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien seikkojen osalta hävittämisohjelmien tehokkuuden varmistamiseksi:

a) edellä 1 kohdan a alakohdassa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet;

b) toteutettavat taudintorjuntatoimenpiteet sen välttämiseksi, että kyseinen tauti tarttuu uudelleen kohteena olevaan eläinpopulaation pitopaikoissa, vyöhykkeillä ja lokeroissa;

c) seurannan suunnittelu, keinot, diagnoosimenetelmät, suoritustiheys, tehokkuus, kohteena oleva eläinpopulaatio ja otantamallit;

d) taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava seurannan tulosten ollessa luetteloidun taudin osalta positiiviset 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;

e) rokottamisperusteet, jos se on merkityksellistä ja asiaankuuluvaa kyseisen taudin tai lajin osalta.

33 artikla

Pakollisten ja valinnaisten hävittämisohjelmien komissiolle hyväksyttäväksi toimittamisen yhteydessä annettavat tiedot

Jäsenvaltioiden on sisällytettävä seuraavat tiedot hakemuksiin, jotka koskevat komissiolle 31 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti hyväksyttäviksi toimitettavia pakollisia ja valinnaisia hävittämisohjelmia:

a) asianomaisen pakollisen tai valinnaisen hävittämisohjelman kattaman luetteloidun taudin epidemiologisen tilanteen kuvaus;

b) hävittämisohjelman kattaman maantieteellisen ja hallinnollisen alueen tai lokeron kuvaus ja rajojen määrittely;

c) hävittämisohjelman taudintorjuntatoimenpiteiden kuvaus 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 32 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

d) hävittämisohjelman organisaation, valvonnan ja siihen osallistuvien osapuolten roolien kuvaus;

e) hävittämisohjelman arvioitu kesto;

f) hävittämisohjelman välitavoitteet ja taudintorjuntastrategiat.

34 artikla

Raportit

Hävittämisohjelmaa toteuttavan jäsenvaltion on toimitettava komissiolle

a) raportit, joiden avulla komissio voi seurata meneillään olevien hävittämisohjelmien 33 artiklan e alakohdassa tarkoitettujen välitavoitteiden täyttymistä;

b) loppuraportti asianomaisen hävittämisohjelman päättymisen jälkeen.

35 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 31–34 artiklassa säädettyjä tieto-, muoto- ja menettelyvaatimuksia koskevat säännöt seuraavien osalta:

a) pakollisten ja valinnaisten hävittämisohjelmien luonnosten toimittaminen hyväksyttäväksi;

b) tulosindikaattorit;

c) raportointi komissiolle ja muille jäsenvaltioille pakollisten ja valinnaisten hävittämisohjelmien täytäntöönpanon tuloksista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 LUKU

Taudista vapaa asema

36 artikla

Taudista vapaat jäsenvaltiot ja taudista vapaat vyöhykkeet

1. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaan aseman hyväksymistä koskevan hakemuksen yhdelle tai useammalle eläinlajille koko alueensa osalta tai sen yhden tai useamman vyöhykkeen osalta edellyttäen, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) yksikään niistä luetteloiduista lajeista, jotka liittyvät siihen tautiin, josta on esitetty taudista vapaata asemaa koskeva hakemus, ei esiinny asianomaisen jäsenvaltion koko alueella tai hakemuksen kattamalla asianomaisella vyöhykkeellä tai vyöhykkeillä;

b) taudinaiheuttajasta tiedetään, että se ei selviydy jäsenvaltion koko alueella tai hakemuksen kattamalla asianomaisella vyöhykkeellä tai vyöhykkeillä 39 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti;

c) jos kyse on ainoastaan tartunnanlevittäjien tartuttamasta luetteloidusta taudista, yhtäkään tartunnanlevittäjää ei esiinny tai niistä tiedetään, että ne eivät selviydy jäsenvaltion koko alueella tai hakemuksen kattamalla asianomaisella vyöhykkeellä tai vyöhykkeillä 39 artiklan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen kriteerien mukaisesti;

d) vapaus luetteloidusta taudista on osoitettu:

i) hävittämisohjelmalla, joka on 32 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen ja saman artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukainen; tai

ii) aiempien tietojen tai seurantatietojen avulla.

2. Taudista vapaata asemaa koskevien jäsenvaltioiden hakemusten on sisällettävä todisteita, joilla osoitetaan 1 kohdassa tarkoitetun tautivapauden edellytysten täyttyvän.

3. Jäsenvaltio voi tietyissä erityistapauksissa esittää komissiolle yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaan aseman hyväksymistä, ja erityisesti rokottamattomuusstatuksen hyväksymistä, koskevan hakemuksen koko alueen osalta tai sen yhden tai useamman vyöhykkeen osalta edellyttäen, että yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) vapaus luetteloidusta taudista on osoitettu:

i) hävittämisohjelmalla, joka on 32 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen ja saman artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukainen; tai

ii) aiempien tietojen tai seurantatietojen avulla;

b) on osoitettu, että rokotus tautia vastaan aiheuttaisi kustannuksia, jotka ylittävät tautivapauden säilyttämisestä ilman rokotusta koituvat kustannukset.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä taudista vapaata asemaa tai rokottamattomuusstatusta koskevat jäsenvaltioiden hakemukset, mahdollisesti tarpeellisin muutoksin, kun 1 ja 2 kohdassa sekä asiaankuuluvilta osin 3 kohdassa tarkoitetut edellytykset täyttyvät.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

37 artikla

Lokerot

1. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle hakemuksen, joka koskee 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaan aseman tunnustamista lokeroiden osalta sekä lokeron taudista vapaan aseman suojelua, jos jäsenvaltion alueella esiintyy yhden tai useamman tällaisen taudin taudinpurkauksia edellyttäen, että:

a) hakemuksen kattaman yhden tai useamman luetteloidun taudin leviäminen voidaan estää tehokkaasti lokerotasolla tautiprofiili huomioon ottaen;

b) hakemuksen kattamaan lokeroon sovelletaan yhtä yhteistä bioturvaamisen hallintajärjestelmää, joka on suunniteltu varmistamaan kaikkien lokeroon kuuluvien pitopaikkojen taudista vapaa asema; ja

c) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt hakemuksen kattamassa lokerossa eläinten ja niistä saatujen tuotteiden siirrot seuraavien säännösten mukaisesti:

i) jäljempänä olevat 99 ja 100 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään maaeläimiä ja niistä saatuja tuotteita;

ii) jäljempänä olevat 183 ja 184 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään vesiviljelyeläimiä ja niistä saatuja tuotteita.

2. Jäsenvaltio voi esittää komissiolle hakemuksen, joka koskee yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaan aseman tunnustamista lokeroiden osalta edellyttäen, että:

a) hakemuksen kattaman yhden tai useamman luetteloidun taudin leviäminen voidaan estää tehokkaasti lokerotasolla tautiprofiili huomioon ottaen;

b) yksi tai useampi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

i) edellä 36 artiklan 1 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

ii) hakemuksen kattamaan lokeroon kuuluvat pitopaikat ovat aloittaneet ensimmäistä kertaa tai tauon jälkeen uudelleen toimintansa, ja ne ovat perustaneet yhteisen bioturvaamisen hallintajärjestelmän, joka on suunniteltu varmistamaan kyseisen lokeron taudista vapaa asema;

c) hakemuksen kattamaan lokeroon sovelletaan yhtä yhteistä bioturvaamisen hallintajärjestelmää, joka on suunniteltu varmistamaan kaikkien lokeroon kuuluvien pitopaikkojen taudista vapaa asema; ja

d) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt hakemuksen kattamassa lokerossa eläinten ja niistä saatujen tuotteiden siirrot seuraavien säännösten mukaisesti:

i) jäljempänä oleva 99 ja 100 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään maaeläimiä ja niistä saatuja tuotteita;

ii) jäljempänä oleva 183 ja 184 artikla, kun on kyse lokeroista, joissa pidetään vesiviljelyeläimiä ja niistä saatuja tuotteita.

3. Jäsenvaltioiden hakemusten, jotka koskevat 1 ja 2 kohdan mukaista lokeroiden taudista vapaan aseman tunnustamista, on sisällettävä todisteita, joilla osoitetaan mainituissa kohdissa vahvistettujen edellytysten täyttyvän.

4. Täytäntöönpanosäädöksillä komissio

a) tunnustaa lokerojen taudista vapaan aseman, mahdollisesti tarpeellisin muutoksin, jos 1 tai 2 kohdassa ja 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

b) määrittää, mille 9 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista luetteloiduista taudeista voidaan perustaa 37 artiklan mukaiset taudista vapaat lokerot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Siirretään komissiolle valta antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tämän artiklan säännöksiä seuraavien osalta:

a) tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt lokerojen taudista vapaan aseman tunnustamista koskevat vaatimukset 9 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien tautiprofiilin perusteella vähintään seuraavien osalta:

i) seurantatulokset ja muut todisteet, joita tarvitaan osoittamaan vapaus taudista;

ii) bioturvaamistoimenpiteet;

b) 1 ja 2 kohdassa säädetyt yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti toimivaltainen viranomainen hyväksyy lokeroiden taudista vapaan aseman; ja

c) säännöt lokeroista, jotka sijaitsevat useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella.

38 artikla

Taudista vapaiden jäsenvaltioiden, vyöhykkeiden ja lokeroiden luettelot

Jokaisen jäsenvaltion on tarvittaessa perustettava ja pidettävä päivitettynä luettelo alueistaan tai vyöhykkeistään, joilla on 36 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädetty taudista vapaa asema ja tarvittaessa lokeroistaan, joilla on 37 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty taudista vapaa asema.

Jäsenvaltioiden on asetettava luettelot julkisesti saataville. Komissio avustaa jäsenvaltioita tietojen julkistamisessa lisäämällä internetsivustolleen linkit jäsenvaltioiden internetpohjaisille tietosivuille.

39 artikla

Jäsenvaltioiden ja vyöhykkeiden taudista vapaata asemaa koskevan säädösvallan siirtäminen

Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) jäsenvaltioiden ja niiden vyöhykkeiden taudista vapaan aseman yksityiskohtaiset säännöt, jotka perustuvat erilaisiin tautiprofiileihin seuraavien osalta:

   i) sovellettavat kriteerit jäsenvaltioiden perustellessa väitettään, että luetteloituja lajeja ei esiinny tai ne eivät kykene selviytymään elävänä niiden alueella, sekä tällaisten väitteiden tukemiseksi edellytetyt, 36 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyt todisteet;

   ii) sovellettavat kriteerit perusteltaessa väitettä, että taudinaiheuttaja tai tartunnanlevittäjä ei kykene selviytymään elävänä, sekä tällaisten väitteiden tueksi edellytetyt, 36 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädetyt todisteet;

   iii) sovellettavat kriteerit ja edellytykset määritettäessä vapaus kyseisestä taudista 36 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti;

   iv) seurantatulokset ja muut todisteet, joita tarvitaan osoittamaan vapaus taudista;

   v) bioturvaamistoimenpiteet;

   vi) rokottamista koskevat rajoitukset ja edellytykset taudista vapaissa jäsenvaltioissa ja niiden taudista vapailla vyöhykkeillä;

   vii) sellaisten vyöhykkeiden perustaminen, jotka erottavat taudista vapaat vyöhykkeet tai hävittämisohjelman alaiset vyöhykkeet rajoitusvyöhykkeistä, jäljempänä ”puskurivyöhykkeet”;

   viii) vyöhykkeet, jotka sijaitsevat useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella;

b) poikkeukset vaatimuksesta saada yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaata asemaa koskeva 36 artiklan 1 kohdassa säädetty komission hyväksyntä, jos tällainen hyväksyntä ei ole tarpeen, koska tautivapautta koskevat yksityiskohtaiset säännöt on vahvistettu tämän artiklan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

c) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille taudista vapaata asemaa koskevien ilmoitusten tueksi, jollei ole hyväksytty täytäntöönpanosäädöstä 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tämän artiklan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

40 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset vaatimukset tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille alueiden, vyöhykkeiden ja lokeroiden taudista vapaata asemaa koskevien ilmoitusten oikeaksi osoittamiseksi 36–39 artiklan mukaisesti sekä tietojen muotoa ja käytettäviä menettelyjä seuraavien osalta:

a) asianomaisen jäsenvaltion koko alueen tai sen vyöhykkeiden ja lokeroiden taudista vapaata asemaa koskevat hakemukset;

b) taudista vapaita jäsenvaltioita tai niiden vyöhykkeitä ja lokeroita koskeva tiedonvaihto jäsenvaltioiden ja komission välillä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

41 artikla

Taudista vapaan aseman säilyttäminen

1. Jäsenvaltiot säilyttävät alueidensa ja niiden vyöhykkeiden tai lokeroiden taudista vapaan aseman niin kauan kuin:

a) edellä 36 artiklan 1 kohdassa ja 37 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt taudista vapaata asemaa koskevat edellytykset sekä tämän artiklan 3 kohdan ja 39 artiklan nojalla vahvistetut säännöt täyttyvät;

b) seurantaa, jonka osalta otetaan huomioon 27 artiklassa säädetyt vaatimukset, suoritetaan sen varmistamiseksi, että kyseinen alue, vyöhyke tai lokero on edelleen vapaa luetteloidusta taudista, jonka osalta sen taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu;

c) sovelletaan rajoituksia, jotka koskevat sen luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin kuuluvien eläinten ja soveltuvissa tapauksissa niistä saatujen tuotteiden siirtoja, jonka osalta taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu, kyseiselle alueelle tai vyöhykkeelle tai kyseiseen lokeroon IV ja V osassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti;

d) sovelletaan muita bioturvaamistoimenpiteitä, joiden avulla ehkäistään sen luetteloidun taudin kulkeutuminen, jonka osalta taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu.

2. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle, jos 1 kohdassa tarkoitetut taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevat edellytykset eivät enää täyty.

3. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevia edellytyksiä:

a) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan mukainen seuranta;

b) edellä olevan 1 kohdan d alakohdan mukaiset bioturvaamistoimenpiteet.

42 artikla

Taudista vapaan aseman väliaikainen peruuttaminen, peruuttaminen kokonaan ja palauttaminen

1. Jos jäsenvaltiolla saa tietää tai sillä on syytä epäillä, että jotain sen taudista vapaan jäsenvaltion tai sen vyöhykkeen tai lokeron aseman säilyttämisen edellytystä on rikottu, sen on välittömästi:

a) soveltuvissa tapauksissa riskistä riippuen keskeytettävä niiden luetteloitujen tautien osalta luetteloitujen lajien siirrot, joiden osalta taudista vapaa asema on myönnetty tai tunnustettu, muihin jäsenvaltioihin ja muille vyöhykkeille tai muihin lokeroihin, joiden terveystilanne on kyseisen luetteloidun taudin osalta parempi, tai rajoitettava siirtoja;

b) soveltuvissa tapauksissa sen luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi, jonka osalta taudista vapaa asema on hyväksytty tai tunnustettu, toteutettava III osan II osastossa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden soveltaminen on lopetettava, kun tarkemmat tutkimukset osoittavat, että:

a) epäiltyä rikkomista ei ole tapahtunut; tai

b) epäillyllä rikkomisella ei ole ollut merkittävää vaikutusta, ja asianomainen jäsenvaltio voi antaa takeet siitä, että sen taudista vapaan aseman säilyttämistä koskevat edellytykset täyttyvät jälleen.

3. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava komissiolle, jos asianomaisen jäsenvaltion tarkemmissa tutkimuksissa vahvistuu, että luetteloitua tautia, jonka osalta se on saanut taudista vapaan aseman, esiintyy tai että on tapahtunut muita 41 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin taudista vapaan aseman säilyttämisen edellytyksiin liittyviä vakavia rikkomisia, tai on olemassa merkittävä todennäköisyys, että näin on tapahtunut.

4. Komissio peruuttaa ilman aiheetonta viivytystä kokonaan täytäntöönpanosäädöksillä taudista vapaata asemaa koskevan hyväksynnän, joka on myönnetty jäsenvaltiolle tai vyöhykkeelle 36 artiklan 4 kohdan mukaisesti, tai taudista vapaata asemaa koskevan tunnustamisen, joka on myönnetty lokerolle 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti, saatuaan asianomaiselta jäsenvaltiolta tiedon siitä, että taudista vapaan aseman säilyttämisen edellytykset eivät enää täyty.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, joissa tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti leviää nopeasti aiheuttaen riskin, jolla on erittäin merkittäviä vaikutuksia eläinten terveyteen tai kansanterveyteen, talouteen tai yhteiskuntaan.

6. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä taudista vapaan aseman väliaikaista tai kokonaan peruuttamista ja palauttamista koskevia sääntöjä täydentäviä säännöksiä.

III OSA

TAUTITIETOISUUS, TAUTEIHIN VARAUTUMINEN JA VALVONTA

I OSASTO

TAUTITIETOISUUS JA TAUTEIHIN VARAUTUMINEN

1 LUKU

Valmiussuunnitelmat ja simulaatioharjoitukset

43 artikla

Valmiussuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on asiantuntijoita ja merkittäviä sidosryhmiä asianmukaisesti kuultuaan laadittava ja pidettävä ajan tasalla valmiussuunnitelmat ja tarvittaessa yksityiskohtaiset ohjeet, joissa esitetään asianomaisessa jäsenvaltiossa toteutettavat toimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tai tapauksen mukaan uuden taudin esiintyessä, jotta varmistetaan korkeatasoinen tautitietoisuus ja tauteihin varautuminen sekä kyky nopeaan toimintaan.

2. Valmiussuunnitelmien ja soveltuvissa tapauksissa yksityiskohtaisten ohjeiden on sisällettävä vähintään seuraavat seikat:

a) komentoketjun perustaminen toimivaltaisen viranomaisen sisällä ja muiden viranomaisten kanssa nopean ja toimivan päätöksenteon varmistamiseksi jäsenvaltion tasolla sekä alue- ja paikallistasolla;

b) toimivaltaisen viranomaisen ja muiden viranomaisten ja taudin kannalta olennaisten sidosryhmien välisen yhteistyön puitteet sen varmistamiseksi, että toimet toteutetaan yhdenmukaisesti ja yhteensovitetusti;

c) seuraavien saatavuus:

i) tilat;

ii) laboratoriot;

iii) laitteet;

iv) henkilöstö;

v) hätärahasto;

vi) kaikki muut asiaankuuluvat materiaalit ja resurssit, jotka ovat tarpeen, jotta 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit tai uudet taudit voidaan hävittää nopeasti ja tehokkaasti;

d) mahdollisuus saada käyttöön seuraavat keskukset ja ryhmät, joilla on tarvittava asiantuntemus toimivaltaisen viranomaisen avustamiseksi:

i) kansallinen taudintorjuntakeskus;

ii) asianomaisen jäsenvaltion hallinnollisen ja maantieteellisen tilanteen mukaiset alueelliset ja paikalliset taudintorjuntakeskukset;

iii) toiminnalliset asiantuntijaryhmät;

e) edellä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien sekä uusien tautien taudintorjuntatoimenpiteiden täytäntöönpano II osaston 1 luvun mukaisesti;

f) hätärokotusta koskevat säännöt soveltuvissa tapauksissa;

g) niiden rajoitusvyöhykkeiden maantieteellisten rajojen määritysperiaatteet, jotka toimivaltainen viranomainen perustaa 64 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

h) koordinointi naapurijäsenvaltioiden ja naapureina olevien kolmansien maiden ja alueiden kanssa soveltuvissa tapauksissa.

44 artikla

Valmiussuunnitelmia koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarpeelliset toimenpiteet, jotka koskevat 43 artiklan 1 kohdassa säädettyjen valmiussuunnitelmien täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

45 artikla

Simulaatioharjoitukset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että 43 artiklan 1 kohdassa säädettyihin valmiussuunnitelmiin liittyviä simulaatioharjoituksia tehdään säännöllisesti tai asianmukaisin väliajoin, jotta:

a) varmistetaan korkeatasoinen tautitietoisuus ja tauteihin varautuminen sekä kyky nopeaan toimintaan asianomaisessa jäsenvaltiossa;

b) todennetaan kyseisten valmiussuunnitelmien toimivuus.

2. Simulaatioharjoitukset on suoritettava aina, kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, tiiviissä yhteistyössä naapurijäsenvaltioiden ja naapureina olevien kolmansien maiden ja alueiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.

3. Jäsenvaltioiden on pyynnöstä annettava komission ja muiden jäsenvaltioiden saataville raportti simulaatioharjoitusten keskeisistä tuloksista.

4. Komissio vahvistaa, kun se on tarkoituksenmukaista ja tarpeellista, täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat simulaatioharjoitusten käytännön toteutusta jäsenvaltioissa seuraavilta osin:

a) simulaatioharjoitusten suoritustiheys;

b) useampaa kuin yhtä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia koskevat simulaatioharjoitukset;

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Eläinlääkkeiden käyttö tautien ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa

46 artikla

Eläinlääkkeiden käyttö tautien ennaltaehkäisyssä ja torjunnassa

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa luetteloituihin tauteihin tarkoitettujen eläinlääkkeiden käyttöä koskevia toimenpiteitä varmistaakseen kyseisten tautien tehokkaimman ennaltaehkäisyn ja torjunnan edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet ovat tarkoituksenmukaisia tai tarpeellisia.

Toimenpiteet voivat koskea:

a) eläinlääkkeiden käyttöä koskevia kieltoja ja rajoituksia;

b) eläinlääkkeiden pakollista käyttöä.

2. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon seuraavat kriteerit päättäessään, käytetäänkö eläinlääkkeitä ja miten niitä käytetään tietyn luetteloidun taudin ehkäisy- ja torjuntatoimenpiteissä:

a) tautiprofiili;

b) luetteloidun taudin levinneisyys:

i) asianomaisessa jäsenvaltiossa;

ii) unionissa;

iii) soveltuvissa tapauksissa naapureina olevissa kolmansissa maissa ja alueilla;

iv) kolmansissa maissa ja alueilla, joista tuodaan eläimiä ja tuotteita unioniin;

c) kyseisten eläinlääkkeiden saatavuus ja vaikuttavuus sekä niihin liittyvät riskit;

d) sellaisten diagnostisten testien saatavuus, joilla havaitaan asianomaisilla eläinlääkkeillä hoidettujen eläinten infektiot;

e) asianomaisten eläinlääkkeiden käytön taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset verrattuna muihin saatavilla oleviin taudinehkäisy- ja taudintorjuntastrategioihin.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet, jotka koskevat eläinlääkkeiden käyttöä tieteellisessä tutkimustyössä tai muussa eläinterveyden ja kansanterveyden suojelemiseksi valvotuissa oloissa tehtävässä lääkkeiden kehittämis- ja testaustoiminnassa.

47 artikla

Eläinlääkkeiden käyttöä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joita voitaisiin pitää 46 artiklassa tarkoitettuina tarkoituksenmukaisina tai tarpeellisina toimenpiteinä ja jotka koskevat:

a) eläinlääkkeiden käyttöä koskevia kieltoja ja rajoituksia;

b) tiettyyn luetteloituun tautiin tarkoitettujen eläinlääkkeiden käyttöä koskevia erityisedellytyksiä;

c) riskinvähentämistoimenpiteitä luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi eläinlääkkeillä hoidettujen eläinten tai tällaisista eläimistä saatavien tuotteiden välityksellä;

d) tiettyjen luetteloitujen tautien seurantaa sen jälkeen, kun rokotteita ja muita eläinlääkkeitä on käytetty.

2. Komissio ottaa huomioon 46 artiklan 2 kohdassa esitetyt kriteerit vahvistaessaan tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt säännöt.

3. Tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyihin sääntöihin sovelletaan 265 artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehittymässä oleviin riskeihin.

3 LUKU

Antigeenien, rokotteiden ja diagnostisten reagenssien pankit

48 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien perustaminen

1. Komissio voi niiden 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta, joita vastaan rokottamista ei ole kielletty 47 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyllä delegoidulla säädöksellä, perustaa unionin antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit ja vastata niiden hallinnoinnista yhden tai useamman seuraavan biologisen aineen varastointia ja varastojen uusimista varten:

a) antigeenit;

b) rokotteet;

c) rokotteiden alkuperäiset kantavarastot;

d) diagnostiset reagenssit.

2. Komissio varmistaa, että 1 kohdassa säädetyt unionin antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit:

a) varastoivat kyseessä olevien tiettyjen luetteloitujen tautien osalta riittävästi sopivantyyppisiä antigeenejä, rokotteita, rokotteiden alkuperäisiä kantavarastoja ja diagnostisia reagensseja ottaen huomioon 43 artiklan 1 kohdassa säädettyjen valmiussuunnitelmien yhteydessä arvioidut jäsenvaltioiden tarpeet;

b) vastaanottavat säännöllisesti antigeenien, rokotteiden, rokotteiden alkuperäisten kantavarastojen ja diagnostisten reagenssien toimituksia ja uusivat näiden varastoja oikea-aikaisesti;

c) pidetään yllä ja siirretään 16 artiklan 1 kohdassa säädettyjen asianmukaisten bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyvien standardien ja vaatimusten sekä 16 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti;

3. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien hallinnointi, varastointi ja varastojen uusiminen tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn mukaisesti;

b) bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyvät vaatimukset näiden pankkien toimintaa varten, noudattamalla 16 artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia ja ottaen huomioon 16 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset.

49 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien käyttömahdollisuus

1. Komissio säätää pyynnöstä 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen biologisten aineiden jakelusta unionin antigeeni- ja rokotepankeista sekä diagnostisten reagenssien pankeista edellyttäen, että varastoja on saatavilla:

a) ensisijaisesti jäsenvaltioille; ja

b) kolmansille maille ja alueille edellyttäen, että jakelun ensisijaisena tarkoituksena on ehkäistä taudin leviäminen unioniin.

2. Jos varastoja on rajoitetusti saatavilla, komissio määrittää tärkeysjärjestyksen 1 kohdan mukaisesti jaeltavien varastojen käytölle seuraavien seikkojen perusteella:

a) tautiolosuhteet, joissa pyyntö on esitetty;

b) kansallisen antigeeni- ja rokotepankin sekä diagnostisten reagenssien pankin olemassaolo pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa tai alueella;

c) 47 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen pakollista rokottamista koskevien unionin toimenpiteiden olemassaolo.

50 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevat säännöt, joissa täsmennetään 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen biologisten aineiden osalta:

a) mitkä kyseisistä biologisista aineista on sisällytettävä unionin antigeeni- ja rokotepankkeihin sekä diagnostisten reagenssien pankkeihin ja minkä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta;

b) minkä tyyppisiä biologisia aineita unionin antigeeni- ja rokotepankeissa sekä diagnostisten reagenssien pankeissa on oltava ja kuinka suurina määrinä kutakin sellaista 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia kohti, joiden torjuntaa varten pankki on olemassa;

c) vaatimukset, jotka koskevat kyseisten biologisten aineiden toimituksia, varastointia ja varastojen uusimista;

d) kyseisten biologisten aineiden jakelu unionin antigeeni- ja rokotepankeista sekä diagnostisten reagenssien pankeista jäsenvaltioille sekä kolmansille maille ja alueille;

e) menettelyyn liittyvät ja tekniset vaatimukset, jotka koskevat kyseisten biologisten aineiden sisällyttämistä unionin antigeeni- ja rokotepankkeihin sekä diagnostisten reagenssien pankkeihin sekä pankkien käyttöä koskevia pyyntöjä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin.

51 artikla

Unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja koskevien tietojen luottamuksellisuus

Komission on käsiteltävä unionin antigeeni- ja rokotepankeissa sekä diagnostisten reagenssien pankeissa varastoitujen, 48 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen biologisten aineiden määriä ja alatyyppejä koskevia tietoja luottamuksellisina eikä niitä saa julkistaa.

52 artikla

Kansalliset antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit

1. Jäsenvaltioiden, jotka ovat perustaneet kansallisia antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja niiden 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta, joita koskevia unionin antigeeni- ja rokotepankkeja sekä diagnostisten reagenssien pankkeja on olemassa, on varmistettava, että niiden kansalliset antigeeni- ja rokotepankit sekä diagnostisten reagenssien pankit ovat niiden bioturvaamiseen, bioturvallisuuteen ja tilojen rakenteelliseen ja tekniseen suojaamiseen liittyvien vaatimusten mukaisia, joista säädetään 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 16 artiklan 2 kohdan ja 48 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ajantasaista tietoa:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten antigeeni- ja rokotepankkien sekä diagnostisten reagenssien pankkien olemassaolosta tai perustamisesta;

b) tällaisissa pankeissa olevien antigeenien, rokotteiden, rokotteiden alkuperäisten kantavarastojen ja diagnostisten reagenssien tyypeistä ja määristä;

c) muutoksista tällaisten pankkien toiminnassa.

Komission on käsiteltävä näitä tietoja luottamuksellisina eikä niitä saa julkistaa.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, joissa täsmennetään 2 kohdan mukaisesti annettavien tietojen sisältö, toimitustiheys ja esitysmuoto.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

II OSASTO

TAUDINTORJUNTATOIMENPITEET

1 LUKU

Taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

1 jakso

Taudintorjuntatoimenpiteet epäiltäessä luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä

53 artikla

Toimijoiden ja muiden asiaan liittyvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden velvollisuudet

1. Jos 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin epäillään esiintyvän pidettävissä eläimissä, jäsenvaltioiden on 18 artiklan 1 kohdassa säädetyn ilmoitusvelvollisuuden noudattamisen lisäksi ja odottaessaan toimivaltaisen viranomaisen 54 artiklan 1 kohdan ja 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamia taudintorjuntatoimenpiteitä toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että toimijat ja muut asiaan liittyvät luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt toteuttavat 55 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa säädetyt asianmukaiset taudintorjuntatoimenpiteet kyseisen luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi vastuullaan olevista tartunnan saaneista eläimistä, pitopaikoista ja muista paikoista muihin eläimiin, jotka eivät ole saaneet tartuntaa, tai ihmisiin.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden taudintorjuntatoimenpiteiden täydentämiseen sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä, joista säädetään tämän artiklan 1 kohdassa.

54 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama tutkimus epäiltäessä luetteloidun taudin esiintymistä

1. Epäiltäessä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä suoritettava tutkimus vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintymisen.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettua tutkimusta varten soveltuvissa tapauksissa varmistettava, että:

a) virkaeläinlääkärit suorittavat kliinisen tutkimuksen edustavalle otokselle luetteloituun lajiin kuuluvia pidettäviä eläimiä kyseisen luetteloidun taudin varalta;

b) virkaeläinlääkärit ottavat kyseisistä luetteloituun lajiin kuuluvista pidettävistä eläimistä asianmukaiset näytteet ja muut näytteet tutkimusta varten, joka tehdään toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen nimeämissä laboratorioissa;

c) tällaisissa nimetyissä laboratorioissa suoritetaan tutkimukset, joilla vahvistetaan tai suljetaan pois kyseisen luetteloidun taudin esiintyminen.

3. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tutkimuksia koskevia sääntöjä.

55 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten suorittamat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet

1. Jos toimivaltainen viranomainen epäilee 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä, sen on toteutettava seuraavat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet odotettaessa 54 artiklan 1 kohdassa säädetyn tutkimuksen tuloksia ja 61 artiklan 1 kohdassa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden suorittamista, jollei yksityisasuntojen tutkintaa koskevista kansallisista vaatimuksista muuta johdu:

a) asetettava viralliseen valvontaan asianomainen pitopaikka, elintarvike- tai rehualan yritys tai sivutuotealan laitos tai mikä tahansa muu paikka, jossa tautia epäillään esiintyneen, mukaan lukien paikat, joista epäilty tauti voi olla peräisin;

b) tehtävä luettelo:

   i) pidettävistä eläimistä, jotka ovat asianomaisessa pitopaikassa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä tai sivutuotealan laitoksessa tai missä tahansa muussa paikassa;

   ii) tuotteista kyseisessä pitopaikassa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä tai sivutuotealan laitoksessa tai missä tahansa muussa paikassa, jos tämä tieto on kyseisen luetteloidun taudin leviämisen kannalta merkityksellinen;

c) varmistettava, että asianmukaisia bioturvaamistoimenpiteitä sovelletaan, ehkäistäkseen luetteloidun taudin aiheuttajan leviämisen muihin eläimiin tai ihmisiin;

d) soveltuvissa tapauksissa ehkäistäkseen taudinaiheuttajan leviäminen edelleen varmistettava, että kyseisen luetteloidun taudin osalta luetteloituun lajiin kuuluvat pidettävät eläimet pidetään eristettyinä ja niiden kontaktit luonnonvaraisiin eläimiin ehkäistään;

e) rajoitettava pidettävien eläinten ja tuotteiden siirtoja ja tarvittaessa henkilöiden liikkumista sekä ajoneuvojen ja kaikkien muiden materiaalien siirtoja, joiden välityksellä taudinaiheuttaja olisi voinut levitä pitopaikkaan, elintarvike- tai rehualan yrityksiin, sivutuotealan laitoksiin tai muihin paikkoihin taikka levitä pitopaikasta, elintarvike- tai rehualan yrityksistä, sivutuotealan laitoksista tai muista paikoista, joissa kyseisen luetteloidun taudin epäillään esiintyvän, siinä määrin kuin on tarpeen sen leviämisen ehkäisemiseksi;

f) toteutettava kaikki muut tarvittavat taudintorjuntatoimenpiteet ottaen huomioon tämän luvun 4 jaksossa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet, jotka koskevat:

   i) 54 artiklan 1 kohdassa säädetyn toimivaltaisen viranomaisen suorittaman tutkimuksen ja tämän kohdan a–d alakohdassa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamista muihin pitopaikkoihin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin tai sivutuotealan laitoksiin tai muihin paikkoihin;

   ii) tarkoituksenmukaisten väliaikaisten rajoitusvyöhykkeiden perustamista, tautiprofiili huomioon ottaen;

g) käynnistettävä 57 artiklan 1 kohdassa säädetty epidemiologinen selvitys.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä, siltä osin kuin ne koskevat toteutettavia erityisiä ja yksityiskohtaisia, 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin mukaisia taudintorjuntatoimenpiteitä, niiden riskien pohjalta, jotka liittyvät:

a) kyseiseen eläinlajiin tai -ryhmään;

b) kyseiseen tuotantotyyppiin.

56 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden tarkastelu ja laajentaminen

Edellä 55 artiklan 1 kohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä on:

a) tarkasteltava toimivaltaisen viranomaisen toimesta tapauksen mukaan seuraavista saatujen havaintojen jälkeen:

i) 54 artiklan 1 kohdassa säädetty tutkimus;

ii) 57 artiklan 1 kohdassa säädetty epidemiologinen selvitys;

b) laajennettava tarvittaessa muihin paikkoihin 55 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2 jakso

Epidemiologinen selvitys

57 artikla

Epidemiologinen selvitys

1. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä epidemiologinen selvitys, jos 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintyminen eläimissä vahvistetaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun epidemiologisen selvityksen tavoitteena on:

a) tunnistaa luetteloidun taudin todennäköinen alkuperä ja leviämistavat;

b) laskea todennäköinen aika, jona kyseinen luetteloitu tauti on esiintynyt;

c) tunnistaa pitopaikat ja niiden epidemiologiset yksiköt, elintarvike- tai rehualan yritykset, sivutuotealan laitokset ja kaikki muut paikat, joissa kyseisen epäillyn luetteloidun taudin osalta luetteloidut eläinlajit ovat voineet saada tartunnan tai loisen tai saastunnan aiheuttaman taudin;

d) saada tietoa pidettävien eläinten, tuotteiden, ajoneuvojen ja materiaalien siirroista ja henkilöiden liikkumisesta tai muista tavoista, joiden avulla taudinaiheuttaja olisi voinut levitä aikana, joka edelsi kyseisen luetteloidun taudin epäilyä tai vahvistamista koskevaa ilmoitusta;

e) saada tietoa luetteloidun taudin todennäköisestä leviämisestä ympäristöön, tartunnanlevittäjien esiintyminen ja levinneisyys mukaan luettuna.

3 jakso

Tautivahvistus pidettävissä eläimissä

58 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen virallinen vahvistus 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymisestä

1. Toimivaltaisen viranomaisen virallisen vahvistuksen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymisestä on perustuttava seuraaviin tietoihin:

a) 54 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kliinisten ja laboratoriokokeiden tulokset;

b) 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn epidemiologisen selvityksen alustavat tai lopulliset tulokset;

c) muut käytettävissä olevat epidemiologiset tiedot.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia, jotka on täytettävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua virallista vahvistusta varten.

59 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden päättäminen taudin esiintymisen tultua poissuljetuksi

Toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava 55 artiklan 1 kohdassa ja 56 artiklassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamista, kunnes 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun kyseessä olevan luetteloidun taudin esiintyminen on suljettu pois 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen tai 58 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen perusteella.

4 jakso

Taudintorjuntatoimenpiteet taudin esiintymisen tultua vahvistetuksi pidettävissä eläimissä

60 artikla

Välittömästi toteutettavat toimivaltaisen viranomaisen taudintorjuntatoimenpiteet

Jos pidettävissä eläimissä ilmenee 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu 58 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi:

a) virallisesti todettava pitopaikka, elintarvike- tai rehualan yritys, sivutuotealan laitos taikka muu paikka, jossa kyseistä luetteloitua tautia esiintyy, tartunnan saaneeksi;

b) perustettava kyseisen luetteloidun taudin kannalta tarkoituksenmukainen rajoitusvyöhyke;

c) pantava täytäntöön 43 artiklan 1 kohdassa säädetty valmiussuunnitelma taudintorjuntatoimenpiteiden yhteensovittamisen varmistamiseksi.

61 artikla

Tartunnan saaneet pitopaikat ja muut paikat

1. Kun pidettävissä eläimissä ilmenee 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, toimivaltaisen viranomaisen on välittömästi toteutettava yksi tai useampia seuraavista taudintorjuntatoimenpiteistä pitopaikassa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä, sivutuotealan laitoksessa tai muussa 60 artiklan a alakohdassa tarkoitetussa paikassa, jotta ehkäistään kyseisen luetteloidun taudin leviäminen edelleen, jollei yksityisasuntojen tutkintaa koskevista kansallisista vaatimuksista muuta johdu:

a) niistä rajoituksista määrääminen, joita sovelletaan sellaisten henkilöiden liikkumiseen ja sellaisten eläinten, tuotteiden, ajoneuvojen tai materiaalin tai aineen siirtoihin, jotka saattavat olla saastuneita ja edistää kyseisen luetteloidun taudin leviämistä;

b) sellaisten eläinten lopettaminen ja hävittäminen tai teurastaminen, jotka saattavat olla saastuneita tai edistää kyseisen luetteloidun taudin leviämistä;

c) sellaisten tuotteiden, rehun tai muiden aineiden hävittäminen, jalostaminen, muuntaminen tai käsitteleminen taikka sellaisten laitteiden, ajoneuvojen, kasvien tai kasvituotteiden tai veden käsitteleminen, jotka saattavat olla saastuneita, tarkoituksenmukaisella tavalla sen varmistamiseksi, että kaikki taudinaiheuttajat tai tartunnanlevittäjät tuhotaan;

d) pidettävien eläinten rokottaminen tai hoitaminen muilla eläinlääkkeillä 46 artiklan 1 kohdan ja 69 artiklan mukaisesti ja 47 artiklan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti;

e) sellaisten eläinten ja tuotteiden eristäminen, karanteeni tai käsittely, jotka ovat todennäköisesti saastuneita ja edistävät kyseisen luetteloidun taudin leviämistä;

f) puhdistaminen, desinfiointi, hyönteisten ja jyrsijöiden torjunta tai muiden tarpeellisten bioturvaamistoimenpiteiden toteuttaminen tartunnan saaneessa pitopaikassa, elintarvike- tai rehualan yrityksessä, sivutuotealan laitoksessa tai muussa paikassa kyseisen luetteloidun taudin leviämisriskin minimoimiseksi;

g) sellaisen riittävän näytemäärän ottaminen, joka on tarpeen 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn epidemiologisen selvityksen saattamiseksi päätökseen;

h) näytteiden laboratoriotutkimukset;

i) muut aiheelliset toimenpiteet.

2. Päättäessään, mitä 1 kohdassa säädetyistä taudintorjuntatoimenpiteistä on syytä toteuttaa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon

a) tautiprofiili;

b) tartunnan saaneen pitopaikan, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muun paikan tuotantotyyppi ja sen epidemiologiset yksiköt.

3. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää luvan hankkia uusia eläimiä kyseiseen pitopaikkaan tai muuhun paikkaan vasta, kun:

a) kaikki edellä 1 kohdassa säädetyt asianmukaiset taudintorjuntatoimenpiteet ja laboratoriotutkimukset on saatettu onnistuneesti päätökseen;

b) on kulunut riittävästi aikaa, jotta ehkäistään tartunnan saaneen pitopaikan, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muun paikan saastuminen toistamiseen luetteloidulla taudilla, joka aiheutti 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen.

62 artikla

Epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevat pitopaikat ja muut paikat

1. Toimivaltaisen viranomaisen on laajennettava 61 artiklan 1 kohdassa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden soveltaminen muihin pitopaikkoihin ja niiden sisäisiin epidemiologisiin yksiköihin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin tai sivutuotealan laitoksiin tai muihin paikkoihin taikka kuljetusvälineisiin, joiden osalta 57 artiklan 1 kohdan mukainen epidemiologinen selvitys tai kliinisten tai laboratoriotutkimusten tulokset tai muut epidemiologiset tiedot antavat aihetta epäillä, että kyseessä oleva 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti, jonka osalta toimenpiteet toteutettiin, on levinnyt näihin kohteisiin, niistä käsin tai niiden välityksellä.

2. Jos 57 artiklan 1 kohdassa säädetyssä epidemiologisessa selvityksessä käy ilmi, että 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti on peräisin toisesta jäsenvaltiosta tai on todennäköistä, että kyseinen luetteloitu tauti on levinnyt toiseen jäsenvaltioon, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä kyseessä olevalle jäsenvaltiolle ja komissiolle viipymättä.

3. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa tehtävä yhteistyötä epidemiologisen lisäselvityksen ja taudintorjuntatoimenpiteiden täytäntöönpanon osalta.

63 artikla

Tartunnan saaneisiin ja epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä oleviin pitopaikkoihin ja muihin paikkoihin liittyviä taudintorjuntatoimenpiteitä koskevan säädösvallan siirtäminen

Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 61 ja 62 artiklan mukaisia taudintorjuntatoimenpiteitä, jotka toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava jonkin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tartunnan saaneissa ja epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevissa pitopaikoissa, elintarvike- tai rehualan yrityksissä tai sivutuotealan laitoksissa tai muissa paikoissa, mukaan lukien säännöt siitä, mitä 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja taudintorjuntatoimenpiteitä on sovellettava kunkin luetteloidun taudin tapauksessa.

Kyseisissä yksityiskohtaisissa säännöissä on vahvistettava:

a) edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä;

b) menettelyt, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä puhdistamista, desinfiointia sekä hyönteisten ja jyrsijöiden torjuntaa tai muita tarpeellisia bioturvaamistoimenpiteitä ja joissa määritetään tarvittaessa biosidituotteiden käyttö kyseisiin tarkoituksiin;

c) edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohdassa säädettyä näytteenottoa ja laboratoriotutkimuksia;

d) yksityiskohtaiset edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 61 artiklan 3 kohdassa säädettyä uusien eläinten hankintaa;

e) edellä 62 artiklassa säädettyjen tarpeellisten taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttaminen epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevissa pitopaikoissa, muissa paikoissa ja kuljetusvälineissä.

64 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama rajoitusvyöhykkeiden perustaminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen on perustettava 60 artiklan b kohdassa tarkoitettu rajoitusvyöhyke sellaisen tartunnan saaneen pitopaikan, elintarvike- tai rehualan yrityksen, sivutuotealan laitoksen tai muun paikan ympärille, jossa olevissa pidettävissä eläimissä on ilmennyt jonkin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, ottaen soveltuvissa tapauksissa huomioon seuraavat:

a) tautiprofiili;

b) rajoitusvyöhykkeiden maantieteellinen sijainti;

c) rajoitusvyöhykkeiden ekologiset ja hydrologiset tekijät;

d) sääolot;

e) tartunnanlevittäjien esiintyminen, levinneisyys ja tyyppi rajoitusvyöhykkeillä;

f) edellä 57 artiklan 1 kohdassa säädetyn epidemiologisen selvityksen ja muiden tehtyjen tutkimusten tulokset ja epidemiologiset tiedot;

g) laboratoriokokeiden tulokset;

h) toteutetut taudintorjuntatoimenpiteet;

i) muut merkitykselliset epidemiologiset tekijät.

Rajoitusvyöhykkeen on soveltuvissa tapauksissa sisällettävä suojavyöhyke ja valvontavyöhyke, joilla on määritelty koko ja rakenne.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on jatkuvasti arvioitava ja tarkasteltava tilannetta, ja tarvittaessa 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi:

a) mukautettava rajoitusvyöhykkeen rajoja;

b) perustettava uusia rajoitusvyöhykkeitä.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitetut rajoitusvyöhykkeet sijaitsevat useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on yhdessä muodostettava ne.

4. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka liittyvät rajoitusvyöhykkeiden, suoja- ja valvontavyöhykkeet mukaan luettuina, perustamista ja muuttamista koskeviin yksityiskohtaisiin sääntöihin.

65 artikla

Rajoitusvyöhykkeillä toteutettavat taudintorjuntatoimenpiteet

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että asianomaisella rajoitusvyöhykkeellä toteutetaan yksi tai useampia seuraavista taudintorjuntatoimenpiteistä, jotta ehkäistään 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviämisen edelleen, jollei yksityisasuntojen tutkintaa koskevista kansallisista vaatimuksista muuta johdu:

a) sellaisten pitopaikkojen, elintarvike- tai rehualan yritysten, sivutuotealan laitosten tai muiden paikkojen tunnistaminen, joissa on kyseisen luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin kuuluvia pidettäviä eläimiä;

b) käynnit pitopaikoissa, elintarvike- tai rehualan yrityksissä, sivutuotealan laitoksissa tai muissa paikoissa, joissa on kyseisen luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin kuuluvia pidettäviä eläimiä, sekä tarvittaessa tutkimukset, näytteenotto ja otettujen näytteiden laboratoriotutkimukset;

c) niiden edellytysten vahvistaminen, joita sovelletaan sellaisten henkilöiden liikkumiseen sekä sellaisten eläinten, tuotteiden, rehun, ajoneuvojen ja kaikkien muiden materiaalien ja aineiden siirtoihin, jotka saattavat olla saastuneita ja edistää kyseisen luetteloidun taudin leviämistä rajoitusvyöhykkeellä tai rajoitusvyöhykkeeltä, sekä kuljetukseen näiden rajoitusvyöhykkeiden kautta;

d) bioturvaamisvaatimukset seuraavien osalta:

i) eläinperäisten tuotteiden tuotanto, jalostaminen ja jakelu;

ii) eläimistä saatavien sivutuotteiden keruu ja hävittäminen;

iii) sukusolujen ja alkioiden keruu, varastointi ja käsittely;

e) pidettävien eläinten rokottaminen ja hoitaminen muilla eläinlääkkeillä 46 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 47 artiklan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti;

f) puhdistaminen, desinfiointi, hyönteisten ja jyrsijöiden torjunta tai muut tarpeelliset bioturvaamistoimenpiteet;

g) elintarvikealan laitosten nimeäminen tai soveltuvissa tapauksissa elintarvikealan laitosten hyväksyminen rajoitusvyöhykkeeltä peräisin olevien eläinten teurastamista tai rajoitusvyöhykkeeltä peräisin olevien tuotteiden käsittelyä varten;

h) eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtoihin sovellettavat tunnistamista ja jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset;

i) muut tarpeelliset bioturvaamistoimenpiteet ja riskinvähentämistoimenpiteet kyseisen luetteloidun taudin leviämisriskin minimoimiseksi.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on:

a) toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tiedottaakseen seikkaperäisesti rajoitusvyöhykkeillä oleville henkilöille voimassa olevista rajoituksista ja taudintorjuntatoimenpiteiden luonteesta;

b) määrättävä toimijoille tarpeelliset velvollisuudet, jotta ehkäistään kyseessä olevan luetteloidun taudin leviäminen edelleen.

3. Päättäessään, mitä 1 kohdassa säädetyistä taudintorjuntatoimenpiteistä on syytä toteuttaa, toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon:

a) tautiprofiili;

b) tuotantotyypit;

c) kyseisten taudintorjuntatoimenpiteiden toteutettavuus, saatavuus ja vaikuttavuus.

66 artikla

Toimijoiden velvollisuudet rajoitusvyöhykkeillä

1. Toimijat saavat siirtää pidettäviä eläimiä ja tuotteita 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla rajoitusvyöhykkeillä vasta saatuaan toimivaltaiselta viranomaiselta luvan ja kyseisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti.

2. Eläimiä ja tuotteita 64 artiklan 1 kohdassa säädetyllä rajoitusvyöhykkeellä pitävien toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista pidettävien eläinten ja tuotteiden suunnitelluista siirroista kyseisen rajoitusvyöhykkeen sisällä tai sen ulkopuolelle. Jos toimivaltainen viranomainen on määrännyt 65 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoittamisvelvoitteita, asianomaisten toimijoiden on annettava ilmoitus näiden velvoitteiden mukaisesti.

67 artikla

Rajoitusvyöhykkeellä toteutettavia taudintorjuntatoimenpiteitä koskevan säädösvallan siirtäminen

Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat 65 artiklan 1 kohdan mukaisilla rajoitusvyöhykkeillä toteutettavia taudintorjuntatoimenpiteitä kunkin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta, mukaan lukien säännöt siitä, mitä 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja taudintorjuntatoimenpiteitä on sovellettava kunkin luetteloidun taudin tapauksessa.

Kyseisissä yksityiskohtaisissa säännöissä on vahvistettava:

a) edellytykset ja vaatimukset, jotka koskevat 65 artiklan 1 kohdan a, c, d, e, g, h ja i alakohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä;

b) menettelyt, jotka koskevat 65 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä puhdistamista, desinfiointia, hyönteisten ja jyrsijöiden torjuntaa tai muita tarpeellisia bioturvaamistoimenpiteitä ja joissa määritetään tarvittaessa biosidituotteiden käyttö kyseisiin tarkoituksiin;

c) tarpeellinen seuranta, joka on toteutettava taudintorjuntamenettelyjen soveltamisen ja 65 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen laboratoriotutkimusten jälkeen;

d) muut erityiset taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämisen ehkäisemiseksi.

68 artikla

Taudintorjuntatoimenpiteiden jatkaminen rajoitusvyöhykkeillä ja delegoidut säädökset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava tässä jaksossa säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden toteuttamista, kunnes seuraavat ehdot täyttyvät:

a) sitä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia koskevat taudintorjuntatoimenpiteet, jonka vuoksi rajoituksia sovellettiin, on suoritettu;

b) puhdistaminen, desinfiointi, hyönteisten ja jyrsijöiden torjunta tai muut tarpeelliset bioturvaamistoimenpiteet on lopuksi suoritettu sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista suhteessa seuraaviin:

   i) edellä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti, jonka vuoksi taudintorjuntatoimenpiteet on toteutettu;

   ii) tartunnan saaneet pidettävien eläinten lajit;

   iii) tuotantotyyppi;

c) rajoitusvyöhykkeellä on suoritettu riittävästi seurantaa, joka on tarkoituksenmukaista suhteessa 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin, jonka vuoksi taudintorjuntatoimenpiteitä on sovellettu, sekä asianomaiseen pitopaikkatyyppiin tai sijaintiin sen osoittamiseksi, että kyseinen luetteloitu tauti on hävitetty.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan 1 kohdassa säädettyihin toimivaltaisen viranomaisen toteuttamiin taudintorjuntatoimenpiteisiin, jotka liittyvät seuraaviin:

a) menettelyt, jotka koskevat lopuksi suoritettavaa puhdistamista, desinfiointia, hyönteisten ja jyrsijöiden torjuntaa tai muita tarpeellisia bioturvaamistoimenpiteitä ja tarvittaessa biosidituotteiden käyttöä kyseisiin tarkoituksiin;

b) taudista vapaan aseman palauttamiseksi taudinpurkauksen jälkeen toteutettavan seurannan suunnitelma, keinot, menetelmät, suoritustiheys, tehokkuus, kohteena oleva eläinpopulaatio ja otantamallit;

c) uusien eläinten hankinta asianomaiselle rajoitusvyöhykkeelle sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut taudintorjuntatoimenpiteet on saatettu päätökseen, ottaen huomioon 61 artiklan 3 kohdassa säädetyt uusien eläinten hankintaa koskevat edellytykset;

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin toimivaltaisen viranomaisen toteuttamiin taudintorjuntatoimenpiteisiin, jotka liittyvät muihin taudista vapaan aseman palauttamiseksi tarvittaviin taudintorjuntatoimenpiteisiin.

69 artikla

Hätärokotukset

1. Jos taudinpurkauksen aiheuttaneen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tehokkaan torjunnan varmistamiseksi on tarpeen, toimivaltainen viranomainen voi:

a) laatia rokotussuunnitelman;

b) perustaa rokotusvyöhykkeitä.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa säädetystä rokotussuunnitelmasta ja rokotusvyöhykkeiden perustamisesta päättäessään otettava huomioon:

a) hätärokotuksia koskevat vaatimukset, jotka vahvistetaan 43 artiklassa säädetyissä valmiussuunnitelmissa;

b) rokotteiden käyttöä koskevat vaatimukset, joista säädetään 46 artiklan 1 kohdassa ja mahdollisissa 47 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjen rokotusvyöhykkeiden on oltava niiden vaatimusten mukaisia, joita sovelletaan luetteloitujen tautien leviämisen ehkäiseviin riskinvähentämistoimenpiteisiin sekä seurantaan, siten kuin siitä on säädetty 47 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

5 jakso

Luonnonvaraiset eläimet

70 artikla

Luonnonvaraiset eläimet

1. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen epäilee 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä tai vahvistaa virallisesti sen esiintymisen luonnonvaraisissa eläimissä, sen on:

a) suoritettava luonnonvaraisen eläinpopulaation seurantaa, jos se on kyseisen luetteloidun taudin osalta tarkoituksenmukaista;

b) toteutettava tarpeelliset taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyihin taudin ennaltaehkäisy- ja torjuntatoimenpiteisiin voi kuulua yksi tai useampi 53–69 artiklassa säädetty toimenpide ja niissä on otettava huomioon tautiprofiili ja tartunnan saaneet luonnonvaraiset eläimet sekä riski tautien tarttumisesta eläimiin ja ihmisiin.

3. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaista seurantaa koskevat 27 artiklan mukaiset kriteerit ja menettelyt, jos 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti vahvistetaan virallisesti;

b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä täydentävät yksityiskohtaiset säännöt, jos 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti vahvistetaan.

Hyväksyessään nämä delegoidut säädökset komissio ottaa huomioon kyseisen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tautiprofiilin ja taudin osalta luetteloidut lajit.

6 jakso

Jäsenvaltioiden lisätoimenpiteet taudin torjumiseksi, komission suorittama koordinointi sekä taudintorjuntaan sovellettavat väliaikaiset erityissäännöt

71 artikla

Lisätoimenpiteet taudin torjumiseksi, taudintorjuntatoimenpiteiden yhteensovittaminen sekä 1–5 jaksoon (53–70 artikla) sovellettavat väliaikaiset erityissäännöt

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa 55 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdassa, 62 artiklassa, 65 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 68 artiklan 1 kohdassa sekä 63 artiklan, 67 artiklan ja 68 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen taudintorjuntatoimenpiteiden lisäksi muita taudintorjuntatoimenpiteitä edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet noudattavat tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä ja ovat tarpeellisia ja oikeasuhteisia torjuttaessa 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviäminen, ottaen huomioon seuraavat:

a) epidemiologiset olosuhteet;

b) asianomaisen pitopaikan ja muiden paikkojen tyyppi sekä tuotantotyyppi;

c) asianomaisten eläinten lajit ja luokat;

d) taloudelliset ja yhteiskunnalliset olosuhteet.

2. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle:

a) niiden toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 58, 59, 61, 62, 64 ja 65 artiklassa, 68 artiklan 1 kohdassa, 69 artiklassa ja 70 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä mahdollisissa 63 ja 67 artiklan, 68 artiklan 2 kohdan ja 70 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä;

b) edellä 1 kohdassa säädetyt toimivaltaisten viranomaisten toteuttamat mahdolliset lisätoimenpiteet taudin torjumiseksi.

3. Komissio tarkastelee tautitilannetta ja toimivaltaisen viranomaisen toteuttamia taudintorjuntatoimenpiteitä sekä asianomaisen jäsenvaltion tämän luvun mukaisesti toteuttamia mahdollisia lisätoimenpiteitä taudin torjumiseksi, ja komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä säätää epidemiologiseen tilanteeseen soveltuvista, rajallisen ajan voimassa olevista erityisistä taudintorjuntatoimenpiteistä, jos:

a) kyseisten taudintorjuntatoimenpiteiden ei katsota soveltuvan epidemiologiseen tilanteeseen;

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän tämän luvun mukaisesti toteutetuista taudintorjuntatoimenpiteistä huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehittymässä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan tautiin.

2 LUKU

Taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

1 jakso

Taudintorjuntatoimenpiteet epäiltäessä taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä

72 artikla

Toimijoiden ja muiden asiaan liittyvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden velvollisuudet 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

1. Epäiltäessä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä, jäsenvaltioiden on 18 artiklan 1 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden täyttämisen lisäksi ja odottaessaan toimivaltaisen viranomaisen 74 artiklan 1 kohdan mukaisesti suorittamia taudintorjuntatoimenpiteitä toteutettava toimenpiteitä sen

varmistamiseksi, että toimijat ja muut asiaan liittyvät luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joita asia koskee, toteuttavat 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 74 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa mahdollisissa delegoiduissa säädöksissä tarkoitetut taudintorjuntatoimenpiteet ehkäistäkseen kyseisen luetteloidun taudin leviämisen vastuullaan olevista tartunnan saaneista eläimistä, pitopaikoista ja muista paikoista muihin eläimiin, jotka eivät ole saaneet tartuntaa, tai ihmisiin.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat niiden taudintorjuntatoimenpiteiden täydentämiseen sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä, joista säädetään tämän artiklan 1 kohdassa.

73 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama tutkimus epäiltäessä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä

1. Epäiltäessä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä suoritettava tutkimus vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintymisen.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on 1 kohdassa tarkoitettua tutkimusta varten soveltuvissa tapauksissa varmistettava, että:

a) virkaeläinlääkärit suorittavat kliinisen tutkimuksen edustavalle otokselle luetteloituun lajiin kuuluvia pidettäviä eläimiä kyseisen luetteloidun taudin varalta;

b) virkaeläinlääkärit ottavat kyseisistä luetteloituun lajiin kuuluvista pidettävistä eläimistä asianmukaiset näytteet ja muut näytteet tutkimusta varten, joka tehdään toimivaltaisen viranomaisen tähän tarkoitukseen nimeämissä laboratorioissa;

c) tällaisissa nimetyissä laboratorioissa suoritetaan tutkimukset, jotta vahvistetaan tai suljetaan pois kyseisen luetteloidun taudin esiintyminen.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä tutkimusta koskevia sääntöjä.

74 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

1. Jos toimivaltainen viranomainen epäilee 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä pidettävissä eläimissä, sen on toteutettava seuraavat alustavat taudintorjuntatoimenpiteet odotettaessa 73 artiklan 1 kohdassa säädetyn tutkimuksen tuloksia ja 79 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten taudintorjuntatoimenpiteiden suorittamista, jollei yksityisasuntojen tutkintaa koskevista kansallisista vaatimuksista muuta johdu:

a) suoritettava taudintorjuntatoimenpiteitä rajoittaakseen kyseisen luetteloidun taudin leviämistä tartunnan saaneelta alueelta tai tartunnan saaneesta pitopaikasta, elintarvike- tai rehualan yrityksestä tai sivutuotealan laitoksesta tai muusta paikasta;

b) käynnistettävä tarvittaessa epidemiologinen selvitys ottaen huomioon tällaista selvitystä koskevat 57 artiklan 1 kohdassa säädetyt säännöt.

2. Toimivaltainen viranomainen voi edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi toteuttaa kyseisessä kohdassa esitetyissä tapauksissa muitakin alustavia taudintorjuntatoimenpiteitä edellyttäen, että ne noudattavat tämän asetuksen säännöksiä ja ovat unionin oikeuden mukaisia.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden on oltava asianmukaisia ja suhteessa kyseisen luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin ottaen huomioon:

a) tautiprofiili;

b) tartunnan saaneet pidettävät eläimet;

c) sen jäsenvaltion, vyöhykkeen, lokeron tai pitopaikan terveystilanne, jossa luetteloidun taudin esiintymistä epäillään;

d) alustavat taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdassa ja 56 artiklassa sekä 55 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä.

4. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten, ottaen samalla huomioon 3 kohdassa tarkoitetut seikat seuraavien osalta:

a) alustavat taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi;

b) 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden soveltaminen muihin pitopaikkoihin, niiden epidemiologisiin yksiköihin, elintarvike- tai rehualan yrityksiin tai sivutuotealan laitoksiin tai muihin paikkoihin;

c) tautiprofiilin kannalta tarkoituksenmukaisten väliaikaisten rajoitusvyöhykkeiden perustaminen.

75 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden tarkastelu ja laajentaminen 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

Edellä 74 artiklan 1 kohdassa säädettyjä taudintorjuntatoimenpiteitä on:

a) tarkasteltava toimivaltaisen viranomaisen toimesta tapauksen mukaan sen jälkeen, kun 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen ja, soveltuvissa tapauksissa, 74 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun epidemiologisen selvityksen tulokset on saatu;

b) laajennettava tarvittaessa muihin paikkoihin 74 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

76 artikla

Toimijoiden ja muiden asiaan liittyvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden velvollisuudet ja toimivaltaisen viranomaisen toimenpiteet epäiltäessä 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä

1. Jos 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin epäillään esiintyvän jäsenvaltiossa, joka on päättänyt perustaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hävittämisohjelman, joka kattaa sen alueen asiaankuuluvat osat, vyöhykkeet tai lokerot, jäsenvaltion on varmistettava, että toimijat ja muut asiaan liittyvät luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joita asia koskee, toteuttavat 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja asianmukaisia toimenpiteitä odotettaessa toimivaltaisen viranomaisen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toteuttamia taudintorjuntatoimenpiteitä.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, joka on päättänyt hävittää 1 kohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin, on epäiltäessä tällaisen luetteloidun taudin esiintymistä pidetyissä eläimissä:

a) viipymättä suoritettava 73 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tutkimus vahvistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen luetteloidun taudin esiintyminen;

b) suoritettava 74 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt alustavat taudintorjuntatoimenpiteet odotettaessa a alakohdassa säädetyn tutkimuksen tuloksia ja 80 artiklan 1 kohdan mukaisten taudintorjuntatoimenpiteiden suorittamista.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava ja laajennettava 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja alustavia taudintorjuntatoimenpiteitä 75 artiklan mukaisesti.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin tai vyöhykkeisiin, jotka ovat saaneet taudista vapaan aseman, tämän aseman säilyttämiseksi 36 artiklan mukaisesti, tai lokeroihin 37 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

5. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä, joilla täydennetään seuraavia sääntöjä:

a) 1 kohdassa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet;

b) 2 kohdan a alakohdassa säädetty tutkimus;

c) alustavat taudintorjuntatoimenpiteet, jotka on toteutettava 2 kohdan b alakohdan mukaisesti luetteloidun taudin leviämisen ehkäisemiseksi.

2 jakso

Tautivahvistus pidettävissä eläimissä

77 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen virallisesti vahvistama taudin esiintyminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen virallisen vahvistuksen 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymisestä on perustuttava seuraaviin tietoihin:

a) 73 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kliinisten ja laboratoriokokeiden tulokset;

b) 74 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetty epidemiologinen selvitys soveltuvissa tapauksissa;

c) muut käytettävissä olevat epidemiologiset tiedot.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia, jotka on täytettävä 1 kohdassa tarkoitettua virallista vahvistusta varten.

78 artikla

Alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden poistaminen taudin esiintymisen tultua poissuljetuksi

Toimivaltaisen viranomaisen on jatkettava 74 artiklan 1 kohdassa, 75 artiklassa ja 76 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädettyjen alustavien taudintorjuntatoimenpiteiden soveltamista, kunnes kyseisen luetteloidun taudin esiintyminen on suljettu pois 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja mahdollisten 77 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti.

3 jakso

Taudintorjuntatoimenpiteet taudin esiintymisen tultua vahvistetuksi pidettävissä eläimissä

79 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

Jos pidettävissä eläimissä ilmenee 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu virallisesti 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti, toimivaltaisen viranomaisen on jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, jos se on kyseisen taudinpurkauksen kannalta tarkoituksenmukaista:

a) suoritettava 31 artiklan 1 kohdan mukaisessa pakollisessa hävittämisohjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet kyseistä luetteloitua tautia varten; tai

b) jos jäsenvaltio tai vyöhyke on saanut 36 artiklan mukaisesti tai lokero 37 artiklan mukaisesti taudista vapaan aseman:

   i) toteutettava yksi tai useampi 53–69 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä suhteessa kyseisen luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin; ja

   ii) tarvittaessa käynnistettävä pakollinen hävittämisohjelma kyseistä luetteloitua tautia varten.

80 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen suorittamat taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten

1. Jos pidettävissä eläimissä ilmenee jäsenvaltiossa, joka on päättänyt perustaa 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun hävittämisohjelman, joka kattaa sen alueen asiaankuuluvat osat, vyöhykkeet tai lokerot, 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu virallisesti 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja jos se on kyseisen luetteloidun taudin ja taudinpurkauksen kannalta tarkoituksenmukaista, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava valinnaisessa hävittämisohjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa taudin torjumiseksi 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi lisätoimenpiteitä. Niihin voi sisältyä yksi tai useampi 53–69 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä, niiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin ja niissä on otettava huomioon:

a) tautiprofiili;

b) tartunnan saaneet pidettävät eläimet;

c) taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset.

3. Jos pidettävissä eläimissä ilmenee jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, joka on saanut taudista vapaan aseman 36 tai 37 artiklan mukaisesti, 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu virallisesti 77 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja tämän aseman säilyttämiseksi, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava yksi tai useampi 53–69 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä. Toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin, ja niissä on otettava huomioon:

a) tautiprofiili;

b) tartunnan saaneet pidettävät eläimet;

c) taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset.

4 jakso

Luonnonvaraiset eläimet

81 artikla

Taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten taudin esiintyessä luonnonvaraisissa eläimissä

Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen epäilee 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä luonnonvaraisissa eläimissä tai vahvistaa sen esiintymisen virallisesti, sen on koko alueellaan tai asianomaisella alueella tai vyöhykkeellä, jos se on kyseisen taudinpurkauksen kannalta tarkoituksenmukaista:

a) suoritettava 30 artiklan 1 kohdan mukaisessa pakollisessa hävittämisohjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet kyseistä luetteloitua tautia varten; tai

b) käynnistettäväpakollinen hävittämisohjelma, jollei 31 artiklan 1 kohdan mukaista hävittämisohjelmaa kyseistä luetteloitua tautia varten vielä ole sovellettu taudin aiemman esiintymättömyyden tai sitä koskevan taudista vapaan aseman johdosta ja jos toimenpiteet luonnonvaraisia eläimiä varten ovat tarpeellisia kyseisen taudin torjumiseksi ja leviämisen ehkäisemiseksi.

82 artikla

Taudintorjuntatoimenpiteet 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja varten taudin esiintyessä luonnonvaraisissa eläimissä

1. Jos toimivaltainen viranomainen epäilee 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin esiintymistä luonnonvaraisissa eläimissä tai vahvistaa sen esiintymisen virallisesti ja jäsenvaltio on päättänyt kyseisen taudin hävittämisestä ja säätänyt, että 31 artiklan 2 kohdan mukaisessa valinnaisessa hävittämisohjelmassa esitetään toimenpiteitä luonnonvaraisia eläimiä varten tämän luetteloidun taudin osalta, toimivaltaisen viranomaisen on suoritettava tässä valinnaisessa hävittämisohjelmassa vahvistetut taudintorjuntatoimenpiteet koko jäsenvaltiossa, alueella tai vyöhykkeellä, jos se on epäilyn tai virallisen vahvistamisen kannalta tarkoituksenmukaista.

2. Toimivaltainen viranomainen voi toteuttaa taudin torjumiseksi 1 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden lisäksi lisätoimenpiteitä. Niihin voi sisältyä yksi tai useampi 53–69 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä, niiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin ja niissä on otettava huomioon

a) tautiprofiili;

b) tartunnan saaneet luonnonvaraiset eläimet sekä riski tautien tarttumisesta eläimiin ja ihmisiin; ja

c) taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset.

3. Jos luonnonvaraisissa eläimissä ilmenee jäsenvaltiossa, vyöhykkeellä tai lokerossa, joka on saanut taudista vapaan aseman 36 tai 37 artiklan mukaisesti, 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin taudinpurkaus, joka on vahvistettu virallisesti, ja tämän aseman säilyttämiseksi, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava yksi tai useampi 53–69 artiklassa säädetyistä toimenpiteistä. Toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen luetteloidun taudin aiheuttamaan riskiin, ja niissä on otettava huomioon:

a) tautiprofiili;

b) tartunnan saaneet luonnonvaraiset eläimet sekä riski tautien tarttumisesta eläimiin ja ihmisiin;

c) luonnonvaraisissa eläimissä esiintyvän taudin merkityksellisyys pidettyjen eläinten terveystilanteeseen; ja

d) taloudelliset, yhteiskunnalliset ja ympäristövaikutukset.

5 jakso

Komission suorittama toimenpiteiden yhteensovittaminen sekä taudintorjunnan väliaikaiset erityissäännöt

83 artikla

Komission suorittama toimenpiteiden yhteensovittaminen sekä 1–4 jaksoon sovellettavat väliaikaiset erityissäännöt

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle seuraavat tiedot:

a) niiden toimivaltaisten viranomaisten 77 artiklan 1 kohdan, 78 artiklan, 79 artiklan ja 81 artiklan sekä mahdollisten 77 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti toteuttamat, 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin liittyvät taudintorjuntatoimenpiteet;

b) niiden toimivaltaisten viranomaisten 77 artiklan 1 kohdan, 78 artiklan, 80 artiklan 1 kohdan ja 82 artiklan sekä mahdollisten 77 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti toteuttamat, 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin liittyvät taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Komissio tarkastelee tautitilannetta ja toimivaltaisen viranomaisen tämän luvun mukaisesti toteuttamia taudintorjuntatoimenpiteitä ja voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa rajallisen ajan voimassa olevia erityissääntöjä, jotka koskevat 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin liittyviä taudintorjuntatoimenpiteitä, epidemiologiseen tilanteeseen soveltuvin edellytyksin, jos:

a) näiden asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen toteuttamien taudintorjuntatoimenpiteiden ei katsota soveltuvan epidemiologiseen tilanteeseen;

b) kyseinen luetteloitu tauti näyttää leviävän tämän luvun mukaisesti soveltuvissa tapauksissa toteutetuista taudintorjuntatoimenpiteistä huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät kehittymässä olevan, erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettuun luetteloituun tautiin.

IV OSA

REKISTERÖINTI, HYVÄKSYMINEN, JÄLJITETTÄVYYS JA SIIRROT

I OSASTO

MAAELÄIMET, SUKUSOLUT JA ALKIOT SEKÄ MAAELÄIMISTÄ SAATAVAT ELÄINPERÄISET TUOTTEET

1 LUKU

Rekisteröinti, hyväksyminen, tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä rekisterit

1 jakso

Pitopaikkojen ja tiettyjen toimijoiden rekisteröinti

84 artikla

Pitopaikkojen rekisteröintiä koskeva toimijoiden velvoite

1. Jotta maaeläimiä pitävien tai sukusoluja ja alkioita keräävien, tuottavien, käsittelevien tai varastoivien toimijoiden pitopaikat rekisteröitäisiin 93 artiklan mukaisesti, pitopaikkojen toimijoiden on ennen tällaisen toiminnan aloittamista:

a) tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista tällaisista vastuullaan olevista pitopaikoista;

b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:

i) asianomaisen toimijan nimi ja osoite;

ii) pitopaikan ja sen tilojen sijainti ja kuvaus;

iii) maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat, lajit ja lukumäärät tai määrät, joita toimijat aikovat pitää pitopaikassa, sekä pitopaikan kapasiteetti;

iv) pitopaikan tyyppi; ja

v) muut pitopaikkaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen sen aiheuttaman riskin määrittämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen pitopaikkojen toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:

a) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat muutokset asianomaisessa pitopaikassa;

b) asianomaisen toimijan tai pitopaikan toiminnan lopettaminen.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista ei vaadita pitopaikoilta, joiden osalta vaaditaan 94 artiklan 1 kohdan mukainen hyväksyntä.

85 artikla

Poikkeukset pitopaikkojen rekisteröintiä koskevaan toimijoiden velvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 84 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 86 artiklan 2 kohdan nojalla annettavan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta tietyt pitopaikkojen luokat, joiden aiheuttama riski on merkityksetön. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista poikkeuksista.

86 artikla

Täytäntöönpanovalta pitopaikkojen rekisteröintiä koskevan toimijoiden velvoitteen yhteydessä

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava 84 artiklan 1 kohdassa säädettyä pitopaikkojen rekisteröintiä varten, mukaan lukien määräajat, joihin mennessä tiedot on toimitettava.

2. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat pitopaikkatyyppejä, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta 85 artiklan mukaisesti, ja jotka perustuvat seuraaviin:

a) asianomaisessa pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten ja sukusolujen ja alkioiden lajit, luokat ja lukumäärät sekä kyseisen pitopaikan kapasiteetti;

b) pitopaikan tyyppi; ja

c) pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden siirrot pitopaikkaan ja pitopaikasta.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

87 artikla

Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten kuljettajien rekisteröintivelvoite ja delegoidut säädökset

1. Jotta pidettävien sorkka- ja kavioeläinten jäsenvaltioiden välillä tai jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä tapahtuviin kuljetuksiin osallistuvat kyseisten eläinten kuljettajat rekisteröitäisiin 93 artiklan mukaisesti, kuljettajien on ennen tällaisen toiminnan aloittamista:

a) tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle toiminnastaan;

b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:

i) asianomaisen kuljettajan nimi ja osoite;

ii) kuljetettaviksi aiottujen pidettävien sorkka- ja kavioeläinten luokat, lajit ja lukumäärät;

iii) kuljetuksen tyyppi;

iv) kuljetusväline.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kuljettajien on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:

a) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat muutokset;

b) kuljetustoiminnan lopettaminen.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja sääntöjä, jotka koskevat muuntyyppisten erityisiä ja merkittäviä riskejä tiettyjen eläinten lajeille tai luokille kuljetustoiminnallaan aiheuttavien kuljettajien velvoitetta antaa tarpeelliset tiedot toimintansa rekisteröintiä varten.

88 artikla

Poikkeukset pidettävien sorkka- ja kavioeläinten kuljettajien rekisteröintivelvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 87 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa 89 artiklan 2 kohdan nojalla annettavan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti rekisteröintivaatimuksesta tietyt kuljettajien luokat, joiden kuljetustoiminnan aiheuttama riski on merkityksetön. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista vapautuksista.

89 artikla

Kuljettajien rekisteröintivelvoitetta koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka kuljettajan on toimitettava 87 artiklan 1 ja 3 kohdassa säädettyä toimintansa rekisteröintiä varten, mukaan lukien määräajat, joihin mennessä tiedot on toimitettava.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat kuljettajatyyppejä, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta 86 artiklan mukaisesti, ja jotka perustuvat seuraaviin:

a) niiden kuljettamien kyseisten sorkka- ja kavioeläinten kuljetusmatkojen pituudet; ja

b) niiden kuljettamien sorkka- ja kavioeläinten luokat, lajit ja lukumäärä.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

90 artikla

Pitopaikasta riippumattomien kokoamisia toteuttavien toimijoiden rekisteröintivelvoite

1. Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan kokoamisia toteuttavien pitopaikasta riippumattomien toimijoiden, mukaan lukien toimijoiden, jotka ostavat ja myyvät eläimiä, on tullakseen rekisteröidyiksi 93 artiklan mukaisesti ennen toimintansa aloittamista toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

a) asianomaisen toimijan nimi ja osoite;

b) niiden toiminnan piiriin kuuluvien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan lajit ja luokat.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat muutokset;

b) asianomaisen toimijan toiminnan lopettaminen.

91 artikla

Poikkeukset kokoamisia toteuttavien toimijoiden rekisteröintivelvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 90 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa 92 artiklan 2 kohdan nojalla annettavan täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti rekisteröintivaatimuksesta tietyt kokoamisia toteuttavien toimijoiden luokat, joiden aiheuttama riski on merkityksetön. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisista vapautuksista.

92 artikla

Kokoamisia toteuttavien toimijoiden rekisteröintivelvoitetta koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava 90 artiklan 1 kohdassa säädettyä rekisteröintiä varten, mukaan lukien määräajat, joihin mennessä tiedot on toimitettava.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat toimijatyyppejä, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta 91 artiklan mukaisesti edellyttäen, että niiden toiminnan aiheuttama riski on merkityksetön ja niiden toiminnan piiriin kuuluvien pidettävien maaeläinten lajien, luokkien ja lukumäärän perusteella.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

93 artikla

Rekisteröintiä koskeva toimivaltaisen viranomaisen velvoite

Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä

a) pitopaikat 101 artiklan 1 kohdassa säädettyyn rekisteriin, jos asianomainen toimija on toimittanut 84 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot;

b) kuljettajat 101 artiklan 1 kohdassa säädettyyn rekisteriin, jos asianomainen toimija on toimittanut 87 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot;

c) kokoamisia toteuttavat pitopaikasta riippumattomat toimijat 101 artiklan 1 kohdassa säädettyyn rekisteriin, jos asianomainen toimija on toimittanut 90 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot.

Toimivaltainen viranomainen antaa kullekin ensimmäisen kohdan a–c alakohdassa tarkoitetulle pitopaikalle, kuljettajalle ja toimijalle yksilöllisen rekisterinumeron.

2 jakso

Tiettyjen pitopaikkatyyppien hyväksyminen

94 artikla

Tiettyjen pitopaikkojen hyväksyminen ja delegoidut säädökset

1. Seuraavien pitopaikkatyyppien toimijoiden on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntä 96 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eivätkä ne saa aloittaa toimintaansa, ennen kuin pitopaikka on hyväksytty 97 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

a) sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan kokoamispitopaikat, joista kyseisiä eläimiä siirretään toiseen jäsenvaltioon tai jotka vastaanottavat eläimiä toisesta jäsenvaltiosta;

b) nauta-, sika-, lammas-, vuohi- ja hevoseläinten sukusolujen ja alkioiden pitopaikat, joista kyseisten eläinten sukusoluja ja alkioita siirretään toiseen jäsenvaltioon;

c) hautomot, joista siitosmunia tai siipikarjaa siirretään toiseen jäsenvaltioon;

d) siipikarjan pitopaikat, joista muihin tarkoituksiin kuin teurastettavaksi tarkoitettua siipikarjaa tai siitosmunia siirretään toiseen jäsenvaltioon;

e) kaikki muut maaeläinten pitopaikkatyypit, jotka aiheuttavat merkittävän riskin ja jotka on hyväksyttävä 3 kohdan b alakohdan mukaisesti hyväksytyssä delegoidussa säädöksessä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Toimijoiden on lopetettava toiminta 1 kohdassa tarkoitetussa pitopaikassa, jos:

a) toimivaltainen viranomainen peruuttaa kokonaan tai väliaikaisesti hyväksyntänsä 100 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai

b) kun kyse on 99 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetusta ehdollisesta hyväksynnästä, pitopaikka ei täytä 99 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja vielä täyttämättä olevia vaatimuksia eikä saa lopullista hyväksyntää 97 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) poikkeukset 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen pitopaikkatyyppien toimijoihin sovellettavaan vaatimukseen hakea toimivaltaiselta viranomaiselta toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä, jos kyseisten pitopaikkojen aiheuttama riski on merkityksetön;

b) pitopaikkatyypit, jotka on hyväksyttävä 1 kohdan e alakohdan mukaisesti;

c) erityissäännöt, joita sovelletaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toiminnan lopettamiseen.

4. Kun komissio antaa edellä 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se perustaa ne seuraaviin kriteereihin:

a) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden lajit ja luokat;

b) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden lukumäärä ja niiden lajien lukumäärä;

c) pitopaikkatyyppi ja tuotantotyyppi; ja

d) pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden siirrot kyseisentyyppisiin pitopaikkoihin ja kyseisentyyppisistä pitopaikoista.

95 artikla

Suljettujen pitopaikkojen aseman hyväksyminen

Pitopaikkojen toimijoiden, jotka haluavat saada pitopaikalleen suljetun pitopaikan aseman, on:

a) haettava hyväksyntää toimivaltaiselta viranomaiselta 96 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) siirrettävä pidettäviä eläimiä pitopaikkaansa tai pitopaikastaan 137 artiklan 1 kohdassa sekä mahdollisissa 137 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti vasta sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on myöntänyt pitopaikalle suljetun pitopaikan aseman 97 ja 99 artiklan mukaisesti.

96 artikla

Toimijoiden tiedonantovelvoite hyväksynnän hankkimisen yhteydessä sekä täytäntöönpanosäädökset

1. Hakiessaan pitopaikalleen 94 artiklan 1 kohdassa ja 95 artiklan a alakohdassa säädettyä hyväksyntää toimijoiden on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:

a) asianomaisen toimijan nimi ja osoite;

b) kyseisen pitopaikan sijainti ja sen tilojen kuvaus;

c) pitopaikassa olevien hyväksynnän kannalta merkityksellisten pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden luokat, lajit ja lukumäärä;

d) pitopaikkatyyppi;

e) muut pitopaikkaa ja sen erityispiirteitä koskevat mahdolliset tiedot, jotka ovat tarpeen pitopaikan aiheuttaman riskin määrittämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen pitopaikkojen toimijoiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seuraavista:

a) edellä 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat mahdolliset muutokset pitopaikoissa;

b) asianomaisen toimijan tai pitopaikan toiminnan mahdollinen lopettaminen.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava pitopaikkansa hyväksymistä koskevassa hakemuksessaan 1 kohdan mukaisesti, sekä määräajat, joihin mennessä edellä 1 kohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

97 artikla

Pitopaikkojen hyväksynnän myöntäminen ja ehdot sekä delegoidut säädökset

1. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät 94 artiklan 1 kohdassa ja 95 artiklan a alakohdassa säädetyn hyväksynnän pitopaikoille ainoastaan, jos pitopaikat täyttävät seuraavat ehdot:

a) ne noudattavat soveltuvin osin seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat:

   i) karanteenia, eristystä ja muita bioturvaamistoimenpiteitä, ottaen huomioon 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset ja mahdolliset 10 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt;

   ii) edellä 24 artiklassa ja – silloin kun se on asianmukaista kyseisen pitopaikan tyypin ja siihen liittyvän riskin vuoksi – 25 artiklassa säädettyjä seurantavaatimuksia;

   iii) edellä 102 ja 103 artiklassa säädettyä tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä 106 ja 107 artiklan nojalla mahdollisesti hyväksyttyjä sääntöjä;

b) niillä on tilat ja välineet,

   i) jotka ovat riittävät tautien kulkeutumis- ja leviämisriskin pienentämiseksi hyväksyttävälle tasolle, kun otetaan huomioon kyseisen pitopaikan tyyppi;

ii) joiden kapasiteetti on riittävä, kun otetaan huomioon pidettävien maaeläinten lukumäärä tai asianomaisten sukusolujen ja alkioiden volyymi;

c) ne eivät aiheuta kohtuutonta tautien leviämisriskiä, kun otetaan huomioon käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet;

d) niillä on asianomaisen pitopaikan toimintaan nähden riittävän koulutettua henkilöstöä;

e) niillä on käytössä järjestelmä, jonka avulla asianomainen toimija voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle a–d alakohdan ehtojen täyttyvän.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut karanteeni, eristys ja muut bioturvaamistoimenpiteet;

b) edellä 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu seuranta;

c) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tilat ja välineet;

d) 1 kohdan d alakohdassa säädetyt henkilöstön ja eläinlääkärien vastuualueet, toimivalta ja erityiskoulutus sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimintaa ja sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan kokoamispitopaikkoja varten;

e) toimivaltaisen viranomaisen suorittama sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen ja sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan kokoamispitopaikkojen tarpeellinen seuranta.

3. Kun komissio määrittää 2 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) kunkin pitopaikkatyypin aiheuttamat riskit;

b) hyväksynnän kannalta merkityksellisten pidettävien maaeläinten lajit ja luokat;

c) asianomainen tuotantotyyppi;

d) pitopaikkatyypin ja kyseisissä pitopaikoissa pidettävien eläinlajien ja -luokkien tyypilliset siirtokäytännöt.

98 artikla

Pitopaikkojen hyväksynnän soveltamisala

Toimivaltaisen viranomaisen on nimenomaisesti tarkennettava 94 artiklan 1 kohdan tai 95 artiklan a alakohdan mukaisesti tehdyn hakemuksen jälkeen 97 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävässä pitopaikan hyväksynnässä:

a) mihin 94 artiklan 1 kohdassa ja 95 artiklassa sekä 94 artiklan 3 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä tarkoitettuihin laitostyyppeihin hyväksyntää sovelletaan;

b) mihin pidettävien maaeläinten lajeihin ja luokkiin tai näiden lajien sukusoluihin ja alkioihin hyväksyntää sovelletaan.

99 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen soveltamat hyväksynnän myöntämismenettelyt

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava menettelyt, joita toimijoiden on noudatettava hakiessaan pitopaikoilleen hyväksyntää 94 artiklan 1 kohdan, 95 artiklan tai 96 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Otettuaan vastaan toimijan 94 artiklan 1 kohdan tai 95 artiklan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan hakemuksen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä pitopaikkaan tarkastuskäynti.

3. Toimivaltainen viranomainen myöntää hyväksynnän edellyttäen, että 97 artiklassa ja tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

4. Jos pitopaikka ei täytä kaikkia 97 artiklassa tarkoitettuja hyväksyntävaatimuksia, toimivaltainen viranomainen voi myöntää pitopaikalle ehdollisen hyväksynnän, jos asianomaisen toimijan hakemuksen ja sitä seuranneen tämän artiklan 2 kohdassa säädetyn pitopaikkaan tehdyn tarkastuskäynnin perusteella vaikuttaa siltä, että pitopaikka täyttää kaikki keskeiset vaatimukset, jotka antavat riittävät takeet siitä, ettei pitopaikka aiheuta merkittävää riskiä.

5. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt edellä tämän artiklan 4 kohdan mukaisen ehdollisen hyväksynnän, se myöntää täydellisen hyväksynnän vasta, jos pitopaikkaan kolmen kuukauden kuluessa ehdollisen hyväksynnän myöntämisestä tehty toinen tarkastuskäynti tai toimijan kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä toimittamat tiedot osoittavat, että pitopaikka täyttää kaikki 97 artiklan 1 kohdassa ja 97 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut hyväksyntävaatimukset.

Jos tarkastuskäynti tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot osoittavat, ettei pitopaikka selkeästä edistymisestä huolimatta edelleenkään täytä kaikkia näitä vaatimuksia, toimivaltainen viranomainen voi jatkaa ehdollisen hyväksynnän voimassaoloa. Ehdollisen hyväksynnän kokonaiskesto saa kuitenkin olla enintään kuusi kuukautta.

100 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntöjen uudelleentarkastelu, peruuttaminen väliaikaisesti ja peruuttaminen kokonaan

1. Toimivaltaisen viranomaisen on seurattava 97 ja 99 artiklan mukaisesti myönnettyjä pitopaikkojen hyväksyntöjä asianmukaisin väliajoin kyseiseen riskiin nähden.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee vakavia puutteita siinä, miten pitopaikka noudattaa 97 artiklan 1 kohdassa ja 97 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja vaatimuksia, eikä asianomaisen pitopaikan toimija kykene antamaan riittäviä takeita siitä, että kyseiset puutteet poistetaan, toimivaltaisen viranomaisen on käynnistettävä menettelyt pitopaikan saaman hyväksynnän peruuttamiseksi kokonaan.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin peruuttaa pitopaikan hyväksynnän vain väliaikaisesti sen sijaan että peruuttaa sen kokonaan, jos toimija voi taata poistavansa nämä puutteet kohtuullisen ajan kuluessa.

3. Sen jälkeen kun hyväksyntä on 2 kohdan mukaisesti peruutettu kokonaan tai väliaikaisesti, se voidaan myöntää tai palauttaa vasta, kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että pitopaikka täyttää kaikki tässä asetuksessa kyseiselle pitopaikkatyypille säädetyt vaatimukset kokonaisuudessaan.

3 jakso

Toimivaltaisen viranomaisen rekisterit

101 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen rekisterit

1. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on perustettava ja pidettävä ajan tasalla rekisteri, jossa ovat:

a) kaikki 93 artiklan nojalla rekisteröidyt pitopaikat ja toimijat;

b) kaikki 97 ja 99 artiklan mukaisesti hyväksytyt pitopaikat.

Sen on saatettava ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut rekisterit komission ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saataville, jos niiden sisältämät tiedot ovat merkityksellisiä pidettävien maaeläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden jäsenvaltioiden välisten siirtojen kannalta.

Sen on saatettava ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu hyväksyttyjä pitopaikkoja koskeva rekisteri julkisesti saataville, jos se on merkityksellistä pidettävien maaeläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden jäsenvaltioiden välisten siirtojen kannalta.

2. Jos asianmukaista, toimivaltainen viranomainen voi yhdistää 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun rekisteröinnin ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun hyväksynnän muihin tarkoituksiin tehtyyn rekisteröintiin.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyjä rekisteriin sisällytettäviä yksityiskohtaisia tietoja ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädettyä rekisterin julkista saatavuutta.

4 jakso

Tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen

102 artikla

Muiden pitopaikkojen kuin sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimijoiden tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvelvoitteet

1. Sellaisten pitopaikkojen, joihin sovelletaan 93 artiklan mukaista rekisteröintiä koskevaa velvoitetta tai 97 artiklan 1 kohdan mukaista hyväksyntää, toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:

a) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten lajit, luokat, lukumäärä ja soveltuvissa tapauksissa tunnistetiedot;

b) pidettävien maaeläinten siirrot niiden pitopaikkaan ja pitopaikasta, mukaan luettuna tapauksen mukaan:

   i) niiden alkuperä- tai määräpaikka;

   ii) tällaisten siirtojen päivämäärä;

c) asiakirjat, joiden on 112 artiklan b alakohdan, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 115 artiklan b alakohdan, 117 artiklan b alakohdan, 143 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 164 artiklan 2 kohdan sekä 118 artiklan, 120 artiklan ja 144 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti oltava pidettävien maaeläinten mukana näiden saapuessa pitopaikkaan tai lähtiessä pitopaikasta;

d) niiden pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten kuolleisuus;

e) bioturvaamistoimenpiteet, seuranta, käsittelyt, testitulokset ja muut asiaankuuluvat tiedot sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista seuraavien osalta:

   i) pitopaikassa olevien pidettävien maaeläinten laji ja luokka;

   ii) tuotantotyyppi;

   iii) pitopaikan tyyppi ja koko;

f) 25 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti vaadittujen eläinterveyskäyntien tulokset.

Tiedot on kirjattava ja säilytettävä paperilla tai sähköisessä muodossa.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa joidenkin tai kaikkien 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta pitopaikat, joiden osalta luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisriski on pieni.

3. Pitopaikkojen toimijoiden on säilytettävä 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedot asianomaisessa pitopaikassaan ja:

a) annettava ne pyynnöstä välittömästi toimivaltaisen viranomaisen saataville;

b) säilytettävä ne toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, toimija voidaan vapauttaa joidenkin tai kaikkien 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta, jos asianomaisella toimijalla:

a) on pääsy 109 artiklassa tarkoitettuun atk-pohjaiseen tietokantaan kyseessä olevien lajien osalta ja tietokannassa on jo kirjanpitoon merkittävät tiedot; ja

b) on päivitetyt tiedot, jotka on tallennettu suoraan atk-pohjaiseen tietokantaan.

103 artikla

Sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvelvoitteet

1. Sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:

a) sukusolujen ja alkioiden tuotannossa käytettyjen luovuttajaeläinten rotu, ikä, tunnistetiedot ja terveydentila;

b) kerättyjen, tuotettujen tai käsiteltyjen sukusolujen ja alkioiden keräysajankohta ja -paikka sekä käsittely ja varastointi;

c) sukusolujen ja alkioiden tunnistetiedot sekä tiedot määräpaikasta, jos se on tiedossa;

d) asiakirjat, joiden on 162 artiklan ja 164 artiklan 2 kohdan sekä 162 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti oltava sukusolujen ja alkioiden mukana näiden saapuessa asianomaiseen pitopaikkaan tai lähtiessä asianomaisesta pitopaikasta;

e) soveltuvissa tapauksissa kliinisten ja laboratoriokokeiden tulokset;

f) käytetyt laboratoriotekniikat.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa kaikkien tai joidenkin 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta pitopaikat, joiden osalta luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisriski on pieni.

3. Sukusolujen ja alkioiden pitopaikkojen toimijoiden on säilytettävä edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedot pitopaikassaan ja:

a) annettava ne pyynnöstä välittömästi toimivaltaisen viranomaisen saataville;

b) säilytettävä ne toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

104 artikla

Kuljettajien tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvelvoitteet

1. Kuljettajien on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:

a) pitopaikat, joissa ne käyvät;

b) niiden kuljettamien pidettävien maaeläinten luokat, lajit ja lukumäärä;

c) käytetyn kuljetusvälineen puhdistaminen, desinfiointi ja käsittely tuholaistorjunta-aineella;

d) kyseisten eläinten mukana olevien asiakirjojen yksityiskohdat, mukaan lukien asiakirjan numero.

Tiedot on kirjattava ja säilytettävä paperilla tai sähköisessä muodossa.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa kaikkien tai joidenkin 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta kuljettajat, joiden osalta luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisriski on pieni.

3. Kuljettajien on säilytettävä 1 ja 2 kohdassa säädetyt tiedot:

a) siten, että ne voidaan pyynnöstä antaa välittömästi toimivaltaisen viranomaisen saataville;

b) toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

105 artikla

Kokoamisia toteuttavien toimijoiden tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvelvoitteet

1. Sellaisten kokoamisia toteuttavien toimijoiden, joihin sovelletaan 93 artiklan mukaista rekisteröintivelvoitetta, on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:

a) niiden vastuulla olevien pidettävien maaeläinten lajit, luokat, lukumäärät ja tunnistetiedot;

b) niiden vastuulla olevien pidettävien maaeläinten siirrot, mukaan luettuna tapauksen mukaan:

i) niiden alkuperä- ja määräpaikka;

ii) tällaisten siirtojen päivämäärä;

c) asiakirjat, joiden on 112 artiklan b alakohdan, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 115 artiklan b alakohdan, 143 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 164 artiklan 2 kohdan sekä 118 artiklan, 120 artiklan ja 144 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla mahdollisesti hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti oltava niiden vastuulla siirrettävien pidettävien maaeläinten mukana;

d) niiden vastuulla olevien pidettävien maaeläinten kuolleisuus; ja

e) bioturvaamistoimenpiteet, seuranta, käsittelyt, testitulokset ja muut asiaankuuluvat tiedot sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista niiden vastuulla olevien pidettävien maaeläinten lajin ja luokan kannalta.

Tiedot on kirjattava ja säilytettävä sähköisessä muodossa.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa kaikkien tai joidenkin edellä 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta toimijat, joiden osalta luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisriski on pieni.

3. Toimijoiden on:

a) annettava 1 kohdassa tarkoitetut tiedot pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;

b) säilytettävä kyseiset tiedot toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

106 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 102, 103, 104 ja 105 artiklassa säädettyjä tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevia vaatimuksia täydentäviä sääntöjä seuraavien osalta:

a) tiedot, jotka on kirjattava ja säilytettävä 102 artiklan 1 kohdassa, 103 artiklan 1 kohdassa, 104 artiklan 1 kohdassa ja 105 artiklan 1 kohdassa säädettyjen lisäksi;

b) tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat lisävaatimukset, joita sovelletaan sukusolujen ja alkioiden pitopaikassa kerättyihin, tuotettuihin tai käsiteltyihin sukusoluihin ja alkioihin sen jälkeen, kun kyseisen pitopaikan toiminta on loppunut.

2. Kun komissio määrittää 1 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) kunkin pitopaikkatyypin tai toiminnan aiheuttamat riskit;

b) pitopaikassa olevien tai kuljetettavien pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden lajit ja luokat;

c) tuotantotyyppi pitopaikassa tai toiminnan tyyppi;

d) tyypilliset siirtokäytännöt ja kyseiset eläinluokat;

e) asianomaisen toimijan vastuulla olevien pidettävien maaeläinten lukumäärä tai sukusolujen ja alkioiden volyymi.

107 artikla

Tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksista vapauttamista koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat niitä pitopaikkatyyppejä ja toimijoita, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa 102 artiklassa, 103 artiklassa, 104 artiklassa ja 105 artiklassa säädetyistä tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksista, seuraavien osalta:

a) pidettävien maaeläinten pieniä määriä tai sukusolujen ja alkioiden pieniä määriä pitävät pitopaikat tai käsittelevät tai siirtävät toimijat;

b) pidettävien maaeläinten tai sukusolujen ja alkioiden lajit tai luokat.

Antaessaan näitä täytäntöönpanosäädöksiä komissio perustaa ne 106 artiklan 2 kohdassa säädettyihin kriteereihin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Pidettäviin maaeläimiin, sukusoluihin ja alkioihin sovellettavat jäljitettävyysvaatimukset

1 jakso

Pidettävät maaeläimet

108 artikla

Pidettävien maaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottoa koskeva jäsenvaltioiden velvoite

1. Jäsenvaltioilla on oltava käytössä järjestelmä pidettävien maaeläinten niiden lajien tunnistamista ja rekisteröintiä varten, joiden osalta tämä asetus ja sen nojalla annetut mahdolliset säännöt edellyttävät sitä. Tällaiseen järjestelmään on soveltuvissa tapauksissa voitava kirjata eläinten siirtoja.

2. Perustaessaan edellä 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän jäsenvaltioiden on otettava huomioon:

a) asianomaisten pidettävien maaeläinten lajit tai luokat;

b) kyseisen lajin tai luokan aiheuttama riski.

3. Edellä 1 kohdassa säädettyyn järjestelmään on sisällyttävä seuraavat:

a) keino pidettävien maaeläinten tunnistamiseksi yksilöittäin tai ryhmissä;

b) jäljempänä 110 artiklassa tarkoitetut tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat ja muut asiakirjat pidettävien maaeläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi;

c) edellä 102 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt ajan tasalla olevat tiedot pitopaikoissa;

d) jäljempänä olevassa 109 artiklan 1 kohdassa säädetty pidettävien maaeläinten atk-pohjainen tietokanta.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty järjestelmä on suunniteltava siten, että:

a) varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;

b) helpotetaan pidettävien maaeläinten, niiden jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien siirtojen ja niiden unioniin saapumisen jäljitettävyyttä;

c) varmistetaan järjestelmän eri osatekijöiden yhteentoimivuus, integroiminen ja yhteensopivuus;

d) varmistetaan, että järjestelmä mukautetaan siinä laajuudessa kuin mahdollista seuraaviin:

i) edellä 22 artiklassa säädetty sähköinen tietojärjestelmä unionille ilmoittamista ja raportointia varten;

ii) Traces-järjestelmä;

e) varmistetaan johdonmukainen lähestymistapa järjestelmän soveltamisalaan kuuluviin eri eläinlajeihin.

5. Jäsenvaltiot voivat asianmukaisissa tapauksissa:

a) käyttää 1 kohdassa säädettyä järjestelmää tai osaa siitä muihin kuin 4 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin tarkoituksiin;

b) yhdistää 110 artiklassa tarkoitetut tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat ja muut asiakirjat eläinten terveystodistuksiin tai omaa ilmoitusta koskevaan asiakirjaan, joista säädetään 143 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 151 artiklan 1 kohdassa sekä 144 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan ja 151 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla mahdollisesti hyväksytyissä säännöissä;

c) nimetä toisen viranomaisen tai valtuuttaa toisen elimen tai luonnollisen henkilön tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käytännön toteutusta varten, mukaan lukien tunnistusasiakirjojen antaminen ja asiakirjamallien laatiminen 110 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti.

109 artikla

Jäsenvaltioiden velvoite ottaa käyttöön ja pitää toiminnassa pidettävien maaeläinten atk-pohjainen tietokanta

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön ja pidettävä toiminnassa atk-pohjainen tietokanta, johon kirjataan ja jossa säilytetään vähintään:

a) seuraavat tiedot nautaeläimiin kuuluvista pidettävistä eläimistä:

i) niiden yksilökohtainen tunnistin, josta säädetään 112 artiklan a alakohdassa;

ii) niiden pitopaikat;

iii) niiden siirrot kyseisiin pitopaikkoihin ja kyseisistä pitopaikoista;

b) seuraavat tiedot lammas- ja vuohieläimiin kuuluvista pidettävistä eläimistä:

i) niiden tunnistin, josta säädetään 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, ja niiden pitopaikassa olevien eläinten lukumäärä;

ii) niiden pitopaikat;

iii) niiden siirrot kyseisiin pitopaikkoihin ja kyseisistä pitopaikoista;

c) seuraavat tiedot sikaeläimiin kuuluvista pidettävistä eläimistä:

i) niiden tunnistin, josta säädetään 115 artiklassa, ja niiden pitopaikoissa olevien eläinten lukumäärä;

ii) niiden pitopaikat;

iii) niiden siirrot pitopaikkoihin ja pitopaikoista;

d) seuraavat tiedot hevoseläimiin kuuluvista pidettävistä eläimistä:

i) niiden yksilöllinen koodi, josta säädetään 114 artiklassa;

ii) tunnistusmenetelmä, josta säädetään 114 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja jolla kyseinen eläin yhdistetään iii alakohdassa tarkoitettuun tunnistusasiakirjaan, soveltuvissa tapauksissa;

iii) merkitykselliset tunnistusyksityiskohdat tunnistusasiakirjasta, josta säädetään 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 118 artiklan ja 120 artiklan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

iv) pitopaikat, joissa kyseisiä eläimiä tavanomaisesti pidetään;

e) tiedot muihin kuin tämän kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvista pidettävistä maaeläimistä, jos tästä säädetään 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muihin kuin tämän artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvia pidettäviä maaeläimiä koskevien tietojen kirjaamista kyseisessä kohdassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan silloin, kun tämä on tarpeellista kyseisten lajien aiheuttamien erityisten ja merkittävien riskien vuoksi, jotta:

a) varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisytoimenpiteiden ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;

b) helpotetaan pidettävien maaeläinten, niiden jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien siirtojen ja niiden unioniin saapumisen jäljitettävyyttä.

110 artikla

Tunnistusasiakirjoja, siirtoasiakirjoja ja muita pidettävien maaeläinten tunnistamis- ja jäljittämisasiakirjoja koskeva toimivaltaisen viranomaisen velvoite

1. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on:

a) annettava pidettäviä maaeläimiä koskevat tunnistusasiakirjat, jos niitä vaaditaan 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 117 artiklan b alakohdassa sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) annettava 112 artiklan b alakohdan mukaisesti nautaeläimiä koskevat tunnistusasiakirjat, elleivät jäsenvaltiot vaihda tietoja sähköisesti muiden jäsenvaltioiden kanssa sähköisen tietojenvaihtojärjestelmän puitteissa siitä päivästä, jona komissio tunnustaa kyseisen järjestelmän täysin toimintakykyiseksi;

c) laadittava siirtoasiakirjojen ja muiden asiakirjojen mallit pidettävien maaeläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi silloin, kun tätä vaaditaan 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 115 artiklan b alakohdassa, 117 artiklan b alakohdassa sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

2. Edellä olevan 1 kohdan b alakohdan säännökset eivät estä jäsenvaltioita antamasta kansallisia säännöksiä passien myöntämisestä eläimille, joita ei ole tarkoitettu siirrettäviksi jäsenvaltioiden välillä.

111 artikla

Tunnistimia koskevan tiedon julkinen saatavilla olo

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava komissiolle ja asetettava julkisesti saataville tiedot seuraavista:

a) jäsenvaltioiden 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamien atk-pohjaisten tietokantojen yhteyspisteet;

b) viranomaiset ja elimet, jotka ovat 110 artiklan mukaisesti vastuussa tunnistusasiakirjojen, siirtoasiakirjojen ja muiden asiakirjojen antamisesta ottaen huomioon 108 artiklan 5 kohdan c alakohdan;

c) tunnistimet, joita on käytettävä pidettävien maaeläinten kunkin lajin ja luokan osalta 112 artiklan a alakohdan, 113 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 114 artiklan 1 kohdan, 115 artiklan a alakohdan, 117 artiklan a alakohdan sekä 118 ja 120 artiklan nojalla mahdollisesti hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

d) muoto, jossa 110 artiklassa tarkoitetut tunnistusasiakirjat ja muut asiakirjat on annettava.

112 artikla

Nautaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista koskevat toimijoiden velvoitteet

Nautaeläimiin kuuluvia eläimiä pitävien toimijoiden on:

a) varmistettava, että kyseiset pidettävät eläimet merkitään yksilöittäin fyysisellä tunnistimella;

b) varmistettava, että lähtöjäsenvaltiontoimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen taikka valtuutettu elin antaa kyseisille pidettäville eläimille tunnistusasiakirjan, kun eläimiä siirretään jäsenvaltioiden välillä, elleivät 110 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt edellytykset täyty;

c) varmistettava tunnistusasiakirjan osalta seuraava:

i) asianomainen toimija säilyttää asiakirjan asianmukaisesti täydennettynä ja päivitettynä; ja

ii) asiakirja on kyseisten pidettävien maaeläinten mukana näitä siirrettäessä, jos b alakohdassa niin edellytetään;

d) toimitettava kyseisten pidettävien eläinten siirtoja asianomaisesta pitopaikasta ja asianomaiseen pitopaikkaan koskevat tiedot ja kaikki eläinten syntymät ja kuolemat kyseisessä pitopaikassa atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 109 artiklan 1 kohdassa.

113 artikla

Lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista koskevat toimijoiden velvoitteet

1. Lammas- ja vuohieläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on

a) varmistettava, että kaikki kyseiset pidettävät eläimet merkitään fyysisellä tunnistimella;

b) varmistettava, että kun kyseisiä pidettäviä eläimiä siirretään niitä pitävästä pitopaikasta asianomaisen jäsenvaltion sisällä, niiden mukana on asianmukaisesti täytetty siirtoasiakirja, joka perustuu toimivaltaisen viranomaisen 110 artiklan mukaisesti laatimaan malliin;

c) toimitettava kyseisten pidettävien eläinten siirtoja pitopaikasta ja pitopaikkaan koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 109 artiklan 1 kohdassa.

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimijat vaatimuksesta varmistaa, että siirrettäessä lammas- ja vuohieläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä jäsenvaltion alueella niiden mukana on siirtoasiakirjat, edellyttäen että:

a) asianomaiseen siirtoasiakirjaan sisältyvät tiedot ovat 109 artiklan 1 kohdassa säädetyssä atk-pohjaisessa tietokannassa;

b) lammas- ja vuohieläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä takaa vastaavan jäljitettävyystason kuin siirtoasiakirjat.

114 artikla

Hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat toimijoiden velvoitteet

1. Hevoseläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on varmistettava, että kyseiset eläimet tunnistetaan yksilöittäin:

a) yksilöllisellä koodilla, joka kirjataan 109 artiklan 1 kohdassa säädettyyn atk-pohjaiseen tietokantaan;

b) fyysisellä tunnistimella tai jollakin muulla menetelmällä, joka yhdistää yksiselitteisesti toisiinsa kyseisen pidettävän eläimen ja tämän kohdan c alakohdassa säädetyn tunnistusasiakirjan, jonka toimivaltainen viranomainen antaa 110 artiklan mukaisesti;

c) asianmukaisesti täytetyllä kerran myönnettävällä elinikäisellä tunnistusasiakirjalla.

2. Hevoseläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on varmistettava, että tiedot kyseisistä eläimistä toimitetaan atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 109 artiklan 1 kohdassa.

115 artikla

Sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistamista ja rekisteröintiä koskevat toimijoiden velvoitteet

Sikaeläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä pitävien toimijoiden on:

a) varmistettava, että kaikki kyseiset pidettävät eläimet merkitään fyysisellä tunnistimella;

b) varmistettava, että kun kyseisiä pidettäviä eläimiä siirretään niitä pitävästä pitopaikasta asianomaisen jäsenvaltion sisällä, niiden mukana on asianmukaisesti täytetty siirtoasiakirja, joka perustuu toimivaltaisen viranomaisen 110 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti laatimaan malliin;

c) toimitettava kyseisten pidettävien eläinten siirtoja pitopaikasta ja pitopaikkaan koskevat tiedot atk-pohjaiseen tietokantaan, josta säädetään 109 artiklan 1 kohdassa.

116 artikla

Sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten siirtoja koskevat poikkeukset

Poiketen siitä, mitä 115 artiklan b alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa toimijat vaatimuksesta varmistaa, että siirrettäessä sikaeläimiin kuuluvia pidettäviä eläimiä asianomaisen jäsenvaltion sisällä niiden mukana on toimivaltaisen viranomaisen laatimaan malliin perustuvat asianmukaisesti täytetyt siirtoasiakirjat, edellyttäen että:

a) siirtoasiakirjoissa olevat tiedot sisältyvät kyseisen jäsenvaltion 109 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamaan atk-pohjaiseen tietokantaan;

b) sikaeläimiin kuuluvien pidettävien eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä takaa vastaavan jäljitettävyystason kuin tällaiset siirtoasiakirjat.

117 artikla

Muiden kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten tunnistamista koskeva toimijoiden velvoite

Toimijoiden on varmistettava, että pidettävät maaeläimet – muut kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvat eläimet – täyttävät seuraavat vaatimukset silloin, kun näin vaaditaan 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä:

a) ne merkitään joko yksilöittäin tai ryhminä;

b) niiden mukana on asianmukaisesti täytetyt ja päivitetyt tunnistusasiakirjat, siirtoasiakirjat tai muut asiakirjat eläinten tunnistamiseksi ja jäljittämiseksi, sen mukaan mikä on asianmukaista kyseisen eläinlajin tapauksessa.

118 artikla

Tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) yksityiskohtaiset vaatimukset pidettävien maaeläinten tunnistimia ja tunnistusmenetelmiä varten, joista säädetään 112 artiklan a alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdassa, 115 artiklan a alakohdassa sekä 117 artiklan a alakohdassa, mukaan lukien tunnistimien kiinnittäminen ja käyttö;

b) säännöt tiedoista, jotka on sisällytettävä seuraaviin:

i) 109 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa säädetyt atk-pohjaiset tietokannat;

ii) 112 artiklan b alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 115 artiklan b alakohdassa säädetyt tunnistus- ja siirtoasiakirjat;

c) säännöt 110 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta sähköisestä tietojenvaihdosta jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välillä.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat:

a) yksityiskohtaisia vaatimuksia tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tunnistimille ja tunnistusmenetelmille vaihtoehtoisia tunnistimia ja menetelmiä varten sekä poikkeuksia ja erityissäännöksiä tiettyjä eläinryhmiä varten tai olosuhteita ja ehtoja tällaisille poikkeuksille;

b) erityissäännöksiä 112 artiklan b alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 115 artiklan b alakohdassa ja 117 artiklan b alakohdassa säädettyjä tunnistus- ja siirtoasiakirjoja varten, joita on pidettävä siirrettävien eläinten mukana, kun niitä siirretään;

c) tarvittaessa yksityiskohtaisia vaatimuksia muiden kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten tunnistusta ja rekisteröintiä varten ottaen huomioon näiden lajien aiheuttamat riskit, jotta:

i) varmistetaan tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;

ii) helpotetaan pidettävien maaeläinten, niiden jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä tapahtuvien siirtojen ja niiden unioniin saapumisen jäljitettävyyttä;

d) sääntöjä tiedoista, jotka on sisällytettävä seuraaviin:

i) 109 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädetyt atk-pohjaiset tietokannat;

ii) 117 artiklan b alakohdassa säädetyt tunnistus- ja siirtoasiakirjat;

e) sääntöjä 112–117 artiklassa tarkoitettujen pidettävien maaeläinten tunnistusta ja rekisteröintiä varten niiden saavuttua unioniin.

3. Kun komissio määrittää tässä artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa ne 119 artiklan 2 kohdassa säädettyihin seikkoihin.

119 artikla

Jäljitettävyysvaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia koskevan täytäntöönpanovallan siirto

1. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 112, 113, 114 ja 115 artiklassa säädettyihin toimijoiden tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia:

a) tapauksissa, joissa yksi tai useampi 108 artiklan 3 kohdassa luetelluista osatekijöistä ei ole tarpeen 108 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi; ja

b) kun jäsenvaltioissa käytössä olevilla muilla jäljitettävyystoimenpiteillä taataan, ettei kyseisten eläinten jäljitettävyyden taso vaarannu

sekä tällaisten poikkeusten käytännön soveltamisen edellyttämiä siirtymätoimenpiteitä.

2. Kun komissio määrittää 1 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa kyseiset säännöt seuraaviin seikkoihin:

a) asianomaisten pidettävien maaeläinten lajit ja luokat;

b) kyseisiin pidettäviin maaeläimiin liittyvät riskit;

c) asianomaisissa pitopaikoissa pidettävien eläinten lukumäärä;

d) kyseisten maaeläimiä pitävien pitopaikkojen tuotantotyyppi;

e) asianomaisten pidettävien maaeläinten lajien ja luokkien tyypilliset siirtokäytännöt;

f) asianomaisten pidettävien maaeläinten lajien suojelua ja säilyttämistä koskevat näkökohdat;

g) edellä 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun pidettävien maaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän muiden jäljitettävyyttä edistävien tekijöiden toimivuus.

120 artikla

Pidettävien maaeläinten jäljitettävyyttä koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt:

a) 109 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettujen atk-pohjaisten tietokantojen tietojen saatavuuden ja tietokantojen teknisten eritelmien ja toimintaan liittyvien sääntöjen yhdenmukaisesta soveltamisesta;

b) teknisistä ehdoista ja menettelyistä, jotka koskevat 110 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sähköistä tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden atk-pohjaisten tietokantojen välillä ja tietojenvaihtojärjestelmän täyden toimintakyvyn tunnustamista.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt:

a) 108 artiklan 1 kohdassa säädetyn pidettävien maaeläinten eri lajien tai luokkien tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän yhdenmukaisesta soveltamisesta sen tehokkaan toiminnan varmistamiseksi;

b) 108 artiklan 5 kohdan c alakohdan yhdenmukaisesta soveltamisesta 108 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen valtuutettujen elinten tai luonnollisten henkilöiden ja niiden nimeämisen ehtojen osalta;

c) teknisistä eritelmistä ja menetelmistä, tunnistimen muodoista ja mallista sekä toimintasäännöistä tunnistimia ja tunnistusmenetelmiä varten, mukaan lukien:

   i) tunnistimien kiinnittämisen ja tunnistusmenetelmien määräajoista;

   ii) tunnistimien ja tunnistusmenetelmien poistamisesta, muuttamisesta tai korvaamisesta ja näiden toimien määräajoista;

   iii) tunnistuskoodin rakenteesta;

d) teknisistä eritelmistä, esitysmuodoista ja toimintasäännöistä 112 artiklan b alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 115 artiklan b alakohdassa sekä 117 artiklan b alakohdassa säädettyjä tunnistus- ja siirtoasiakirjoja varten;

e) 109 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen atk-pohjaisten tietokantojen tietojen saatavuuden ja tietokantojen teknisten eritelmien ja toimintaan liittyvien sääntöjen yhdenmukaisuudesta;

f) määräajoista, velvoitteista ja menettelyistä toimijoiden tai muiden luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden toimesta tapahtuvaa tiedonsiirtoa varten ja pidettyjen maaeläinten rekisteröimiseksi atk-pohjaisiin tietokantoihin;

g) soveltuvissa tapauksissa suuntaviivoista ja menettelyistä eläinten sähköistä tunnistusta varten;

h) 119 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettujen tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksiin tehtävien poikkeusten käytännön soveltamisesta.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

Sukusolut ja alkiot

121 artikla

Nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyysvaatimukset

1. Sukusoluja ja alkioita tuottavien, käsittelevien tai varastoivien toimijoiden on merkittävä nauta-, vuohi-, lammas-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten sukusolut ja alkiot siten, että voidaan jäljittää selkeästi:

a) niiden luovuttajaeläimet;

b) niiden keruupäivämäärä; ja

c) sukusolujen ja alkioiden pitopaikat, joissa niitä on kerätty, tuotettu, käsitelty ja varastoitu.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty merkintä on suunniteltava siten, että varmistetaan:

a) tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;

b) että kyseiset sukusolut ja alkiot, niiden siirrot jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä ja niiden saapuminen unioniin voidaan jäljittää.

122 artikla

Sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyysvaatimuksia koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä nauta-, vuohi-, lammas-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyysvaatimuksista, joilla täydennetään 121 artiklassa vahvistettuja sääntöjä.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä muiden kuin nauta-, vuohi-, lammas-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyysvaatimuksista, jotta varmistetaan tarvittaessa:

a) tässä asetuksessa säädettyjen taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden tehokas soveltaminen;

b) että kyseiset sukusolut ja alkiot, niiden siirrot jäsenvaltioissa ja jäsenvaltioiden välillä ja niiden saapuminen unioniin voidaan jäljittää.

3. Kun komissio antaa 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) niiden pidettävien maaeläinten lajit, joista sukusolut ja alkiot ovat peräisin;

b) luovuttajaeläinten terveystilanne;

c) sukusoluihin ja alkioihin liittyvät riskit;

d) sukusolujen ja alkioiden tyyppi;

e) sukusolujen ja alkioiden keruu-, tuotanto-, käsittely- tai varastointityyppi;

f) pidettävien maaeläinten lajien ja luokkien ja niiden sukusolujen ja alkioiden tyypilliset siirtokäytännöt;

g) pidettävien maaeläinten lajien suojelua ja säilyttämistä koskevat näkökohdat;

h) muut seikat, jotka voivat vaikuttaa sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyyteen.

123 artikla

Sukusolujen ja alkioiden jäljitettävyysvaatimuksia koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat:

a) 121 artiklan 1 kohdassa säädettyä merkintää koskevia teknisiä vaatimuksia ja eritelmiä;

b) 122 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyä jäljitettävyyttä koskevia toiminnallisia vaatimuksia.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Pidettävien maaeläinten siirrot unionissa

1 jakso

Siirtoja koskevat yleiset vaatimukset

124 artikla

Pidettävien maaeläinten siirtoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä varmistaakseen, etteivät pidettävien maaeläinten siirrot vaaranna terveystilannetta määräpaikassa seuraavien osalta:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit;

b) uudet taudit.

2. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä pitopaikoistaan ja ottaa vastaan tällaisia eläimiä ainoastaan, jos kyseiset eläimet täyttävät seuraavat ehdot:

a) ne tulevat pitopaikoista, jotka ovat:

i) toimivaltaisen viranomaisen rekisteröimiä 93 artiklan mukaisesti; tai

ii) toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiä 97 artiklan 1 kohdan ja 98 artiklan mukaisesti, jos näin vaaditaan 94 artiklan 1 kohdassa tai 95 artiklassa; tai

iii) joille on myönnetty poikkeus 84 artiklassa säädetystä rekisteröintivaatimuksesta;

b) ne täyttävät 112, 113, 114, 115 ja 117 artiklassa säädetyt sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä asetetut tunnistamis- ja rekisteröintivaatimukset.

125 artikla

Kuljetukseen liittyvät taudinehkäisytoimenpiteet

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ja tarvittavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistaakseen, että

a) pidettävien maaeläinten terveystilanne ei vaarannu kuljetuksen aikana;

b) pidettävien maaeläinten kuljetukset eivät mahdollisesti aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämistä ihmisiin ja eläimiin;

c) laitteiden ja kuljetusvälineen puhdistaminen ja desinfiointi ja hyönteisten ja jyrsijöiden torjunta sekä muut riittävät bioturvaamistoimenpiteet toteutetaan kyseisiin kuljetuksiin liittyviin riskeihin nähden asianmukaisella tavalla.

2. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) edellytykset ja vaatimukset laitteiden ja kuljetusvälineen puhdistamista ja desinfiointia ja hyönteisten ja jyrsijöiden torjuntaa varten sekä biosidituotteiden käyttö näihin tarkoituksiin;

b) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyt muut asianmukaiset bioturvaamistoimenpiteet.

2 jakso

Siirrot jäsenvaltioiden välillä

126 artikla

Pidettävien maaeläinten jäsenvaltioiden välisiä siirtoja koskevat yleiset vaatimukset

1. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos kyseiset eläimet täyttävät seuraavat ehdot:

a) niissä ei esiinny tautioireita;

b) ne tulevat rekisteröidystä tai hyväksytystä pitopaikasta,

i) jossa ei esiinny epätavallista kuolleisuutta, jonka syytä ei ole määritetty;

ii) johon ei sovelleta siirrettävää lajia koskevia siirtorajoituksia 55 artiklan 1 kohdassa, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 62 artiklassa, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 79 artiklassa vahvistettujen sääntöjen sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti tai niiden kiireellisten toimenpiteiden mukaisesti, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei siirtorajoituksiin ole myönnetty poikkeuksia kyseisten sääntöjen mukaisesti;

iii) joka ei sijaitse rajoitusvyöhykkeellä 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 64 ja 65 artiklassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 79 artiklassa vahvistettujen sääntöjen sekä 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti tai niiden kiireellisten toimenpiteiden mukaisesti, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksia ole myönnetty kyseisten sääntöjen mukaisesti;

c) ne eivät ole olleet kosketuksissa pidettäviin maaeläimiin, joihin sovelletaan b alakohdan ii tai iii alakohdassa tarkoitettuja siirtorajoituksia, tai luetteloituihin lajeihin kuuluviin pidettäviin maaeläimiin, joiden terveystilanne on heikompi, riittävän pitkän ajanjakson aikana ennen päivää, jona ne on tarkoitus siirtää toiseen jäsenvaltioon, ja näin minimoidaan taudin leviämismahdollisuus ottaen huomioon seuraavat seikat:

i) kyseisten luetteloitujen tautien ja uusien tautien itämisaika ja tartuntareitit;

ii) asianomaisen pitopaikan tyyppi;

iii) siirrettävien pidettävien maaeläinten laji ja luokka;

iv) muut epidemiologiset tekijät;

d) ne täyttävät 3–8 jaksossa säädetyt asianmukaiset vaatimukset (130–154 artikla).

2. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että toiseen jäsenvaltioon siirrettävät pidettävät maaeläimet lähetetään suoraan niiden määräpaikkaan toisessa jäsenvaltiossa, ellei eläinten hyvinvoinnin vuoksi ole tarvetta pysähtyä lepopaikassa.

127 artikla

Toimijoiden velvoitteet määräpaikassa

1. Toisesta jäsenvaltiosta tulevia pidettäviä maaeläimiä vastaanottavien pitopaikkojen ja teurastamoiden toimijoiden on:

a) tarkastettava, että:

i) käytössä on tunnistimet tai tunnistusmenetelmät, joista säädetään 112 artiklan a alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa, 115 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 117 artiklan a alakohdassa sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

ii) mukana on tunnistusasiakirjat, joista säädetään 112 artiklan b alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 117 artiklan b alakohdassa sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) tarkastettava, että mukana on eläinterveystodistukset, joista säädetään 143 artiklassa ja 144 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ja omaa ilmoitusta koskevat asiakirjat, joista säädetään 151 artiklassa ja 151 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

c) tiedotettava vastaanotettujen pidettävien maaeläinten tarkastuksen jälkeen määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka koskevat:

i) vastaanotettuja pidettäviä maaeläimiä;

ii) a alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tunnistinta tai tunnistusmenetelmiä;

iii) a alakohdan ii alakohdassa ja b alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.

2. Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuuksien ilmetessä toimijan on eristettävä eläimet, joita sääntöjenvastaisuus koskee, siihen saakka kunnes määräpaikan toimivaltainen viranomainen on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

128 artikla

Pidettävien maaeläinten jäsenvaltion alueen ulkopuolelle tautien hävittämiseksi tehtävän siirron kieltäminen

Jos eläimet on tarkoitettu teurastettaviksi tautien hävittämiseksi osana 31 artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyä hävittämisohjelmaa, toimijat eivät saa siirtää pidettäviä maaeläimiä toiseen jäsenvaltioon, ellei määräpaikkana oleva jäsenvaltio ja tapauksen mukaan asiaankuuluva kauttakulkujäsenvaltio anna tähän lupaa ennen siirtoa.

129 artikla

Toimijoihin sovellettavat yleiset vaatimukset siirrettäessä jäsenvaltioiden kautta sellaisia pidettäviä maaeläimiä, jotka on tarkoitettu vietäväksi unionista kolmansiin maihin tai alueille

Toimijoiden on varmistettava, että kolmanteen maahan tai alueelle vietäväksi tarkoitetut pidettävät maaeläimet, jotka kuljetetaan toisen jäsenvaltion alueen kautta, täyttävät 124, 125, 126 ja 128 artiklassa säädetyt vaatimukset.

3 jakso

Erityisvaatimukset sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirroille toisiin jäsenvaltioihin

130 artikla

Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirto toisiin jäsenvaltioihin

Toimijat voivat siirtää pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä ja siipikarjaa jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta toiseen jäsenvaltioon, jos eläimet täyttävät seuraavat edellytykset 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta:

a) niissä ei siirron ajankohtana esiinny 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien kliinisiä oireita tai merkkejä;

b) niihin on sovellettu kyseisten luetteloitujen tautien kannalta asianmukaista pitoaikaa, kun otetaan huomioon siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan laji ja luokka;

c) alkuperäiseen pitopaikkaan ei ole tuotu pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä tai siipikarjaa ajanjaksona, joka on asianmukainen, kun otetaan huomioon kyseiset luetteloidut taudit ja siirrettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan laji ja luokka, kun 131 tai 135 artiklan mukaisesti hyväksytyissä säännöissä tätä edellytetään;

d) niiden ei oleteta aiheuttavan merkittävää kyseisten luetteloitujen tautien leviämisriskiä määräpaikassa seuraavien perusteella:

   i) terveystilanne siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan lajien tai luokkien tautien osalta ottaen huomioon terveystilanne määräpaikassa;

   ii) tulokset tarpeellisista laboratorio- tai muista tutkimuksista kyseisen siirron edellyttämiä terveystilatakeita varten;

   iii) rokotusten tai muiden taudinehkäisy- tai riskinvähentämistoimenpiteiden soveltaminen, joilla pyritään rajoittamaan taudin leviämistä määrä- tai kauttakulkupaikkoihin.

131 artikla

Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirtoa toisiin jäsenvaltioihin koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat:

a) edellä 130 artiklan b alakohdassa säädettyjä pitoaikoja;

b) edellä 130 artiklan c alakohdassa säädettyä ajanjaksoa, jonka aikana on tarpeen rajoittaa pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan tuomista pitopaikkoihin ennen siirtoa;

c) lisävaatimuksia, joilla varmistetaan, etteivät pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja aiheuta merkittävää 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämisriskiä, kuten 130 artiklan d alakohdassa säädetään;

d) muita tarvittavia riskinvähentämistoimenpiteitä, joilla täydennetään 130 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Kun komissio määrittää 1 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit, jotka ovat merkityksellisiä siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan lajin tai luokan osalta;

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperäpaikkana ja määränpäänä olevissa pitopaikoissa, lokeroissa, vyöhykkeissä ja jäsenvaltioissa;

c) asianomaisen pitopaikan ja tuotannon tyyppi alkuperä- ja määräpaikassa;

d) asianomaisen siirron tyyppi;

e) siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan lajit ja luokat;

f) siirrettävien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten tai siipikarjan ikä;

g) muut epidemiologiset tekijät.

132 artikla

Toiseen jäsenvaltioon siirrettävät ja teurastettavaksi tarkoitetut pidettävät sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja

1. Toisesta jäsenvaltiosta tulevia pidettäviä maaeläimiä ja siipikarjaa vastaanottavien teurastamoiden toimijoiden on teurastettava kyseiset eläimet mahdollisimman pian niiden saapumisen jälkeen ja viimeistään 2 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä säädetyn ajan kuluessa.

2. Komissio antaa tämän artiklan 1 kohdassa säädettyä teurastamisajankohtaa koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti.

4 jakso

Pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan kokoaminen

133 artikla

Kokoamisia koskeva poikkeus

1. Poiketen siitä, mitä 126 artiklan 2 kohdassa säädetään, toimijat voivat koota pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä ja siipikarjaa enintään kolme kertaa alkuperäjäsenvaltiosta toisiin jäsenvaltioihin tapahtuvan siirron aikana.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt kokoamiset saa toteuttaa ainoastaan tähän tarkoitukseen 97 artiklan 1 kohdan ja 99 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti hyväksytyssä pitopaikassa.

Alkuperäjäsenvaltio voi kuitenkin sallia, että kokoaminen sen alueella tapahtuu kuljetusvälineessä, joka kokoaa pidettäviä sorkka- tai kavioeläimiä ja siipikarjaa suoraan niiden alkuperäisistä pitopaikoista edellyttäen, että kyseisiä eläimiä ei kokoamisen aikana pureta ennen:

a) saapumista niiden pitopaikkaan tai lopulliseen määräpaikkaan; tai

b) myöhempää kokoamista sitä varten 97 artiklan 1 kohdan sekä 99 artiklan 4 ja 5 kohdan mukaisesti hyväksytyssä pitopaikassa.

134 artikla

Kokoamisiin liittyvät tautien ehkäisyä koskevat vaatimukset

Kokoamisia toteuttavien toimijoiden on varmistettava, että:

a) koottavien pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan terveystilanne on sama tai, jos niiden terveystilanne ei ole sama, kaikkien koottavien eläinten terveystilanteen katsotaan olevan sama kuin niiden eläinten, joiden terveystilanne on heikompi;

b) pidettävät sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja kootaan ja siirretään niiden lopulliseen määräpaikkaan toisessa jäsenvaltiossa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne ovat lähteneet alkuperäisestä pitopaikastaan, ja viimeistään 135 artiklan c alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyn ajan kuluessa;

c) toteutetaan tarpeelliset bioturvaamistoimenpiteet sen varmistamiseksi, että koottavat pidettävät sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja:

   i) eivät ole kosketuksissa pidettäviin sorkka- ja kavioeläimiin tai siipikarjaan, joiden terveystilanne on heikompi;

ii) eivät aiheuta merkittävää riskiä, että 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit leviävät pidettäviin sorkka- ja kavioeläimiin tai siipikarjaan kokoamispaikassa;

d) pidettävät sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja tunnistetaan silloin, kun tämä asetus sitä edellyttää, ja niiden mukana on seuraavat asiakirjat:

i) tunnistus- ja siirtoasiakirjat, joista säädetään 112 artiklan b alakohdassa, 113 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 114 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 115 artiklan b alakohdassa ja 117 artiklan b alakohdassa sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksista ole säädetty 113 artiklan 2 kohdan ja 119 artiklan mukaisesti;

ii) soveltuvissa tapauksissa eläinterveystodistukset, joista säädetään 143 artiklassa ja 144 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, ellei poikkeuksista ole säädetty 144 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

iii) soveltuvissa tapauksissa omaa ilmoitusta koskeva asiakirja, josta säädetään 151 artiklassa.

135 artikla

Kokoamisia koskevan säädösvallan siirtäminen

Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) kokoamisiin sovellettavat erityissäännöt, jos käytössä on muita riskinvähentämistoimenpiteitä 134 artiklan b ja c alakohdassa säädettyjen lisäksi;

b) kriteerit, joiden perusteella alkuperäjäsenvaltiot voivat sallia kokoamiset kuljetusvälineessä 133 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

c) 134 artiklan b alakohdassa tarkoitettu aika, joka kuluu siitä hetkestä, jona pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja lähtevät alkuperäisestä pitopaikastaan, siihen hetkeen, kun ne lähtevät kokoamisen jälkeen lopulliseen määräpaikkaansa toisessa jäsenvaltiossa;

d) 134 artiklan c alakohdassa säädettyjä bioturvaamistoimenpiteitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

5 jakso

Muiden pidettävien maaeläinten kuin pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirrot toisiin jäsenvaltioihin

136 artikla

Muiden pidettävien maaeläinten kuin pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirto toisiin jäsenvaltioihin sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää muita pidettäviä maaeläimiä kuin pidettäviä sorkka- ja kavioeläimiä tai siipikarjaa jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos kyseiset eläimet eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämisriskiä määräpaikassa.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia sääntöjä sen varmistamiseksi, että muut pidettävät maaeläimet kuin pidettävät sorkka- ja kavioeläimet tai siipikarja eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämisriskiä, kuten tämän artiklan 1 kohdassa säädetään.

3. Kun komissio määrittää 2 kohdassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat yksityiskohtaiset säännöt, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit, jotka ovat merkityksellisiä siirrettävien pidettävien maaeläinten lajin tai luokan osalta;

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperäpaikkana ja määränpäänä olevissa pitopaikoissa, lokeroissa, vyöhykkeissä ja jäsenvaltioissa;

c) pitopaikan ja tuotannon tyypit alkuperäpaikassa ja määräpaikassa;

d) siirron tyypit siihen nähden, mikä on eläinten loppukäyttö määräpaikassa;

e) siirrettävien pidettävien maaeläinten lajit ja luokat;

f) siirrettävien pidettävien maaeläinten ikä;

g) muut epidemiologiset tekijät.

6 jakso

Pidettävien maaeläinten siirtoja koskevien riskinvähennystoimenpiteiden poikkeukset ja täydennykset

137 artikla

Suljettuihin pitopaikkoihin tarkoitetut pidettävät maaeläimet ja delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää pidettäviä maaeläimiä suljettuun pitopaikkaan ainoastaan, jos kyseessä olevat eläimet täyttävät seuraavat ehdot:

a) ne ovat peräisin toisesta suljetusta pitopaikasta;

b) niistä ei aiheudu merkittävää riskiä, että 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit leviävät määränpäänä olevassa suljetussa pitopaikassa oleviin luetteloituihin eläinlajeihin tai -luokkiin, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseiseen siirtoon on myönnetty lupa tieteellisiä tarkoituksia varten.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan pidettävien maaeläinten siirtoihin suljettuihin pitopaikkoihin, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen lisäksi;

b) erityissäännöt, joita sovelletaan pidettävien maaeläinten siirtoihin suljettuihin pitopaikkoihin, jos käytössä olevilla riskinvähentämistoimenpiteillä taataan, etteivät tällaiset siirrot aiheuta merkittävää terveysriskiä kyseisessä suljetussa pitopaikassa ja sitä ympäröivissä pitopaikoissa oleville pidettäville maaeläimille.

138 artikla

Pidettävien maaeläinten siirrot tieteellisiä tarkoituksia varten ja delegoidut säädökset

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi sallia, jos asiasta sovitaan alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen kanssa, että määräpaikan jäsenvaltion alueelle siirretään tieteellisiä tarkoituksia varten sellaisia pidettäviä maaeläimiä, jotka eivät täytä 1–5 jakson (124–136 artikla) vaatimuksia, lukuun ottamatta 124 ja 125 artiklaa, 126 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 127 artiklaa.

2. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi myöntää 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ainoastaan seuraavin edellytyksin:

a) määräpaikan ja alkuperäpaikan toimivaltaiset viranomaiset:

i) ovat sopineet tällaisten siirtojen edellytyksistä;

ii) varmistavat, että toteutetaan tarpeelliset riskinvähentämistoimenpiteet, jotta kyseiset siirrot eivät vaaranna terveystilannetta siirtoreitin varrella ja määräpaikassa 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta; ja

iii) ovat soveltuvissa tapauksissa ilmoittaneet myönnetystä poikkeuksesta ja sen edellytyksistä kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille; ja

b) nämä eläinten siirrot tapahtuvat alkuperäpaikan ja määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja soveltuvissa tapauksissa kauttakulkujäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten myöntämiä poikkeuksia koskevia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä.

139 artikla

Poikkeukset, jotka koskevat virkistyskäyttöä, urheilu- ja kulttuuritapahtumia, työtä rajojen läheisyydessä ja laiduntamista

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi myöntää poikkeuksia 2–5 jakson (126–136 artikla) vaatimuksiin, lukuun ottamatta 126 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 127 artiklaa ja 128 artiklaa, unionin sisällä jäsenvaltioiden välillä tapahtuviin pidettävien maaeläinten siirtoihin, jos siirtojen tarkoituksena on

a) virkistyskäyttö rajojen läheisyydessä;

b) rajojen läheisyydessä järjestettävät näyttelyt sekä urheilu-, kulttuuri- ja vastaavat tapahtumat;

c) pidettävien maaeläinten laiduntaminen jäsenvaltioiden keskenään jakamilla laiduntamisalueilla; tai

d) pidettävien maaeläinten tekemä työ jäsenvaltioiden rajojen läheisyydessä.

2. Alkuperä- ja määränpääjäsenvaltion välillä on sovittava poikkeuksista, jotka määräpaikan toimivaltainen viranomainen myöntää 1 kohdassa säädetyissä tarkoituksissa toteutettaviin pidettävien maaeläinten siirtoihin, ja toteutettava asianmukaiset riskinvähentämistoimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät tällaiset siirrot aiheuta merkittävää riskiä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden on tiedotettava komissiolle 1 kohdassa säädettyjen poikkeusten myöntämisestä.

4. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen myöntämiä poikkeuksia koskevia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä sääntöjä.

140 artikla

Sirkuksiin, näyttelyihin, urheilutapahtumiin ja virkistyskäyttöön, eläintarhoihin, lemmikkieläinkauppoihin, lemmikkieläinsuojiin ja tukkumyyjien tiloihin sovellettavan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) erityisvaatimukset, joilla täydennetään 2–5 jaksossa (126–136 artikla) vahvistettuja sääntöjä ja joita sovelletaan pidettävien maaeläinten siirtoihin seuraavissa tarkoituksissa:

i) sirkuksia, eläintarhoja, lemmikkieläinkauppoja, lemmikkieläinsuojia ja tukkukauppiaiden tiloja varten;

ii) näyttelyitä ja urheilu-, kulttuuri- ja vastaavia tapahtumia varten;

b) poikkeuksia 2–5 jakson (126–136 artikla) säännöksiin, lukuun ottamatta 126 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 127 artiklaa ja 128 artiklaa, tämän artiklan a alakohdassa tarkoitettujen pidettävien maaeläinten siirtojen osalta.

141 artikla

Pidettävien maaeläinten tiettyjen lajien tai luokkien siirtoihin sovellettavien tilapäisten sääntöjen hyväksymistä koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tilapäisiä sääntöjä, jotka koskevat tässä luvussa vahvistettuja lisä- tai vaihtoehtoisia sääntöjä pidettävien maaeläinten tiettyjen lajien tai luokkien siirtojen osalta, jos:

a) edellä 130 artiklassa, 132 artiklan 1 kohdassa, 133 ja 134 artiklassa, 136 artiklan 1 kohdassa, 137 artiklan 1 kohdassa, 138 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 139 artiklassa säädetyt siirtoa koskevat vaatimukset sekä 131 artiklan 1 kohdan, 132 artiklan 2 kohdan, 135 artiklan, 136 artiklan 2 kohdan, 137 artiklan 2 kohdan, 138 artiklan 3 kohdan, 139 artiklan 4 kohdan ja 140 artiklan nojalla hyväksytyt säännöt eivät vähennä tehokkaasti tällaisten eläinten siirtojen aiheuttamia riskejä; tai

b) 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän 1–6 jaksossa (124–142 artikla) säädetyistä siirtoa koskevista vaatimuksista huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttaviin tauteihin, ottaen huomioon 142 artiklassa tarkoitetut seikat.

142 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon hyväksyttäessä tässä jaksossa säädettyjä delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä

Kun komissio määrittää 137 artiklan 2 kohdassa, 138 artiklan 3 kohdassa, 139 artiklan 4 kohdassa, 140 artiklassa ja 141 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) kyseisissä säännöksissä tarkoitettuihin siirtoihin liittyvät riskit;

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperä-, kauttakulku- ja määräpaikassa;

c) 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta luetteloidut eläinlajit;

d) alkuperä-, kauttakulku- ja määräpaikassa käytössä olevat bioturvaamistoimenpiteet;

e) pidettävien maaeläimien pitoon pitopaikoissa mahdollisesti sovellettavat erityisedellytykset;

f) kyseisen pitopaikkatyypin ja kyseisten pidettävien maaeläinten lajin ja luokan erityiset siirtokäytännöt;

g) muut epidemiologiset tekijät.

7 jakso

Eläinterveyden todentaminen

143 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että eläinten mukana on eläinterveystodistus

1. Toimijat saavat siirtää seuraavia pidettävien maaeläinten lajeja ja luokkia toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos kyseisten eläinten mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 149 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinterveystodistus:

a) sorkka- ja kavioeläimet;

b) siipikarja;

c) suljettuun pitopaikkaan siirrettävät muut pidettävät maaeläimet kuin sorkka- ja kavioeläimet ja siipikarja;

d) muut pidettävät maaeläimet kuin tämän kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut eläimet, kun tätä edellytetään 144 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.

2. Kun pidettävien maaeläinten sallitaan lähteä 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 56 artiklassa ja 64 artiklan 1 alakohdassa säädetyltä rajoitusvyöhykkeeltä ja niihin sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdassa, 65 artiklan 1 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa tai 79 artiklan 1 ja 2 kohdassa, tai 55 artiklan 2 kohdan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 3 kohdan, 80 artiklan, 83 artiklan 3 kohdan ja 259 artiklan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä, ja kyseiset eläimet kuuluvat lajeihin, joihin sovelletaan kyseisiä taudintorjuntatoimenpiteitä, toimijat saavat siirtää tällaisia pidettäviä maaeläimiä jäsenvaltion sisällä tai jäsenvaltiosta toiseen ainoastaan silloin, kun siirrettävien eläinten mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 149 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinterveystodistus.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että tällaista todistusta ei tarvitse antaa pidettävien maaeläinten siirtoja varten kyseisessä jäsenvaltiossa, jos viranomainen katsoo, että käytössä on vaihtoehtoinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaisten eläinten siirto voidaan jäljittää ja että eläimet ovat siirtoa koskevien terveysvaatimusten mukaisia.

3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu eläinterveystodistus on pidettävien maaeläinten mukana niiden alkuperäpaikasta niiden lopulliseen määräpaikkaan, ellei 147 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvisteta erityistoimenpiteitä.

144 artikla

Säädösvallan siirtäminen, joka koskee toimijoiden velvoitetta varmistaa, että eläinten mukana on eläinterveystodistus

1. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) 143 artiklan 1 kohdassa säädettyihin eläinterveyden todentamista koskeviin vaatimuksiin tehtävät poikkeukset sellaisten pidettävien maaeläinten siirtojen osalta, jotka eivät aiheuta merkittävää taudin leviämisriskiä seuraavien vuoksi:

i) siirrettävien pidettävien maaeläinten lajit tai luokat sekä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit, joiden osalta nämä lajit ovat luetteloituja lajeja;

ii) kyseisten pidettävien maaeläinten lajien ja luokkien pitomenetelmät ja tuotantotyyppi;

iii) pidettävien maaeläinten käyttötarkoitus; tai

iv) pidettävien maaeläinten määräpaikka; mukaan lukien tapaukset, joissa eläinten määräpaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin niiden alkuperäpaikka mutta eläimet kuljetetaan toisen jäsenvaltion kautta määräpaikkaan.

b) 143 artiklan 1 kohdassa säädettyihin eläinterveyden todentamista koskeviin vaatimuksiin sovellettavat erityissäännöt, jos toteutetaan seurantaa tai bioturvaamista koskevia erityisiä riskinvähentämistoimenpiteitä, ottaen huomioon tämän artiklan 2 kohdassa säädetyt seikat, joilla varmistetaan:

i) siirrettävien pidettävien maaeläinten jäljitettävyys;

ii) että siirrettävät pidettävät maaeläimet täyttävät 1–6 jaksossa (124–142 artikla) säädetyt siirtoihin sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset;

c) eläinterveystodistusta koskeva vaatimus siirrettäessä muita pidettävien maaeläinten lajeja ja luokkia kuin 143 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja lajeja ja luokkia, silloin kun eläinterveyden todistaminen on olennaisen tärkeää sen varmistamiseksi, että kyseinen siirto täyttää 1–6 jaksossa (124–142 artikla) vahvistetut siirtoihin sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset.

2. Komissio ottaa 1 kohdan a alakohdassa säädettyjä erityissääntöjä määrittäessään huomioon seuraavat seikat:

a) toimivaltaisen viranomaisen arvio toimijoiden toteuttamasta bioturvaamisesta, josta säädetään 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 10 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) toimivaltaisen viranomaisen valmiudet toteuttaa 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti tässä asetuksessa vaadittavat tarpeelliset ja asianmukaiset toimenpiteet ja toimet;

c) 11 artiklan mukaisten eläinten terveyttä koskevien tietojen taso ja 13 artiklan 2 kohdassa säädetty kannustaminen tietojen ylläpitämiseen ja kehittämiseen;

d) 25 artiklassa vahvistettujen eläinterveyskäyntien toteuttaminen tai muu asiaankuuluva seuranta tai virallinen valvonta;

e) se, että toimivaltainen viranomainen täyttää 19–22 artiklassa säädetyn unionissa ilmoittamisen ja raportoinnin järjestelmän sekä 20 artiklan 3 kohdan ja 23 artiklan nojalla annettujen sääntöjen mukaiset velvoitteensa;

f) 26 artiklassa säädetyn seurannan sekä 28 artiklassa ja 29 ja 30 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettujen seurantaohjelmien soveltaminen.

3. Komissio ottaa 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa tarkoitetut seikat huomioon vahvistaessaan tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyä eläinterveyden todentamista koskevat vaatimukset.

145 artikla

Eläinterveystodistusten sisältö

1. Edellä 143 artiklassa tarkoitetussa eläinterveystodistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) kyseisten pidettävien maaeläinten alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka, määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka ja soveltuvissa tapauksissa pitopaikat, joissa kokoamiset tapahtuvat, tai lepopaikat;

b) kuljetusväline ja kuljettaja;

c) pidettävien maaeläinten kuvaus;

d) pidettävien maaeläinten lukumäärä;

e) pidettävien maaeläinten tunnistaminen ja rekisteröinti, kun näin vaaditaan 112, 113, 114, 115 ja 117 artiklassa sekä mahdollisissa 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei ole säädetty 119 artiklan mukaisista poikkeuksista; ja

f) tiedot sen osoittamiseksi, että pidettävät maaeläimet täyttävät asiaankuuluvat 1–6 jaksossa (124–142 artikla) säädetyt siirtoihin sovellettavat kyseisten eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

2. Eläinterveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

146 artikla

Eläinterveystodistusten sisältöä koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) 145 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinterveystodistuksen sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt pidettävien maaeläinten eri lajien ja luokkien osalta sekä erityisten siirtotyyppien osalta, joista säädetään 147 artiklan nojalla annetuissa säännöissä;

b) lisätiedot, jotka on sisällytettävä 145 artiklan 1 kohdassa säädettyyn eläinterveystodistukseen.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat eläinterveystodistusten malleja. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

147 artikla

Pidettävien maaeläinten tietyntyyppisiä siirtoja koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityistoimenpiteitä, joilla poiketaan 143 artiklassa ja 144 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetusta toimijoiden velvoitteesta varmistaa, että eläinten mukana on eläinterveystodistus, tai täydennetään tätä velvoitetta, pidettävien maaeläinten seuraavien siirtotyyppien osalta:

a) pidettävien sorkka- ja kavioeläinten ja siipikarjan siirrot, jotka kulkevat 133 artiklassa säädetyn kokoamisen kautta ennen saapumista niiden lopulliseen määräpaikkaan;

b) pidettävien maaeläinten siirrot, joiden on palattava alkuperäpaikkaan tai jotka on siirrettävä toiseen määräpaikkaan yhdestä tai useammasta seuraavassa luetellusta syystä:

   i) niiden suunniteltu siirto keskeytyi odottamatta eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä;

   ii) matkan aikana ilmeni ennakoimattomia onnettomuuksia tai tapahtumia;

   iii) niitä ei hyväksytty määräpaikassa jäsenvaltiossa tai unionin ulkorajalla;

   iv) niitä ei hyväksytty kokoamis- tai lepopaikassa;

   v) niitä ei hyväksytty kolmannessa maassa tai alueella;

c) pidettävien maaeläinten siirrot näyttelyihin sekä urheilu-, kulttuuri- ja vastaaviin tapahtumiin ja niiden paluu alkuperäpaikkaan.

148 artikla

Toimijoiden velvoite tehdä toimivaltaisen viranomaisen kanssa eläinterveyden todentamista koskevaa yhteistyötä

Toimijoiden on:

a) toimitettava ennen aiottua siirtoa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen 143 artiklan 1 ja 2 kohdassa sekä 146 artiklan 1 kohdan ja 147 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun eläinterveystodistuksen täyttämiseksi;

b) tarvittaessa varmistettava, että kyseisille pidettäville maaeläimille tehdään 149 artiklan 3 kohdassa säädettyjä asiakirjojen, tunnistus- ja fyysisiä tarkastuksia.

149 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu eläinterveyden todistamisesta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinterveystodistus pidettävien maaeläinten siirtoa varten, jos tätä edellytetään 143 artiklassa ja 144 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä, edellyttäen, että seuraavia siirtoa koskevia vaatimuksia on noudatettu:

a) 124 artiklassa, 125 artiklan 1 kohdassa, 126, 128, 129, 130, 133 ja 134 artiklassa, 136 artiklan 1 kohdassa, 137 artiklan 1 kohdassa, 138 artiklassa ja 139 artiklassa säädetyt vaatimukset;

b) 125 artiklan 2 kohdan, 131 artiklan 1 kohdan, 135 artiklan, 136 artiklan 2 kohdan, 137 artiklan 2 kohdan, 138 artiklan 4 kohdan, 139 artiklan 4 kohdan ja 140 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyt vaatimukset;

c) edellä olevan 141 artiklan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetyt vaatimukset.

2. Eläinterveystodistusten on:

a) oltava virkaeläinlääkärin todentamia, leimaamia ja allekirjoittamia;

b) oltava voimassa 4 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun ajanjakson ajan, jonka aikana sen piiriin kuuluvien pidettävien maaeläinten on edelleen oltava terveystodistuksessa annettujen eläinten terveyttä koskevien takeiden mukaisia.

3. Virkaeläinlääkärin on ennen eläinterveystodistuksen allekirjoittamista 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten avulla todennettava, että todistuksessa tarkoitetut pidettävät maaeläimet ovat tämän luvun vaatimusten mukaisia.

4. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten ja tutkimusten tyypit, jotka virkaeläinlääkärin on suoritettava pidettävien maaeläinten eri lajeille ja luokille 3 kohdan mukaisesti tämän luvun vaatimusten noudattamisen todentamiseksi;

b) ajanjaksot, joiden kuluessa virkaeläinlääkärin on suoritettava asiakirja-, tunnistus- ja fyysiset tarkastukset ja tutkimukset ja annettava eläinterveystodistukset ennen pidettävien maaeläinten lähetysten siirtoa;

c) eläinterveystodistusten voimassaolon kesto.

150 artikla

Sähköiset eläinterveystodistukset

Edellä 149 artiklan 1 kohdassa säädetyt mukana kuljetettavat eläinterveystodistukset voidaan korvata Traces-järjestelmän kautta tuotettavilla, käsiteltävillä ja siirrettävillä sähköisillä eläinterveystodistuksilla, jos:

a) sähköiset eläinterveystodistukset sisältävät kaikki tiedot, joita eläinterveystodistuksen mallissa on oltava 145 artiklan mukaisesti ja 146 artiklan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

b) varmistetaan kyseisten pidettävien maaeläinten jäljitettävyys ja yhteys kyseisten eläinten ja sähköisen eläinterveystodistuksen välillä;

c) alkuperä-, kauttakulku- ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on pääsy sähköisiin asiakirjoihin koko siirron ajan.

151 artikla

Muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia siirtoja koskevat toimijoiden omat ilmoitukset

1. Alkuperäpaikan toimijoiden on annettava omaa ilmoitusta koskeva asiakirja pidettävien maaeläinten siirroista niiden yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevasta alkuperäpaikasta niiden toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan määräpaikkaan ja varmistettava, että asiakirja on eläinten mukana, jos 143 artiklan 1 ja 2 kohdassa ei vaadita, että eläinten mukana on oltava eläinterveystodistus.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyssä omaa ilmoitusta koskevassa asiakirjassa on oltava seuraavat tiedot kyseisistä pidettävistä maaeläimistä:

a) niiden alkuperäpaikka, määräpaikka ja soveltuvissa tapauksissa mahdolliset kokoamis- ja lepopaikat;

b) kuljetusväline ja kuljettaja;

c) kuvaus pidettävistä maaeläimistä, niiden laji, luokka ja määrä;

d) tunnistaminen ja rekisteröinti, jos niitä vaaditaan 112, 113, 114 ja 115 artiklassa ja 17 artiklan a alakohdassa sekä 118 ja 120 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että pidettävät maaeläimet täyttävät asiaankuuluvat 1–6 jaksossa (124–142 artikla) säädetyt siirtoihin sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset.

3. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt eläinten eri luokkien ja lajien osalta;

b) tiedot, jotka on sisällytettävä omaa ilmoitusta koskevaan asiakirjaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joita sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa säädetyn omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan malleihin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

8 jakso

Ilmoittaminen pidettävien maaeläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

152 artikla

Toimijoiden velvoite ilmoittaa pidettävien maaeläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

Muiden toimijoiden kuin kuljettajien on ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle pidettävien maaeläinten suunnitelluista siirroista kyseisestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, jos

a) eläinten mukana on oltava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama eläinterveystodistus 149 ja 150 artiklan mukaisesti ja mahdollisten 149 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

b) eläinten mukana on oltava eläinterveystodistus pidettäviä maaeläimiä varten, kun niitä siirretään rajoitusvyöhykkeeltä ja niihin sovelletaan 143 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja taudintorjuntatoimenpiteitä;

c) eläinten osalta myönnetään poikkeus 144 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetystä eläinterveyden todentamista koskevasta vaatimuksesta tai niihin sovelletaan 144 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyjä erityissääntöjä;

d) vaaditaan ilmoitus 154 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.

Tämän artiklan ensimmäisen kohdan soveltamiseksi toimijoiden on toimitettava alkuperäjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä kykenee ilmoittamaan pidettävien maaeläinten siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 153 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

153 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu ilmoittaa siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle pidettävien maaeläinten siirroista 152 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä ennen kyseistä siirtoa ja aina kun mahdollista Traces-järjestelmän kautta.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä alueet 1 kohdassa tarkoitettujen siirtoilmoitusten hallinnointia varten.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa asianomaiselle toimijalle luvan ilmoittaa Traces-järjestelmän kautta joistakin tai kaikista pidettävien maaeläinten siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

154 artikla

Toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen tekemiä siirtoilmoituksia koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat:

a) edellä olevan 152 artiklan mukaista toimijoiden velvoitetta ilmoittaa ennakkoon pidettävien maaeläinten siirroista jäsenvaltioiden välillä, kun kyse on muista eläinlajeista tai -luokista kuin kyseisen artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuista ja kun kyseisten lajien tai luokkien siirtojen jäljitettävyys on tarpeen 1–6 jaksossa (124–142 artikla) säädettyjen siirtoihin sovellettavien eläinterveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi;

b) tietoja, jotka ovat tarpeen ilmoitettaessa pidettävien maaeläinten siirroista 152 ja 153 artiklan mukaisesti;

c) hätätilanteissa sovellettavia menettelyjä pidettävien maaeläinten siirroista ilmoittamista varten sähkökatkosten ja Traces-järjestelmän muiden häiriöiden aikana;

d) edellä 153 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia, joiden mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä alueet siirtoilmoitusten hallinnointia varten.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat:

a) pidettävien maaeläinten siirtoja koskevien ilmoitusten yksityiskohtia seuraavien osalta:

i) toimijoiden alkuperäjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle 152 artiklan mukaisesti tekemät ilmoitukset;

ii) alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määränpäänä olevalle jäsenvaltiolle 153 artiklan mukaisesti tekemät ilmoitukset;

b) määräaikoja:

i) edellä 152 artiklassa tarkoitettujen tarpeellisten tietojen toimittamiselle alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toimijan toimesta;

ii) edellä 153 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoituksia pidettävien maaeläinten siirroista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 LUKU

Luonnonvaraisten maaeläinten siirrot

155 artikla

Luonnonvaraiset maaeläimet

1. Toimijat saavat siirtää luonnonvaraisia eläimiä yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevasta elinympäristöstä toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan elinympäristöön tai pitopaikkaan ainoastaan, jos:

a) kyseisten luonnonvaraisten eläinten siirrot niiden elinympäristöstä toteutetaan siten, että ne eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien merkittävää leviämisriskiä siirtoreitin varrella tai määräpaikassa;

b) luonnonvaraiset eläimet eivät ole peräisin sellaisella rajoitusvyöhykkeellä sijaitsevasta elinympäristöstä, johon sovelletaan kyseisen eläinlajin osalta 70 artiklan 2 kohdassa sekä 70 artiklan 3 kohdan b alakohdan, 71 artiklan 3 kohdan ja 83 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja siirtorajoituksia 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin tai uuden taudin esiintymisen vuoksi, tai kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksia ole myönnetty kyseisten sääntöjen mukaisesti;

c) luonnonvaraisten eläinten mukana on eläinterveystodistus tai muut asiakirjat, jos eläinterveyden todentaminen on tarpeen sen varmistamiseksi, että a ja b alakohdassa ja 156 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja siirtoihin sovellettavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia noudatetaan;

d) alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jos eläinterveystodistusta edellytetään 156 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä; ja

e) alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ovat antaneet suostumuksensa siirtoon.

2. Jos eläinterveyden todistamista edellytetään 156 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, luonnonvaraisten maaeläinten siirtoihin sovelletaan vaatimuksia, joista säädetään 145 artiklassa, 148 artiklassa, 149 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja 150 artiklassa sekä 146 artiklan, 147 artiklan ja 149 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

3. Jos siirroista ilmoittamista edellytetään tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa, luonnonvaraisten maaeläinten siirtoihin sovelletaan vaatimuksia, joista säädetään 152 ja 153 artiklassa sekä säännöissä, jotka hyväksytään 154 artiklan 1 kohdassa säädettyjen delegoitujen säädösten nojalla.

156 artikla

Luonnonvaraisten maaeläinten siirtoa koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) luonnonvaraisten maaeläinten siirtoihin sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joista säädetään 155 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa;

b) eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan siirrettäessä luonnonvaraisia maaeläimiä luonnosta pitopaikkoihin;

c) luonnonvaraisten maaeläinten siirtotyypit tai tilanteet, joissa eläinterveystodistuksen tai muun asiakirjan on oltava mukana siirtojen aikana, sekä vaatimukset, jotka koskevat tällaisten todistusten tai muiden asiakirjojen sisältöä;

d) alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama ilmoitus määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, kun kyse on luonnonvaraisten maaeläinten siirroista jäsenvaltioiden välillä, sekä tällaiseen ilmoitukseen sisällytettävät tiedot.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, joilla tarkennetaan 155 artiklassa ja tämän artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjä vaatimuksia seuraavien osalta:

a) eläinterveystodistusten ja muiden asiakirjojen mallit, jos tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä edellytetään näiden asiakirjojen mukanaoloa luonnonvaraisten maaeläinten siirroissa;

b) sen ilmoituksen yksityiskohdat ja määräaika, jonka alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen antaa määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jos tästä säädetään tämän artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5 LUKU

Sukusolujen ja alkioiden siirrot unionin sisällä

1 jakso

Yleiset vaatimukset

157 artikla

Sukusolujen ja alkioiden siirtoon sovellettavat yleiset vaatimukset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaisia ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä varmistaakseen, etteivät sukusolujen ja alkioiden siirrot vaaranna pidettävien maaeläinten terveystilannetta määräpaikassa seuraavien osalta:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit;

b) uudet taudit.

2. Toimijat saavat siirtää sukusoluja ja alkioita pitopaikoistaan ja ottaa vastaan sukusoluja ja alkioita ainoastaan, jos nämä sukusolut ja alkiot täyttävät seuraavat edellytykset:

a) ne tulevat pitopaikoista, jotka:

i) toimivaltainen viranomainen on lisännyt rekisteriin 93 artiklan a alakohdan mukaisesti ja jolle alkuperäjäsenvaltio ei ole myöntänyt poikkeusta 85 artiklan mukaisesti;

ii) toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt 97 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos tällainen hyväksyntä vaaditaan 94 artiklan 1 kohdassa tai 95 artiklassa;

b) ne täyttävät 121 artiklan 1 kohdassa ja mahdollisissa 122 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut jäljitettävyysvaatimukset.

3. Toimijoiden on noudatettava 125 artiklan vaatimuksia pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden kuljetuksissa.

4. Toimijat eivät saa siirtää sukusoluja ja alkioita jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan pitopaikkaan, ellei määränpäänä olevan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen anna tällaiselle siirrolle nimenomaista lupaa, jos kyseiset sukusolut ja alkiot on tuhottava tautien hävittämiseksi osana 31 artiklan 1 tai 2 kohdassa säädettyä hävittämisohjelmaa.

158 artikla

Toimijoiden velvoitteet määräpaikassa

1. Määräpaikan pitopaikkojen toimijoiden, jotka ottavat vastaan sukusoluja ja alkioita toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevasta pitopaikasta, on:

a) tarkastettava seuraavien mukanaolo:

i) 121 artiklassa ja 122 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut merkinnät;

ii) 161 artiklassa säädetyt eläinterveystodistukset;

b) tiedotettava vastaanotettujen sukusolujen ja alkioiden tarkastuksen jälkeen määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka koskevat

i) vastaanotettuja sukusoluja ja alkioita;

ii) a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja merkintöjä;

iii) a kohdan ii alakohdassa tarkoitettuja eläinterveystodistuksia.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun sääntöjenvastaisuuden ilmetessä asianomaisen toimijan on pidettävä sukusolut ja alkiot varastoituina erikseen siihen saakka, kunnes toimivaltainen viranomainen on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

2 jakso

Nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirrot toisiin jäsenvaltioihin

159 artikla

Toimijoiden velvoitteet muihin jäsenvaltioihin suuntautuvien nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtojen yhteydessä

1. Toimijat saavat siirtää nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusoluja ja alkioita toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos kyseiset sukusolut ja alkiot täyttävät seuraavat ehdot:

a) ne on kerätty, tuotettu, käsitelty ja varastoitu sukusolujen ja alkioiden pitopaikoissa, jotka on hyväksytty tähän tarkoitukseen 97 artiklan 1 kohdan ja 99 artiklan mukaisesti;

b) ne on kerätty luovuttajaeläimistä, jotka täyttävät tarpeelliset eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joilla varmistetaan, etteivät sukusolut ja alkiot levitä luetteloituja tauteja;

c) ne on kerätty, tuotettu, käsitelty, varastoitu ja kuljetettu tavalla, jolla varmistetaan, etteivät ne levitä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja.

2. Toimijat eivät saa siirtää nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusoluja ja alkioita sukusolujen ja alkioiden pitopaikasta, johon sovelletaan luetteloituja lajeja koskevia siirtorajoituksia seuraavien mukaisesti:

a) 55 artiklan 1 kohdan a, c ja e alakohta, 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta, 56 artikla, 61 artiklan 1 kohdan a alakohta, 62 artiklan 1 kohta, 65 artiklan 1 kohdan c alakohta, 74 artiklan 1 kohta sekä 79 artiklan 1 ja 2 kohta;

b) 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, ja 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt; ja

c) kiireelliset toimenpiteet, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei poikkeuksista säädetä 258 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Tässä kohdassa säädettyjä rajoituksia ei sovelleta tapauksiin, joissa sukusolut ja alkiot oli kerätty ennen kyseisen taudin taudinpurkausta ja ne on varastoitu erillään muista sukusoluista ja alkioista.

160 artikla

Säädösvallan siirtäminen muihin jäsenvaltioihin suuntautuvien nauta-, sika-, lammas-, vuohi-, ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtojen yhteydessä

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 159 artiklassa säädettyihin, muihin jäsenvaltioihin suuntautuviin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtoihin sovellettavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia, joissa tarkennetaan seuraavat:

a) säännöt, joita sovelletaan kyseisten pidettävien eläinten sukusolujen ja alkioiden keruuseen, tuotantoon, käsittelyyn ja varastointiin 159 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa hyväksytyissä pitopaikoissa;

b) 159 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt eläinterveyttä koskevat vaatimukset luovuttajana toimivien pidettävien eläinten osalta, joilta sukusolut ja alkiot on kerätty, ja jotka koskevat näiden eläinten eristämistä tai karanteenia;

c) luovuttajana toimiville pidettäville eläimille sekä sukusoluille ja alkioille tehtävät laboratorio- ja muut testit;

d) eläinterveyttä koskevat vaatimukset 159 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua keruuta, tuotantoa, käsittelyä, varastointia tai muita menettelyjä ja kuljetusta varten;

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 159 artiklassa säädettyihin, muihin jäsenvaltioihin suuntautuviin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtoihin sovellettavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia, joissa tarkennetaan toimijoihin sovellettavat poikkeukset 159 artiklassa säädetyistä säännöistä ottaen huomioon tällaisiin sukusoluihin ja alkioihin liittyvät riskit ja käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet.

3 jakso

Eläinterveyden todistaminen ja siirroista ilmoittaminen

161 artikla

Eläinterveyden todistamista koskevat toimijoiden velvoitteet nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirtojen yhteydessä sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusoluja ja alkioita toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos tällaisten tuotteiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 3 kohdan mukaisesti antama eläinterveystodistus;

2. Kun pidettävien eläinten sukusolujen ja alkioiden sallitaan lähteä rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan:

a) taudintorjuntatoimenpiteitä, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 56 artiklassa, 64 artiklassa, 65 artiklassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 79 artiklassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä; tai

b) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä,

ja nämä sukusolut ja alkiot ovat peräisin lajeista, joihin sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä tai kiireellisiä toimenpiteitä, toimijat saavat siirtää tällaisia sukusoluja ja alkioita jäsenvaltion sisällä tai jäsenvaltiosta toiseen ainoastaan, kun niiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama eläinterveystodistus 149 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ellei eläinterveyden todentamista koskevaan vaatimukseen ole myönnetty poikkeuksia tässä alakohdassa tarkoitetuissa säännöissä.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että tällaista todistusta ei tarvitse antaa sukusolujen ja alkioiden siirtoja varten asianomaisessa jäsenvaltiossa, jos viranomainen katsoo, että käytössä on vaihtoehtoinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaisten sukusolujen ja alkioiden siirto voidaan jäljittää ja sukusolut ja alkiot ovat siirtoa koskevien terveysvaatimusten mukaisia.

3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että 1 kohdassa tarkoitettu eläinterveystodistus on sukusolujen ja alkioiden mukana niiden alkuperäpaikasta niiden määräpaikkaan.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinterveystodistus 1 kohdassa tarkoitettujen sukusolujen ja alkioiden siirtoja varten edellyttäen, että IV osan I osaston 5 luvussa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun sukusoluja ja alkioita koskevaan eläinterveyden todentamiseen sovelletaan 148, 149 ja 150 artiklaa sekä 146 ja 147 artiklan ja 149 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä, ja sukusolujen ja alkioiden siirtoja koskeviin omiin ilmoituksiin sovelletaan 151 artiklan 1 kohtaa ja 151 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

6. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat poikkeuksia tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin, nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sellaisten sukusolujen ja alkioiden siirtoihin sovellettaviin eläinterveyttä koskeviin vaatimuksiin, jotka eivät aiheuta merkittävää luetteloitujen tautien leviämisriskiä seuraavien vuoksi:

a) kyseisten sukusolujen ja alkioiden tai niiden luovuttajaeläinlajin ominaisuudet;

b) tuotanto- ja käsittelymenetelmät sukusolujen ja alkioiden pitopaikassa;

c) sukusolujen ja alkioiden käyttötarkoitus;

d) käytössä olevat vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet sukusolujen ja alkioiden tyypin ja luokan sekä sukusolujen ja alkioiden pitopaikan osalta;

e) sukusolujen ja alkioiden määräpaikka, kun määräpaikka on samassa jäsenvaltiossa kuin niiden alkuperäpaikka mutta sukusoluja ja alkioita kuljetetaan toisen jäsenvaltion kautta määräpaikkaan.

162 artikla

Eläinterveystodistusten sisältö

1. Edellä 161 artiklassa säädetyssä sukusoluja ja alkioita koskevassa eläinterveystodistuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) sukusolujen ja alkioiden alkuperäinen pitopaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka;

b) sukusolujen ja alkioiden tyyppi ja luovuttajina toimivien pidettävien eläinten laji;

c) sukusolujen ja alkioiden volyymi tai lukumäärä;

d) sukusolujen ja alkioiden merkinnät, jos niitä vaaditaan 121 artiklan 1 kohdassa ja 122 artiklan 1 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että lähetyksen sukusolut ja alkiot täyttävät kyseiselle lajille 157 ja 159 artiklassa sekä 160 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut siirtoa koskevat vaatimukset.

2. Edellä 161 artiklassa säädettyyn sukusoluja ja alkioita koskevaan eläinterveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

3. Komissio hyväksyy 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tietoja, jotka on sisällytettävä eläinterveystodistukseen tämän artiklan 1 kohdan nojalla.

4. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinterveyden todentamista sukusolujen ja alkioiden ja eri eläinlajien eri tyyppien osalta.

5. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt sukusoluja ja alkioita koskevien eläinterveystodistusten malleja varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

163 artikla

Ilmoittaminen muihin jäsenvaltioihin suuntautuvista nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden siirroista

1. Toimijoiden on

a) ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden suunnitellusta siirrosta toiseen jäsenvaltioon, jos:

   i) sukusolujen ja alkioiden mukana on oltava eläinterveystodistus 161 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti;

   ii) sukusolujen ja alkioiden siirrosta vaaditaan ilmoitus tämän artiklan 5 kohdan a alakohdan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti, kun otetaan huomioon tämän artiklan 3 kohta;

b) toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa sukusolujen ja alkioiden siirrosta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 2 kohdan mukaisesti.

2. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava ennen kyseistä siirtoa ja aina kun mahdollista Traces-järjestelmän kautta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten ja siipikarjan sukusolujen ja alkioiden mahdollisista siirroista 5 ja 6 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava ilmoituksia 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimettyjen alueiden avulla.

4. Toimijoiden suorittamaan sukusoluja ja alkioita koskevaan ilmoittamiseen sovelletaan 153 artiklan 4 kohtaa.

5. Komissio antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukainen toimijoiden velvoite ilmoittaa ennakkoon sukusolujen ja alkioiden siirroista jäsenvaltioiden välillä, kun kyseisten siirtojen jäljitettävyys on tarpeen 1 ja 2 jaksossa (157–160 artikla) säädettyjen siirtoihin sovellettavien eläinterveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi;

b) tiedot, joita tarvitaan ilmoitettaessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisista sukusolujen ja alkioiden siirroista;

c) hätätilanteissa sovellettavat menettelyt sukusolujen ja alkioiden siirroista ilmoittamista varten sähkökatkosten ja Traces-järjestelmän muiden häiriöiden aikana.

6. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

a) 1 kohdan mukainen ilmoittaminen, jossa toimijat ilmoittavat sukusolujen ja alkioiden siirroista alkuperäjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) 2 kohdan mukainen ilmoittaminen, jossa alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ilmoittaa sukusolujen ja alkioiden siirroista määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle;

c) määräajat seuraaville:

   i) 1 kohdassa tarkoitettu toimijan suorittama tietojen toimittaminen alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle;

   ii) 2 kohdassa tarkoitettu alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittama sukusolujen ja alkioiden siirtoja koskeva ilmoittaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 jakso

Muihin lajeihin kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden siirrot muihin jäsenvaltioihin

164 artikla

Muiden pidettävien maaeläinten kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien eläinten sukusolut ja alkiot

1. Toimijat saavat siirtää muihin lajeihin kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusoluja ja alkioita toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos näistä tuotteista ei aiheudu merkittävää riskiä sen suhteen, että 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit leviävät luetteloituihin lajeihin määräpaikassa, ottaen huomioon määräpaikan terveystilanne.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinterveyteen, eläinterveyden todentamiseen ja ilmoittamiseen liittyviä vaatimuksia muihin lajeihin kuin nauta-, lammas-, vuohi-, sika- ja hevoseläimiin ja siipikarjaan kuuluvien pidettävien maaeläinten sukusolujen ja alkioiden siirtojen osalta ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit kyseisten luetteloitujen lajien osalta;

b) eläinlajit, joista sukusolut ja alkiot on kerätty, ja sukusolujen ja alkioiden tyyppi;

c) terveystilanne alkuperäpaikassa ja määräpaikassa;

d) keruu-, tuotanto-, käsittely- tai varastointityyppi;

e) muut epidemiologiset tekijät.

3. Jos eläinterveyden todentamista ja sukusolujen ja alkioiden siirroista ilmoittamista vaaditaan 2 kohdan mukaisesti,

a) todentamiseen sovelletaan 161 artiklan 1–5 kohdassa, 162 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä ja 161 artiklan 6 kohdan ja 162 artiklan 3–5 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä;

b) siirrosta ilmoittamiseen sovelletaan 163 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan sääntöjä ja 163 artiklan 5 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

5 jakso

Poikkeukset

165 artikla

Tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät sukusolut ja alkiot sekä delegoidut säädökset

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi sallia, jos alkuperäpaikan toimivaltainen viranomainen on antanut suostumuksensa, että määräpaikkana olevan jäsenvaltion alueelle siirretään tieteellisiä tarkoituksia varten sellaisia sukusoluja ja alkioita, jotka eivät täytä 159–164 artiklan vaatimuksia.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ainoastaan seuraavin edellytyksin:

a) määräpaikan ja alkuperäpaikan toimivaltaiset viranomaiset

i) ovat sopineet ehdotettujen siirtojen edellytyksistä;

ii) varmistavat, että toteutetaan tarpeelliset riskinvähentämistoimenpiteet, jotta kyseiset siirrot eivät vaaranna terveystilannetta siirtoreitin varrella ja määräpaikassa 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta;

iii) ovat soveltuvissa tapauksissa ilmoittaneet myönnetystä poikkeuksesta ja sen edellytyksistä kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille;

b) nämä sukusolujen ja alkioiden siirrot tapahtuvat alkuperäpaikan ja määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja soveltuvissa tapauksissa kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten myöntämiä poikkeuksia koskevia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä.

6 LUKU

Eläinperäisten tuotteiden tuotanto, jalostaminen ja jakelu unionissa

166 artikla

Eläinterveyttä koskevat toimijoiden yleiset velvoitteet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistaakseen, etteivät eläinperäiset tuotteet aiheuta missään niiden unionissa tapahtuvan tuotannon, jalostamisen ja jakelun vaiheissa seuraavien leviämistä:

a) 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit ottaen huomioon tuotanto-, jalostus- tai määräpaikan terveystilanne;

b) uudet taudit.

2. Toimijoiden on varmistettava, että eläinperäiset tuotteet eivät ole peräisin sellaisista pitopaikoista tai elintarvikealan laitoksista tai niitä ei ole saatu sellaisissa pitopaikoissa pidettävistä eläimistä, joihin sovelletaan

a) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa tai mahdollisissa 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei tämän artiklan 1 kohdan vaatimukseen tehtävistä poikkeuksista säädetä 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) pidettäviä maaeläimiä ja eläinperäisiä tuotteita koskevia siirtorajoituksia, joista säädetään 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 55 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 62 artiklan 1 kohdassa, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 76 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 76 artiklan 3 kohdassa, 79 ja 81 artiklassa ja 82 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan, 76 artiklan 5 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei näissä säännöissä ole vahvistettu siirtorajoituksiin tehtäviä poikkeuksia.

3. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia vaatimuksia, joilla täydennetään seuraavissa tarkoitettuja vaatimuksia:

a) tämän artiklan 1 kohta ennaltaehkäisevistä toimenpiteistä, mukaan lukien riskinvähennystoimenpiteet; ja

b) tämän artiklan 2 kohta eläinperäisiä tuotteita koskevien siirtorajoitusten osalta.

4. Kun komissio antaa 3 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kyseinen luetteloitu tauti ja sille alttiit lajit;

b) asiaan liittyvät riskit.

167 artikla

Eläinterveystodistuksia koskevat toimijoiden velvoitteet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää seuraavia eläinperäisiä tuotteita jäsenvaltion sisällä tai toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos kyseisten tuotteiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama 3 kohdan mukainen eläinterveystodistus:

a) eläinperäiset tuotteet,

i) jotka saadaan siirtää rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja kiireellisiä toimenpiteitä;

ii) jotka ovat peräisin eläinlajeista, joihin sovelletaan kyseisiä kiireellisiä toimenpiteitä;

b) eläinperäiset tuotteet,

i) jotka saadaan siirtää rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä 32 artiklan 1 kohdan, 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdan, 56 artiklan, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 62 artiklan 1 kohdan, 64 artiklan, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

ii) jotka ovat peräisin eläinlajeista, joihin sovelletaan kyseisiä taudintorjuntatoimenpiteitä.

Toimivaltainen viranomainen voi päättää, että tällaista todistusta ei tarvitse antaa eläinperäisten tuotteiden siirtoja varten asianomaisessa jäsenvaltiossa, jos kyseinen viranomainen katsoo, että käytössä on vaihtoehtoinen järjestelmä, jolla varmistetaan, että tällaisten tuotteiden lähetys voidaan jäljittää ja tuotteet ovat tällaisia siirtoja koskevien terveysvaatimusten mukaisia.

2. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että 1 kohdassa tarkoitettu eläinterveystodistus on eläinperäisten tuotteiden mukana niiden alkuperäpaikasta niiden määräpaikkaan.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on asianomaisen toimijan pyynnöstä annettava eläinterveystodistus 1 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden siirtoja varten edellyttäen, että tässä artiklassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun eläinterveyden todistamiseen eläinperäisten tuotteiden siirtojen yhteydessä sovelletaan 148, 149 ja 150 artiklaa sekä 146 ja 147 artiklan ja 149 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

5. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyihin eläinterveystodistusta koskeviin vaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia ja poikkeusten ehtoja sellaisten eläinperäisten tuotteiden siirtojen yhteydessä, jotka eivät aiheuta merkittävää tautien leviämisriskiä seuraavien vuoksi:

a) asianomaisten eläinperäisten tuotteiden tyypit;

b) eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat riskinvähentämistoimenpiteet, joilla pienennetään tautien leviämisriskiä;

c) eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;

d) eläinperäisten tuotteiden määräpaikka.

168 artikla

Eläinterveystodistusten sisältö sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Edellä 167 artiklan 1 kohdassa säädetyssä eläinperäisiä tuotteita koskevassa eläinterveystodistuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka;

b) asianomaisten eläinperäisten tuotteiden kuvaus;

c) eläinperäisten tuotteiden määrä;

d) eläinperäisten tuotteiden tunnistetiedot, jos niitä edellytetään 65 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tai 67 artiklan a alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että eläinperäiset tuotteet täyttävät 166 artiklan 2 kohdassa sekä mahdollisissa 166 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut siirtorajoituksia koskevat vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun eläinterveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä eläinterveystodistukseen sisällytettäviä tietoja.

4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinperäisiä tuotteita koskevien eläinterveystodistusten malleja varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

169 artikla

Ilmoittaminen eläinperäisten tuotteiden siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Toimijoiden on:

a) ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle eläinperäisten tuotteiden suunnitellusta siirrosta, jos kyseisten lähetysten mukana on oltava eläinterveystodistus 167 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa kyseisestä siirrosta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 2 kohdan mukaisesti.

2. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava ennen siirtoa ja aina kun mahdollista Traces-järjestelmän kautta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle eläinperäisten tuotteiden siirroista 5 ja 6 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on hallinnoitava ilmoituksia 153 artiklan 3 kohdan mukaisesti nimettyjen alueiden avulla.

4. Toimijoiden suorittamaan eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskevaan ilmoittamiseen sovelletaan 153 artiklan 4 kohtaa.

5. Komissio antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) tiedot, joita tarvitaan ilmoitettaessa tämän artiklan 1 kohdan mukaisista eläinperäisten tuotteiden siirroista;

b) hätätilanteissa sovellettavat menettelyt eläinperäisten tuotteiden siirroista ilmoittamista varten sähkökatkosten ja Traces-järjestelmän muiden häiriöiden aikana.

6. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

a) edellä olevan 1 kohdan mukainen ilmoittaminen, jossa toimijat ilmoittavat eläinperäisten tuotteiden siirroista alkuperäjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) edellä olevan 2 kohdan mukainen ilmoittaminen, jossa alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ilmoittavat eläinperäisten tuotteiden siirroista määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle;

c) määräajat seuraaville:

i) edellä 1 kohdassa tarkoitettu asianomaisen toimijan suorittama tietojen ilmoittaminen alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle;

ii) edellä 2 kohdassa tarkoitettu alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen suorittama eläinperäisten tuotteiden siirtoja koskeva ilmoittaminen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 LUKU

Kansallisten toimenpiteiden soveltamisala

170 artikla

Taudintorjuntaa ja eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden siirtoja koskevat kansalliset toimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä 9 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien torjumiseksi jäsenvaltioiden omilla alueilla tapahtuvien maaeläinten ja niistä saatavien sukusolujen ja alkioiden siirtämisen yhteydessä.

2. Näiden kansallisten toimenpiteiden on täytettävä seuraavat ehdot:

a) niissä on otettava huomioon 3 luvussa (124–154 artikla), 4 luvussa (155–156 artikla) ja 5 luvussa (157–165 artikla) säädetyt eläinten sekä sukusolujen ja alkioiden siirtämistä koskevat säännöt, eivätkä ne saa olla ristiriidassa kyseisten sääntöjen kanssa;

b) niillä ei saa estää eläinten ja tuotteiden siirtoa jäsenvaltioiden välillä;

c) niillä ei saa ylittää sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeen 9 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien kulkeutumisen ja leviämisen ehkäisemiseksi.

171 artikla

Kansalliset toimenpiteet muiden kuin luetteloitujen tautien vaikutusten rajoittamiseksi

Jos jokin muu kuin luetteloitu tauti aiheuttaa merkittävän riskin pidettävien maaeläinten terveydelle jossakin jäsenvaltiossa, asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä tämän taudin torjumiseksi ja pidettävien maaeläinten ja sukusolujen ja alkioiden siirtojen rajoittamiseksi, edellyttäen että kyseisillä toimenpiteillä:

a) ei estetä eläinten ja tuotteiden siirtoa jäsenvaltioiden välillä;

b) ei ylitetä sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeen tämän taudin torjumiseksi.

II OSASTO

VESIELÄIMET JA VESIELÄIMISTÄ SAATAVAT ELÄINPERÄISET TUOTTEET

1 LUKU

Rekisteröinti, hyväksyminen, tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä rekisterit

1 jakso

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröinti

172 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä koskeva toimijoiden velvoite

1. Jotta vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden pitopaikat rekisteröitäisiin 173 artiklan mukaisesti, toimijoiden on ennen tällaisen toiminnan aloittamista:

a) ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista vastuullaan olevista vesiviljelypitopaikoista;

b) toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:

i) asianomaisen toimijan nimi ja osoite;

ii) pitopaikan sijainti ja sen tilojen kuvaus;

iii) vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja määrät (lukumäärä, volyymi tai paino), joita toimijat aikovat pitää pitopaikassa, sekä vesiviljelypitopaikan kapasiteetti;

iv) vesiviljelypitopaikan tyyppi; ja

v) muut pitopaikkaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen sen aiheuttaman riskin määrittämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle ennakkoon seuraavista:

a) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat merkittävät muutokset vesiviljelypitopaikoissa;

b) asianomaisen toimijan tai vesiviljelypitopaikan toiminnan lopettaminen.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen toimittamista ei vaadita vesiviljelypitopaikoilta, joiden osalta vaaditaan 176 artiklan 1 kohdan ja 177 artiklan mukainen hyväksyntä.

4. Toimija voi hakea 1 kohdassa säädettyä rekisteröintiä ryhmälle vesiviljelypitopaikkoja edellyttäen, että ne täyttävät jommankumman seuraavista ehdoista:

a) ne sijaitsevat epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevilla alueilla, ja kaikki toimijat kyseisillä alueilla toimivat yhteisen bioturvaamisjärjestelmän piirissä;

b) ne kuuluvat saman toimijan vastuulle ja toimivat saman bioturvaamisjärjestelmän piirissä ja asianomaisten pitopaikkojen vesiviljelyeläimet kuuluvat yhteen epidemiologiseen yksikköön.

Jos rekisteröintihakemus koskee pitopaikkojen ryhmää, vesiviljelypitopaikkojen ryhmään kokonaisuudessaan on sovellettava yksittäiseen vesiviljelypitopaikkaan sovellettavia tämän artiklan 1–3 kohdassa ja 173 artiklan b alakohdassa vahvistettuja sääntöjä sekä 175 artiklan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

173 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä koskevat toimivaltaisen viranomaisen velvoitteet

Toimivaltaisen viranomaisen on rekisteröitävä:

a) vesiviljelypitopaikat 185 artiklan 1 kohdassa säädettyyn vesiviljelypitopaikkojen rekisteriin, jos asianomainen toimija on toimittanut 172 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaadittavat tiedot;

b) vesiviljelypitopaikkojen ryhmät kyseiseen rekisteriin edellyttäen, että 172 artiklan 4 kohdassa säädetyt kriteerit täyttyvät.

Toimivaltainen viranomainen antaa kullekin tässä artiklassa tarkoitetulle pitopaikalle tai pitopaikkojen ryhmälle yksilöllisen rekisterinumeron.

174 artikla

Poikkeukset vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä koskevaan toimijoiden velvoitteeseen

Poiketen siitä, mitä 172 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 175 artiklan nojalla hyväksyttävän täytäntöönpanosäädöksen mukaisesti vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta tietyt vesiviljelypitopaikat, joiden aiheuttama riski on merkityksetön.

175 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintivelvoitteeseen tehtäviä poikkeuksia koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava 172 artiklan 1 kohdassa säädettyä vesiviljelypitopaikkojen rekisteröintiä varten, mukaan lukien määräajat, joihin mennessä tiedot on toimitettava.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat vesiviljelypitopaikkatyyppejä, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa rekisteröintivaatimuksesta 174 artiklan mukaisesti ja jotka perustuvat seuraaviin:

a) vesiviljelypitopaikassa olevien vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja määrä (lukumäärä, volyymi tai paino) sekä vesiviljelypitopaikan kapasiteetti;

b) vesiviljelyeläinten siirrot kyseiseen vesiviljelypitopaikkaan ja kyseisestä vesiviljelypitopaikasta.

3. Tässä artiklassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 jakso

Tiettyjen vesiviljelypitopaikkatyyppien hyväksyminen

176 artikla

Tiettyjen vesiviljelypitopaikkojen hyväksyminen ja delegoidut säädökset

1. Seuraavien vesiviljelypitopaikkatyyppien toimijoiden on haettava toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntä 180 artiklan 1 kohdan mukaisesti:

a) vesiviljelypitopaikat, joissa vesiviljelyeläimiä pidetään tarkoituksena siirtää ne sieltä pois joko elävinä tai vesiviljelyeläimistä peräisin olevina tuotteina;

b) muut vesiviljelypitopaikat, jotka aiheuttavat merkittävän riskin seuraavien vuoksi:

i) vesiviljelypitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja lukumäärä;

ii) asianomaisen vesiviljelypitopaikan tyyppi;

iii) vesiviljelyeläinten siirrot kyseiseen vesiviljelypitopaikkaan ja asianomaisesta vesiviljelypitopaikasta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat vapauttaa hyväksynnän hakemista koskevasta velvoitteesta seuraavien vesiviljelypitopaikkatyyppien toimijat:

a) vesiviljelypitopaikat, jotka tuottavat vesiviljelyeläimiä ihmisravinnoksi tarkoitettuina pieninä määrinä joko:

i) suoraan lopulliselle kuluttajalle; tai

ii) paikallisille vähittäisliikkeille, jotka toimittavat ne suoraan lopulliselle kuluttajalle;

b) lammet ja muut laitokset, joissa vesieläinkantoja ylläpidetään vain virkistyskalastusta varten istuttamalla vesiviljelyeläimiä, jotka ovat suljetuissa tiloissa eivätkä voi paeta;

c) vesiviljelypaikat, joissa pidetään koristevesieläimiä suljetuissa tiloissa;

edellyttäen, että kyseinen pitopaikka ei aiheuta merkittävää riskiä.

3. Jollei tämän artiklan 4 kohdan mukaista poikkeusta ole myönnetty, toimijat eivät saa aloittaa toimintaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa vesiviljelypitopaikassa, ennen kuin pitopaikka on hyväksytty 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja niiden on keskeytettävä toimintansa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa vesiviljelypitopaikassa, kun:

a) toimivaltainen viranomainen peruuttaa kokonaan tai väliaikaisesti hyväksyntänsä 184 artiklan 2 kohdan mukaisesti; tai

b) kun kyse on 183 artiklan 3 kohdan mukaisesti annetusta ehdollisesta hyväksynnästä, asianomainen vesiviljelypitopaikka ei täytä 183 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja vielä täyttämättä olevia vaatimuksia eikä saa lopullista hyväksyntää 183 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat seuraavia:

a) poikkeukset toimijoihin sovellettavaan vaatimukseen hakea toimivaltaiselta viranomaiselta hyväksyntää 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille vesiviljelypitopaikkatyypeille muiden kuin 1 a kohdan a alakohdan i–ii alakohdassa eriteltyjen pitopaikkatyyppien osalta, jos kyseiset pitopaikat eivät aiheuta merkittävää riskiä;

b) vesiviljelypitopaikkatyypit, jotka on hyväksyttävä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

5. Kun komissio antaa edellä 4 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se perustaa ne seuraaviin kriteereihin:

a) vesiviljelypitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit ja luokat;

b) vesiviljelypitopaikan tyyppi ja tuotantotyyppi; ja

c) asianomaisen vesiviljelypitopaikkatyypin ja asianomaisen vesiviljelyeläinlajin tai -luokan tyypilliset siirtokäytännöt.

6. Toimija voi hakea hyväksyntää vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle edellyttäen, että 177 artiklan a ja b alakohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

177 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntä vesiviljelylaitosten ryhmälle

Toimivaltainen viranomainen voi myöntää 181 artiklan 1 kohdassa säädetyn hyväksynnän vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle edellyttäen, että kyseiset vesiviljelypitopaikat täyttävät jommankumman seuraavista ehdoista:

a) ne sijaitsevat epidemiologisesti toisiinsa yhteydessä olevilla alueilla, ja kaikki toimijat kyseisellä alueella toimivat yhteisen bioturvaamisjärjestelmän piirissä; maissa tai rannikon edustalla olevat laitokset ihmisravinnoksi soveltuvien elävien simpukoiden vastaanottoa, liottamista, pesua, puhdistusta, luokittelua, käärimistä ja pakkaamista varten (ns. ”lähettämöt”), laitokset, jossa on puhtaalla merivedellä täytettävät säiliöt, joihin elävät simpukat sijoitetaan saastumisen vähenemiseen tarvittavaksi ajaksi niiden saattamiseksi ihmisravinnoksi soveltuviksi (ns. ”puhdistamot”) ja vastaavat pitopaikat on kuitenkin hyväksyttävä yksittäin;

b) ne kuuluvat saman toimijan vastuulle; ja

   i) toimivat saman bioturvaamisjärjestelmän piirissä; ja

   ii) kyseisten pitopaikkojen vesiviljelyeläimet ovat osa samaa epidemiologista yksikköä.

Jos yksi yhteinen hyväksyntä myönnetään vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle, tähän vesiviljelypitopaikkojen ryhmään kokonaisuudessaan on sovellettava yksittäiseen vesiviljelypitopaikkaan sovellettavia 178 ja 180–184 artiklassa vahvistettuja sääntöjä sekä 180 artiklan 2 kohdan ja 181 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

178 artikla

Suljettujen vesiviljelypitopaikkojen aseman hyväksyminen

Vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden, jotka haluavat saada pitopaikalleen suljetun pitopaikan aseman, on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

a) niiden on haettava hyväksyntää toimivaltaiselta viranomaiselta 180 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) ne siirtävät eläimiä pitopaikkaansa tai pitopaikastaan 203 artiklan 1 kohdassa sekä mahdollisissa 203 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettujen vaatimusten mukaisesti vasta sen jälkeen, kun toimivaltainen viranomainen on myöntänyt pitopaikalle suljetun pitopaikan aseman 181 ja 183 artiklan mukaisesti.

179 artikla

Vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten hyväksyminen

Vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten toimijoiden on

a) varmistettava, että on saatu tarpeellinen hyväksyntä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004 ([1]) 4 artiklan mukaisesti; ja

b) haettava toimivaltaiselta viranomaiselta 180 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyntää vesieläinten teurastamiseksi tai jalostamiseksi taudintorjuntatarkoituksiin 61 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 62 artiklan, 68 artiklan 1 kohdan ja 79 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti sekä 63 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan ja 79 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti.

180 artikla

Toimijoiden tiedonantovelvoite hyväksynnän saamiseksi

1. Hakiessaan pitopaikalleen 176 artiklan 1 kohdassa, 177 artiklassa, 178 artiklan a alakohdassa ja 179 artiklassa säädettyä hyväksyntää toimijoiden on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot seuraavista:

a) asianomaisen toimijan nimi ja osoite;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 853/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, eläinperäisiä elintarvikkeita koskevista erityisistä hygieniasäännöistä (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55).

b) asianomaisen pitopaikan sijainti ja tilojen kuvaus;

c) pitopaikassa pidettävien hyväksymisen kannalta merkityksellisten vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja määrät (lukumäärä, volyymi tai paino);

d) vesiviljelypitopaikan tyyppi;

e) kun kyse on vesiviljelypaikkojen ryhmän hyväksynnästä, yksityiskohtaiset tiedot sen osoittamiseksi, että kyseinen ryhmä täyttää 177 artiklassa vahvistetut edellytykset;

f) muut kyseisen vesiviljelypitopaikan toimintatapaa koskevat tiedot, jotka ovat tarpeen pitopaikan aiheuttaman riskin määrittämiseksi;

g) pitopaikan tulo- ja poistovesitys;

h) pitopaikan bioturvaamistoimenpiteet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden on tiedotettava toimivaltaiselle viranomaiselle ennakkoon seuraavista:

a) edellä 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat muutokset pitopaikassa;

b) asianomaisen toimijan tai pitopaikan toiminnan lopettaminen.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka toimijoiden on toimitettava pitopaikkansa hyväksymistä koskevassa hakemuksessa 1 kohdan mukaisesti, mukaan lukien määräajat, joihin mennessä tiedot on toimitettava.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

181 artikla

Hyväksynnän myöntäminen ja hyväksynnän edellytykset sekä delegoidut säädökset

1. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää 176 artiklan 1 kohdassa ja 178 artiklan a alakohdassa tarkoitetun hyväksynnän vesiviljelypitopaikalle, 177 artiklassa tarkoitetun hyväksynnän vesiviljelypitopaikkojen ryhmälle ja 179 artiklassa tarkoitetun hyväksynnän vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvalle elintarvikelaitokselle ainoastaan, jos:

a) ne noudattavat soveltuvissa tapauksissa seuraavia vaatimuksia, jotka koskevat:

   i) karanteenia, eristystä ja muita bioturvaamistoimenpiteitä, ottaen huomioon 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyt vaatimukset ja 10 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt;

   ii) edellä 24 artiklassa ja – silloin kun se on asianmukaista asianomaisen pitopaikan tyypin ja siihen liittyvän riskin vuoksi – 25 artiklassa säädettyjä seurantavaatimuksia;

   iii) 186–188 artiklassa sekä mahdollisissa 189 ja 190 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettua tietojen kirjaamista ja säilyttämistä;

b) niillä on tilat ja välineet,

   i) jotka ovat riittävät tautien kulkeutumis- ja leviämisriskin pienentämiseksi hyväksyttävälle tasolle, kun otetaan huomioon kyseisen pitopaikan tyyppi;

   ii) joiden kapasiteetti on riittävä, kun huomioon otetaan kyseisten vesieläinten lajit, luokat ja määrä (lukumäärä, volyymi tai paino);

c) ne eivät aiheuta kohtuutonta taudinleviämisriskiä, kun otetaan huomioon käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet;

d) niillä on käytössä järjestelmä, jonka avulla asianomainen toimija voi osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle, että a, b ja c alakohdan vaatimukset täyttyvät.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) edellä 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitetut karanteeni, eristys ja muut bioturvaamistoimenpiteet;

b) edellä 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu seuranta;

c) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut tilat ja välineet.

3. Kun komissio määrittää 2 kohdan nojalla hyväksyttävissä delegoiduissa säädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) kunkin pitopaikkatyypin aiheuttamat riskit;

b) hyväksynnän kannalta merkityksellisten vesiviljely- tai vesieläinten lajit ja luokat;

c) asianomainen tuotantotyyppi;

d) vesiviljelypitopaikkatyypin ja kyseisissä pitopaikoissa pidettävien eläinten lajien ja luokkien tyypilliset siirtokäytännöt.

182 artikla

Pitopaikkojen hyväksynnän soveltamisala

Toimivaltaisen viranomaisen on nimenomaisesti tarkennettava 176 artiklan, 177 artiklan tai 178 artiklan a alakohdan ja 179 artiklan mukaisesti tehdyn hakemuksen jälkeen 181 artiklan 1 kohdan nojalla myönnettävässä pitopaikan hyväksynnässä:

a) mihin 176 artiklan 1 kohdassa ja 178 artiklan a alakohdassa tarkoitetun vesiviljelypitopaikan, 177 artiklassa tarkoitetun vesiviljelypitopaikkojen ryhmän ja 179 artiklassa ja 176 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä tarkoitetun vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvan elintarvikelaitoksen tyyppeihin hyväksyntää sovelletaan;

b) mihin vesiviljelyeläinten lajeihin ja luokkiin hyväksyntää sovelletaan.

183 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen soveltamat hyväksynnän myöntämismenettelyt

1. Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava menettelyt, joita toimijoiden on noudatettava hakiessaan pitopaikoilleen hyväksyntää 176 artiklan 1 kohdan sekä 178 ja 179 artiklan mukaisesti.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä pitopaikkaan tarkastuskäynti otettuaan vastaan toimijan esittämän hyväksyntähakemuksen 176 artiklan 1 kohdan, 178 artiklan tai 179 artiklan mukaisesti.

3. Toimivaltainen viranomainen myöntää hyväksynnän edellyttäen, että 181 artiklassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

4. Jos pitopaikka ei täytä kaikkia 181 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia hyväksyntää varten, toimivaltainen viranomainen voi myöntää pitopaikalle ehdollisen hyväksynnän, jos asianomaisen toimijan hakemuksen ja sitä seuranneen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti pitopaikkaan tehdyn tarkastuskäynnin perusteella vaikuttaa siltä, että pitopaikka täyttää kaikki keskeiset vaatimukset, jotka antavat riittävät takeet siitä, ettei pitopaikka aiheuta merkittävää riskiä.

5. Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt tämän artiklan 4 kohdan mukaisen ehdollisen hyväksynnän, se myöntää täydellisen hyväksynnän vasta, jos pitopaikkaan kolmen kuukauden kuluessa ehdollisen hyväksynnän myöntämisestä tehty toinen tarkastuskäynti tai toimijan kolmen kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä toimittamat tiedot osoittavat, että pitopaikka täyttää kaikki 181 artiklan 1 kohdassa ja 181 artiklan 2 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetut hyväksyntävaatimukset.

Jos tarkastuskäynti tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot osoittavat, ettei pitopaikka selkeästä edistymisestä huolimatta edelleenkään täytä kaikkia näitä vaatimuksia, toimivaltainen viranomainen voi jatkaa ehdollisen hyväksynnän voimassaoloa. Ehdollisen hyväksynnän kokonaiskesto saa kuitenkin olla enintään kuusi kuukautta.

184 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen hyväksyntöjen uudelleentarkastelu, peruuttaminen väliaikaisesti ja peruuttaminen kokonaan

1. Toimivaltaisen viranomaisen on seurattava 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä pitopaikkojen hyväksyntöjä asianmukaisin väliajoin kyseiseen riskiin nähden.

2. Jos toimivaltainen viranomainen havaitsee vakavia puutteita siinä, miten pitopaikka noudattaa 181 artiklan 1 kohdassa ja 181 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja vaatimuksia, eikä asianomaisen pitopaikan toimija kykene antamaan riittäviä takeita siitä, että kyseiset puutteet korjataan, toimivaltaisen viranomaisen on käynnistettävä menettelyt pitopaikan saaman hyväksynnän peruuttamiseksi kokonaan.

Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin peruuttaa pitopaikan hyväksynnän lopullisen peruuttamisen sijasta ainoastaan väliaikaisesti, jos toimija voi taata korjaavansa nämä puutteet kohtuullisen ajan kuluessa.

3. Sen jälkeen kun hyväksyntä on 2 kohdan mukaisesti peruutettu kokonaan tai väliaikaisesti, se voidaan myöntää tai palauttaa vasta, kun toimivaltainen viranomainen katsoo, että pitopaikka täyttää kaikki tässä asetuksessa kyseiselle pitopaikkatyypille säädetyt vaatimukset kokonaisuudessaan.

3 jakso

Vesiviljelypitopaikkojen ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten rekisteri

185 artikla

Vesiviljelypitopaikkojen ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten rekisteri

1. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on perustettava ja pidettävä ajan tasalla rekisteri, johon kirjataan:

a) kaikki 173 artiklan mukaisesti rekisteröidyt vesiviljelypitopaikat;

b) kaikki 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt vesiviljelypitopaikat;

c) kaikki 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvat elintarvikelaitokset.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyssä vesiviljelypitopaikkojen rekisterissä on oltava tiedot seuraavista:

a) kyseisen pitopaikan toimijan nimi ja osoite sekä rekisterinumero;

b) asianomaisen vesiviljelypitopaikan tai soveltuvissa tapauksissa asianomaisen vesiviljelypitopaikkojen ryhmän sijaintipaikka;

c) pitopaikan tuotantotyyppi;

d) pitopaikan tulo- ja poistovesitys soveltuvissa tapauksissa;

e) pitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit;

f) ajantasaiset tiedot rekisteröidyn vesiviljelypitopaikan tai soveltuvissa tapauksissa vesiviljelypitopaikkojen ryhmän terveystilanteesta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 181 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen laitosten osalta saatettava julkisesti saataville sähköisessä muodossa ainakin tämän artiklan 2 kohdan a, c, e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot, jollei tietosuojavaatimuksista muuta johdu.

4. Jos on asianmukaista ja tarpeen, toimivaltainen viranomainen voi yhdistää 1 kohdassa säädetyn rekisteröinnin muihin tarkoituksiin tehtyyn rekisteröintiin.

5. Komissio antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) tämän artiklan 1 kohdassa säädettyyn vesiviljelypitopaikkojen rekisteriin sisällytettävät asiaan kuuluvat yksityiskohtaiset tiedot;

b) rekisterin julkinen saatavillaolo.

4 jakso

Tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä jäljitettävyys

186 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat vesiviljelypitopaikkojen toimijoiden velvoitteet

1. Sellaisten pitopaikkojen, joihin sovelletaan 173 artiklan mukaista rekisteröintivelvoitetta tai 181 artiklan 1 kohdan mukaista hyväksyntää, toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä tiedot ainakin seuraavista:

a) pitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja määrät (lukumäärä, volyymi tai paino);

b) vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirrot niiden pitopaikkaan ja niiden pitopaikasta, mukaan luettuna tapauksen mukaan:

i) niiden alkuperä- tai määräpaikka;

ii) tällaisten siirtojen päivämäärä;

c) paperilla tai sähköisessä muodossa olevat eläinterveystodistukset, joiden on 208 artiklan mukaisesti sekä 211 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdan ja 213 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti oltava siirrettävien vesiviljelyeläinten mukana näiden saapuessa pitopaikkaan;

d) kuolleisuus kussakin epidemiologisessa yksikössä ja muut tauteihin liittyvät ongelmat kyseisessä vesiviljelypitopaikassa sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista tuotantotyypin osalta;

e) bioturvaamistoimenpiteet, seuranta, käsittelyt, testitulokset ja muut asiaankuuluvat tiedot sen mukaan, mikä on tarkoituksenmukaista seuraavien osalta:

i) pitopaikassa pidettävien vesiviljelyeläinten lajit ja luokat;

ii) vesiviljelypitopaikan tuotantotyyppi;

iii) vesiviljelypitopaikan tyyppi ja koko;

f) edellä olevan 25 artiklan 1 kohdan säännösten mukaisesti vaadittujen kaikkien eläinterveyskäyntien tulokset.

Tiedot on kirjattava ja säilytettävä paperilla tai sähköisessä muodossa.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa kaikkien tai joidenkin edellä 1 kohdan c, d ja e alakohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta vesiviljelypitopaikat, joiden osalta luetteloitujen tautien tai uusien tautien leviämisriski on pieni, edellyttäen, että jäljitettävyys taataan.

3. Pitopaikkojen toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot asianomaisessa vesiviljelypitopaikassaan ja:

a) säilytettävä ne siten, että vesieläinten alkuperä- ja määräpaikan jäljittäminen voidaan taata;

b) annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;

c) säilytettävä ne toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

Poiketen ensimmäisen alakohdan mukaisesta vaatimuksesta säilyttää tiedot asianomaisessa pitopaikassaan, toimija voi säilyttää nämä tiedot toimipaikassa, josta käsin toimintaa harjoitetaan, jos tietoja ei fyysisesti ole mahdollista säilyttää kyseisessä paikassa.

187 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten velvoitteet

1. Sellaisten vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten, joihin sovelletaan 179 artiklan mukaista hyväksyntää, toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä ajantasaiset tiedot:

a) kaikista vesiviljelyeläinten ja niistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirroista niiden pitopaikkaan ja niiden pitopaikasta;

b) poistovesityksestä ja merkityksellisistä bioturvaamistoimenpiteistä.

2. Vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten toimijoiden on

a) säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot pitopaikassaan ja annettava ne pyynnöstä toimivaltaisen viranomaisen saataville;

b) säilytettävä nämä tiedot toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

Tiedot on kirjattava ja säilytettävä paperilla tai sähköisessä muodossa.

188 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevat kuljettajien velvoitteet

1. Vesiviljelypitopaikkoihin tai luontoon päästettäväksi tarkoitettujen vesieläinten kuljettajien on kirjattava ja pidettävä yllä tietoja, jotka liittyvät:

a) kuljetettavien vesieläinten luokkiin, lajeihin ja määriin (lukumäärä, volyymi tai paino);

b) kyseisten vesiviljelyeläinten ja vesiviljelyyn tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten kuolleisuusasteeseen kuljetuksen aikana, siinä määrin kuin tämä voidaan toteuttaa käytännössä kuljetustyyppi ja kuljetettujen vesiviljelyeläinten ja luonnonvaraisten vesieläinten lajit huomioon ottaen;

c) vesiviljelypitopaikkoihin ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuviin elintarvikelaitoksiin, joissa kuljetusväline käy;

d) veden vaihtoihin kuljetuksen aikana, erityisesti uuden veden lähteisiin ja veden poistopaikkoihin.

e) kuljetusvälineen puhdistamiseen ja desinfiointiin.

Tiedot on kirjattava ja säilytettävä paperilla tai sähköisessä muodossa.

2. Asianomainen jäsenvaltio voi vapauttaa kaikkien tai joidenkin tämän artiklan 1 kohdassa lueteltujen tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksesta kuljettajat, joiden osalta luetteloitujen tautien tai uusien leviämisriski on pieni, edellyttäen, että jäljitettävyys taataan.

3. Kuljettajien on säilytettävä 1 kohdassa säädetyt tiedot

a) siten, että ne voidaan viipymättä antaa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä tämän saataville;

b) toimivaltaisen viranomaisen määrittämän vähimmäisajanjakson ajan, joka on vähintään kolme vuotta.

189 artikla

Tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevan säädösvallan siirtäminen

1. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 186, 187 ja 188 artiklassa säädettyjä tietojen kirjaamista ja säilyttämistä koskevia vaatimuksia täydentäviä sääntöjä niiden tietojen osalta, jotka toimijoiden on kirjattava ja säilytettävä 186 artiklan 1 kohdassa, 187 artiklan 1 kohdassa ja 188 artiklan 1 kohdassa edellytettyjen tietojen lisäksi.

2. Komissio ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä antaessaan huomioon seuraavat seikat:

a) kunkin pitopaikkatyypin tai kuljetustyypin aiheuttamat riskit;

b) asianomaisessa vesiviljelypitopaikassa pidettävien tai kuljetettavien vesieläinten lajit ja luokat;

c) pitopaikan tuotantotyyppi;

d) vesiviljelypitopaikkatyypin tai vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvan elintarvikelaitoksen tyypilliset siirtokäytännöt;

e) pitopaikassa pidettävien tai sinne tai sieltä kuljetettavien vesieläinten lukumäärä, volyymi tai paino.

190 artikla

Tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksista vapauttamista koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat vesiviljelypitopaikka- ja toimijatyyppejä, jotka jäsenvaltiot voivat vapauttaa 186 ja 188 artiklassa säädetyistä tietojen kirjaamis- ja säilyttämisvaatimuksista seuraavien osalta:

a) tiettyjen vesiviljelypitopaikkaluokkien toimijat sekä kuljettajat;

b) pieniä vesiviljelyeläinmääriä pitävät vesiviljelypitopaikat tai pieniä vesieläinmääriä kuljettavat kuljettajat;

c) tietyt vesieläinlajit ja -luokat.

Antaessaan näitä täytäntöönpanosäädöksiä komissio perustaa ne 189 artiklan 2 kohdassa säädettyihin kriteereihin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Vesieläinten siirrot unionissa

1 jakso

Yleiset siirtoja koskevat vaatimukset

191 artikla

Vesieläinten siirtoon sovellettavat yleiset vaatimukset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, etteivät vesieläinten siirrot vaaranna terveystilannetta määräpaikassa seuraavien osalta:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit;

b) uudet taudit.

2. Toimijat saavat siirtää vesieläimiä vesiviljelypitopaikkaan tai käytettäväksi ihmisravinnoksi taikka päästää niitä luontoon vain, jos kyseiset eläimet täyttävät seuraavat edellytykset:

a) ne tulevat luonnonvaraisia vesieläimiä lukuun ottamatta pitopaikoista,

i) jotka toimivaltainen viranomainen on rekisteröinyt 173 artiklan mukaisesti;

ii) jotka asianomainen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt 181 ja 182 artiklan mukaisesti, jos näin vaaditaan 176 artiklan 1 kohdassa tai 177 tai 178 artiklassa; tai

iii) joille on myönnetty poikkeus 173 artiklassa säädetystä rekisteröintivaatimuksesta;

b) niihin ei sovelleta

i) asianomaisia lajeja ja luokkia koskevia siirtorajoituksia 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdassa, 62, 64 ja 65 artiklassa, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa sekä 79 ja 81 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti; tai

ii) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

Toimijat saavat kuitenkin siirtää kyseisiä vesieläimiä, jos III osan II osastossa (53–83 artikla) säädetään näihin siirtorajoituksiin tehtävistä tällaisia siirtoja tai tällaista luontoon päästämistä koskevista poikkeuksista tai jos 259 artiklan nojalla annetuissa säännöissä vahvistetaan kiireellisiin toimenpiteisiin tehtäviä poikkeuksia.

3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että sen jälkeen kun vesieläimet ovat lähteneet niiden alkuperäpaikasta, ne lähetetään suoraan lopulliseen määräpaikkaan.

192 artikla

Kuljetukseen liittyvät taudinehkäisytoimenpiteet

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ja tarvittavat taudinehkäisytoimenpiteet varmistaakseen, että:

a) vesieläinten terveystilanne ei vaarannu kuljetuksen aikana;

b) vesieläinten kuljetukset eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien mahdollista leviämistä ihmisiin tai eläimiin siirtoreitin varrella ja määräpaikoissa;

c) laitteen ja kuljetusvälineen puhdistaminen ja desinfiointi sekä muut riittävät bioturvaamistoimenpiteet toteutetaan kyseisen kuljetukseen liittyviin riskeihin nähden asianmukaisella tavalla;

d) veden vaihdot ja veden poisto vesiviljelyyn tai päästettäväksi luontoon tarkoitettujen vesieläinten kuljetuksen aikana suoritetaan sellaisissa paikoissa ja olosuhteissa, jotka eivät vaaranna seuraavien terveystilannetta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta:

i) kuljetettavana olevat vesieläimet;

ii) määräpaikkaan suuntautuvan siirtoreitin varrella olevat vesieläimet;

iii) vesieläimet määräpaikassa.

2. Siirretään komissiolle valta antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat:

a) edellytyksiä ja vaatimuksia laitteen ja kuljetusvälineen puhdistamiseksi ja desinfioimiseksi tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti sekä biosidituotteiden käyttöä tällaisiin tarkoituksiin;

b) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyjä muita asianmukaisia bioturvaamistoimenpiteitä kuljetuksen aikana;

c) tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyjä veden vaihtoja ja veden poistoja kuljetuksen aikana.

193 artikla

Käyttötarkoituksen muuttaminen

1. Vesieläimiä, jotka siirretään hävitettäviksi tai teurastettaviksi seuraavien toimenpiteiden mukaisesti, ei saa käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen:

a) mikä tahansa niistä taudintorjuntatoimenpiteistä, joista säädetään 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 55 artiklan 1 kohdassa, 56, 61, 62, 64, 65 ja 70 artiklassa, 74 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 79, 80, 81 ja 82 artiklassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) kiireelliset toimenpiteet, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

2. Vesieläimiä, jotka siirretään käytettäväksi ihmisravinnoksi tai vesiviljelyyn, päästettäväksi luontoon tai johonkin muuhun tarkoitukseen, ei saa käyttää muuhun kuin aiottuun käyttötarkoitukseen.

3. Poiketen siitä, mitä edellä 2 kohdassa säädetään, määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi sallia vesieläinten käytön muuttamisen johonkin muuhun kuin alkuperäiseen tarkoitukseen edellyttäen, että uusi käyttö ei aiheuta määräpaikassa vesieläinten terveystilanteeseen alkuperäistä käyttötarkoitusta suurempaa riskiä.

194 artikla

Toimijoiden velvoitteet määräpaikassa

1. Vesieläimiä vastaanottavien vesiviljelypitopaikkojen ja vesieläinten taudintorjuntaan soveltuvien elintarvikelaitosten toimijoiden sekä luontoon päästämistä varten vesieläimiä vastaanottavien toimijoiden on ennen vesieläinten purkamista:

a) tarkastettava, että mukana on vaadittaessa jokin seuraavista asiakirjoista:

i) eläinterveystodistukset, joista säädetään 208 artiklan 1 kohdassa, 209 artiklassa ja 223 artiklan 1 kohdassa sekä 189, 211 ja 213 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

ii) omaa ilmoitusta koskevat asiakirjat, joista säädetään 218 artiklan 1 kohdassa sekä 218 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) tiedotettava vastaanotettujen pidettävien vesieläinten tarkastuksen jälkeen määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista sääntöjenvastaisuuksista, jotka koskevat:

i) vastaanotettuja vesieläimiä;

ii) edellä a alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettuja asiakirjoja.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa toimijan on eristettävä vesieläimet, joita sääntöjenvastaisuus koskee, siihen saakka kunnes määräpaikan toimivaltainen viranomainen on tehnyt niitä koskevan päätöksen.

195 artikla

Yleiset vaatimukset siirrettäessä jäsenvaltioiden kautta sellaisia vesiviljelyeläimiä, jotka on tarkoitettu vietäväksi unionista kolmansiin maihin tai alueille

Toimijoiden on varmistettava, että kolmanteen maahan tai alueelle vietäväksi tarkoitetut vesiviljelyeläimet, jotka kuljetetaan toisten jäsenvaltioiden alueen kautta, täyttävät 191, 192 ja 193 artiklassa säädetyt vaatimukset.

2 jakso

Vesiviljelypitopaikkoihin tai luontoon päästettäviksi tarkoitetut vesieläimet

196 artikla

Epätavallinen kuolleisuus tai muut vakavan taudin oireet

1. Toimijat saavat siirtää vesieläimiä vesiviljelypitopaikasta tai luonnosta toiseen vesiviljelypitopaikkaan tai päästää niitä luontoon vain, jos kyseisissä eläimissä:

a) ei esiinny tautioireita; ja

b) eläimet ovat peräisin vesiviljelypitopaikasta tai ympäristöstä, jossa ei esiinny epätavallista kuolleisuutta, jonka syytä ei ole määritelty.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, toimivaltainen viranomainen voi asiaan liittyvien riskien arvioinnin perusteella sallia tässä kohdassa tarkoitetun vesieläinten siirron tai luontoon päästämisen edellyttäen, että kyseiset eläimet ovat peräisin sellaisesta vesiviljelypitopaikan osasta tai luontoympäristöstä, joka on erillään siitä epidemiologisesta yksiköstä, jossa epätavallinen kuolleisuus tai muut taudin oireet ovat ilmenneet.

Jos tässä kohdassa tarkoitettu siirto tai luontoon päästämisen on määrä tarkoittaa siirtoa tai luontoon päästämistä toiseen jäsenvaltioon, toimivaltainen viranomainen saa sallia siirrot vain siinä tapauksessa, että määräpaikkana olevan jäsenvaltion ja tapauksen mukaan kauttakulkujäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siirtoon tai luontoon päästämiseen suostumuksensa.

197 artikla

Vesiviljelyeläinten siirtäminen jäsenvaltioihin, vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämisohjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta merkityksellisiä luetteloitujen lajien vesiviljelyeläimiä vesiviljelypitopaikkaan tai päästää niitä luontoon sellaisessa jäsenvaltiossa tai sellaisella alueella tai vyöhykkeellä, joka on 36 artiklan 4 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettu kyseisistä luetteloiduista taudeista vapaaksi ainoastaan, jos kyseiset eläimet ovat peräisin jäsenvaltiosta tai sen vyöhykkeeltä tai lokerosta, joka on vahvistettu kyseisistä taudeista vapaaksi.

2 Toimijat saavat siirtää 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta merkityksellisiä luetteloitujen lajien vesiviljelyeläimiä vesiviljelylaitokseen tai päästää niitä luontoon sellaisessa jäsenvaltiossa tai sellaisella alueella tai vyöhykkeellä, johon sovelletaan 31 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä hävittämisohjelmaa yhden tai useamman luetteloidun taudin osalta ainoastaan, jos kyseiset eläimet ovat peräisin jäsenvaltiosta taikka sen vyöhykkeeltä tai lokerosta, joka on vahvistettu kyseisistä luetteloiduista taudeista vapaaksi.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyihin siirtämistä tai luontoon päästämistä koskeviin vaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia, jotka eivät aiheuta merkittävää 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämisriskiä seuraavien vuoksi:

a) asianomaisten vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja kehitysvaihe;

b) alkuperäisen pitopaikan ja määränpäänä olevan pitopaikan tyyppi;

c) vesiviljelyeläinten käyttötarkoitus;

d) vesiviljelyeläinten määräpaikka;

e) alkuperä- ja määräpaikassa sovellettavat käsittelyt, käsittelymenetelmät ja muut erityiset riskinvähentämistoimenpiteet.

198 artikla

Jäsenvaltioiden myöntämät poikkeukset toimijoiden velvoitteeseen, joka koskee vesiviljelyeläinten siirtämistä sellaisten jäsenvaltioiden, vyöhykkeiden tai lokeroiden välillä, joihin sovelletaan hävittämisohjelmaa

Poiketen siitä, mitä 197 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa toimijoille luvan siirtää vesiviljelyeläimiä sellaiselle vyöhykkeelle tai sellaiseen lokeroon, jota varten on 30 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti vahvistettu 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva hävittämisohjelma, toiselta vyöhykkeeltä tai toisesta lokerosta, jota varten on myös vahvistettu tällainen samoja luetteloituja tauteja koskeva ohjelma, edellyttäen, ettei siirto vaaranna määräpaikkana olevan jäsenvaltion, vyöhykkeen tai lokeron terveystilannetta.

Jos tällaiset siirrot on määrä tehdä toiseen jäsenvaltioon, toimivaltainen viranomainen saa sallia ne ainoastaan siinä tapauksessa, että määräpaikkana olevan jäsenvaltion ja tapauksen mukaan kauttakulkujäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siirtoon suostumuksensa.

199 artikla

Vesieläinten päästämistä luontoon koskevat jäsenvaltioiden toimenpiteet

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että vesieläimiä saa päästää luontoon ainoastaan silloin, kun ne ovat peräisin jäsenvaltiosta taikka sen vyöhykkeeltä tai lokerosta, joka on 36 artiklan 1 kohdan tai 37 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu vapaaksi yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista, jonka osalta siirrettävä vesieläinlaji on luetteloitu laji, riippumatta sen alueen terveystilanteesta, johon kyseiset vesieläimet on tarkoitus päästää.

200 artikla

Luonnonvaraisten vesieläinten siirtäminen jäsenvaltioihin taikka niiden vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämisohjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Edellä olevia 196, 197 ja 198 artiklaa sovelletaan luonnonvaraisiin vesieläimiin, jotka on tarkoitettu vesiviljelypitopaikkaan tai päästettäviksi luontoon.

2. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ja tarpeelliset taudinehkäisytoimenpiteet siirtäessään luonnonvaraisia vesieläimiä elinympäristöstä toiseen sen varmistamiseksi, että:

a) tällaiset siirrot eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämisriskiä määräpaikassa oleviin vesieläimiin; ja

b) tarvittaessa toteutetaan riskinvähentämis- tai muita bioturvaamistoimenpiteitä sen varmistamiseksi, että a alakohtaa noudatetaan.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimijoiden toteuttamia taudinehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteitä. Siihen saakka, kunnes tällaiset delegoidut säädökset on annettu, määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi päättää kyseisistä toimenpiteistä.

3 jakso

Ihmisravinnoksi tarkoitetut vesieläimet

201 artikla

Ihmisravinnoksi tarkoitettujen elävien vesiviljelyeläinten siirtäminen jäsenvaltioihin taikka niiden vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämisohjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää 9 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta merkityksellisiä ihmisravinnoksi tarkoitettuja luetteloitujen lajieneläviä vesiviljelyeläimiä sellaiseen jäsenvaltioon taikka sen vyöhykkeelle tai lokeroon, joka on 36 artiklan 4 kohdan ja 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettu taudiksi vapaaksi tai johon sovelletaan 31 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä hävittämisohjelmaa yhden tai useamman 9 artiklan 1 kohdan b ja

c alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta ainoastaan, jos kyseiset eläimet ovat peräisin jäsenvaltiosta tai vyöhykkeeltä tai lokerosta, joka on 36 artiklan 4 kohdan ja 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistettu taudista vapaaksi.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa toimijoille luvan siirtää eläviä vesiviljelyeläimiä vyöhykkeelle tai lokeroon, jota varten on 31 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti vahvistettu 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva hävittämisohjelma, toiselta vyöhykkeeltä tai toisesta lokerosta, jota varten on myös vahvistettu tällainen samoja tauteja koskeva ohjelma kyseisessä jäsenvaltiossa, edellyttäen, ettei siirto vaaranna kyseisen jäsenvaltion taikka sen vyöhykkeen tai lokeron terveystilannetta.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyihin siirtovaatimuksiin tehtäviä poikkeuksia sellaisten elävien vesiviljelyeläinten siirtojen yhteydessä, jotka eivät aiheuta merkittävää tautien leviämisriskiä seuraavien vuoksi:

a) asianomaisten vesiviljelyeläinten lajit, luokat ja kehitysvaihe;

b) vesiviljelyeläinten pitomenetelmät ja tuotantotyyppi alkuperäisessä vesiviljelypitopaikassa ja määränpäänä olevassa vesiviljelypitopaikassa;

c) vesiviljelyeläinten käyttötarkoitus;

d) vesiviljelyeläinten määräpaikka;

e) alkuperäpaikassa ja määräpaikassa sovellettavat käsittelyt, käsittelymenetelmät ja muut erityiset riskinvähentämistoimenpiteet.

202 artikla

Luonnonvaraisten elävien vesieläinten siirtäminen jäsenvaltioihin taikka niiden vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi tai joihin sovelletaan hävittämisohjelmaa, sekä delegoidut säädökset

1. Edellä olevaa 201 artiklan 1 ja 2 kohtaa ja 201 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä sovelletaan sellaisten elävien ihmisravinnoksi tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten siirtämiseen, jotka on tarkoitettu tuotaviksi jäsenvaltioihin tai niiden vyöhykkeille tai lokeroihin, jotka on vahvistettu taudista vapaiksi 36 artiklan 4 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai joihin sovelletaan hävittämisohjelmaa 31 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti, jos niiden nojalla hyväksytyt toimenpiteet ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että kyseiset eläimet eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien merkittävää leviämisriskiä määräpaikassa oleviin vesieläimiin.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovelletaan myös eläviin vesieläimiin, jotka eivät kuulu 4 artiklan 7 kohdassa olevan vesiviljelyeläinten määritelmän piiriin.

3. Siirretään komissiolle 253 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat ihmisravinnoksi tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten siirtoa koskevia vaatimuksia ja joilla täydennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa.

4 jakso

Poikkeukset 1–3 jaksojen (191–202 artikla) säännöksiin ja riskinvähentämiseen tähtäävät lisätoimenpiteet

203 artikla

Suljettuihin vesiviljelypitopaikkoihin tarkoitetut vesieläimet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää vesieläimiä suljettuun vesiviljelypitopaikkaan ainoastaan, jos kyseiset eläimet täyttävät seuraavat ehdot:

a) ne ovat peräisin toisesta suljetusta vesiviljelypitopaikasta;

b) niistä ei aiheudu merkittävää riskiä sen suhteen, että 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit leviävät määränpäänä olevassa suljetussa vesiviljelypitopaikassa oleviin luetteloituihin eläinlajeihin, paitsi jos kyseiseen siirtoon on myönnetty lupa tieteellisiä tarkoituksia varten.

2. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan vesiviljelyeläinten siirtoihin suljettuihin vesiviljelypitopaikkoihin, tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen lisäksi;

b) erityissäännöt, joita sovelletaan vesiviljelyeläinten siirtoihin suljettuihin vesiviljelypitopaikkoihin, jos käytössä olevat riskinvähentämistoimenpiteet takaavat, etteivät tällaiset siirrot aiheuta merkittävää terveysriskiä kyseisessä suljetussa vesiviljelypitopaikassa ja sitä ympäröivissä pitopaikoissa oleville vesiviljelyeläimille.

204 artikla

Vesieläinten siirrot tieteellisiä tarkoituksia varten ja delegoidut säädökset

1. Määräpaikan toimivaltainen viranomainen voi sallia, jos asiasta sovitaan alkuperäpaikan toimivaltaisen viranomaisen kanssa, että määräpaikkana olevan jäsenvaltion alueelle siirretään tieteellisiä tarkoituksia varten sellaisia vesieläimiä, jotka eivät täytä 1–3 jakson (191–202 artikla) vaatimuksia, lukuun ottamatta 191 artiklan 1 ja 3 kohtaa sekä ja 192, 193 ja 194 artiklaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi myöntää 1 kohdassa säädettyjä poikkeuksia ainoastaan seuraavin edellytyksin:

a) määräpaikan ja alkuperäpaikan toimivaltaiset viranomaiset:

i) ovat sopineet tällaisten siirtojen edellytyksistä;

ii) varmistavat, että toteutetaan tarpeelliset riskinvähentämistoimenpiteet, jotta kyseisten vesieläinten siirrot eivät vaaranna terveystilannetta siirtoreitin varrella ja määräpaikassa 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta;

iii) ovat soveltuvissa tapauksissa ilmoittaneet myönnetystä poikkeuksesta ja sen myöntämisen ehdoista kauttakulkujäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille;

b) nämä siirrot tapahtuvat alkuperäpaikan ja määräpaikan toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja soveltuvissa tapauksissa kauttakulkujäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten myöntämiä poikkeuksia koskevia sääntöjä, joilla täydennetään tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä sääntöjä.

205 artikla

Vesieläinten muu erityiskäyttö, erityisvaatimukset ja poikkeukset ja säädösvallan siirtäminen

1. Toimijoiden on toteutettava tarvittavat ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistaakseen, että sellaisten vesieläinten siirtäminen, jotka on tarkoitettu tämän artiklan 2 a kohdan i–vi alakohdassa lueteltuihin erityistarkoituksiin tai -käyttöön, ei aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien leviämisriskiä määräpaikassa oleviin vesieläimiin.

2. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) erityisvaatimuksia, joilla täydennetään 1–3 jaksossa (191–202 artikla) vahvistettuja sääntöjä ja joita sovelletaan vesieläinten siirtoihin seuraavissa tarkoituksissa:

i) eläintarhat, lemmikkieläinkaupat, tukkumyyjien tilat ja puutarhalammikot;

ii) näyttelyt;

iii) urheilukalastus, mukaan lukien kalansyötit;

iv) kulttuuri- ja vastaavat tapahtumat;

v) kaupalliset akvaariot; tai

vi) terveydenhoito ja muut samankaltaiset tarkoitukset.

b) poikkeuksia 1–3 jakson (191–202 artikla) säännöksiin, lukuun ottamatta 191 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 192, 193 ja 194 artiklaa, tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vesieläinten siirtojen osalta edellyttäen, että toteutetaan riittävät bioturvaamistoimenpiteet sen varmistamiseksi, että nämä siirrot eivät aiheuta merkittävää riskiä määräpaikan terveystilanteelle.

206 artikla

Vesieläinten tiettyjen lajien tai luokkien siirtoihin sovellettavia tilapäisiä sääntöjä koskeva täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tilapäisiä sääntöjä lisäämällä tai muuttamalla tässä luvussa säädettyjä sääntöjä vesieläinten tiettyjen lajien tai luokkien siirtojen osalta, jos:

a) edellä olevissa 196 artiklassa, 197 artiklan 1 kohdassa, 198 ja 199 artiklassa, 200 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 201 artiklassa, 202 artiklan 1 kohdassa, 203 artiklan 1 kohdassa ja 204 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt siirtoa koskevat vaatimukset ja 197 artiklan 3 kohdan, 200 artiklan 3 kohdan, 202 artiklan 3 kohdan, 203 artiklan 2 kohdan, 204 artiklan 3 kohdan ja 205 artiklan nojalla hyväksytyt säännöt eivät vähennä tehokkaasti näiden vesieläinten siirtojen aiheuttamia riskejä; tai

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti näyttää leviävän 1–4 jaksossa (191–207 artikla) säädetyistä siirtoa koskevista vaatimuksista huolimatta.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät erittäin merkittävän riskin aiheuttavaan luetteloituun tautiin, ottaen huomioon 205 artiklassa tarkoitetut seikat.

207 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon hyväksyttäessä tässä jaksossa säädettyjä delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä

Kun komissio määrittää 203 artiklan 2 kohdassa, 204 artiklan 3 kohdassa sekä 205 artiklassa ja 206 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettavat säännöt, se perustaa kyseiset säännöt seuraaviin seikkoihin:

a) näissä säännöksissä tarkoitettuihin siirtoihin liittyvät riskit;

b) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja koskeva terveystilanne alkuperä-, kauttakulku- ja määräpaikassa;

c) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta luetteloidut vesieläinlajit;

d) käytössä olevat bioturvaamistoimenpiteet alkuperä-, kauttakulku- ja määräpaikassa;

e) vesieläinten pidossa sovellettavat erityisedellytykset;

f) vesiviljelypitopaikkatyypin ja asianomaisten vesieläinlajien tai -luokkien erityiset siirtokäytännöt;

g) muut epidemiologiset tekijät.

5 jakso

Eläinterveyden todentaminen

208 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että vesiviljelyeläinten mukana on eläinterveystodistus

1. Toimijat saavat siirtää vesiviljelyeläimiä ainoastaan, jos niiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 216 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinterveystodistus, jos kyseiset eläimet kuuluvat 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tautien osalta luetteloituihin lajeihin ja ne on tarkoitus tuoda jäsenvaltioon tai sen vyöhykkeelle tai lokeroon, joka on vahvistettu taudista vapaaksi 36 artiklan 4 kohdan tai 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti tai jota varten on 31 artiklan 1 tai 2 kohdan mukaisesti vahvistettu yhtä tai useampaa 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia koskeva hävittämisohjelma.

2. Toimijat saavat siirtää vesiviljelyeläimiä ainoastaan, jos niiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 216 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinterveystodistus, jos kyseiset eläimet kuuluvat 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tautien osalta luetteloituihin lajeihin ja niiden sallitaan lähteä rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohdassa, 56 artiklassa, 64 artiklassa, tai 65 artiklan 1 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa, 79 artiklassa ja 55 artiklan 2 kohdan, 67 artiklan ja 68 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, yhden tai useamman 9 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta.

3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että eläinterveystodistus on vesiviljelyeläinten mukana niiden alkuperäpaikasta niiden lopulliseen määräpaikkaan, ellei 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvisteta erityistoimenpiteitä.

209 artikla

Toimijoiden velvoite varmistaa, että muiden vesieläinten mukana on eläinterveystodistus, sekä täytäntöönpanovalta

1. Jos muiden vesieläinten kuin vesiviljelyeläinten siirtoon liittyvien riskien vuoksi edellytetään eläinterveystodistusta 211 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, toimijat saavat siirtää kyseisiä vesieläimiä ainoastaan, jos kyseisten eläinten mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 216 artiklan 1 kohdan mukaisesti antama eläinterveystodistus.

2. Edellä olevaa 208 artiklaa sovelletaan myös vesiviljelypitopaikkaan tai luontoon päästettäviksi tarkoitettuihin muihin kuin vesiviljelyeläimiin. Jos alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen katsoo, ettei todentaminen ole mahdollista kyseisten vesieläinten alkuperäpaikan ominaisuuksien vuoksi, se voi sallia siirron ilman eläinterveystodistusta, jos määräpaikan toimivaltainen viranomainen antaa siihen suostumuksensa.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta luonnonvaraisiin vesieläimiin, joita kerätään tai pyydystetään tuotavaksi suoraan ihmisravinnoksi.

210 artikla

Jäsenvaltioiden myöntämä eläinterveyden todentamista koskeva kansallinen poikkeus

Poiketen siitä, mitä 208 ja 209 artiklassa säädetään eläinterveyden todentamista koskevista vaatimuksista, jäsenvaltiot voivat myöntää poikkeuksia, joiden mukaan tiettyjä vesieläinlähetyksiä voidaan siirtää ilman eläinterveystodistusta niiden alueilla, edellyttäen, että niillä on käytössä vaihtoehtoinen järjestelmä sen varmistamiseksi, että tällaisten eläinten lähetykset voidaan jäljittää ja että tällaiset lähetykset täyttävät 1–4 jaksossa (191–207 artikla) säädetyt tällaisiin siirtoihin sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset.

211 artikla

Vesieläinten terveyden todentamista koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle valta antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat:

a) edellä 209 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta eläinterveystodistuksesta muiden vesieläinten kuin vesiviljelyeläinten siirtoa varten, kun eläinterveystodistus on välttämätön sen varmistamiseksi, että kyseinen siirto täyttää seuraavat eläinterveysvaatimukset kyseisten luetteloitujen eläinlajien osalta:

i) edellä 1–4 jaksossa (191–207 artikla) säädetyt vaatimukset ja kyseisten jaksojen nojalla hyväksytyt säännöt;

ii) taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdassa, 62 ja 64 artiklassa, 65 artiklan 1 kohdassa, 74 artiklan 1 kohdassa ja 79 artiklan 1 ja 2 kohdassa tai 55 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan, 67 artiklan, 68 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyt säännöt;

iii) kiireelliset toimenpiteet, joista säädetään 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

b) edellä 208 ja 209 artiklassa tarkoitettuun eläinterveyden todentamiseen sovellettavia erityissääntöjä, jos toimivaltainen viranomainen toteuttaa erityisiä riskinvähentämistoimenpiteitä, joilla varmistetaan:

i) siirrettävien vesieläinten jäljitettävyys;

ii) että siirrettävät vesieläimet täyttävät 1–5 jaksossa (191–207 artikla) säädetyt siirtoja koskevat eläinterveyttä koskevat edellytykset;

c) edellä 208 ja 209 artiklassa säädettyihin eläinten terveystodistuksia koskeviin vaatimuksiin tehtävistä poikkeuksista ja tällaisiin poikkeuksiin sovellettavista edellytyksistä sekä edellytyksistä, jotka koskevat sellaisten vesieläinten siirtoja, jotka eivät aiheuta merkittävää tautien leviämisriskiä seuraavien vuoksi:

i) asianomaisten vesieläinten lajit, luokat tai kehitysvaihe;

ii) kyseisten vesieläinten lajien ja luokkien pitomenetelmät ja tuotannon tyyppi;

iii) vesieläinten käyttötarkoitus; tai

iv) vesieläinten määräpaikka.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 209 kohdan 2 kohdassa säädettyä toimijoiden velvoitetta varmistaa, että vesiviljelypitopaikkaan tarkoitettujen luonnonvaraisten vesieläinten mukana on eläinterveystodistus.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

212 artikla

Eläinterveystodistusten sisältö

1. Edellä 208, 209 ja 210 artiklassa tarkoitetussa eläinterveystodistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka ja – jos tämä on merkityksellistä tautien leviämisen kannalta – pitopaikat tai paikat, joissa on käyty siirtoreitin varrella;

b) asianomaisten vesieläinten kuvaus, mukaan lukien laji ja luokka;

c) vesieläinten määrä (lukumäärä, volyymi tai paino);

d) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että vesieläimet täyttävät 1–4 jaksossa (191–207 artikla) säädetyt siirtoihin sovellettavat eläinten terveyttä koskevat vaatimukset.

2. Eläinterveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

213 artikla

Eläinterveystodistusten sisältöä koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 212 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinterveystodistuksen sisältöä seuraavien osalta:

a) edellä 212 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinterveystodistuksen sisältöä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vesieläinten eri lajien ja luokkien osalta;

b) lisätiedot, jotka on sisällytettävä 212 artiklan 1 kohdassa säädettyyn eläinterveystodistukseen.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat eläinterveystodistusten malleja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

214 artikla

Vesieläinten tietyntyyppisiä siirtoja määräpaikkaan koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat erityistoimenpiteitä, joilla täydennetään 208 ja 209 artiklassa säädettyjä eläinterveyden todentamista koskevia vaatimuksia seuraavien vesieläinten siirtotyyppien osalta:

a) vesieläinten siirrot, joiden on palattava alkuperäpaikkaan tai jotka on siirrettävä toiseen määräpaikkaan yhdestä tai useammasta seuraavassa luetellusta syystä:

   i) niiden suunniteltu siirto keskeytyi odottamatta eläinten hyvinvointiin liittyvistä syistä;

   ii) matkan aikana ilmeni ennakoimattomia onnettomuuksia tai tapahtumia;

   iii) niitä ei hyväksytty määräpaikassa toisessa jäsenvaltiossa tai unionin ulkorajalla;

   iv) niitä ei hyväksytty kolmannessa maassa tai alueella;

b) vesiviljelyeläinten siirrot näyttelyihin sekä urheilu-, kulttuuri- ja vastaaviin tapahtumiin ja niiden paluu alkuperäpaikkaan.

215 artikla

Toimijoiden velvoite tehdä eläinterveystodistuksia koskevaa yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa

Toimijoiden on:

a) toimitettava ennen aiottua siirtoa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen 208 ja 209 artiklassa sekä 211, 213 ja 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun eläinterveystodistuksen täyttämiseksi;

b) tarvittaessa varmistettava, että kyseisille vesieläimille tehdään 216 artiklan 3 kohdassa ja 216 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettuja asiakirja-, tunnistus- ja fyysisiä tarkastuksia.

216 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu eläinterveyden todentamisesta sekä delegoidut säädökset

1. Toimivaltaisen viranomaisen on toimijan pyynnöstä annettava eläinterveystodistus vesieläinten siirtoa varten, jos tätä edellytetään 208 ja 209 artiklassa tai 211 ja 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, edellyttäen, että seuraavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia on soveltuvissa tapauksissa noudatettu:

a) edellä 191 artiklassa, 192 artiklan 1 kohdassa, 193, 195 ja 196 artiklassa, 197 artiklan 1 kohdassa, 198 ja 199 artiklassa, 200 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 201 artiklassa, 203 artiklan 1 kohdassa ja 204 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt vaatimukset;

b) edellä olevien 192 artiklan 2 kohdan, 197 artiklan 3 kohdan, 200 artiklan 3 kohdan, 201 artiklan 3 kohdan, 202 artiklan 3 kohdan, 203 artiklan 2 kohdan, 204 artiklan 3 kohdan ja 205 artiklan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyt vaatimukset;

c) edellä olevan 206 artiklan nojalla hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä säädetyt vaatimukset.

2. Eläinterveystodistusten on:

a) oltava virkaeläinlääkärin todentamia, leimaamia ja allekirjoittamia;

b) oltava voimassa 4 kohdan c alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetun ajanjakson ajan, jonka aikana sen piiriin kuuluvien vesieläinten on edelleen oltava terveystodistuksessa annettujen eläinten terveyttä koskevien takeiden mukaisia.

3. Virkaeläinlääkärin on ennen eläinterveystodistuksen allekirjoittamista 4 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädettyjen asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten avulla todennettava, että todistuksessa tarkoitetut vesieläimet täyttävät tämän luvun vaatimukset, kun otetaan huomioon asianomaisten vesieläinten lajit ja luokat sekä eläinterveyttä koskevat vaatimukset.

4. Komissio antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) niiden asiakirja-, tunnistus- ja fyysisten tarkastusten ja -tutkimusten tyypit, jotka virkaeläinlääkärin on suoritettava vesieläinten eri lajeille ja luokille 3 kohdan mukaisesti tämän luvun vaatimusten noudattamisen todentamiseksi;

b) ajanjaksot, joiden kuluessa virkaeläinlääkärin on suoritettava asiakirja-, tunnistus- ja fyysiset tarkastukset ja -tutkimukset ja annettava eläinterveystodistukset ennen vesieläinten lähetysten siirtoa.

c) eläinterveystodistusten voimassaolon kesto.

217 artikla

Sähköiset eläinterveystodistukset

Edellä 216 artiklan 1 kohdassa säädetyt mukana kuljetettavat eläinterveystodistukset voidaan korvata Traces-järjestelmän avulla tuotettavilla, käsiteltävillä ja siirrettävillä sähköisillä eläinterveystodistuksilla, jos sähköiset eläinterveystodistukset:

a) sisältävät kaikki tiedot, joita eläinterveystodistuksen mallissa on oltava 212 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja 213 artiklan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

b) niillä varmistetaan kyseisten vesieläinten jäljitettävyys ja yhteys kyseisten eläinten ja sähköisen eläinterveystodistuksen välillä;

c) niillä varmistetaan alkuperä-, kauttakulku- ja määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pääsy sähköisiin asiakirjoihin koko kuljetuksen ajan.

218 artikla

Muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia vesiviljelyeläinten siirtoja koskevat toimijoiden omat ilmoitukset sekä delegoidut säädökset

1. Alkuperäpaikan toimijoiden on annettava omaa ilmoitusta koskeva asiakirja vesiviljelyeläinten siirroista niiden yhdessä jäsenvaltiossa sijaitsevasta alkuperäpaikasta toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaan määräpaikkaan ja varmistettava, että asiakirja on vesiviljelyeläinten mukana, jos 208 ja 209 artiklassa tai 211 ja 214 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä ei vaadita, että eläinten mukana on oltava eläinten terveystodistus.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyssä omaa ilmoitusta koskevassa asiakirjassa on oltava ainakin seuraavat tiedot kyseisistä vesiviljelyeläimistä:

a) niiden alkuperä- ja määräpaikat sekä soveltuvissa tapauksissa mahdolliset siirtoreitin varrella olevat paikat;

b) kuljetusvälineet;

c) kuvaus vesiviljelyeläimistä, niiden luokat, laji, määrä (lukumäärä, volyymi tai paino) sen mukaan, mikä soveltuu kyseisiin eläimiin;

d) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että vesiviljelyeläimet täyttävät 1–4 jaksossa (191–207 artikla) säädetyt siirtoa koskevat vaatimukset.

3. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan sisältöön sovellettavia yksityiskohtaisia sääntöjä vesiviljelyeläinten eri lajien ja luokkien osalta;

b) lisätietoja, jotka on sisällytettävä omaa ilmoitusta koskevaan asiakirjaan tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joita sovelletaan 1 kohdassa säädetyn omaa ilmoitusta koskevan asiakirjan malleihin.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 jakso

Ilmoittaminen vesieläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

219 artikla

Toimijoiden velvoite ilmoittaa vesieläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Muiden toimijoiden kuin kuljettajien on ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vesieläinten suunnitelluista siirroista jäsenvaltiosta toiseen, jos

a) vesieläinten mukana on oltava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antama eläinterveystodistus 208 ja 209 artiklan mukaisesti sekä mahdollisten 211 artiklan ja 214 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

b) vesieläinten mukana on oltava vesieläimiä koskeva eläinterveystodistus, kun niitä siirretään 208 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulta rajoitusvyöhykkeeltä;

c) siirrettävät vesiviljelyeläimet ja luonnonvaraiset vesieläimet on tarkoitettu

i) pitopaikkaan, johon sovelletaan rekisteröintiä 173 artiklan mukaisesti tai hyväksyntää 176–179 artiklan mukaisesti;

ii) luontoon päästettäväksi;

d) vaaditaan ilmoitus 221 artiklan nojalla hyväksyttyjen delegoitujen säädösten mukaisesti.

2. Tämän artiklan **1** kohdassa tarkoitettua ilmoitusta sovellettaessa toimijoiden on toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa siirrosta määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

220 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen vastuu ilmoittaa vesieläinten siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle vesieläinten siirroista 219 artiklan mukaisesti, jollei ilmoitusta koskevasta poikkeuksesta ole säädetty 221 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä ennen kyseistä siirtoa ja aina kun mahdollista Traces-järjestelmän kautta.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä alueet 1 kohdassa tarkoitettujen siirtoilmoitusten hallinnointia varten.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, alkuperäjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi antaa asianomaiselle toimijalle luvan ilmoittaa Traces-järjestelmän kautta joistakin tai kaikista vesieläinten siirroista määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

221 artikla

Toimijoiden ja toimivaltaisen viranomaisen tekemiä vesieläinten siirtoilmoituksia koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä seuraavien osalta:

a) edellä olevan 219 artiklan mukainen toimijoiden velvoite ilmoittaa ennakkoon vesieläinten siirroista jäsenvaltioiden välillä, kun kyse on muista kuin 219 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista lajeista tai luokista ja kun siirtojen jäljitettävyys on tarpeen tässä luvussa säädettyjen eläinten terveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi;

b) tiedot, jotka ovat tarpeen 219 artiklan ja 220 artiklan 1 kohdan mukaisia vesieläinten siirtoilmoituksia varten;

c) poikkeukset 219 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyihin ilmoitusvaatimuksiin sellaisten vesieläinlajien ja -luokkien tai siirtotyyppien osalta, joiden aiheuttama riski on merkityksetön;

d) hätätilanteissa sovellettavat menettelyt vesieläinten siirroista ilmoittamista varten sähkökatkosten tai Traces-järjestelmän muiden häiriöiden aikana;

e) edellä 220 artiklan 3 kohdassa jäsenvaltioille asetetut alueiden nimeämistä koskevat vaatimukset.

2. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

a) ilmoitusten yksityiskohdat seuraavien osalta:

i) toimijoiden alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle 219 artiklan mukaisesti tekemät ilmoitukset vesieläinten siirroista;

ii) alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemät ilmoitukset vesieläinten siirroista;

b) määräajat seuraaville:

i) edellä 219 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tarpeellisten tietojen toimittaminen alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle toimijoiden toimesta;

ii) edellä 220 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ilmoitukset siirroista.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Muiden vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten tuotanto, jalostus ja jakelu unionissa

222 artikla

Eläinterveyttä koskevat toimijoiden yleiset velvoitteet sekä delegoidut säädökset

1. Toimijoiden on toteutettava asianmukaiset ennaltaehkäisevät toimenpiteet varmistaakseen, ettei muista vesieläimistä saatavista eläinperäisistä tuotteista kuin elävistä vesieläimistä aiheudu missään niiden tuotannon, jalostamisen ja jakelun vaiheissa seuraavien leviämistä:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit, kun otetaan huomioon tuotanto-, jalostus- ja määräpaikan terveystilanne;

b) uudet taudit.

2. Toimijoiden on varmistettava, että muista vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet kuin elävät vesieläimet eivät tule sellaisista pitopaikoista tai elintarvikealan laitoksista tai niitä ei ole saatu sellaisista pitopaikoista tai elintarvikealan laitoksista tulevista eläimistä, joihin sovelletaan

a) kiireellisiä toimenpiteitä, joista säädetään 257 ja 258 artiklassa ja 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei VII osassa (257–262 artikla) ole säädetty näihin sääntöihin tehtävistä poikkeuksista;

b) vesieläimiä ja vesieläimistä saatavia eläinperäisiä tuotteita koskevia siirtorajoituksia, joista säädetään 32 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 55 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, 56 artiklassa, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 62 artiklan 1 kohdassa, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, 76 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 3 kohdassa, 79 ja 81 artiklassa ja 82 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 70 artiklan 3 kohdan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan, 76 artiklan 5 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä, ellei siirtorajoituksia koskevia poikkeuksia ole vahvistettu näissä säännöissä.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat yksityiskohtaisia vaatimuksia, joilla täydennetään tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia muista vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten siirtojen osalta seuraavilta osin:

a) taudit ja kyseisille taudeille alttiit vesieläinlajit, joihin sovelletaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kiireellisiä toimenpiteitä tai siirtorajoituksia;

b) vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden tyypit;

c) vesieläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat riskinvähentämistoimenpiteet alkuperä- ja määräpaikassa;

d) vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;

e) vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden määräpaikka.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta luonnonvaraisista vesieläimistä saataviin eläinperäisiin tuotteisiin, joita kerätään tai pyydystetään suoraan ihmisravinnoksi.

223 artikla

Eläinterveystodistukset ja delegoidut säädökset

1. Toimijat saavat siirtää seuraavia muista vesieläimistä saatavia eläinperäisiä tuotteita kuin eläviä vesieläimiä ainoastaan, jos mainittujen tuotteiden mukana on alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen 3 kohdan mukaisesti antama eläinten terveystodistus:

a) vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet, joiden:

i) sallitaan lähteä rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan 259 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistettuja kiireellisiä toimenpiteitä; ja

ii) jotka ovat peräisin vesieläinlajeista, joihin sovelletaan kyseisiä kiireellisiä toimenpiteitä;

b) vesieläimistä saatavat eläinperäiset tuotteet, joiden:

i) sallitaan lähteä rajoitusvyöhykkeeltä, johon sovelletaan taudintorjuntatoimenpiteitä 32 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 55 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 56 artiklan, 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 62 artiklan 1 kohdan, 63 artiklan 1 kohdan, 65 artiklan 1 kohdan c alakohdan, 70 artiklan 1 kohdan b alakohdan, 74 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 79 artiklan sekä 55 artiklan 2 kohdan, 63 ja 67 artiklan, 71 artiklan 3 kohdan, 74 artiklan 4 kohdan ja 83 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti; ja

ii) jotka ovat peräisin eläinlajeista, joihin sovelletaan kyseisiä taudintorjuntatoimenpiteitä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, tällaista todistusta ei tarvita luonnonvaraisista vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtoja varten, jos

a) toimivaltaisen viranomaisen valtuuttamat vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet eivät aiheuta luetteloitujen tautien leviämisriskiä;

b) tällaisten tuotteiden lähetykset voidaan jäljittää.

3. Toimijoiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että 1 kohdassa tarkoitettu eläinterveystodistus on eläinperäisten tuotteiden mukana niiden alkuperäpaikasta niiden määräpaikkaan.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on asianomaisen toimijan pyynnöstä annettava eläinterveystodistus 1 kohdassa tarkoitettujen muista vesieläimistä kuin elävistä vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden siirtoja varten edellyttäen, että tässä artiklassa tarkoitetut vaatimukset täyttyvät.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun muista vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten siirtoja koskevien eläinterveystodistusten myöntämiseen sovelletaan 212 ja 214–217 artiklaa sekä 213 artiklan ja 216 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

6. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vaatimuksia ja yksityiskohtaisia sääntöjä, joita sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun eläinten terveystodistukseen, jonka on oltava muista vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten mukana, ottaen huomioon seuraavat:

a) asianomaisten eläinperäisten tuotteiden tyypit;

b) asianomaisiin tuotteisiin sovellettavat riskinvähentämistoimenpiteet, joilla pienennetään tautien leviämisriskiä;

c) kyseisten tuotteiden käyttötarkoitus;

d) kyseisten tuotteiden määräpaikka.

224 artikla

Eläinterveystodistusten sisältö sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Muita vesieläimistä saatavia eläinperäisiä tuotteita kuin eläviä vesieläimiä koskevassa eläinterveystodistuksessa on oltava ainakin seuraavat tiedot:

a) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka ja määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka;

b) asianomaisten eläinperäisten tuotteiden kuvaus;

c) eläinperäisten tuotteiden määrä (lukumäärä, volyymi tai paino);

d) eläinperäisten tuotteiden tunnistetiedot, jos niitä edellytetään 65 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tai 67 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että lähetykseen sisältyvät eläinperäiset tuotteet täyttävät 222 artiklan 2 kohdassa sekä mahdollisissa 222 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut siirtorajoituksia koskevat vaatimukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun eläinterveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

3. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen eläinterveystodistukseen sisällytettäviä tietoja tai jotka muuttavat ja täydentävät niitä.

4. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen eläinterveystodistusten malleja varten.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

225 artikla

Ilmoittaminen eläinperäisten tuotteiden siirroista muihin jäsenvaltioihin

1. Toimijoiden on:

a) ilmoitettava ennakkoon alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle muiden vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten suunnitellusta siirrosta, jos kyseisten lähetysten mukana on oltava eläinterveystodistus 223 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) toimitettava alkuperäjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikki tarpeelliset tiedot, jotta tämä voi ilmoittaa kyseisestä siirrosta määräpaikkana olevalle jäsenvaltiolle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle muiden vesieläimistä saatavien eläinperäisten tuotteiden kuin elävien vesieläinten siirroista 220 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

3. Muita vesieläimistä saatavia eläinperäisiä tuotteita kuin eläviä vesieläimiä koskeviin ilmoituksiin sovelletaan 219 ja 220 artiklaa ja mahdollisia 221 artiklan nojalla hyväksyttyjä sääntöjä.

4 LUKU

Kansalliset toimenpiteet

226 artikla

Kansalliset toimenpiteet muiden tautien kuin luetteloitujen tautien vaikutusten rajoittamiseksi

1. Jos jokin 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin luetteloituihin tauteihin kuulumaton tauti aiheuttaa jonkin jäsenvaltion vesieläinten terveyteen kohdistuvan merkittävän riskin, asianomainen jäsenvaltio voi toteuttaa kansallisia toimenpiteitä ehkäistäkseen kyseisen taudin kulkeutumisen tai torjuakseen sen leviämisen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näillä kansallisilla toimenpiteillä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen ja aiheellista kyseisen taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai leviämisen torjumiseksi asianomaisessa jäsenvaltiossa.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennakkoon kaikista ehdotettavista 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista toimenpiteistä, jotka voivat vaikuttaa vesieläinten ja vesieläinperäisten tuotteiden siirtoihin jäsenvaltioiden välillä.

3. Komission on hyväksyttävä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut kansalliset toimenpiteet ja tarvittaessa muutettava niitä täytäntöönpanosäädöksin. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu hyväksyntä myönnetään vain, jos jäsenvaltioiden välisten siirtorajoitusten käyttöönotto on tarpeen 1 kohdassa tarkoitetun taudin kulkeutumisen ehkäisemiseksi tai leviämisen torjumiseksi, kun otetaan huomioon taudin kokonaisvaikutukset ja toteutetut toimenpiteet unionissa.

III OSASTO

MUIHIN LAJEIHIN KUIN MAAELÄIMIKSI TAI VESIELÄIMIKSI MÄÄRITELTYIHIN LAJEIHIN KUULUVAT ELÄIMET SEKÄ NÄISTÄ MUISTA ELÄIMISTÄ SAATAVAT SUKUSOLUT, ALKIOT JA ELÄINPERÄISET TUOTTEET

227 artikla

Muihin eläimiin ja muista eläimistä saataviin sukusoluihin, alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset

Jos muut eläimet kuuluvat 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun luetteloidun taudin osalta luetteloituihin lajeihin ja näistä muista eläimistä, niiden sukusoluista ja alkioista tai niistä saatavista eläinperäisistä tuotteista aiheutuu kansanterveyteen tai eläinterveyteen kohdistuva riski unionissa, on sovellettava yhtä tai useampaa seuraavaa koskevaa vaatimusta:

a) rekisteröintiä, hyväksyntää, tietojen kirjaamista ja säilyttämistä sekä pitopaikkojen ja kuljettajien rekistereitä koskevat vaatimukset, joista säädetään I osaston 1 luvussa ja II osaston 1 luvussa (84–101 sekä 172–175 artikla);

b) jäljitettävyyttä koskevat vaatimukset, joista säädetään 108–111 artiklassa ja 117 artiklassa muiden eläinten osalta ja 122 artiklassa sukusolujen ja alkioiden osalta;

c) siirtoa koskevat vaatimukset seuraavasti:

   i) sellaisten muiden eläinten osalta, jotka elävät pääosin maaympäristössä ja jotka ovat tavanomaisesti alttiita maaeläintaudeille, vaatimukset, joista säädetään IV osan I osaston 3 luvun 1 jaksossa (124 ja 125 artikla) ja 6 jaksossa (137–142 artikla) ja IV osan I osaston 4 luvussa (155 ja 156 artikla), ottaen huomioon 228 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa säädetyt kriteerit;

   ii) sellaisten muiden eläinten osalta, jotka elävät pääosin vesiympäristössä ja jotka ovat tavanomaisesti alttiita vesieläintaudeille, vaatimukset, joista säädetään IV osan II osaston 2 luvun 1–4 jaksossa (191–207 artikla), ottaen huomioon 228 artiklan 3 kohdan d ja e alakohdassa säädetyt kriteerit;

   iii) sukusolujen ja alkioiden osalta 157 ja 158 artiklassa säädetyt yleiset siirtoihin sovellettavat vaatimukset sekä 164 ja 165 artiklassa säädetyt muihin jäsenvaltioihin suuntautuvia siirtoja koskevat erityisvaatimukset;

   iv) eläinperäisten tuotteiden osalta 166 ja 222 artiklassa säädetyt eläinten terveyttä koskevat toimijoiden yleiset velvoitteet eläinperäisten tuotteiden unionissa tapahtuvan tuotannon, jalostuksen ja jakelun yhteydessä;

d) eläinterveyden todentamista koskeva toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten velvoite ja toimijoiden omaa ilmoitusta koskeva velvoite seuraavasti:

   i) muiden eläinten osalta 143–151 artiklassa tai 208–218 artiklassa säädettyjen sääntöjen nojalla;

ii) sukusolujen ja alkioiden osalta 161 ja 162 artiklassa säädettyjen sääntöjen nojalla;

iii) eläinperäisten tuotteiden osalta 165 ja 168 artiklassa tai 223 ja 224 artiklassa säädettyjen sääntöjen nojalla;

e) siirtoja koskeva toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten ilmoitusvelvoite ottaen huomioon 152, 153, 154, 163 ja 169 sekä 219–221 ja 225 artiklassa säädetyt vaatimukset.

228 artikla

Muihin eläimiin ja muista eläimistä saataviin sukusoluihin, alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavia eläinterveyteen liittyviä vaatimuksia koskevan säädösvallan siirtäminen ja täytäntöönpanosäädökset

1. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat 227 artiklassa säädettyjä muihin eläimiin ja niistä peräisin oleviin sukusoluihin, alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavia erityisvaatimuksia, jotka ovat tarpeen 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien riskin vähentämiseksi.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan 1 kohdassa säädettyjen taudintorjunta- ja taudinehkäisytoimenpiteiden täytäntöönpanoon.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Kun komissio antaa edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, se perustaa ne seuraaviin seikkoihin:

a) muiden eläinten lajit tai luokat on merkitty luetteloon 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti luetteloituina lajeina yhden tai useamman sellaisen luetteloidun taudin osalta, johon sovelletaan tiettyjä tässä asetuksessa säädettyjä taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä;

b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen muiden eläinten lajeja tai luokkia koskevan kyseisen luetteloidun taudin tautiprofiili;

c) luetteloitua tautia koskevien taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden saatavuus, toteutettavuus ja vaikuttavuus;

d) kyseisten muiden eläinten vallitseva maa- tai vesielinympäristö;

e) muihin eläimiin kohdistuvat tautityypit, joille maaeläimet tai vesieläimet ovat tavanomaisesti alttiita, riippumatta d alakohdassa tarkoitetusta vallitsevasta elinympäristöstä.

V OSA

UNIONIIN SAAPUMINEN JA VIENTI

1 LUKU

Eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin kolmansista maista ja alueilta

1 jakso

Unioniin saapumista koskevat vaatimukset

229 artikla

Eläinten, sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltiot voivat sallia kolmansista maista tai alueilta tulevien eläinten, sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapumisen unioniin ainoastaan, jos kyseiset lähetykset täyttävät seuraavat vaatimukset, elleivät tällaiset eläimet, sukusolut ja alkiot sekä eläinperäiset tuotteet kuulu 239 artiklan 1 kohdan nojalla myönnetyn poikkeuksen piiriin:

a) ne tulevat sellaisesta kolmannesta maasta tai alueelta, joka on 230 artiklan 1 kohdan mukaisesti merkitty luetteloon asianomaisen tietyn eläinlajin ja -luokan tai sukusolujen ja alkioiden taikka eläinperäisten tuotteiden osalta, tai tällaisen kolmannen maan tai alueen vyöhykkeeltä tai lokerosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 230 artiklan 2 kohdan soveltamista;

b) ne tulevat pitopaikoista, jotka on hyväksytty ja merkitty luetteloon, jos hyväksyntää ja luetteloon merkitsemistä vaaditaan 233 artiklassa;

c) ne täyttävät 234 artiklan 1 kohdassa ja 234 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä säädetyt unioniin saapumisen yhteydessä edellytettävät eläinterveyttä koskevat vaatimukset, jos tällaisia vaatimuksia on säädetty asianomaisille eläimille, sukusoluille ja alkioille tai eläinperäisille tuotteille;

d) niiden mukana on eläinterveystodistus sekä ilmoitukset ja muut asiakirjat, jos niitä vaaditaan 237 artiklan 1 kohdassa tai 237 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä;

2. Kyseisestä lähetyksestä vastaavien toimijoiden on esitettävä kolmansista maista tai alueilta tulevat eläinten, sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetykset direktiivin 91/496/ETY 3 artiklassa ja direktiivin 97/78/EY 3 artiklassa säädettyä virallista valvontaa varten.

2 jakso

Kolmansien maiden ja alueiden merkitseminen luetteloon

230 artikla

Luettelot kolmansista maista ja alueista, joista eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin on sallittu, sekä täytäntöönpanosäädökset ja delegoidut säädökset

1. Komissio voi laatia täytäntöönpanosäädöksin luettelot kolmansista maista ja alueista, joista tiettyjen eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin on sallittu seuraavien kriteerien pohjalta:

a) eläinterveyttä koskeva lainsäädäntö asianomaisessa kolmannessa maassa tai alueella ja säännöt, jotka koskevat eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapumista muista kolmansista maista ja alueilta kyseiseen maahan tai kyseiselle alueelle;

b) asianomaisen kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen antamat takeet, jotka koskevat a alakohdassa tarkoitetun eläinten terveyttä koskevan lainsäädännön tehokasta täytäntöönpanoa ja valvontaa;

c) toimivaltaisen viranomaisen organisaatio, rakenne, resurssit ja oikeudellinen toimivalta asianomaisessa kolmannessa maassa tai alueella;

d) eläinterveyden todentamiseen liittyvät menettelyt asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisella alueella;

e) eläinten terveystilanne asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisella alueella tai sen vyöhykkeillä ja lokeroissa seuraavien osalta:

   i) luetteloidut taudit ja uudet taudit;

   ii) asianomaista kolmatta maata tai aluetta tai sen vyöhykettä tai lokeroa koskevat eläinterveyteen ja kansanterveyteen tai ympäristötilanteeseen liittyvät seikat, jotka voivat aiheuttaa riskin unionin eläinterveydelle, kansanterveydelle tai ympäristötilanteelle;

f) takeet, jotka kyseisen kolmannen maan tai alueen toimivaltainen viranomainen voi antaa kyseeseen tulevien unionissa sovellettavien eläinterveyttä koskevien vaatimusten noudattamisen tai vastaavuuden osalta;

g) se, miten säännöllisesti ja nopeasti asianomainen kolmas maa tai alue toimittaa Maailman eläintautijärjestölle (OIE) tiedot eläinten infektio- tai tartuntatautien esiintymisestä alueellaan, erityisesti OIE:n säännöstöissä lueteltujen tautien osalta;

h) komission asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisella alueella suorittaman valvonnan tulokset;

i) kokemukset aiemmasta eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden tuomisesta asianomaisesta kolmannesta maasta tai asianomaiselta alueelta ja näihin eläimiin, sukusoluihin ja alkioihin ja eläinperäisiin tuotteisiin unioniin saapumispaikassa kohdistetun virallisen valvonnan tulokset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Kunnes 1 kohdassa säädetyt luettelot hyväksytään ja edellyttäen, ettei näitä luetteloita ole laadittu 270 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun unionin lainsäädännön nojalla, jäsenvaltioiden on määritettävä, mistä kolmansista maista ja miltä alueilta tiettyjen eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden tuominen unioniin on sallittua.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltioiden on otettava huomioon tämän artiklan 1 kohdan a–i alakohdassa säädetyt kriteerit, jotka koskevat kolmansien maiden ja alueiden sisällyttämistä luetteloihin.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohtaan tehtäviä poikkeuksia, joilla rajoitetaan jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää, mistä kolmansista maista ja miltä alueilta tietyn eläinlajin ja -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden ja tietyn eläinperäisen tuotteen saapuminen unioniin on sallittua, silloin kun tämä on tarpeen kyseisen tietyn eläinlajin ja -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden ja tietyn eläinperäisen tuotteen aiheuttaman riskin vuoksi.

231 artikla

Kolmansien maiden ja alueiden luetteloihin sisällytettävät tiedot

Komissio yksilöi seuraavat tiedot kustakin 230 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteloihin sisältyvästä kolmannesta maasta tai alueesta:

a) eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden lajit ja luokat, joiden saapuminen unioniin kyseisestä kolmannesta maasta tai kyseiseltä alueelta on sallittua;

b) tieto siitä, onko a alakohdan mukaisesti yksilöityjen eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin sallittua kyseisen kolmannen maan tai alueen koko alueelta vai ainoastaan sen yhdeltä tai useammalta vyöhykkeeltä tai lokerosta;

c) erityisedellytykset ja eläinterveyttä koskevat takuut luetteloitujen tautien osalta.

232 artikla

Kolmansien maiden ja alueiden luetteloon sisällyttämisen peruuttaminen väliaikaisesti ja kokonaan sekä täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio peruuttaa täytäntöönpanosäädöksin kolmannen maan tai alueen tai sen vyöhykkeen tai lokeron sisällyttämisen 230 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon tai peruuttaa väliaikaisesti kolmannesta maasta tai alueelta tai sen vyöhykkeeltä tai lokerosta eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden saapumisen unioniin jonkin seuraavassa esitetyn syyn perusteella:

a) asianomainen kolmas maa tai alue tai jokin tai jotkin sen vyöhykkeistä tai lokeroista eivät enää täytä 230 artiklan 1 kohdan kriteereitä, jos tämä on merkityksellistä tietyn eläinlajin ja -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden tai tietyn eläinperäisen tuotteen unioniin saapumisen kannalta;

b) eläinten terveystilanne asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisella alueella tai sen vyöhykkeellä tai lokerossa edellyttää luetteloihin sisällyttämisen peruuttamista väliaikaisesti tai kokonaan eläinten terveystilanteen suojelemiseksi unionissa;

c) komissio on pyytänyt asianomaista kolmatta maata tai aluetta toimittamaan ajantasaisia tietoja eläinten terveystilanteesta ja muista 230 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista seikoista, mutta kyseinen kolmas maa tai alue ei ole toimittanut tällaisia tietoja;

d) asianomainen kolmas maa tai alue on kieltäytynyt komission unionin puolesta suorittamasta valvonnasta alueellaan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vakavaan riskiin, että 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu luetteloitu tauti kulkeutuu unioniin.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksin palauttaa 230 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin luetteloihin kolmannen maan tai alueen tai sen vyöhykkeen tai lokeron, jonka sisällyttäminen näihin luetteloihin on peruutettu kokonaan, tai sallia uudelleen eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden saapumisen unioniin sellaisesta kolmannesta maasta tai alueelta tai sen vyöhykkeeltä tai lokerosta, josta saapuminen unioniin on peruutettu väliaikaisesti, jonkin seuraavassa esitetyn syyn perusteella:

a) tämän artiklan 1 kohdan a tai c alakohdassa tarkoitetut syyt edellyttäen, että asianomainen kolmas maa tai alue osoittaa täyttävänsä 230 artiklan 1 kohdassa säädetyt luetteloon sisällyttämisen kriteerit;

b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut syyt edellyttäen, että asianomainen kolmas maa tai alue toimittaa asianmukaiset takeet siitä, että eläinten terveystilanne, joka johti luetteloon sisällyttämisen peruuttamiseen, on ratkaistu eikä enää uhkaa eläinterveyttä tai kansanterveyttä unionissa;

c) tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut syyt edellyttäen, että:

i) asianomainen kolmas maa tai alue on sallinut komission unionin puolesta suorittaman valvonnan alueellaan; ja

ii) kyseisen komission suorittaman valvonnan tulokset osoittavat, että asianomainen kolmas maa tai alue ja sen vyöhykkeet tai lokerot täyttävät 230 artiklan 1 kohdassa säädetyt luetteloon sisällyttämisen kriteerit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 jakso

Kolmansissa maissa ja alueilla sijaitsevien pitopaikkojen hyväksyminen ja merkitseminen luetteloon

233 artikla

Pitopaikkojen hyväksyminen ja merkitseminen luetteloon

1. Jäsenvaltiot voivat sallia maaeläinten ja niiden sukusolujen ja alkioiden saapumisen unioniin ainoastaan, jos ne ovat peräisin sellaisesta pitopaikkatyypistä, jonka osalta vaaditaan hyväksyntä unionissa 94 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja 94 artiklan 3 kohdan ja 95 artiklan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti, ja jos kyseinen asianomaisessa kolmannessa maassa tai asianomaisella alueella sijaitseva pitopaikka:

a) täyttää kyseisessä kolmannessa maassa tai alueella sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset, jotka vastaavat kyseiseen pitopaikkatyyppiin unionissa sovellettavia sääntöjä;

b) on kyseisen lähettävän kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen hyväksymä ja luetteloon merkitsemä, elleivät mainitussa kolmannessa maassa tai alueella toteutettavat vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet anna vastaavia takeita eläinterveydelle unionissa.

2. Komissio kokoaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut asianomaisten kolmansien maiden tai alueiden toimivaltaisilta viranomaisilta saadut hyväksyttyjen pitopaikkojen luettelot.

3. Komissio toimittaa jäsenvaltioille asianomaisilta kolmansilta mailta tai alueilta saadut uudet tai päivitetyt hyväksyttyjen pitopaikkojen luettelot ja saattaa ne julkisesti saataville.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarpeelliset säännöt sen varmistamiseksi, että edellä 1 kohdan b alakohtaa sovelletaan yhdenmukaisesti.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4 jakso

Eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin

234 artikla

Eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumiseen sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset

1. Eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapumiseen unioniin kolmansista maista tai alueilta sovellettavien eläinterveyttä koskevien vaatimusten on

a) oltava yhtä tiukkoja kuin tässä asetuksessa ja sen nojalla hyväksytyissä säännöissä vahvistetut vaatimukset, joita sovelletaan kyseisten eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtämiseen unionissa; tai

b) tarjottava takeet, jotka vastaavat kyseisiin eläinlajeihin ja -luokkiin, sukusoluihin ja alkioihin tai eläinperäisiin tuotteisiin sovellettavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia, joista säädetään tämän asetuksen IV osassa (84–228 artikla).

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat eläinterveyttä koskevia vaatimuksia seuraavien osalta:

a) eläinlajien ja -luokkien, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin kolmansista maista tai alueilta;

b) näiden eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirrot unionissa ja käsittely niiden unioniin saapumisen jälkeen, jos se on tarpeen riskin vähentämisen kannalta.

3. Siihen saakka kunnes tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset, joissa vahvistetaan eläinterveyttä koskevat vaatimukset tietyn eläinlajin ja -luokan, tiettyjen sukusolujen ja alkioiden tai tietyn eläinperäisen elintarvikkeen osalta, hyväksytään, jäsenvaltiot voivat asiaan liittyvien riskien arvioinnin jälkeen soveltaa kansallisia sääntöjä edellyttäen, että nämä säännöt ovat mainitussa kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia ja että niissä otetaan huomioon 235 ja 236 artiklassa tarkoitetut seikat.

235 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon 234 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä eläinten unioniin saapumisen osalta

Määrittäessään 234 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan tiettyjen eläinlajien ja -luokkien unioniin saapumiseen, komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit ja uudet taudit;

b) unionin terveystilanne 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta;

c) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta luetteloidut lajit;

d) asianomaisten eläinten ikä ja sukupuoli;

e) asianomaisten eläinten alkuperä;

f) asianomaisen pitopaikan ja tuotannon tyyppi alkuperä- ja määräpaikassa;

g) aiottu määräpaikka;

h) asianomaisten eläinten käyttötarkoitus;

i) mahdolliset riskinvähentämistoimenpiteet, joita sovelletaan kolmansissa maissa tai alueilla, joista eläimet ovat peräisin tai joiden kautta ne kulkevat, tai joita sovelletaan sen jälkeen, kun asianomaiset eläimet ovat saapuneet unionin alueelle;

j) eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan kyseisten eläinten siirtoihin unionin sisällä;

k) muut epidemiologiset tekijät;

l) kansainväliset eläinten kaupassa sovellettavat standardit, jotka koskevat kyseisten eläinten lajeja ja luokkia.

236 artikla

Seikat, jotka on otettava huomioon 234 artiklassa säädetyissä delegoiduissa säädöksissä sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumisen osalta

Määrittäessään 234 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettavia eläinterveyttä koskevia vaatimuksia, joita sovelletaan sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumiseen, komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

a) edellä 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut luetteloidut taudit ja uudet taudit;

b) niiden eläinten terveystilanne, joista sukusolut ja alkiot tai eläinperäiset tuotteet ovat peräisin, ja unionin terveystilanne 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta;

c) kyseisten sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden tyyppi ja ominaisuudet sekä alkuperäpaikassa, lähetyspaikassa tai määräpaikassa sovellettavat käsittelyt, käsittelymenetelmät ja muut riskinvähentämistoimenpiteet;

d) pitopaikan ja tuotannon tyyppi alkuperä- ja määräpaikassa;

e) aiottu määräpaikka;

f) asianomaisten sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;

g) eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan asianomaisten sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden siirtoihin unionin sisällä;

h) muut epidemiologiset tekijät;

i) kansainväliset eläinten kaupassa sovellettavat standardit, jotka koskevat kyseisiä sukusoluja ja alkioita ja eläinperäisiä tuotteita.

5 jakso

Eläinterveyttä koskevat todistukset, ilmoitukset ja muut asiakirjat

237 artikla

Eläinterveyttä koskevat todistukset, ilmoitukset ja muut asiakirjat unioniin saapumista varten

1. Jäsenvaltiot voivat sallia eläinten, sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapumisen unioniin ainoastaan, jos tällaisten lähetysten mukana on jompikumpi tai molemmat seuraavista:

a) alkuperämaana olevan kolmannen maan tai alueen toimivaltaisen viranomaisen antama eläinterveystodistus, jollei säädetä 4 kohdan a alakohdan mukaisesta poikkeuksesta;

b) ilmoitukset tai muut asiakirjat, jos niitä vaaditaan 4 kohdan b alakohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

2. Jäsenvaltiot eivät saa sallia eläinten, sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden lähetysten saapumista unioniin, ellei kolmannen maan tai alueen virkaeläinlääkäri ole todentanut ja allekirjoittanut 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua eläinterveystodistusta noudattaen terveyden todentamista koskevia vaatimuksia, jotka vastaavat 149 artiklan 3 kohdassa tai 216 artiklan 3 kohdassa ja mahdollisissa 149 artiklan 4 kohdan tai 216 artiklan 4 kohdan nojalla annetuissa säännöissä vahvistettuja vaatimuksia.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava se, että 1 kohdassa tarkoitetut lähetysten mukana kuljetettavat eläinterveystodistukset korvataan Traces-järjestelmällä tuotettavilla, käsiteltävillä ja siirrettävillä sähköisillä eläinterveystodistuksilla, jos tällaiset sähköiset eläinterveystodistukset

a) sisältävät kaikki tiedot, joita tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa eläinterveystodistuksessa on oltava 238 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja mahdollisten 238 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksyttyjen sääntöjen mukaisesti;

b) niillä varmistetaan asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden jäljitettävyys ja yhteys kyseisten lähetysten ja sähköisen eläinterveystodistuksen välillä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) poikkeukset tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 2 kohdassa säädettyihin eläinten terveystodistusta koskeviin vaatimuksiin ja eläinterveyden todentamista koskeviin erityissääntöihin sellaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetysten osalta, kun kyseisistä lähetyksistä eläinterveydelle ja kansanterveydelle unionissa aiheutuva riski on merkityksetön yhden tai useamman seuraavassa esitetyn tekijän vuoksi:

   i) asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden lajit ja luokat;

   ii) asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden pitomenetelmät ja tuotantotyypit;

   iii) asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden käyttötarkoitus;

   iv) vaihtoehtoiset riskinvähentämistoimenpiteet, joita sovelletaan kolmansissa maissa tai alueilla, joista eläimet ovat peräisin tai joiden kautta ne kulkevat, tai joita sovelletaan sen jälkeen, kun eläimet ovat saapuneet unionin alueelle, ja jotka antavat vastaavan suojan eläinterveydelle ja kansanterveydelle unionissa kuin tässä asetuksessa säädetty suoja;

   v) asianomaisen kolmannen maan tai alueen antamat takeet siitä, että unioniin saapumiseen sovellettavien vaatimusten noudattaminen osoitetaan muulla tavoin kuin eläinterveystodistuksella;

b) säännöt, jotka edellyttävät, että unioniin saapuvien eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden lähetysten mukana on oltava ilmoitukset tai muut asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että kyseiset eläimet, sukusolut ja alkiot ja eläinperäiset tuotteet täyttävät unioniin saapumiseen sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu 234 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

238 artikla

Eläinterveystodistusten sisältö

1. Edellä 237 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa eläinterveystodistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

a) seuraavien nimi ja osoite:

i) alkuperäinen pitopaikka tai alkuperäpaikka;

ii) määränpäänä oleva pitopaikka tai määräpaikka;

iii) soveltuvissa tapauksissa asianomaisten pidettävien eläinten pitopaikat, joissa kokoamiset tapahtuvat, tai lepopaikat;

b) asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden kuvaus;

c) asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden lukumäärä tai volyymi;

d) soveltuvissa tapauksissa asianomaisten eläinten, sukusolujen ja alkioiden tai eläinperäisten tuotteiden tunnistetiedot ja rekisteröinti;

e) tiedot, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että asianomaiset eläimet, sukusolut ja alkiot ja eläinperäiset tuotteet täyttävät unioniin saapumiseen sovellettavat eläinterveyttä koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu 229 artiklassa ja 234 artiklan 3 kohdassa sekä 234 artiklan 1 kohdan ja 239 artiklan nojalla hyväksytyissä säännöissä.

2. Edellä 237 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun eläinterveystodistukseen voi sisältyä muussa unionin lainsäädännössä vaadittua muuta tietoa.

3. Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat seuraavia:

a) tiedot, jotka on sisällytettävä 237 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun eläinterveystodistukseen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi;

b) tiedot, jotka on sisällytettävä 237 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin ja muihin asiakirjoihin;

c) edellä 237 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen eläinterveystodistusten, ilmoitusten ja muiden asiakirjojen mallit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Siihen saakka kunnes 3 kohdan nojalla hyväksyttävissä täytäntöönpanosäädöksissä annettavat tiettyjä eläinlajeja ja -luokkia, tiettyjä sukusoluja ja alkioita tai tiettyjä eläinperäisiä tuotteita koskevat säännöt vahvistetaan, jäsenvaltiot voivat asiaan liittyvien riskien arvioinnin jälkeen soveltaa kansallisia sääntöjä edellyttäen, että nämä kansalliset säännöt täyttävät 1 kohdan edellytykset.

6 jakso

Tiettyjä eläinluokkia, sukusoluja ja alkioita sekä eläinperäisiä tuotteita koskevat poikkeukset ja lisävaatimukset

239 artikla

Tiettyjä eläinluokkia, sukusoluja ja alkioita sekä eläinperäisiä tuotteita koskevat poikkeukset ja lisävaatimukset

1. Edellä 229 artiklan 1 kohdassa sekä 233 ja 237 artiklassa säädettyjen sääntöjen soveltaminen voi olla epäasianmukaista tietyn tyyppisiä eläinten, sukusolujen ja alkioiden sekä eläinperäisten tuotteiden unioniin saapumisia varten, ja komission saattaa olla tarpeen hyväksyä delegoiduilla säädöksillä erityissääntöjä, joissa otetaan huomioon erityiset riskit, lopullinen määräpaikka, loppukäytön tyyppi ja muut olosuhteet.

2. Komissio antaa 264 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityissääntöjä 229 artiklan 1 kohdassa sekä 233 ja 237 artiklassa säädettyihin vaatimuksiin tehtävien poikkeuksien sekä unioniin saapumiseen sovellettavien lisävaatimuksien osalta:

a) eläimet,

i) jotka on tarkoitettu sirkuksiin, tapahtumiin, näyttelyihin, näytteille, esityksiin ja suljettuihin pitopaikkoihin;

ii) joita käytetään tieteellisiin tai diagnostisiin tarkoituksiin;

iii) joiden lopullinen määräpaikka ei ole unioni;

iv) jotka ovat peräisin unionista ja jotka siirretään kolmanteen maahan tai alueelle ja siirretään sen jälkeen takaisin unioniin kyseisestä kolmannesta maasta tai kyseiseltä alueelta;

v) jotka ovat peräisin unionista ja jotka kuljetetaan siirtoreitin varrella olevan kolmannen maan tai alueen kautta unionin toiseen osaan;

vi) jotka on tarkoitus siirtää väliaikaisesti laiduntamista varten unionin rajojen läheisyydessä;

vii) joista eläinterveydelle ja kansanterveydelle unionissa aiheutuva riski on merkityksetön;

b) eläinperäiset tuotteet,

i) jotka on tarkoitettu henkilökohtaiseen käyttöön;

ii) jotka on tarkoitettu miehistön ja matkustajien kulutettavaksi kolmannesta maasta tai alueelta saapuvassa kuljetusvälineessä;

c) sukusolut, alkiot ja eläinperäiset tuotteet,

i) jotka on tarkoitettu käytettäväksi kaupallisina näytteinä;

ii) jotka on tarkoitettu käytettäväksi tutkimus- ja diagnoosinäytteinä;

iii) joiden lopullinen määräpaikka ei ole unioni;

iv) jotka ovat peräisin unionista ja jotka siirretään kolmanteen maahan tai alueelle ja siirretään sen jälkeen takaisin unioniin kyseisestä kolmannesta maasta tai kyseiseltä alueelta;

v) jotka ovat peräisin unionista ja jotka kuljetetaan siirtoreitin varrella olevan kolmannen maan tai alueen kautta unionin toiseen osaan;

vi) joiden eläinterveydelle ja kansanterveydelle unionissa aiheuttama riski on merkityksetön.

Näissä delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon 235 ja 236 artiklassa tarkoitetut seikat.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt,

a) jotka koskevat eläinterveystodistusten, ilmoitusten ja muiden asiakirjojen malleja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden luokkia varten;

b) joissa ilmoitetaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden koodit yhdistetyssä nimikkeistössä, jos näitä koodeja ei ole annettu muissa asiaankuuluvissa unionin säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2 LUKU

Eräiden muiden tuotteiden kuin eläinten, sukusolujen ja alkioiden ja eläinperäisten tuotteiden saapuminen unioniin kolmansista maista ja alueilta

240 artikla

Taudinaiheuttajat ja delegoidut säädökset

1. Unioniin taudinaiheuttajia tuovien toimijoiden, eläinlääkärien, vesieläinlääkinnän ja eläinalan ammattilaisten on

a) toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tällaisten taudinaiheuttajien saapuminen unioniin ei aiheuta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja ja uusia tauteja koskevaa riskiä eläinten terveydelle ja kansanterveydelle unionissa;

b) toteutettava asianmukaiset taudintorjunta- ja taudinehkäisytoimenpiteet sen varmistamiseksi, että näiden taudinaiheuttajien saapuminen unioniin ei aiheuta bioterrorismin riskiä.

Tätä kohtaa sovelletaan myös muihin luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, jotka tuovat tällaisia taudinaiheuttajia unioniin tarkoituksellisesti.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan taudinaiheuttajien unioniin saapumisen vaatimukset, jotka koskevat

a) taudinaiheuttajien pakkauksia;

b) muita riskinvähentämistoimenpiteitä, joita edellytetään taudinaiheuttajien vapautumisen ja leviämisen estämiseksi.

241 artikla

Kasviaineisto sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä kasviaineiston lähetysten unioniin saapumisen rajoittamiseksi, jos 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja luetteloituja tauteja tai uusia tauteja koskeva kolmansien maiden tai alueiden tautitilanne on epäsuotuisa, jos tätä edellytetään tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistetuissa säännöissä.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä seuraavien osalta:

a) erityiset eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan luetteloitujen tautien tai uusien tautien tartuntatienä toimivan kasviaineiston unioniin saapumiseen;

b) vaatimukset, jotka koskevat:

i) eläinterveyden todentamista ottaen huomioon 237 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 237 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut säännöt; tai

ii) ilmoituksia ja muita asiakirjoja ottaen huomioon 237 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetut säännöt.

3. Komissio vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetut eläinterveyttä koskevat vaatimukset seuraavien kriteerien pohjalta:

a) tieto siitä, aiheuttaako kasviaineiston välityksellä tarttuva luetteloitu tauti tai uusi tauti vakavan riskin eläinterveydelle tai kansanterveydelle unionissa;

b) tieto siitä, kuinka todennäköisesti tietyn luetteloidun taudin tai uuden taudin osalta luetteloitu laji joutuu välittömästi tai välillisesti kosketuksiin 2 kohdassa tarkoitetun kasviaineiston kanssa;

c) tieto siitä, onko käytettävissä vaihtoehtoisia riskinvähentämistoimenpiteitä, joilla voidaan poistaa tai minimoida a alakohdassa tarkoitettu riski, sekä näiden vaihtoehtoisten riskinvähentämistoimenpiteiden vaikuttavuus.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joissa ilmoitetaan tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kasviaineistojen koodit yhdistetyssä nimikkeistössä, jos näitä koodeja ei ole annettu muissa asiaankuuluvissa unionin säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

242 artikla

Kuljetusvälineet, laitteet, pakkausmateriaalit, kuljetusvesi ja rehu sekä delegoidut säädökset ja täytäntöönpanosäädökset

1. Eläimiä ja tuotteita unioniin tuovien toimijoiden on kuljetuksen aikana toteutettava asianmukaiset ja tarpeelliset taudinehkäisytoimenpiteet 125 artiklan 1 kohdan ja 192 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) erityiset eläinterveyttä koskevat vaatimukset, joita sovelletaan seuraavien unioniin saapumiseen:

i) eläinten ja tuotteiden kuljetusvälineet;

ii) laitteet, pakkausmateriaali tai kuljetusvesi eläinten ja tuotteiden osalta, tai rehu, joka voi välittää eläintauteja;

b) vaatimukset, jotka koskevat

i) eläinterveyden todentamista ottaen huomioon 237 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 237 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetut säännöt; tai

ii) ilmoituksia ja muita asiakirjoja ottaen huomioon 237 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetut säännöt.

3. Komissio vahvistaa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetut eläinterveyttä koskevat vaatimukset, jos eläinterveydelle ja kansanterveydelle unionissa vakavan riskin aiheuttavaa yhtä tai useampaa 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia tai uutta tautia koskeva tautitilanne on epäsuotuisa

a) naapurina olevassa kolmannessa maassa tai alueella;

b) alkuperämaana olevassa kolmannessa maassa tai alueella;

c) kauttakulkumaana olevassa kolmannessa maassa tai alueella.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa säännöt, joissa ilmoitetaan tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kasviaineistojen koodit yhdistetyssä nimikkeistössä, jos näitä koodeja ei ole annettu muissa asiaankuuluvissa unionin säännöissä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3 LUKU

Vienti

243 artikla

Vienti unionista

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että eläinten ja tuotteiden vienti ja jälleenvienti unionista kolmanteen maahan tai alueelle toteutetaan IV osassa (84–228 artikla) säädettyjen jäsenvaltioiden välillä tapahtuvia eläinten ja tuotteiden siirtoja koskevien sääntöjen mukaisesti, ottaen samalla huomioon eläinten terveystilanteen määräpaikkana olevassa kolmannessa maassa tai alueella taikka sen asiaan kuuluvalla vyöhykkeellä tai lokerossa 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien ja uusien tautien osalta.

2. Poiketen siitä, mitä edellä 1 kohdassa säädetään, jos kyseisiä eläimiä tai tuotteita tuovan kolmannen maan tai alueen toimivaltainen viranomainen vaatii tai jos kyseisessä kolmannessa maassa tai alueella voimassa olevissa oikeudellisissa tai hallinnollisissa menettelyissä näin säädetään, vienti ja jälleenvienti unionissa voi tapahtua kyseisessä kolmannessa maassa tai alueella voimassa olevien säännösten mukaisesti edellyttäen, että vienti ja jälleenvienti ei vaaranna kansanterveyttä tai eläinterveyttä.

3. Jos sovelletaan unionin ja kolmannen maan tai alueen välisen kahdenvälisen sopimuksen määräyksiä, unionista kyseiseen kolmanteen maahan tai alueelle vietävien eläinten ja tuotteiden on oltava näiden määräysten mukaisia.

VI OSA

LEMMIKKIELÄINTEN MUUT KUIN KAUPALLISET SIIRROT JÄSENVALTIOSTA TOISEEN TAI KOLMANNESTA MAASTA TAI ALUEELTA JÄSENVALTIOON

1 LUKU

Yleiset säännökset

244 artikla

VI osan soveltamisala

1. Tätä osaa sovelletaan lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltiosta toiseen tai kolmannesta maasta tai alueelta jäsenvaltioon.

2. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta

a) neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 soveltamista ([1]);

b) jäsenvaltioiden hyväksymiä kansallisia, julkaistuja ja yleisön saataville asetettuja toimenpiteitä tiettyjen lemmikkieläinlajien tai -rotujen siirtojen rajoittamiseksi muiden kuin eläinterveyteen liittyvien näkökohtien perusteella.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 338/97, annettu 9 päivänä joulukuuta 1996, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä (EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1).

245 artikla

Yleiset säännökset

1. Sellaisten lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja, jotka täyttävät tässä osassa vahvistetut eläinterveyttä koskevat vaatimukset, ei saa kieltää, rajoittaa tai estää muista eläinterveyteen liittyvistä syistä kuin niistä, jotka johtuvat tämän osan soveltamisesta.

2. Kun lemmikkieläimen muun kuin kaupallisen siirron suorittaa valtuutettu henkilö, tällainen siirto voidaan suorittaa ainoastaan viiden päivän kuluessa lemmikkieläimen omistajan suorittamasta siirrosta.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 2 kohdassa vahvistettuja sääntöjä täydentäviä vaatimuksia seuraavilta osin:

a) tiedot valtuutetun henkilön suorittamasta lemmikkieläimen muusta kuin kaupallisesta siirrosta;

b) poikkeuksien myöntäminen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta määräajasta.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa vaatimukset, jotka koskevat sen ilmoituksen ulkoasua, kieliä ja voimassaoloa, jossa valtuutettu henkilö kirjallisesti valtuutetaan suorittamaan lemmikkieläimen muu kuin kaupallinen siirto lemmikkieläimen omistajan puolesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

246 artikla

Lemmikkieläinten enimmäismäärä

1. Yhden muun kuin kaupallisen siirron aikana saa siirtää enintään viisi liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvaa lemmikkieläintä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten enimmäismäärä saa olla suurempi kuin viisi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseisen muun kuin kaupallisen siirron tarkoituksena on osallistuminen kilpailuihin, näyttelyihin, urheilutapahtumiin tai tällaisiin tapahtumiin liittyvään koulutukseen;

b) asianomainen lemmikkieläimen omistaja tai valtuutettu henkilö esittää asiakirjatodisteen siitä, että lemmikkieläimet on joko rekisteröity osallistumaan a alakohdassa tarkoitettuun tapahtumaan tai tällaisia tilaisuuksia järjestävä yhdistys on rekisteröinyt ne;

c) lemmikkieläimet ovat yli kuuden kuukauden ikäisiä.

3. Jotta estetään se, että liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten kaupallisia siirtoja peitellään vilpillisesti näyttämään muilta kuin kaupallisilta siirroilta, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti säännöistä, joilla asetetaan enimmäismäärä niihin lajeihin kuuluville lemmikkieläimille, jotka voidaan siirtää yhden muun kuin kaupallisen siirron aikana.

2 LUKU

Lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltioiden välillä sovellettavat edellytykset

247 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

Liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä ei saa siirtää jäsenvaltiosta toiseen, paitsi jos:

a) ne tunnistetaan yksilöittäin fyysisellä tunnistimella 252 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen;

b) ne ovat luetteloitujen tautien osalta 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen, 252 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toteutettujen asiaankuuluvien ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden mukaisia;

c) niiden mukana on asianmukaisesti täytetty ja 254 artiklan d alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen myönnetty tunnistusasiakirja.

248 artikla

Liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

1. Jos komissio on antanut delegoidun säädöksen 252 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla johonkin liitteessä I olevassa B osassa lueteltuun lajiin kuuluvien lemmikkieläinten osalta, tähän lajiin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon on noudatettava tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun lajiin kuuluvia lemmikkieläimiä voidaan siirtää jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon ainoastaan, jos:

a) ne tunnistetaan tai kuvataan joko yksilöittäin tai ryhmätunnistein 252 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen;

b) ne ovat 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta 252 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toteutettujen asiaankuuluvien ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden mukaisia;

c) niiden mukana on asianmukaisesti täytetty ja 254 artiklan d alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen myönnetty tunnistusasiakirja.

3. Siihen saakka kunnes 1 kohdassa tarkoitetut asianomaiset delegoidut säädökset on annettu, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin alueelleen toisesta jäsenvaltiosta edellyttäen, että

a) niitä sovelletaan oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinterveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy kyseisiin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin; ja

b) ne eivät ole tiukempia kuin kyseisten eläinlajien siirtoihin IV osan mukaisesti sovellettavat säännöt.

3 LUKU

Lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja kolmannesta maasta tai alueelta jäsenvaltioon koskevat edellytykset

249 artikla

Liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

1. Liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä ei saa siirtää kolmannesta maasta tai alueelta jäsenvaltioon, paitsi jos ne täyttävät seuraavat edellytykset:

a) ne tunnistetaan yksilöittäin fyysisellä tunnistimella 253 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen;

b) ne ovat 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta 253 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toteutettujen asiaankuuluvien ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden mukaisia;

c) niiden mukana on asianmukaisesti täytetty ja 254 artiklan d alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen myönnetty tunnistusasiakirja.

2. Liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä voidaan siirtää jäsenvaltioon kolmannesta maasta tai alueelta, jota ei ole sisällytetty luetteloon 253 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, ainoastaan tähän tarkoitukseen luetteloidun saapumispaikan kautta. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo kyseisistä alueellaan olevista saapumispaikoista ja asetettava luettelo julkisesti saataville.

3. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä edellytyksistä myöntää tämän artiklan 2 kohtaa koskevia poikkeuksia.

250 artikla

Liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavat edellytykset

1. Jos komissio on 252 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla antanut delegoidun säädöksen johonkin liitteessä I olevassa B osassa lueteltuun lajiin kuuluvien lemmikkieläinten osalta, tähän lajiin kuuluvien lemmikkieläinten muissa kuin kaupallisissa siirroissa kolmannesta maasta tai alueelta on noudatettava tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvia lemmikkieläimiä voidaan siirtää kolmannesta maasta tai alueelta jäsenvaltioon ainoastaan, jos ne täyttävät seuraavat:

a) ne tunnistetaan tai kuvataan joko yksilöittäin tai ryhmätunnistein 252 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen;

b) ne ovat 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen luetteloitujen tautien osalta 243 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toteutettujen asiaankuuluvien ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden mukaisia;

c) niiden mukana on asianmukaisesti täytetty ja 254 artiklan d alakohdan nojalla annettuja sääntöjä noudattaen myönnetty tunnistusasiakirja.

d) kun ne tulevat muualta kuin 253 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla luetteloidusta kolmannesta maasta tai alueelta, ne saapuvat tähän tarkoitetun luetteloidun saapumispaikan kautta. Kunkin jäsenvaltion on laadittava luettelo kyseisistä alueellaan olevista saapumispaikoista ja asetettava luettelo julkisesti saataville.

3. Siihen saakka kunnes 1 kohdassa tarkoitetut asiaa koskevat delegoidut säädökset on annettu, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia sääntöjä liitteessä I olevassa B osassa lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin kolmannesta maasta tai alueelta jäsenvaltioon edellyttäen, että

a) niitä sovelletaan oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinterveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy kyseisiin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin; ja

b) ne eivät ole tiukempia kuin kyseisten eläinlajien saapumisessa unioniin V osan mukaisesti sovellettavat säännöt.

251 artikla

Poikkeus, joka koskee lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin tiettyjen maiden ja alueiden välillä sovellettavia edellytyksiä

Poiketen siitä, mitä 249 ja 250 artiklassa säädetään, lemmikkieläinten muita kuin kaupallisia siirtoja voidaan jatkaa seuraavien maiden ja alueiden välillä kyseisten maiden ja alueiden kansallisissa säännöissä vahvistetuin edellytyksin:

a) San Marino ja Italia;

b) Vatikaani ja Italia;

c) Monaco ja Ranska;

d) Andorra ja Ranska;

e) Andorra ja Espanja;

f) Norja ja Ruotsi;

g) Färsaaret ja Tanska;

h) Grönlanti ja Tanska.

4 LUKU

Tunnistaminen sekä ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteet

252 artikla

Säädösvallan siirtäminen lemmikkieläinten tunnistamisen ja ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden osalta

1. Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) yksityiskohtaiset lajikohtaiset vaatimukset:

i) liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten tunnisteet, joista säädetään 247 artiklan a alakohdassa, 248 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, 249 artiklan 1 kohdan 1 a alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan a alakohdassa;

ii) tunnistimen kiinnittäminen ja käyttö;

b) yksityiskohtaiset lajikohtaiset vaatimukset 247 artiklan b alakohdassa, 248 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, 249 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyille ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteille sen varmistamiseksi, että lemmikkieläimet eivät aiheuta 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua luetteloitujen tautien merkittävää leviämisriskiä, liitteessä I lueteltuihin eläinlajeihin kuuluvien lemmikkieläinten siirroissa.

2. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla annettaviin sääntöihin sovelletaan 265 artiklassa säädettyä menettelyä, kun tämä on tarpeen erittäin kiireellisessä tapauksessa, joka liittyy kehittymässä oleviin riskeihin.

3. Tämän artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla annetuilla delegoiduilla säädöksillä sallittujen lajikohtaisten ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden on perustuttava riittäviin, luotettaviin ja validoituihin tieteellisiin tietoihin, ja niitä on sovellettava oikeasuhteisesti siihen kansanterveydelliseen tai eläinterveyttä koskevaan riskiin nähden, joka liittyy 9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuille luetteloiduille taudeille alttiiden lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin.

4. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut delegoidut säädökset voivat myös sisältää:

a) sääntöjä jäsenvaltioiden tai niiden osien luokittelua varten sen mukaisesti, millainen eläinten terveystilanne niissä vallitsee ja millaiset seuranta- ja raportointijärjestelmät niillä on liitteessä I lueteltuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten siirtojen yhteydessä mahdollisesti leviävien tiettyjen tautien osalta;

b) edellytykset, jotka jäsenvaltioiden on täytettävä voidakseen edelleen soveltaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteitä;

c) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteiden soveltamisen ja dokumentoimisen edellytykset;

d) edellytykset poikkeusten myöntämiselle ja tapauksen mukaan poikkeusten dokumentoinnille tietyissä erityisolosuhteissa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ennalta ehkäisevien terveystoimenpiteiden soveltamisesta;

e) edellytykset poikkeusten myöntämiselle ja dokumentoinnille tietyissä erityisolosuhteissa 247–250 artiklassa tarkoitettujen edellytysten soveltamisesta.

253 artikla

Ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteitä koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio voi liitteessä I olevassa A osassa oleviin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten osalta täytäntöönpanosäädöksillä

a) vahvistaa 252 artiklan 4 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen muotoa, ulkoasua ja kieliä koskevat säännöt;

b) hyväksyä luettelon jäsenvaltiosta, jotka täyttävät 252 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetut edellytykset, ja poistaa jäsenvaltioita kyseisestä luettelosta, jos kyseisiin edellytyksiin nähden tapahtuu muutoksia;

c) hyväksyä luettelon jäsenvaltiosta, jotka täyttävät 252 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetut säännöt jäsenvaltioiden tai niiden osien luokittelua varten, ja poistaa kyseisestä luettelosta jäsenvaltioita, jos kyseisiin sääntöihin nähden tapahtuu muutoksia;

d) hyväksyä luettelon kolmansista maista ja alueista, jotka täyttävät 252 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetut edellytykset, ja poistaa kyseisestä luettelosta kolmansia maita ja alueita, jos kyseisiin edellytyksiin nähden tapahtuu muutoksia;

2. Komissio voi liitteessä I olevassa B osassa oleviin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten osalta täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä luettelon kolmansista maista ja alueista, jotka täyttävät 252 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitetut edellytykset, ja poistaa kyseisestä luettelosta kolmansia maita ja alueita, jos kyseisiin edellytyksiin nähden tapahtuu muutoksia;

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä tämän artiklan 1 kohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen luetteloiden saattamiseksi ajan tasalle asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät vakaviin riskeihin.

5 LUKU

Tunnistusasiakirjat

254 artikla

Tunnistusasiakirjoja koskevan säädösvallan siirtäminen

Siirretään komissiolle valta antaa seuraavia koskevia delegoituja säädöksiä 264 artiklan mukaisesti:

a) kohdat 247 artiklan c alakohdassa, 248 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 249 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tunnistusasiakirjoihin sisällytettävien tietojen lisäämiselle;

b) edellä 247 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tyhjien tunnistusasiakirjojen jakaminen;

c) edellytykset myöntää poikkeuksia 247 artiklan c alakohdassa ja 249 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tunnistusasiakirjan muodosta;

d) edellä 247 artiklan c alakohdassa, 248 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, 249 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tunnistusasiakirjojen myöntäminen, täydentäminen ja tapauksen mukaan hyväksyminen.

255 artikla

Tunnistusasiakirjoja koskevat täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan 247 artiklan c alakohdassa ja 249 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen malli. Kyseisen mallin on sisällettävä 254 artiklan a alakohdassa tarkoitetut asianmukaiset kohdat, sekä kyseisten tunnistusasiakirjojen kieliä, ulkoasua, voimassaoloa tai turvaominaisuuksia koskevat vaatimukset.

2. Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä

a) 248 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 250 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tunnistusasiakirjojen mallin, jonka on sisällettävä 254 artiklan a alakohdassa tarkoitetut asianmukaiset kohdat, sekä kyseisten tunnistusasiakirjojen kieliä, ulkoasua, voimassaoloa tai turvaominaisuuksia koskevat vaatimukset.

b) säännöt, joita tarvitaan siirtymisessä 247 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun tunnistusasiakirjan malliin.

3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6 LUKU

Tiedottamisvelvoitteet

256 artikla

Tiedottamisvelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on annettava yleisölle selkeää ja helposti saatavilla olevaa tietoa lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin sovellettavista eläinterveyttä koskevista vaatimuksista, mukaan lukien:

a) edellytykset myöntää 252 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tiettyjä poikkeuksia;

b) edellytykset myöntää 252 artiklan 4 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia;

c) edellä 252 artiklan a kohdan ii alakohdassa tarkoitettujen tunnisteiden kiinnittämistä koskevat vaatimukset;

d) edellytykset, joita sovelletaan liitteessä I olevassa B osassa tarkoitettuihin lajeihin kuuluvien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltioiden alueelle ja jotka on vahvistettu niiden kansallisissa säännöissä, siten kuin 248 artiklan 3 kohdassa ja 250 artiklan 3 kohdassa säädetään;

e) edellytykset, joita sovelletaan tietyistä maista ja tietyiltä alueilta tulevien lemmikkieläinten muihin kuin kaupallisiin siirtoihin jäsenvaltioiden alueelle ja jotka on vahvistettu niiden kansallisissa säännöissä 251 artiklassa tarkoitetulla tavalla;

f) asiaankuuluvat tiedot 252 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista tietyistä ennaltaehkäisy- ja riskinvähentämistoimenpiteistä.

2. Jäsenvaltioiden on perustettava internetpohjaiset sivut, joilla annetaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot, ja ilmoitettava näiden sivujen internetosoite komissiolle.

3. Komissio avustaa jäsenvaltioita näiden tietojen asettamisessa julkisesti saataville ilmoittamalla internetsivustollaan

a) linkit jäsenvaltioiden internetpohjaisille tietosivuille;

b) edellä 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetut tiedot sekä 244 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetut yleisön saataville asetetut tiedot tarvittaessa muilla kielillä.

VII OSA

KIIREELLISET TOIMENPITEET

1 jakso

Kiireelliset toimenpiteet, jotka koskevat eläinten ja tuotteiden siirtoja unionissa sekä kuljetusvälineitä ja muuta materiaalia, joka on voinut joutua kosketuksiin tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa

257 artikla

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat kiireelliset toimenpiteet, jonka alueella esiintyy luetteloidun taudin tai uuden taudin taudinpurkaus tai vaara

1. Jos esiintyy luetteloidun taudin tai uuden taudin taudinpurkaus tai vaara, joka todennäköisesti aiheuttaa vakavan riskin eläinterveydelle tai kansanterveydelle, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tilanteen vakavuudesta ja kyseisestä taudista tai vaarasta riippuen toteutettava välittömästi jokin tai jotkin seuraavista kiireellisistä toimenpiteistä estääkseen taudin tai vaaran leviämisen:

a) kun kyse on luetteloiduista taudeista,

   i) joita tarkoitetaan 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, III osan II osaston 1 luvussa (53–71 artikla) säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet;

   ii) joita tarkoitetaan 9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa, III osan II osaston 2 luvun 72–75 ja 77–81 artiklassa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet;

   iii) joita tarkoitetaan 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa, III osan II osaston 2 luvun 76–78 ja 80 ja 82 artiklassa säädetyt taudintorjuntatoimenpiteet;

b) kun kyse on uusista taudeista ja vaaroista,

   i) siirtorajoitukset, joita sovelletaan niistä pitopaikoista tai soveltuvissa tapauksissa rajoitusvyöhykkeiltä tai lokeroista, joissa taudinpurkaus tai vaara on esiintynyt, peräisin oleviin eläimiin ja tuotteisiin sekä kuljetusvälineisiin ja muuhun materiaaliin, joka on voinut joutua kosketuksiin tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa;

   ii) eläinten karanteeni ja tuotteiden eristäminen;

   iii) seuranta- ja jäljitettävyystoimenpiteet;

   iv) asianmukaiset kiireelliset taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 1 luvussa (53–71 artikla);

c) muu kiireellinen toimenpide, jota pidetään asianmukaisena, jotta taudin tai vaaran leviäminen voidaan torjua ja ehkäistä vaikuttavasti ja tehokkaasti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille

a) välittömästi 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen tai vaaran esiintymisestä;

b) viipymättä 1 kohdan nojalla toteutetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

258 artikla

Muun kuin sen jäsenvaltion, jonka alueella esiintyy taudinpurkaus tai vaara, toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisen viranomaisen kuin sen jäsenvaltion, jonka alueella 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu taudinpurkaus tai vaara esiintyi, on tilanteen vakavuudesta sekä taudinpurkauksesta tai vaarasta riippuen toteutettava jokin tai jotkin 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä, jos viranomainen havaitsee alueellaan 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta jäsenvaltiosta peräisin olevia eläimiä tai tuotteita tai kuljetusvälineitä tai muuta materiaalia, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa.

2. Vakavan riskin esiintyessä ja odotettaessa komission 259 artiklan mukaisesti hyväksymiä kiireellisiä toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen voi tilanteen vakavuudesta riippuen toteuttaa 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kiireellisiä toimenpiteitä väliaikaisesti sellaisten eläinten tai tuotteiden osalta, jotka ovat peräisin sen jäsenvaltion pitopaikoista, muista paikoista tai tapauksen mukaan rajoitusvyöhykkeiltä, jossa 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tauti tai vaara esiintyi, tai sellaisten kuljetusvälineiden tai muun materiaalin osalta, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten eläinten kanssa.

3. Jäsenvaltio voi toteuttaa 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jos kolmannessa maassa tai alueella, joilla on yhteinen raja unionin kanssa, puhkeaa 9 artiklan 1 kohdan alakohdassa tarkoitetun taudin taudinpurkaus tai uusi tauti, sikäli kuin kyseiset toimenpiteet ovat tarpeen taudin leviämisen unionin alueelle estämiseksi.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen ja 3 kohdassa tarkoitetun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille:

a) välittömästi 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen tai vaaran esiintymisestä;

b) viipymättä 1 ja 2 kohdan nojalla toteutetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

259 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Edellä 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun taudinpurkauksen tai vaaran esiinnyttyä ja jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten toteutettua kiireellisiä toimenpiteitä 257 artiklan 1 kohdan ja 258 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti, komissio tarkastelee tilannetta ja toteutettuja kiireellisiä toimenpiteitä ja hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä jonkin tai jotkin 257 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä, jotka koskevat kyseisiä eläimiä ja tuotteita sekä kuljetusvälineitä ja muuta materiaalia, joka on voinut joutua kosketuksiin tällaisten eläinten tai tuotteiden kanssa, seuraavissa tapauksissa:

a) kun komissiolle ei ole tiedotettu 257 artiklan 1 kohdan ja 258 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä;

b) kun komissio katsoo, että 257 artiklan 1 kohdan ja 258 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan nojalla toteutetut toimenpiteet ovat riittämättömiä;

c) kun komissio pitää tarpeellisena jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten 257 artiklan 1 kohdan ja 258 artiklan 1 ja 2 ja 3 kohdan nojalla toteuttamien toimenpiteiden hyväksymistä tai korvaamista, jotta voidaan välttää perusteettomat häiriöt eläinten ja tuotteiden siirroissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio voi hyväksyä 266 artiklan 3 kohdan mukaisesti välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät taudin tai vaaran vakavaan leviämisriskiin.

2 jakso

Kiireelliset toimenpiteet, jotka koskevat kolmansista maista ja alueilta peräisin olevien eläinten ja tuotteiden lähetyksiä sekä kuljetusvälineitä ja muuta materiaalia, joka on voinut joutua kosketuksiin tällaisten lähetysten kanssa

260 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa tietää kolmannesta maasta tai alueelta peräisin olevista eläimistä tai tuotteista tai kuljetusvälineistä tai materiaaleista, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten eläinten tai tuotteiden kanssa, ja tämä aiheuttaa todennäköisesti vakavan riskin unionissa, koska se voi olla luetteloitujen tautien tai uusien tautien infektoima tai saastuttama tai se voi aiheuttaa vaaran, toimivaltaisen viranomaisen on

a) välittömästi toteutettava jokin tai jotkin seuraavista kiireellisistä toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen riskin vähentämiseksi tilanteen vakavuudesta riippuen:

   i) asianomaisten eläinten ja tuotteiden hävittäminen;

   ii) eläinten karanteeni ja tuotteiden eristäminen;

   iii) seuranta- ja jäljitettävyystoimenpiteet;

   iv) asianmukaiset kiireelliset taudintorjuntatoimenpiteet, joista säädetään III osan II osaston 1 luvussa (53–69 artikla);

   v) mahdolliset muut kiireelliset toimenpiteet, joita viranomainen pitää asianmukaisina taudin tai vaaran unioniin leviämisen ehkäisemiseksi;

b) tiedotettava välittömästi komissiolle ja muille jäsenvaltioille kyseisiin eläimiin ja tuotteisiin liittyvistä riskeistä ja näiden eläimien ja tuotteiden alkuperästä Traces-järjestelmän avulla sekä viipymättä a alakohdan nojalla toteutetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

261 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Jos luetteloitu tauti, uusi tauti tai vaara, joka todennäköisesti aiheuttaa vakavan riskin, esiintyy tai leviää kolmannessa maassa tai alueella, tai jos jokin muu vakava eläinterveyteen tai kansanterveyteen liittyvä syy sitä edellyttää, komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä hyväksyä täytäntöönpanosäädöksellä jonkin tai jotkin seuraavista kiireellisistä toimenpiteistä tilanteen vakavuudesta riippuen:

a) keskeyttää eläinten ja tuotteiden lähetysten, jotka voivat levittää kyseistä tautia tai vaaraa unionissa, sekä tällaisten lähetysten kanssa mahdollisesti kosketuksiin joutuneiden kuljetusvälineiden tai muun materiaalin saapumisen unioniin;

b) vahvistaa erityisvaatimuksia eläinten ja tuotteiden, jotka voivat levittää kyseistä tautia tai vaaraa unionissa, sekä tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa mahdollisesti kosketuksiin joutuneiden kuljetusvälineiden ja muun materiaalin saapumiselle unioniin;

c) toteuttaa muita asianmukaisia kiireellisiä toimenpiteitä tällaisen taudin tai vaaran unioniin leviämisen ehkäisemiseksi.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat vakavia riskejä.

262 artikla

Kiireelliset toimenpiteet, joita jäsenvaltiot voivat toteuttaa, jos komissio ei toimi

1. Jos jäsenvaltio on pyytänyt komissiota toteuttamaan kiireellisiä toimenpiteitä 261 artiklan mukaisesti, eikä komissio ole toteuttanut niitä,

a) kyseinen jäsenvaltio voi siihen saakka, kunnes komissio hyväksyy kiireelliset toimenpiteet tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, toteuttaa väliaikaisesti jonkin tai jotkin 260 artiklan a alakohdassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä sellaisten eläinten ja tuotteiden osalta, jotka ovat peräisin 261 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta kolmannesta maasta tai alueelta, ja sellaisten kuljetusvälineiden ja muiden materiaalien osalta, jotka ovat voineet joutua kosketuksiin tällaisten eläinten ja tuotteiden kanssa, riippuen tilanteen vakavuudesta alueellaan;

b) kyseisen jäsenvaltion on viipymättä tiedotettava komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille näistä kiireellisistä toimenpiteistä esittäen syyn niiden käyttöönotolle.

2. Komissio tarkastelee tilannetta ja asianomaisen jäsenvaltion tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteuttamia kiireellisiä toimenpiteitä ja hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksellä jonkin tai jotkin 261 artiklassa tarkoitetuista kiireellisistä toimenpiteistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy 266 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä, kun tämä on tarpeen asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat vakavia riskejä.

VIII OSA

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

263 artikla

Liitteen III muuttaminen

Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteen III muuttamista rajoittuen yksinomaan siihen, että otetaan huomioon taksonomian muutokset.

264 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. On erityisen tärkeää, että komissio toteuttaa ennen kyseisten delegoitujen säädösten antamista asiantuntijoiden, myös jäsenvaltioiden asiantuntijoiden, kuulemiset.

3. Siirretään komissiolle … päivästä …kuuta .. (*). viiden vuoden ajaksi 3 artiklan 5 kohdassa, 5 artiklan 4 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 18 artiklan 3 kohdassa, 20 artiklan 3 kohdassa, 29 artiklassa, 31 artiklan 5 kohdassa, 32 artiklan 2 kohdassa, 37 artiklan 5 kohdassa, 39 artiklassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 47 artiklassa, 48 artiklan 3 kohdassa, 53 artiklan 2 kohdassa, 54 artiklan 3 kohdassa, 55 artiklan 2 kohdassa, 58 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklassa, 68 artiklan 2 kohdassa, 68 artiklan 3 kohdassa, 70 artiklan 3 kohdassa, 72 artiklan 2 kohdassa, 73 artiklan 3 kohdassa, 74 artiklan 4 kohdassa, 76 artiklan 5 kohdassa, 77 artiklan 2 kohdassa, 87 artiklan 3 kohdassa, 94 artiklan 3 kohdassa, 97 artiklan 2 kohdassa, 101 artiklan 3 kohdassa, 109 artiklan 2 kohdassa, 118 artiklassa, 119 artiklassa, 122 artiklan 1 kohdassa, 122 artiklan 2 kohdassa, 125 artiklan 2 kohdassa, 131 artiklan 1 kohdassa, 132 artiklassa, 135 artiklassa, 136 artiklan 4 kohdassa, 137 artiklan 2 kohdassa, 138 artiklan 3 kohdassa, 139 artiklan 4 kohdassa, 140 artiklan 1 kohdassa, 144 artiklan 1 kohdassa, 146 artiklan 1 kohdassa, 147 artiklassa, 149 artiklan 4 kohdassa, 151 artiklan 3 kohdassa, 154 artiklan 1 kohdassa, 156 artiklan 1 kohdassa, 160 artiklan 1 kohdassa, 160 artiklan 2 kohdassa, 161 artiklan 6 kohdassa, 162 artiklan 4 kohdassa, 163 artiklan 5 kohdassa, 164 artiklan 2 kohdassa, 165 artiklan 3 kohdassa, 166 artiklan 3 kohdassa, 167 artiklan 5 kohdassa,

(*) Perussäädöksen voimaantulopäivä tai muu lainsäätäjän asettama päivä.

168 artiklan 3 kohdassa, 169 artiklan 5 kohdassa, 176 artiklan 4 kohdassa, 181 artiklan 2 kohdassa, 185 artiklan 5 kohdassa, 189 artiklan 1 kohdassa, 192 artiklan 2 kohdassa, 197 artiklan 3 kohdassa, 200 artiklan 3 kohdassa, 201 artiklan 3 kohdassa, 202 artiklan 3 kohdassa, 203 artiklan 2 kohdassa, 204 artiklan 3 kohdassa, 205 artiklan 2 kohdassa, 211 artiklan 1 kohdassa, 213 artiklan 1 kohdassa, 214 artiklassa, 216 artiklan 4 kohdassa, 218 artiklan 3 kohdassa, 221 artiklan 1 kohdassa, 222 artiklan 3 kohdassa, 223 artiklan 6 kohdassa, 224 artiklan 3 kohdassa, 228 artiklan 1 kohdassa, 230 artiklan 3 kohdassa, 234 artiklan 2 kohdassa, 237 artiklan 4 kohdassa, 239 artiklan 2 kohdassa, 240 artiklan 2 kohdassa 241 artiklan 2 kohdassa, 242 artiklan 2 kohdassa, 245 artiklan 3 kohdassa, 246 artiklan 3 kohdassa, 249 artiklan 3 kohdassa, 252 artiklan 1 kohdassa, 254 artiklassa, 263 artiklassa, 271 artiklan 2 kohdassa, 272 artiklan 2 kohdassa, 279 artiklan 2 kohdassa ja 280 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 3 kohdassa lueteltujen säännösten nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

7. Komissio myöntää vähintään kuuden kuukauden määräajan 3 artiklan 5 kohdassa, 14 artiklan 3 kohdassa, 16 artiklan 2 kohdassa, 20 artiklan 3 kohdassa, 122 artiklan 2 kohdassa, 164 artiklan 2 kohdassa ja 228 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alkuperäisten delegoitujen säädösten hyväksymisen ja niiden soveltamisen alkamispäivän välille.

265 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annetut delegoidut säädökset tulevat voimaan viipymättä, ja niitä sovelletaan niin kauan, kuin niitä ei vastusteta 2 kohdan mukaisesti. Kun delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään samalla perusteet, joiden vuoksi sovelletaan kiireellistä menettelyä.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi 264 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti vastustaa delegoitua säädöstä. Siinä tapauksessa komissio kumoaa säädöksen viipymättä sen jälkeen, kun Euroopan parlamentin tai neuvoston päätös vastustaa sitä on annettu sille tiedoksi.

266 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklan 1 kohdalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 5 artiklan kanssa.

4. Komissio myöntää vähintään kuuden kuukauden määräajan 25 artiklan 3 kohdassa, 228 artiklan 2 kohdassa ja 120 artiklassa tarkoitettujen alkuperäisten täytäntöönpanosäädösten hyväksymisen ja niiden soveltamisen alkamispäivän välille.

267 artikla

Tietosuoja

1. Jäsenvaltioiden on sovellettava jäsenvaltioissa tämän asetuksen nojalla suoritettavaan henkilötietojen käsittelyyn Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY ([1]).

2. Komission tämän asetuksen nojalla suorittamaan henkilötietojen käsittelyyn on sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([2]).

II OSASTO

SEURAAMUKSET

268 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään … päivänä …kuuta … (*), ja niiden on viipymättä ilmoitettava sille myöhemmin tehtävistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.

III OSASTO

JÄSENVALTIOIDEN TOIMENPITEET

269 artikla

Jäsenvaltioiden lisätoimenpiteet tai tiukemmat toimenpiteet

1. Sen lisäksi, mitä seuraa tämän asetuksen muista säännöksistä, joiden ansiosta jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä, ne voivat soveltaa alueellaan lisätoimenpiteitä tai tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä tiukempia toimenpiteitä, jotka koskevat seuraavia:

a) eläinten terveyttä koskevat vastuut, joista säädetään I osan 3 luvussa (10–16 artikla).

b) ilmoittaminen jäsenvaltioissa, josta säädetään 18 artiklassa;

c) seuranta, josta säädetään II osan 2 luvussa (24–30 artikla);

d) rekisteröinti, hyväksyntä, tietojen kirjaaminen ja säilyttäminen sekä rekisterit, joista säädetään IV osan I osaston 1 luvussa (84–107 artikla) ja II osaston 1 luvussa (172–190 artikla);

e) pidettäviin maaeläimiin ja sukusoluihin ja alkioihin sovellettavat jäljitettävyysvaatimukset, joista säädetään IV osan I osaston 2 luvussa (108–123 artikla).

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa toimenpiteissä on noudatettava tässä asetuksessa säädettyjä sääntöjä, eivätkä ne saa

a) estää eläinten ja tuotteiden siirtoa jäsenvaltioiden välillä;

b) olla ristiriidassa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen kanssa.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

(*) Yksi vuosi tämän asetuksen soveltamispäivästä.

IX OSA

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

270 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan päätökset 78/642/ETY, 89/455/ETY ja 90/678/ETY ja direktiivit 79/110/ETY, 81/6/ETY, 90/423/ETY, 92/36/ETY ja 98/99/EY.

2. Kumotaan seuraavat säädökset … päivästä …kuuta … (*):

— direktiivi 64/432/ETY

— direktiivi 77/391/ETY

— direktiivi 78/52/ETY

— direktiivi 80/1095/ETY

— direktiivi 82/894/ETY

— direktiivi 88/407/ETY

— direktiivi 89/556/ETY

— direktiivi 90/429/ETY

— direktiivi 91/68/ETY

— päätös 91/666/ETY

— direktiivi 92/35/ETY

— direktiivi 92/65/ETY

— direktiivi 92/66/ETY

— direktiivi 92/118/ETY

— direktiivi 92/119/ETY

— päätös 95/410/EY

— direktiivi 2000/75/EY

— päätös 2000/258/EY

— direktiivi 2001/89/EY

— direktiivi 2002/60/EY

— direktiivi 2002/99/EY

— direktiivi 2003/85/EY

— asetus (EY) N:o 21/2004

— direktiivi 2004/68/EY

— direktiivi 2005/94/EY

(*) Tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivä.

— direktiivi 2006/88/EY

— direktiivi 2008/71/EY

— direktiivi 2009/156/EY

— direktiivi 2009/158/EY

— asetus (EU) N:o 576/2013.

Viittauksia kyseisiin kumottuihin säädöksiin pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä V olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

271 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1760/2000 muuttamista ja asetuksen (EY) N:o 21/2004 ja direktiivin 2008/71/EY kumoamista

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 270 artiklan 2 kohdassa ja 278 artiklassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 1760/2000 1–10 artiklaa, asetusta (EY) N:o 21/2004 ja direktiiviä 2008/71/EY sekä niiden pohjalta hyväksyttyjä säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen vastaavien artiklojen sijaan kolme vuotta tämän asetuksen soveltamispäivän jälkeen tai tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä ilmoitettavaan aiempaan päivään saakka.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua aikaisempaa päivämäärää.

Kyseinen päivä on tämän asetuksen 109 artiklan 2 kohdassa ja 119 artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten ja 118 artiklassa säädettyjen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti hyväksyttävien vastaavien sääntöjen soveltamisen alkamispäivä.

272 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat direktiivien 92/66/ETY, 2000/75/EY, 2001/89/EY, 2002/60/EY, 2003/85/EY ja 2005/94/EY kumoamista

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 270 artiklan 2 kohdassa säädetään, direktiivejä 92/66/ETY, 2000/75/EY, 2001/89/EY, 2002/60/EY, 2003/85/EY ja 2005/94/EY sekä niiden pohjalta hyväksyttyjä säädöksiä sovelletaan tämän asetuksen vastaavien artiklojen sijaan kolme vuotta tämän asetuksen soveltamispäivän jälkeen tai tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti annettavassa delegoidussa säädöksessä ilmoitettavaan aiempaan päivään saakka.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua aikaisempaa päivämäärää.

Kyseinen päivä on tämän asetuksen 47 artiklassa, 48 artiklan 3 kohdassa, 53 artiklan 2 kohdassa, 54 artiklan 3 kohdassa, 55 artiklan 2 kohdassa, 58 artiklan 2 kohdassa, 63 artiklassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklassa, 68 artiklan 2 kohdassa ja 70 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti hyväksyttävien vastaavien sääntöjen soveltamisen alkamispäivä.

273 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 2160/2003 seuraavasti:

Lisätään 9 artiklan 3 kohdan loppuun virke seuraavasti:

”Näihin erityistoimenpiteisiin sisältyvät toimenpiteet, jotka perustuvat päätöksen 95/410/EY viimeisimmässä versiossa oleviin säännöksiin ennen päätöksen kumoamista sekä komission päätöksiin 2003/644/EY (*) ja 2004/235/EY (**), sellaisina kuin ne olivat direktiivin 90/539/ETY kumoamishetkellä.

(*) Komission päätös 2003/644/EY, tehty 8 päivänä syyskuuta 2003, salmonellaa koskevien lisätakeiden vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien jalostukseen tarkoitetun siipikarjan sekä siipikarjan jalostukseen tai tuotantoon tarkoitettujen untuvikkojen osalta (EUVL L 228, 12.9.2003, s. 29).

(**) Komission päätös 2004/235/EY, tehty 1 päivänä maaliskuuta 2004, salmonellaa koskevien lisätakeiden vahvistamisesta Suomeen ja Ruotsiin lähetettävien munivien kanojen osalta (EUVL L 72, 11.3.2004, s. 86).”

274 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat tiettyjen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten hyväksymispäivää

Komissio antaa 31 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 32 artiklan 2 kohdassa, 39 artiklassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 54 artiklan 3 kohdassa, 55 artiklan 2 kohdassa, 58 artiklan 2 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklassa, 68 artiklan 2 kohdassa, 74 artiklan 4 kohdassa, 77 artiklan 2 kohdassa, 97 artiklan 2 kohdassa, 122 artiklan 2 kohdassa, 131 artiklan 1 kohdassa, 132 artiklan 2 kohdassa, 135 artiklassa, 137 artiklan 2 kohdassa, 146 artiklan 1 kohdassa, 149 artiklan 4 kohdassa, 154 artiklan 1 kohdassa, 162 artiklan 3 kohdassa, 163 artiklan 4 kohdassa, 166 artiklan 3 kohdassa, 169 artiklan 4 kohdassa, 181 artiklan 2 kohdassa, 185 artiklan 5 kohdassa, 213 artiklan 1 kohdassa, 216 artiklan 4 kohdassa, 221 artiklan 1 kohdassa, 222 artiklan 3 kohdassa, 224 artiklan 3 kohdassa, 234 artiklan 1 kohdassa, 239 artiklan 1 kohdassa sekä 8 ja 9 artiklassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä tarkoitetut delegoidut säädökset viimeistään … päivänä …kuuta … (*), sanotun kuitenkaan rajoittamatta 283 artiklassa säädettyä soveltamispäivää. Näitä delegoituja säädöksiä ja täytäntöönpanosäädöksiä sovelletaan 283 artiklan mukaisesti tässä artiklassa säädetystä soveltamispäivästä.

275 artikla

Liitteen I a ennakkotarkistus ja muutokset

Komission on tarkistettava liitteessä II olevaa tautiluetteloa viimeistään … (*). Jos tarkistuksessa ilmenee, että tässä asetuksessa vahvistettujen sääntöjen soveltaminen edellyttää liitteeseen II muutoksia lisäämällä luetteloon tai poistamalla luettelosta jotakin, komission on hyväksyttävä tällaiset muutokset viimeistään tämän artiklan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun määräajan kuluessa.

276 artikla

Uudelleentarkastelu

Komission on tarkasteltava uudelleen hevoseläimiin kuuluvien pidettävien eläinten voimassa olevaa tunnistus- ja rekisteröintilainsäädäntöä viimeistään … päivänä …kuuta … (*).

Komission on otettava tämän uudelleentarkastelun tulokset huomioon sovellettaessa 118, 119 ja 120 artiklaa.

277 artikla

Siirtymätoimenpiteet, jotka koskevat lemmikkieläinten muista kuin kaupallisista siirroista annetun asetuksen (EU) N:o 576/2013 kumoamista

Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 270 artiklan 2 kohdassa säädetään, asetusta (EU) N:o 576/2013 sovelletaan lemmikkieläinten muiden kuin kaupallisten siirtojen osalta tämän asetuksen VI osan sijaan … päivään …kuuta … (**).

278 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1760/2000 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 1760/2000 seuraavasti:

1) Kumotaan 1–10 artikla.

2) Korvataan 22 artikla seuraavasti:

”*22 artikla*

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen säännösten noudattamisen varmistamiseksi.

(*) 24 kuukautta ennen 283 artiklassa säädettyä soveltamisen alkamispäivää.

(**) 10 vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Säädetyt tarkastukset eivät saa rajoittaa niitä tarkastuksia, joita komissio voi asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 9 artiklan mukaisesti suorittaa.

Jäsenvaltion toimijalle tai naudanlihaa markkinoivalle järjestölle määräämien seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen, jos naudanlihaa markkinoivat toimijat tai järjestöt ovat merkinneet lihan noudattamatta II osastossa niille säädettyjä velvoitteita, jäsenvaltioiden on tarvittaessa ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti vaadittava naudanlihan poistamista markkinoilta. Jäsenvaltiot voivat edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten lisäksi:

a) sallia, jos kyseinen liha on asiaan kuuluvien eläinlääkinnällisten ja hygieniasääntöjen mukainen, että se:

i) saatetaan markkinoille sen jälkeen, kun se on asianmukaisesti merkitty unionin vaatimusten mukaisesti; tai

ii) toimitetaan suoraan jalostettavaksi muiksi kuin 12 artiklan 1 alakohdassa mainituiksi tuotteiksi;

b) määrätä, että hyväksyntä perutaan väliaikaisesti tai kokonaan kyseisiltä toimijoilta tai järjestöiltä.

3. Komission asiantuntijat yhdessä toimivaltaisten viranomaisten kanssa:

a) todentavat, että jäsenvaltiot noudattavat tämän asetuksen vaatimuksia;

b) tekevät tarkastuksia paikan päällä varmistaakseen, että tarkastukset tehdään tämän asetuksen mukaisesti.

4. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään paikalla, on annettava komission asiantuntijoille kaikki se apu, joka on tarpeen heidän tehtäviensä suorittamiseksi. Tarkastusten tuloksista on keskusteltava asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa ennen loppukertomuksen laatimista ja levittämistä. Tähän kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä jäsenvaltioille osoitettavia suosituksia tämän asetuksen noudattamisen tehostamisesta."

3) Korvataan 22 b artikla seuraavasti:

"22 b artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.

2. Siirretään komissiolle … päivästä …kuuta … (*) viiden vuoden ajaksi 13 artiklan 6 kohdassa, 14 artiklan 4 kohdassa ja 15 a artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklan 6 kohdassa ja 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

(*) Tämän asetuksen (muutosasetuksen) voimaantulopäivä.

5. Edellä olevien 13 artiklan 6 kohdan, 14 artiklan 4 kohdan ja 15 a artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella."

4) Korvataan 23 artikla seuraavasti:

"23 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa tämän asetuksen 13 artiklan 6 kohdan nojalla hyväksyttävien täytäntöönpanosäädösten osalta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu pysyvä kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitea (*).

Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011 (**) tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13)."

279 artikla

Nykyiset toimijat ja pitopaikat

1. Pitopaikkoja ja toimijoita, jotka on rekisteröity tai hyväksytty direktiivin 64/432/ETY, direktiivin 88/407/ETY, direktiivin 89/556/ETY, direktiivin 90/429/ETY, direktiivin 91/68/ETY, direktiivin 92/65/ETY, asetuksen (EY) N:o 1760/2000, asetuksen (EY) N:o 21/2004, direktiivin 2006/88/EY, direktiivin 2008/71/EY, direktiivin 2009/156/EY tai direktiivin 2009/158/EY mukaisesti ennen tämän asetuksen soveltamispäivää, pidetään tämän asetuksen mukaisesti rekisteröityinä tai hyväksyttyinä tapauksen mukaan, ja niitä koskevat tämän asetuksen mukaisesti säädetyt velvoitteet.

2. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sääntöjä, jotka ovat tarpeen sujuvan siirtymisen varmistamiseksi tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ennen tätä asetusta sovellettavista säännöistä erityisesti kyseisten luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden saavutettujen oikeuksien ja oikeutettujen odotusten suojelemiseksi.

280 artikla

Nykyiset taudista vapaat jäsenvaltiot, vyöhykkeet ja lokerot sekä jäsenvaltioiden nykyiset hävittämis- ja seurantaohjelmat

1. Jäsenvaltioilla ja vyöhykkeillä, joille on hyväksytty yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaa asema yhden tai useamman asiaan liittyvän eläinlajin osalta direktiivin 64/432/ETY, direktiivin 91/68/ETY, direktiivin 92/65/ETY, direktiivin 2006/88/EY, direktiivin 2009/156/EY tai direktiivin 2009/158/EY mukaisesti, katsotaan olevan tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty taudista vapaa asema, ja niitä koskevat näin ollen tämän asetuksen nojalla säädetyt asiaan liittyvät velvoitteet.

2. Jäsenvaltioilla ja vyöhykkeillä, joille on hyväksytty hävittämis- tai seurantaohjelma yhtä tai useampaa 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettua luetteloitua tautia varten yhden tai useamman asiaan liittyvän eläinlajin osalta direktiivin 64/432/ETY, direktiivin 91/68/ETY, direktiivin 92/65/ETY, direktiivin 2006/88/EY, direktiivin 2009/156/EY tai direktiivin 2009/158/EY mukaisesti, katsotaan olevan tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty hävittämisohjelma, ja niitä koskevat näin ollen tämän asetuksen nojalla säädetyt asiaan liittyvät velvoitteet.

3. Hyväksytyillä lokeroilla, joille on hyväksytty yhdestä tai useammasta 9 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetusta luetteloidusta taudista vapaa asema direktiivien 2005/94/EY ja 2006/88/EY mukaisesti, katsotaan olevan tämän asetuksen 37 artiklan mukaisesti tunnustettu taudista vapaa asema, ja niitä koskevat näin ollen tämän asetuksen nojalla säädetyt asiaan liittyvät velvoitteet.

4. Siirretään komissiolle 264 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sääntöjä, jotka ovat tarpeen sujuvan siirtymisen varmistamiseksi edellä 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista ennen tätä asetusta voimassa olleista säännöistä.

281 artikla

Suhde virallista valvontaa koskeviin säädöksiin

Jos tämän asetuksen säännösten ja asetuksen (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY ([1]), 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/93/EY ([2]) ja 97/78/EY ja päätöksen 92/438/ETY välillä on ristiriitoja, sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä.

282 artikla

Arviointi

Komissio arvioi tätä asetusta ja 264 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä ja toimittaa arvioinnin tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavassa kertomuksessa viimeistään … päivänä …kuuta … (*).

283 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan … päivästä … kuuta… (**), lukuun ottamatta 270 artiklan 1 kohtaa ja 274 artiklaa, joita sovelletaan sen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ….

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
…	…

([1]) Neuvoston direktiivi 89/608/ETY, annettu 21 päivänä marraskuuta 1989, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34).

([2]) Neuvoston direktiivi 96/93/EY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1996, eläimiä ja eläintuotteita koskevien todistusten laadinnasta (EYVL L 13, 16.1.1997, s. 28).

(*) Viisi vuotta tämän asetuksen soveltamispäivästä.

(**) Viisi vuotta tämän asetuksen voimaantulosta.

LIITE I

Lemmikkieläinlajit

A OSA

Koirat (*Canis lupus familiaris*)

Kissat (*Felis silvestris catus*)

Fretit (*Mustela putorius furo*)

B OSA

Selkärangattomat (lukuun ottamatta mehiläisiä, pääjaksoon *Mollusca* kuuluvia nilviäisiä ja alajaksoon *Crustacea* kuuluvia äyriäisiä)

Koristevesieläimet

Sammakkoeläimet

Matelijat

Linnut: muiden kuin kanoihin, kalkkunoihin, helmikanoihin, ankkoihin, sorsiin, hanhiin, viiriäisiin, kyyhkysiin, fasaaneihin, peltopyihin ja sileälastaisiin lintuihin (*Ratitae*) kuuluvien lintulajien yksilöt

Nisäkkäät: jyrsijät ja kanit, lukuun ottamatta elintarviketuotantoon tarkoitettuja

LIITE II

Tautiluettelo

— Karjarutto

— Pienten märehtijäin rutto (PPR-tauti)

— Sian vesikulaaritauti

— Sinikielitauti

— Tarttuva sikahalvaus (teschenintauti)

— Lammas- ja vuohirokko

— Rift Valley -kuume

— Lumpy skin -tauti

— Vesikulaarinen stomatiitti

— Venezuelalainen hevosen tarttuva aivoselkäydintulehdus

— Hirvieläinten epitsoottinen verenvuototauti

— Naudan tarttuva keuhkorutto

— Newcastlen tauti

— Nautatuberkuloosi

— Nautojen luomistauti (*B. abortus*)

— Lampaan ja vuohen bruselloosi (*B. melitensis*)

— Pernarutto

— Rabies

— Ekinokokkoosi

— Tarttuvat spongiformiset enkefalopatiat (TSE)

— Kampylobakterioosi

— Listerioosi

— Salmonelloosi (zoonoottinen salmonella)

— Trikinelloosi

— Verototoksinen *E. coli* (VTEC)

— Virusperäinen verenvuotoseptikemia (VHS)

— Tarttuvan vertamuodostavan kudoksen kuolio (IHN)

— Kalojen epitsoottinen vertamuodostavan kudoksen kuolio (EHN)

— Kalojen epitsoottinen ulseratiivinen syndrooma (EUS)

— *Bonamia exitiosa* -tartunta

— *Perkinsus marinus* -tartunta

— *Microcytos mackini* -tartunta

— Äyriäisten Taura-syndrooma

— Äyriäisten Yellowhead-tauti

— Koikarpin herpesvirustartunta (KHV)

— Tarttuva lohen anemia (ISA-tauti)

— Nilviäisten marteilioosi (*Marteilia refringens*)

— *Bonamia exitiosa* -tartunta

— Äyriäisten valkopilkkutauti

LIITE III

Sorkka- ja kavioeläinten lajit

Taksoni		
Lahko	Heimo	Suku/Laji
Perissodactyla	Hevoset	*Equus* spp.
	Tapiridae	*Tapirus* spp.
	Rhinoceritidae	*Ceratotherium* spp., *Dicerorhinus* spp., *Diceros* spp., *Rhinoceros* spp.
Artiodactyla	*Antilocapridae*	*Antilocapra* ssp.
	Bovidae	*Addax* ssp., *Aepyceros* ssp., *Alcelaphus* ssp., *Ammelaphus* ssp., *Ammodorcas* ssp., *Ammotragus* ssp., *Antidorcas* ssp., *Antilope* ssp., *Arbitragus* ssp., *Beatragus* ssp., *Bison* ssp., *Bos* ssp. (mukaan lukien *Bibos, Novibos, Poephagus*), *Boselaphus* ssp., *Bubalus* ssp. (mukaan lukien *Anoa*), *Budorcas* ssp., *Capra* ssp., *Cephalophus* ssp., *Connochaetes* ssp., *Damaliscus* ssp. (mukaan lukien *Beatragus*), *Dorcatragus* ssp., *Eudorcas* ssp., *Gazella* ssp., *Hemitragus* ssp., *Hippotragus* ssp., *Kobus* ssp., *Litocranius* ssp. *Madoqua* ssp., *Naemorhedus* ssp. (mukaan lukien *Nemorhaedus ja Capricornis*), *Nanger* ssp., *Neotragus* ssp., *Nilgiritragus* ssp., *Oreamnos* ssp., *Oreotragus* ssp., *Oryx* ssp., *Ourebia* ssp., *Ovibos* ssp., *Ovis* ssp., *Pantholops* ssp., *Philantomba* ssp., *Pelea* ssp., *Procapra* ssp., *Pseudois* ssp., *Pseudoryx* ssp., *Raphicerus* ssp., *Redunca* ssp., *Rupicapra* ssp., *Saiga* ssp., *Sigmoceros-Alecelaphus* ssp., *Strepticeros* ssp., *Sylvicapra* ssp., *Syncerus* ssp., *Taurotragus* ssp., *Tetracerus* ssp., *Tragelaphus* ssp. (mukaan lukien *Boocerus*).
	Camelidae	*Camelus* ssp., *Lama* ssp., *Vicugna* ssp.
	Cervidae	*Alces* ssp., *Axis-Hyelaphus* ssp., *Blastocerus* ssp., *Capreolus* ssp., *Cervus* ssp., *Dama* ssp., *Elaphodus* ssp., *Elaphurus* ssp., *Hippocamelus* ssp., *Hydropotes* ssp., *Mazama* ssp., *Megamuntiacus* ssp., *Muntiacus* ssp., *Odocoileus* ssp., *Ozotoceros* ssp., *Przewalskium* ssp., *Pudu* ssp., *Rangifer* ssp., *Rucervus* ssp., *Rusa* ssp.
	Giraffidae	*Giraffa* ssp., *Okapia* ssp.
	Hippopotamindae	*Hexaprotodon-Choeropsis* ssp., *Hippopotamus* ssp.
	Moschidae	*Moschus* ssp.
	Suidae	*Babyrousa* ssp., *Hylochoerus* ssp., *Phacochoerus* ssp., *Porcula* ssp., *Potamochoerus* ssp., *Sus* ssp.,
	Tayassuidae	*Catagonus* ssp., *Pecari-Tayassu* ssp.
	Tragulidae	*Hyemoschus* ssp., *Tragulus-Moschiola* ssp.
Proboscidea	*Elephantidae*	*Elephas* ssp., *Loxodonta* ssp.

LIITE IV

Kriteerit 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen soveltamiselle 5 artiklan mukaisesti luetteloituihin tauteihin

Tämän liitteen tarkoituksena on antaa yksityiskohtaiset kriteerit, jotka komissio ottaa huomioon määrittäessään taudinehkäisy- ja taudintorjuntasäännöt, joita sovelletaan 5 artiklan mukaisesti luetteloitujen tautien eri luokkiin.

Luokitteluprosessissa on otettava huomioon kyseinen tautiprofiili, taudin vaikutustaso eläinterveyteen ja kansanterveyteen, eläinten hyvinvointiin ja talouteen sekä tässä asetuksessa taudin osalta säädettyjen diagnoosivälineiden sekä erilaisten taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteiden saatavuus, toteutettavuus ja vaikuttavuus.

1 JAKSO

KRITEERIT 9 ARTIKLAN 1 KOHDAN A ALAKOHDASSA TARKOITETTUJEN TAUDINEHKÄISY- JA TAUDINTORJUNTASÄÄNTÖJEN SOVELTAMISELLE

Edellä 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen kohteena olevat taudit ovat tauteja, joilla katsotaan olevan eläinterveyden ja kansanterveyden kannalta sekä taloudellisesti, sosiaalisesti ja ympäristöllisesti vakavimpia vaikutuksia unionissa. Kyseisten tautien on täytettävä seuraavat kriteerit:

a) kyseistä tautia:

   i) ei esiinny unionin alueella;

   ii) esiintyy ainoastaan poikkeustapauksissa (satunnaiset kulkeutumiset); tai

   iii) esiintyy ainoastaan hyvin rajoitetussa osassa unionin aluetta;

   ja

b) kyseinen tauti on erittäin tarttuva; suoran ja epäsuoran tartunnan lisäksi tauti voi levitä myös ilman, veden tai tartunnanlevittäjän välityksellä. Tauti saattaa vaikuttaa moniin pidettävien tai luonnonvaraisten eläinten lajeihin tai yksittäiseen taloudellisesti merkittävään pidettävien eläinten lajiin ja aiheuttaa hyvin suurta sairastuvuutta ja huomattavan suurta kuolleisuutta.

   Edellä a ja b alakohdissa esitettyjen kriteerien lisäksi kyseisten tautien on täytettävä yksi tai useampi seuraavista kriteereistä:

c) kyseisellä taudilla on zoonoottinen potentiaali ja merkittäviä seurauksia kansanterveydelle, mukaan lukien epideeminen ja panepideeminen potentiaali tai mahdolliset merkittävät uhkat elintarviketurvallisuudelle;

d) kyseisellä taudilla on merkittävä vaikutus unionin talouteen ja se aiheuttaa huomattavia kustannuksia johtuen lähinnä sen suorasta vaikutuksesta eläinten terveyteen ja tuottavuuteen;

e) kyseisellä taudilla on merkittävä vaikutus yhteen tai useampaan seuraavista:

   i) yhteiskuntaan, vaikutus erityisesti työmarkkinoihin;

   ii) eläinten hyvinvointiin, koska se aiheuttaa kärsimystä hyvin suurelle eläinmäärälle;

   iii) ympäristöön johtuen taudin suorasta vaikutuksesta tai sen torjuntatoimenpiteistä;

   iv) biologiseen monimuotoisuuteen tai uhanalaisten lajien tai rotujen suojeluun heijastuva vaikutus pitkällä aikavälillä, mukaan lukien kyseisten lajien tai rotujen mahdollinen häviäminen tai pitkän aikavälin vahingoittuminen.

2 JAKSO

KRITEERIT 9 ARTIKLAN 1 KOHDAN B ALAKOHDASSA TARKOITETTUJEN TAUDINEHKÄISY- JA TAUDINTORJUNTA-SÄÄNTÖJEN SOVELTAMISELLE

9 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjen kohteena olevia tauteja on torjuttava kaikissa jäsenvaltioissa niiden hävittämiseksi unionin koko alueelta.

Kyseisten tautien on täytettävä seuraavat kriteerit:

a) kyseistä tautia esiintyy endeemisesti koko unionin alueella tai osassa sitä. Kuitenkin useat unionin jäsenvaltiot tai vyöhykkeet ovat taudista vapaita; ja

b) tauti on kohtalaisen/erittäin tarttuva; suoran ja epäsuoran tartunnan lisäksi tauti voi levitä myös ilman, veden tai tartunnanlevittäjän välityksellä. Se saattaa tarttua yhteen tai moneen eläinlajiin ja aiheuttaa suurta sairastuvuutta mutta yleensä vähän kuolleisuutta.

Edellä a ja b kohdissa esitettyjen kriteerien lisäksi kyseisten tautien on täytettävä yksi tai useampi seuraavista kriteereistä:

c) kyseisellä taudilla on zoonoottinen potentiaali ja merkittäviä seurauksia kansanterveydelle, mukaan lukien epideeminen potentiaali tai mahdolliset merkittävät uhkat elintarviketurvallisuudelle;

d) kyseisellä taudilla on merkittävä vaikutus unionin talouteen ja se aiheuttaa huomattavia kustannuksia johtuen lähinnä sen suorastaa vaikutuksesta eläinten terveyteen ja tuottavuuteen;

e) taudilla on merkittävä vaikutus yhteen tai useampaan seuraavista:

i) yhteiskuntaan, vaikutus erityisesti työmarkkinoihin;

ii) eläinten hyvinvointiin, koska se aiheuttaa kärsimystä hyvin suurelle eläinmäärälle;

iii) ympäristöön johtuen taudin suorasta vaikutuksesta tai torjuntatoimenpiteistä;

iv) biologiseen monimuotoisuuteen tai uhanalaisten lajien tai rotujen suojeluun heijastuva vaikutus pitkällä aikavälillä, mukaan lukien kyseisten lajien tai rotujen mahdollinen häviäminen tai pitkän aikavälin vahingoittuminen.

Tautiin, johon sovelletaan 9 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ja jota ei ole hävitetty onnistuneesti ja viipymättä unionin jossakin osassa ja joka kyseisessä unionin osassa on saanut endeemisen luonteen, voidaan kyseisessä unionin osassa kohdistaa 9 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisia taudinehkäisy- ja taudintorjuntatoimenpiteitä.

3 JAKSO

KRITEERIT 9 ARTIKLAN 1 KOHDAN C ALAKOHDASSA TARKOITETTUJEN TAUDINEHKÄISY- JA TAUDINTORJUNTA-SÄÄNTÖJEN SOVELTAMISELLE

Taudit, joiden suhteen 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut taudinehkäisy- ja taudintorjuntasäännöt ovat merkityksellisiä muutamille jäsenvaltioille ja joita varten tarvitaan toimenpiteitä, jotta estetään tautien leviäminen sellaisiin unionin osiin, jotka ovat virallisesti tautivapaita tai joilla on hävittämisohjelmat kyseisiä luetteloituja tauteja varten.

Kyseisten tautien on täytettävä seuraavat kriteerit:

a) kyseisestä tautia esiintyy endeemisesti maaeläimissä tai vesieläimissä koko unionin alueella tai osassa sitä; useat unionin jäsenvaltiot tai vyöhykkeet ovat tautivapaita; ja

b) i) maaeläimissä kyseinen tauti on kohtalaisen/erittäin tarttuva ja leviää lähinnä suorana tai epäsuorana tartuntana. Tauti tarttuu lähinnä yhteen tai moneen eläinlajiin eikä tavallisesti aiheuta suurta sairastuvuutta. Se aiheuttaa vähän tai ei lainkaan kuolleisuutta. Usein havaitaan lähinnä tuotannonmenetystä;

ii) vesieläimissä tauti on kohtalaisen/erittäin tarttuva ja leviää lähinnä suorana tai epäsuorana tartuntana. Se saattaa tarttua yhteen tai moneen eläinlajiin ja saattaa aiheuttaa suurta sairastuvuutta, mutta yleensä vähän kuolleisuutta. Usein havaitaan lähinnä tuotannonmenetystä.

Edellä a ja b kohdissa esitettyjen kriteerien lisäksi kyseisten tautien on täytettävä yksi tai useampi seuraavista kriteereistä:

c) kyseisellä taudilla on zoonoottinen potentiaali ja merkittäviä kansanterveydellisiä vaikutuksia tai se aiheuttaa mahdollisesti uhkia elintarviketurvallisuudelle;

d) kyseisellä taudilla on osassa unionia merkittävä vaikutus talouteen johtuen lähinnä sen suorasta vaikutuksesta tietyntyyppisiin eläintuotantojärjestelmiin;

e) kyseisellä taudilla on merkittävä vaikutus yhteen tai useampaan seuraavista:

i) yhteiskuntaan, vaikutus erityisesti työmarkkinoihin;

ii) eläinten hyvinvointiin, koska se aiheuttaa kärsimystä hyvin suurelle eläinmäärälle;

iii) ympäristöön johtuen taudin suorasta vaikutuksesta tai torjuntatoimenpiteistä;

iv) biologiseen monimuotoisuuteen tai uhanalaisten lajien tai rotujen suojeluun heijastuva vaikutus pitkällä aikavälillä, mukaan lukien kyseisten lajien tai rotujen mahdollinen häviäminen tai pitkän aikavälin vahingoittuminen.

4 JAKSO

KRITEERIT 9 ARTIKLAN 1 KOHDAN D ALAKOHDASSA TARKOITETTUJEN TAUDINEHKÄISY- JA TAUDINTORJUNTA-SÄÄNTÖJEN SOVELTAMISELLE

9 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan tauteihin, jotka täyttävät 1, 2 tai 3 jaksoissa esitetyt kriteerit, sekä muihin tauteihin, jotka täyttävät 5 jaksossa esitetyt kriteerit, kun kyseisen taudin aiheuttamaa riskiä voidaan tehokkaasti ja oikeasuhteisesti vähentää eläinten ja tuotteiden siirtoihin kohdistuvilla toimenpiteillä taudin esiintymisen ja leviämisen ehkäisemiseksi ja rajoittamiseksi.

5 JAKSO

KRITEERIT 9 ARTIKLAN 1 KOHDAN E ALAKOHDASSA TARKOITETTUJEN TAUDINEHKÄISY- JA TAUDINTORJUNTA-SÄÄNTÖJEN SOVELTAMISELLE

9 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuja taudinehkäisy- ja taudintorjuntasääntöjä sovelletaan tauteihin, jotka täyttävät 1, 2 tai 3 jaksoissa esitetyt kriteerit, sekä muihin tauteihin, kun taudin seuranta on tarpeen eläinten terveyteen, eläinten hyvinvointiin, ihmisten terveyteen, talouteen, yhteiskuntaan tai ympäristöön liittyvistä syistä.

LIITE V

Asetuksen 270 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vastaavuustaulukko

1. **Direktiivi 64/432/ETY**

Direktiivi 64/432/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain), 21 artikla, 153 artiklan 3 kohta ja 220 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1 kohta	124 ja 126 artikla
3 artiklan 2 kohta	124 artiklan 2 kohta, 126 artiklan 1 kohta sekä 149 artiklan 3 ja 4 kohta
4 artiklan 1 kohta	126 artiklan 1 kohdan c alakohta
4 artiklan 2 ja 3 kohta	125 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 1 kohta	143 artiklan 1 kohta, 145 ja 146 artikla
5 artiklan 2 kohta	149 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	147 artiklan a alakohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	144 artiklan 1 kohdan b alakohta
5 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 4 kohta	153 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 5 kohta	147 artiklan a alakohta
6 artikla	130, 131 ja 132 artikla
6 a artikla	—
7 artikla	126 artiklan 1 kohdan c alakohta, 132 artikla, 134 artiklan a alakohta ja 135 artikla
8 artikla	18, 19 ja 20 artikla sekä 23 artiklan a alakohta
9 artikla	31 artiklan 1 kohta, 3 kohdan a alakohta ja 5 kohta sekä 32, 33 ja 36 artikla
10 artikla	31 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan b alakohta sekä 32, 33 ja 36 artikla
11 artiklan 1 kohta	94 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 97 ja 98 artikla
11 artiklan 2 kohta	102, 106 ja 107 artikla
11 artiklan 3 kohta	98 ja 99 artikla
11 artiklan 4 kohta	100 artikla
11 artiklan 5 ja 6 kohta	97 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 2 kohdan d alakohta
12 artiklan 1 kohta	125 artikla
12 artiklan 2 kohta	104 ja 106 artikla
12 artiklan 3 kohta	125 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
12 artiklan 4 kohta	143 artikla
12 artiklan 5 ja 6 kohta	—
13 artiklan 1 ja 2 kohta	90 ja 92 artikla, 93 artiklan c alakohta, 94, 97, 98, 99, 102, 106 ja 107 artikla

Direktiivi 64/432/ETY	Tämä asetus
13 artiklan 3 kohta	100 artikla
13 artiklan 4 kohta	—
13 artiklan 5 ja 6 kohta	101 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	—
14 artiklan 3 kohdan A ja B alakohta	—
14 artiklan 3 kohdan C alakohta	109 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta
14 artiklan 4–6 kohta	—
15 artiklan 1 kohta	268 artikla
15 artiklan 2–4 kohta	—
16 artikla	—
17 artikla	—
17 a artikla	—
18 artikla	109 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta
19 artikla	—
20 artikla	—

2. **Direktiivi 77/391/ETY**

Direktiivi 77/391/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	32 ja 33 artikla sekä 36 artiklan 1 kohta
2 artiklan 3 kohta	34 artikla
2 artiklan 4 kohta	36 ja 41 artikla
3 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohta	32 ja 33 artikla sekä 36 artiklan 1 kohta
3 artiklan 3 kohta	34 artikla
3 artiklan 4 kohta	36 ja 41 artikla
4 artikla	31 artiklan 1 kohta sekä 32, 33, 34, 36 ja 41 artikla
5 artikla	—
6 artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	—

Direktiivi 77/391/ETY	Tämä asetus
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	—

3. **Direktiivi 78/52/ETY**

Direktiivi 78/52/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	31 artiklan 1 kohta ja 32 artikla
3 artiklan 2 kohta	—
3 artiklan 3 kohta	—
3 artiklan 4 kohta	31 artiklan 1 kohta ja 32 artikla
4 artikla	32 ja 35 artikla, 102 artiklan 2 ja 4 kohta sekä 112 artikla
5 artikla	18, 46 ja 47 artikla
6 artiklan 1 kohta	72–76 artikla
6 artiklan 2 kohta	77 ja 78 artikla
6 artiklan 3 kohta	79 ja 80 artikla
7 artikla	79 ja 80 artikla
8 artikla	79 ja 80 artikla
9 artikla	79 ja 80 artikla
10 artikla	79 ja 80 artikla
11 artikla	79 ja 80 artikla
12 artikla	79 ja 80 artikla
13 artikla	18, 46 ja 47 artikla
14 artiklan 1 kohta	72–76 artikla
14 artiklan 2 kohta	77 ja 78 artikla
14 artiklan 3 kohta	79 ja 80 artikla
15 artikla	79 ja 80 artikla
16 artikla	79 ja 80 artikla
17 artikla	79 ja 80 artikla
18 artikla	79 ja 80 artikla
19 artikla	79 ja 80 artikla
20 artikla	79 ja 80 artikla
21 artikla	—
22 artikla	18, 19, 20, 46 ja 47 artikla
23 artikla	79 ja 80 artikla

Direktiivi 78/52/ETY	Tämä asetus
24 artikla	79 ja 80 artikla
25 artikla	79 ja 80 artikla
26 artikla	79 ja 80 artikla
27 artikla	124 artiklan 1 kohta ja 126 artiklan 1 kohdan c alakohta
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—

4. **Direktiivi 80/1095/ETY**

Direktiivi 80/1095/ETY	Tämä asetus
1 artikla	31 artiklan 1 kohta ja 36 artikla
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	31 artiklan 1 kohta ja 35 artikla
3 a artikla	31 artiklan 1 kohta ja 35 artikla
4 artikla	32, 33 ja 35 artikla
4 a artikla	32, 33 ja 35 artikla
5 artikla	—
6 artikla	31 artiklan 1 kohdan b alakohta, 31 artiklan 3 kohta ja 32 artikla
7 artikla	36, 39 ja 40 artikla
8 artikla	41 ja 42 artikla
9 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
12 a artikla	—
13 artikla	—

5. **Direktiivi 82/894/ETY**

Direktiivi 82/894/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	19, 21, 22 ja 23 artikla
4 artikla	19, 20, 21, 22 ja 23 artikla
5 artikla	23 artikla

Direktiivi 82/894/ETY	Tämä asetus
6 artikla	—
7 artikla	—
8 artikla	—

6. **Direktiivi 88/407/ETY**

Direktiivi 88/407/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	159 ja 160 artikla
4 artikla	160 artikla
5 artikla	94, 97, 100 ja 101 artikla
6 artiklan 1 kohta	161 ja 162 artikla
6 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	258 artikla
8 artikla	229 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 230 artikla
9 artikla	229 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 233 artikla
10 artikla	229 artiklan 1 kohdan c alakohta sekä 234 ja 236 artikla
11 artikla	229 artiklan 1 kohdan d alakohta sekä 237 ja 238 artikla
12 artikla	260–262 artikla
15 artikla	257–259 artikla
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—

7. **Direktiivi 89/556/ETY**

Direktiivi 89/556/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	159, 160 ja 161 artikla
5 artiklan 1 kohta	94 ja 97 artikla
5 artiklan 2 kohta	101 artikla
5 artiklan 2 a ja 3 kohta	97, 98 ja 100 artikla
6 artikla	161 ja 162 artikla
7 artikla	229 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 230 artikla

Direktiivi 89/556/ETY	Tämä asetus
8 artikla	229 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 233 artikla
9 artikla	229 artiklan 1 kohdan c alakohta sekä 234 ja 236 artikla
10 artikla	229 artiklan 1 kohdan d alakohta sekä 237 ja 238 artikla
11 artikla	260–262 artikla
14 artikla	257–259 artikla
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—

8. **Direktiivi 90/429/ETY**

Direktiivi 90/429/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	159 ja 160 artikla
4 artikla	—
5 artiklan 1 kohta	94, 97, 98 ja 100 artikla
5 artiklan 2 kohta	101 artikla
6 artiklan 1 kohta	161 ja 162 artikla
6 artiklan 2 kohta	258 artikla
7 artikla	229 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 230 artikla
8 artikla	229 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 233 artikla
9 artikla	229 artiklan 1 kohdan c alakohta sekä 234 ja 236 artikla
10 artikla	229 artiklan 1 kohdan d alakohta sekä 237 ja 238 artikla
11 artiklan 1 kohta	229 artikla
11 artiklan 2 ja 3 kohta	260 artikla
12 artikla	237 artikla
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	257–262 artikla
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—

Direktiivi 90/429/ETY	Tämä asetus
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—

9. **Direktiivi 91/68/ETY**

Direktiivi 91/68/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain), 21 artikla, 153 artiklan 3 kohta ja 220 artiklan 3 kohta
3 artiklan 1, 2, 3 ja 5 kohta	126 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 130 ja 131 artikla
3 artiklan 4 kohta	139 artikla
4 artiklan 1 kohta	124 artiklan 2 kohdan b alakohta, 126 artiklan 1 kohta, 130 ja 131 artikla sekä 149 artiklan 3 kohta ja 4 kohdan a ja b alakohta
4 artiklan 2 kohta	128 artikla
4 artiklan 3 kohta	131 artikla
4 a artikla	130 ja 131 artikla
4 b artiklan 1 ja 2 kohta	130 ja 131 artikla
4 b artiklan 3 kohta	126 artiklan 2 kohta
4 b artiklan 4 kohta	133 artikla
4 b artiklan 5 kohta	132 artikla
4 b artiklan 6 kohta	124 artiklan 1 kohta, 125 artikla ja 126 artiklan 1 kohdan b alakohta
4 c artiklan 1 ja 2 kohta	130 ja 131 artikla
4 c artiklan 3 kohta	133 ja 135 artikla
5 artikla	131 artikla
6 artikla	131 artikla ja 145 artiklan 1 kohdan e alakohta
7 artiklan 1–3 kohta	31, 32, 33 ja 35 artikla
7 artiklan 4 kohta	—
8 artiklan 1–3 kohta	36, 39 ja 40 artikla
8 artiklan 4 kohta	—
8 a artiklan 1 kohta	94 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 97, 98 ja 134 artikla
8 a artiklan 2 kohta	102 ja 106 artikla
8 a artiklan 3 kohta	98, 99 ja 101 artikla
8 a artiklan 4 kohta	100 artikla
8 a artiklan 5 kohta	97 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 2 kohdan d alakohta

Direktiivi 91/68/ETY	Tämä asetus
8 b artiklan 1 kohta	84, 90 ja 92 artikla, 93 artiklan c alakohta, 94 artiklan 1 kohdan a alakohta, 97, 98, 102, 105 ja 134 artikla
8 b artiklan 2 kohta	94 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 97 ja 98 artikla
8 b artiklan 3 kohta	100 artikla
8 b artiklan 4 kohta	—
8 c artiklan 1 kohta	87 ja 125 artikla
8 c artiklan 2 kohta	104 artikla
8 c artiklan 3 kohta	125 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 126 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 c artiklan 4 ja 5 kohta	—
9 artiklan 1–4 kohta	143, 145, 146, 147, 148, 149 ja 153 artikla
9 artiklan 7 kohta	153 artikla
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	144 artiklan b alakohta
14 artikla	—
15 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—

10. **Päätös 91/666/ETY**

Päätös 91/666/ETY	Tämä asetus
1 artikla	48 artiklan 1 ja 3 kohta
2 artikla	—
3 artikla	48 artikla
4 artikla	48, 49 ja 50 artikla
5 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
6 artikla	16 artikla sekä 48 artiklan 2 kohdan c alakohta ja 3 kohdan b alakohta
7 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
8 artikla	—
9 artikla	—
10 artikla	—
11 artikla	—

Päätös 91/666/ETY	Tämä asetus
12 artikla	—

11. **Direktiivi 92/35/ETY**

Direktiivi 92/35/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18 artikla
4 artikla	53–57 artikla ja 59 artikla
5 artikla	46 ja 47 artikla
6 artikla	60–68 artikla
7 artiklan 1 kohta	57 artikla
7 artiklan 2 kohta	43 artiklan 2 kohdan d alakohta
8 artikla	64 artikla
9 artikla	65, 66 ja 67 artikla
10 artikla	65, 66 ja 67 artikla
11 artikla	67 ja 68 artikla
12 artikla	71 artiklan 1 kohta
13 artikla	65 artiklan 2 kohta
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	43 ja 44 artikla
18 artikla	—
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—

12. **Direktiivi 92/65/ETY**

Direktiivi 92/65/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	170, 171 ja 269 artikla
4 artikla	124, 126, 18, 31 ja 84 artikla, 93 artiklan a alakohta sekä 151 artikla

Direktiivi 92/65/ETY	Tämä asetus
5 artikla	95, 97, 136, 137, 143, 144 ja 149 artikla
6 artiklan A kohta	124, 126, 130, 131, 137, 140 ja 143–146 artikla
6 artiklan B kohta	—
7 artiklan A kohta	124, 126, 130, 131, 137, 140 ja 143–146 artikla
7 artiklan B kohta	—
8 artikla	124, 126, 136 ja 143–146 artikla
9 artikla	124, 126, 136 ja 143–146 artikla
10 artiklan 1–4 kohta	124, 126, 136 ja 143–146 artikla
10 artiklan 5–7 kohta	—
10 a artikla	—
11 artiklan 1 kohta	157 artikla
11 artiklan 2 ja 3 kohta	157, 159, 160 ja 143–146 artikla
11 artiklan 4 kohta	97 ja 101 artikla
11 artiklan 5 kohta	164 artikla
12 artiklan 1 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	257–259 artikla
12 artiklan 3 kohta	84, 90 ja 92 artikla, 93 artiklan c alakohta sekä 102 ja 106 artikla
12 artiklan 4 kohta	143–149 artikla ja 152–154 artikla
12 artiklan 5 kohta	—
12 artiklan 6 kohta	268 artikla
13 artiklan 1 kohta	136 artikla, 143–149 artikla ja 151 artikla
13 artiklan 2 kohta	95 ja 97 artikla sekä 98–101 artikla
14 artikla	31, 32 ja 33 artikla
15 artikla	36, 39, 40 ja 41 artikla
16 artikla	229 artiklan 1 kohta ja 234 artiklan 1 kohta
17 artiklan 1 kohta	229 artiklan 1 kohta
17 artiklan 2 kohta	229 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 230 ja 233 artikla
17 artiklan 3 kohta	230, 233 ja 234 artikla
17 artiklan 4 kohta	230 artikla
17 artiklan 5 ja 6 kohta	—
18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen rivi	237 artikla
18 artiklan 1 kohdan toinen ja neljäs rivi	—
18 artiklan 2 kohta	236 artiklan 3 kohta
19 artikla	234 ja 239 artikla

Direktiivi 92/65/ETY	Tämä asetus
20 artikla	229 artiklan 2 kohta ja 260–262 artikla
21 artikla	144 ja 146 artikla, 162 artiklan 4 ja 5 kohta sekä 209, 211 ja 213 artikla
22 artikla	—
23 artikla	140 ja 205 artikla
24 artikla	229 artiklan 1 kohdan d alakohta, 237 artikla ja 239 artiklan 2 kohta
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—

13. **Direktiivi 92/66/ETY**

Direktiivi 92/66/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18 artikla
4 artikla	53–56 artikla ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla
6 artikla	63 artikla
7 artikla	57 artikla ja 43 artiklan 2 kohdan d alakohta
8 artikla	55 ja 56 artikla
9 artiklan 1 kohta	64 artikla
9 artiklan 2–7 kohta	65–68 artikla
10 artikla	65, 66 ja 67 artikla
11 artikla	67 artiklan b alakohta sekä 68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
12 artikla	54 artikla, 61 artiklan 1 kohdan h alakohta ja 63 artiklan c alakohta
13 artikla	65 artiklan 2 kohta
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	46, 47 ja 69 artikla
17 artikla	47 artikla
18 artikla	65 artiklan 1 kohdan e alakohta, 67 artiklan a alakohta sekä 69 artikla

Direktiivi 92/66/ETY	Tämä asetus
19 artiklan 1–3 kohta	53–56 artikla ja 59 artikla
19 artiklan 4 kohta	57 artikla ja 60–63 artikla
19 artiklan 5 kohta	71 artiklan 2 kohta
20 artikla	—
21 artikla	43 ja 44 artikla
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—

14. **Direktiivi 92/118/ETY**

Direktiivi 92/118/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	166 ja 222 artikla, 227 artiklan c alakohdan iv alakohta ja 228 artikla
4 artiklan 1 kohta	166 ja 222 artikla, 227 artiklan c alakohdan iv alakohta ja 228 artikla
4 artiklan 2 kohta	—
5 artikla	166 ja 222 artikla
6 artikla	16 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan b alakohta
7 artiklan 1 kohta	—
7 artiklan 2 kohta	257–259 artikla
7 artiklan 3 ja 4 kohta	—
7 artiklan 5 kohta	268 artikla
8 artikla	—
9 artikla	229 ja 234 artikla
10 artiklan 1–4 ja 6 kohta	229, 234, 237 ja 239 artikla
10 artiklan 5 kohta	—
11 artikla	239 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohta
12 artikla	—
13 artikla	239 artiklan 2 kohdan c alakohdan i alakohta
14 artikla	—
15 artikla	—

Direktiivi 92/118/ETY	Tämä asetus
16 artikla	239 artiklan 2 kohdan c alakohdan v alakohta
17 artikla	—
18 artikla	—
19 artikla	—
20 artikla	—

15. **Direktiivi 92/119/ETY**

Direktiivi 92/119/ETY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18 artikla
4 artikla	53–57 artikla ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla
6 artikla	70 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
7 artikla	63 artikla
8 artikla	57 artikla ja 43 artiklan 2 kohdan d alakohta
9 artikla	55 ja 57 artikla
10 artikla	64 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
11 artikla	65–68 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
12 artikla	65–68 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
13 artikla	67 artiklan a alakohta
14 artikla	65 artiklan 2 kohta ja 71 artiklan 1 ja 3 kohta
15 artikla	—
16 artikla	63 artiklan b alakohta, 67 artiklan b alakohta sekä 68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
17 artikla	—
18 artikla	—
19 artikla	46, 47 ja 69 artikla
20 artikla	43 ja 44 artikla
21 artikla	—
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	—

Direktiivi 92/119/ETY	Tämä asetus
26 artikla	—
27 artikla	—
28 artikla	—

16. **Päätös 95/410/EY**

Päätös 95/410/EY	Tämä asetus
1 artikla	130–132 artikla ja 273 artikla
2 artikla	131 artiklan 1 kohdan c alakohta
3 artikla	143, 145 ja 146 artikla
4 artikla	—
5 artikla	—
6 artikla	—

17. **Direktiivi 2000/75/EY**

Direktiivi 2000/75/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	54 ja 55 artikla
4 artiklan 3 kohta	53 artikla
4 artiklan 4 kohta	56 artikla
4 artiklan 5 kohta	70 artikla
4 artiklan 6 kohta	59 artikla
5 artikla	46 ja 47 artikla
6 artikla	60–64 artikla, 71 artiklan 2 kohta sekä 69 artikla
7 artikla	57 artikla
8 artikla	64 ja 68 artikla sekä 71 artiklan 3 kohta
9 artikla	65, 67 ja 69 artikla sekä 71 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohta	65 ja 67 artikla
10 artiklan 2 kohta	46 ja 47 artikla
11 artikla	—
12 artikla	71 artiklan 3 kohta
13 artikla	71 artiklan 1 kohta
14 artikla	65 artiklan 2 kohta
15 artikla	—
16 artikla	—

Direktiivi 2000/75/EY	Tämä asetus
17 artikla	—
18 artikla	43 ja 44 artikla
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
23 artikla	—

18. **Asetus (EY) N:o 1760/2000**

Asetus (EY) N:o 1760/2000	Tämä asetus
1 artikla	108 artikla
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	108 artiklan 3 kohta ja 111 artikla
4 artikla	112 artiklan a alakohta sekä 118, 119 ja 120 artikla
4 a artikla	118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta
4 b artikla	118 artiklan 2 kohdan e alakohta
4 c artikla	118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta
4 d artikla	118 artiklan 1 kohdan a alakohta
5 artikla	109 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 118 artiklan 1 kohdan b alakohta
6 artikla	110 artiklan 1 kohdan b alakohta, 112 artiklan b alakohta ja 118 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 a artikla	110 artiklan 2 kohta
7 artiklan 1 kohta	102, 106 ja 107 artikla sekä 112 artiklan d alakohta
7 artiklan 2 kohta	118 artiklan 2 kohdan a alakohta
7 artiklan 3 ja 4 kohta	102 artiklan 3 kohta
7 artiklan 5 kohta	102 artiklan 4 kohta
7 artiklan 6 kohta	106 artikla
9 a artikla	11 artikla ja 13 artiklan 2 kohta
10 artiklan a–c alakohta	118, 119 ja 120 artikla
10 artiklan d ja e alakohta	—
10 artiklan f alakohta	270 artikla
11 artikla	—
12 artikla	—
13 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1760/2000	Tämä asetus
14 artikla	—
15 artikla	—
15 a artikla	—
22 artikla	—
22 a artikla	—
22 b artikla	—
23 artikla	—
23 a artikla	—
23 b artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	—

19. **Direktiivi 2001/89/EY**

Direktiivi 2001/89/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18, 19, 20 ja 23 artikla
4 artikla	54–56 artikla ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla ja 71 artiklan 2 ja 3 kohta
6 artikla	63 ja 71 artikla
7 artikla	62 ja 63 artikla, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 67 artikla
8 artikla	57 artikla
9 artikla	64 artikla
10 artikla	65–68 artikla
11 artikla	65–68 artikla
12 artikla	61 artiklan 1 kohdan f alakohta, 63 artiklan b alakohta, 65 artiklan 1 kohdan f alakohta, 67 artiklan b alakohta sekä 68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
13 artikla	61 artiklan 3 kohta, 63 artiklan d alakohta ja 68 artiklan 2 kohdan a ja c alakohta
14 artikla	62 ja 63 artikla
15 artikla	70 artikla
16 artikla	70 artikla ja 31–35 artikla

Direktiivi 2001/89/EY	Tämä asetus
17 artikla	16 artikla, 17 artiklan 2 kohta, 54 artiklan 2 ja 3 kohta, 58 artiklan 2 kohta, 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta, 63 artiklan c alakohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 67 artiklan c alakohta
18 artikla	16, 46, 47, 48 ja 52 artikla
19 artikla	65 artiklan 1 kohdan e alakohta sekä 67 ja 69 artikla
20 artikla	70 artikla
21 artikla	—
22 artikla	43 ja 44 artikla
23 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 44 artikla
24 artikla	—
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—
31 artikla	—
32 artikla	—

20. **Direktiivi 2002/60/EY**

Direktiivi 2002/60/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18, 19, 20 ja 23 artikla
4 artikla	54–56 artikla ja 59 artikla
5 artikla	60–63 artikla ja 71 artiklan 2 ja 3 kohta
6 artikla	63 ja 71 artikla
7 artikla	62 ja 63 artikla
8 artikla	57 artikla
9 artikla	64 artikla
10 artikla	65–68 artikla
11 artikla	65–68 artikla
12 artikla	61 artiklan 1 kohdan f alakohta, 63 artiklan b alakohta, 65 artiklan 1 kohdan f alakohta, 67 artiklan b alakohta ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohta

Direktiivi 2002/60/EY	Tämä asetus
13 artikla	61 artiklan 3 kohta, 63 artiklan d alakohta ja 68 artiklan 2 kohdan a ja c alakohta
14 artikla	62 ja 63 artikla
15 artikla	70 artikla
16 artikla	70 artikla ja 31–35 artikla
17 artiklan 1 kohta	61 artiklan 1 kohdan f alakohta, 63 artikla, 65 artiklan 1 kohdan f ja i alakohta sekä 67 artiklan a ja d alakohta
17 artiklan 2 ja 3 kohta	71 artiklan 2 ja 3 kohta
18 artikla	16 artikla, 17 artiklan 2 kohta, 54 artiklan 2 ja 3 kohta, 58 artiklan 2 kohta, 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta, 63 artiklan c alakohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 67 artiklan c alakohta
19 artikla	16, 46 ja 47 artikla
20 artikla	—
21 artikla	43 ja 44 artikla
22 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 44 artikla
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	—
26 artikla	—
27 artikla	—
28 artikla	—
29 artikla	—
30 artikla	—

21. **Direktiivi 2002/99/EY**

Direktiivi 2002/99/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	166 ja 222 artikla sekä 227 artiklan c alakohdan iv alakohta
4 artikla	65 artiklan 1 kohdan c, d, g, h ja i alakohta, 67, 166 ja 222 artikla sekä 227 artiklan c alakohdan iv alakohta ja 228 artiklan 1 kohdan d alakohta
5 artikla	167, 168, 223 ja 224 artikla sekä 227 artiklan d kohdan iii alakohta
6 artikla	—
7 artikla	234 artiklan 1 ja 2 kohta

Direktiivi 2002/99/EY	Tämä asetus
8 artikla	230, 231 ja 232 artikla
9 artikla	237 ja 238 artikla
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—

22. **Direktiivi 2003/85/EY**

Direktiivi 2003/85/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	18, 19, 20 ja 23 artikla
4 artikla	54–56 artikla
5 artikla	55 artiklan 1 kohdan d ja e alakohta ja 2 kohta
6 artikla	55 artiklan 1 kohdan f alakohdan i alakohta ja 2 kohta sekä 56 artiklan b alakohta
7 artikla	55 artiklan 1 kohdan f alakohdan ii alakohta
8 artikla	55 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 2 kohta
9 artikla	59 artikla
10 artikla	60, 61 ja 63 artikla
11 artikla	61 artiklan 1 kohdan f alakohta, 63 artiklan b alakohta, 65 artiklan 1 kohdan f alakohta, 67 artiklan b alakohta ja 68 artiklan 1 kohdan b alakohta
12 artikla	65 artiklan 1 kohdan d, h ja i alakohta sekä 67 artikla
13 artikla	57 artikla
14 artikla	61–63 artikla
15 artikla	61–63 artikla sekä 70 artikla ja 71 artiklan 2 kohta
16 artikla	61, 62 ja 63 artikla
17 artikla	71 artikla
18 artikla	61 ja 63 artikla
19 artikla	62 ja 63 artikla
20 artikla	71 artikla

Direktiivi 2003/85/EY	Tämä asetus
21 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta, 64 artikla, 65 artiklan 1 kohdan d, h ja i alakohta ja 2 kohta sekä 67 artikla
22 artikla	65–67 artikla
23 artikla	65–67 artikla
24 artikla	67 artikla ja 71 artiklan 1 kohta
25 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta sekä 67 artikla
26 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta sekä 67 ja 166 artikla
27 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta sekä 67 ja 166 artikla
28 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja d alakohdan iii alakohta sekä 67 artikla
29 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja d alakohdan ii alakohta sekä 67 artikla
30 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja d alakohdan ii ja iii alakohta sekä 67 artikla
31 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja d alakohdan ii alakohta sekä 67 artikla
32 artikla	65 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta sekä 67 artikla
33 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja d alakohdan ii alakohta sekä 67 artikla
34 artikla	67 artikla, 143 artiklan 2 kohta, 161 artiklan 2 kohta ja 167 artiklan 1 kohdan b alakohta
35 artikla	71 artiklan 1 ja 2 kohta
36 artikla	68 artikla
37 artikla	65–67 artikla
38 artikla	65–67 artikla
39 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta sekä 67 ja 166 artikla
40 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, d alakohdan i alakohta ja g, h ja i alakohta sekä 67 ja 166 artikla
41 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja d alakohdan ii alakohta sekä 67 artikla
42 artikla	65 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta sekä 67 artikla
43 artikla	71 artiklan 1 kohta
44 artikla	68 artikla
45 artikla	64, 67 ja 71 artikla
46 artikla	65 ja 67 artikla

Direktiivi 2003/85/EY	Tämä asetus
47 artikla	65 artiklan 1 kohdan h alakohta ja 67 artikla
48 artikla	66 artikla
49 artikla	16, 46 ja 47 artikla
50 artikla	46, 47 ja 69 artikla
51 artikla	47 ja 69 artikla
52 artikla	46 ja 47 artikla
53 artikla	46 ja 47 artikla
54 artikla	47, 65 ja 67 artikla sekä 69 artiklan 2 ja 3 kohta
55 artikla	47, 65 ja 67 artikla sekä 69 artiklan 2 ja 3 kohta
56 artikla	47 artikla, 67 artiklan c alakohta, 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 69 artiklan 2 ja 3 kohta
57 artikla	47 artikla, 67 artiklan c alakohta, 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 69 artiklan 2 ja 3 kohta
58 artikla	68 artikla
59 artikla	36, 38, 39, 40 ja 68 artikla
60 artikla	36, 38, 39, 40 ja 68 artikla
61 artikla	36, 38, 39, 40 ja 68 artikla
62 artikla	68 artikla
63 artikla	143 artiklan 2 kohta, 161 artiklan 2 kohta ja 167 artiklan 1 kohdan b alakohta
64 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta, 67 artikla, 69 artiklan 3 kohta ja 131 artikla
65 artikla	16 artikla
66 artikla	—
67 artikla	—
68 artikla	—
69 artikla	—
70 artikla	16 artikla
71 artikla	54 artiklan 2 ja 3 kohta, 58 artiklan 2 kohta, 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta, 63 artiklan c alakohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta, 67 artiklan c alakohta sekä 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 2 kohdan b alakohta
72 artikla	43 artikla
73 artikla	45 artikla
74 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta
75 artikla	44 artikla
76 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 44 artikla
77 artikla	44 artikla

Direktiivi 2003/85/EY	Tämä asetus
78 artikla	43 artiklan 2 kohdan d alakohta
79 artikla	52 artikla
80 artikla	48 ja 51 artikla
81 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
82 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
83 artikla	49 artikla
84 artikla	48 artiklan 3 kohta ja 50 artikla
85 artikla	70 ja 71 artikla
86 artikla	268 artikla
87 artikla	—
88 artikla	71 artiklan 3 kohta
89 artikla	—
90 artikla	—
91 artikla	—
92 artikla	—
93 artikla	—
94 artikla	—
95 artikla	—

23. **Asetus (EY) N:o 21/2004**

Asetus (EY) N:o 21/2004	Tämä asetus
1 artikla	108 artikla
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	108 artiklan 3 kohta
3 artiklan 2 kohta	111 artikla
4 artiklan 1 ja 2 kohta	113 artiklan a alakohta ja 118, 119 ja 120 artikla
4 artiklan 3 kohta	118 artiklan 2 kohdan a alakohta
4 artiklan 4 kohta	118 artiklan 2 kohdan e alakohta
4 artiklan 5–7 kohta	118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta
4 artiklan 8 kohta	111 artikla
4 artiklan 9 kohta	118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta
5 artikla	102, 106, 107 ja 111 artikla

Asetus (EY) N:o 21/2004	Tämä asetus
6 artikla	111 artiklan b alakohta, 113 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohta, 118 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta, 119 artikla sekä 120 artiklan 2 kohdan d alakohta
7 artikla	101 artikla
8 artiklan 1 kohta	109 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 118 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 artiklan 2 kohta	113 artiklan 1 kohdan c alakohta
8 artiklan 3–5 kohta	109 artikla ja 118 artiklan 1 kohdan b alakohta
9 artikla	118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta
10 artiklan 1 kohta	—
10 artiklan 2 kohta	120 artiklan 2 kohdan c alakohta
11 artikla	11 artikla ja 13 artiklan 2 kohta
12 artiklan 1 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	268 artikla
12 artiklan 4–7 kohta	—
13 artikla	—
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—

24. **Direktiivi 2004/68/EY**

Direktiivi 2004/68/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	229 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 231 artikla
3 artiklan 2 kohta	232 artiklan 1 kohta
4 artikla	230 artiklan 1 kohta
5 artikla	230 artiklan 1 ja 3 kohta sekä 231 artikla
6 artikla	234 ja 235 artikla
7 artikla	229 artiklan 2 kohta, 234 artiklan 2 kohdan a alakohta, 235 artikla ja 238 artiklan 1 kohdan e alakohta
8 artikla	234 artikla, 237 artiklan 4 kohdan a alakohta ja 239 artiklan 2 kohdan a alakohta
9 artikla	234 artiklan 2 kohta, 235 artikla ja 237 artiklan 4 kohdan a alakohta

Direktiivi 2004/68/EY	Tämä asetus
10 artikla	234 artiklan 2 kohta, 235 artikla ja 237 artiklan 4 kohdan a alakohta
11 artikla	229 artiklan 1 kohdan d alakohta sekä 237 ja 238 artikla
12 artikla	—
13 artikla	—
14 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artikla	—
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—

25. **Direktiivi 2005/94/EY**

Direktiivi 2005/94/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	10 artikla
4 artikla	26, 28 ja 29 artikla
5 artikla	18, 19, 20 ja 23 artikla
6 artikla	57 artikla
7 artikla	54–56 artikla
8 artikla	55 artiklan 2 kohta
9 artikla	59 artikla
10 artikla	55 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta sekä 56 artikla
11 artikla	61 ja 63 artikla
12 artikla	63 ja 71 artikla
13 artikla	61 ja 63 artikla
14 artikla	63 artiklan a alakohta
15 artikla	62 artikla ja 63 artiklan e alakohta
16 artikla	64 artikla
17 artikla	65–67 artikla
18 artikla	65 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä 67 artikla
19 artikla	65–67 artikla
20 artikla	65 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
21 artikla	65 artiklan 1 kohdan c ja i alakohta sekä 67 artikla

Direktiivi 2005/94/EY	Tämä asetus
22 artikla	65 artiklan 1 kohdan c ja i alakohta sekä 67 artikla
23 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
24 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
25 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
26 artikla	65 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 67 artikla
27 artikla	65 artiklan 1 kohdan d alakohdan ii alakohta ja 67 artikla
28 artikla	65 artiklan 1 kohdan f alakohta ja 67 artiklan b alakohta
29 artikla	68 artikla
30 artikla	65–67 artikla
31 artikla	68 artikla
32 artikla	65 ja 67 artikla sekä 71 artiklan 2 ja 3 kohta
33 artikla	67 artikla ja 71 artiklan 3 kohta
34 artikla	71 artikla
35 artikla	54 ja 61 artikla
36 artikla	61–63 artikla
37 artikla	61–63 artikla
38 artikla	61, 63, 65 ja 67 artikla
39 artikla	61 ja 63 artikla sekä 71 artiklan 2 kohta
40 artikla	61, 63 ja 71 artikla
41 artikla	61 ja 63 artikla sekä 71 artiklan 2 ja 3 kohta
42 artikla	62 artikla ja 63 artiklan e alakohta
43 artikla	64 artikla
44 artikla	65 ja 67 artikla
45 artikla	68 artikla
46 artikla	64 artiklan 4 kohta, 67 artikla sekä 71 artiklan 2 ja 3 kohta
47 artikla	54, 55, 61, 63 ja 71 artikla
48 artikla	68 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 2 kohdan a alakohta
49 artikla	61 artiklan 3 kohta ja 68 artikla
50 artikla	16 artikla, 54 artiklan 2 kohdan b ja c alakohta ja 3 kohta, 58 artiklan 2 kohta, 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta, 63 artiklan c alakohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta, 67 artiklan c alakohta sekä 68 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 2 kohdan b alakohta
51 artikla	—
52 artikla	46 ja 47 artikla

Direktiivi 2005/94/EY	Tämä asetus
53 artikla	69 artikla
54 artikla	47 artikla, 65 artiklan 1 kohdan e alakohta, 67 ja 69 artikla sekä 71 artiklan 3 kohta
55 artikla	47 artikla, 65 artiklan 1 kohdan e alakohta, 67 ja 69 artikla sekä 71 artiklan 3 kohta
56 artikla	46 ja 47 artikla
57 artikla	47 artikla
58 artikla	48–50 artikla
59 artikla	52 artikla
60 artikla	—
61 artikla	268 artikla
62 artikla	43 ja 44 artikla
63 artikla	—
64 artikla	—
65 artikla	—
66 artikla	—
67 artikla	—
68 artikla	—
69 artikla	—

26. **Direktiivi 2006/88/EY**

Direktiivi 2006/88/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	2 artikla ja 3 artiklan 2 kohta
3 artikla	4 artikla (osittain)
4 artiklan 1 kohta	172, 173, 176 ja 177 artikla
4 artiklan 2 kohta	179 artikla
4 artiklan 3 kohta	185 artiklan 2 kohta
4 artiklan 4 kohta	172, 173, 174 ja 175 artikla
4 artiklan 5 kohta	—
5 artikla	181 artikla
6 artikla	185 artikla
7 artikla	—
8 artikla	186, 187, 188 ja 189 artikla
9 artikla	181 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohta ja 2 ja 3 kohta
10 artikla	181 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 2 ja 3 kohta
11 artikla	191 ja 204 artikla

Direktiivi 2006/88/EY	Tämä asetus
12 artikla	191 artikla
13 artikla	192 artikla
14 artiklan 1 ja 2 kohta	208 ja 211 artikla
14 artiklan 3 ja 4 kohta	219 ja 220 artikla
15 artiklan 1 ja 2 kohta	196 ja 197 artikla
15 artiklan 3 kohta	193 artikla
15 artiklan 4 kohta	196, 197 ja 199 artikla
16 artikla	197 artikla
17 artikla	197 artikla
18 artikla	201 ja 202 artikla
19 artikla	201 ja 202 artikla
20 artikla	200 artikla
21 artikla	200, 203, 205 ja 226 artikla
22 artikla	229 artiklan 1 kohdan a alakohta
23 artikla	230 ja 231 artikla
24 artikla	229 artiklan 1 kohdan d alakohta ja 237 artikla
25 artikla	234, 237 ja 238 artikla
26 artikla	18 artikla
27 artikla	19 ja 20 artikla
28 artikla	53–55 artikla ja 72–74 artikla
29 artikla	57 artikla ja 77 artiklan 1 kohdan b alakohta
30 artikla	59 ja 78 artikla
31 artikla	—
32 artikla	60, 61, 62 ja 64 artikla
33 artikla	65–67 artikla
34 artikla	61 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta sekä 63 artikla
35 artikla	61 artiklan 3 kohta ja 63 artikla
36 artikla	—
37 artikla	68 artikla
38 artikla	77 ja 79 artikla sekä 80 artiklan 3 kohta
39 artikla	79 ja 80 artikla
40 artikla	81 artikla
41 artikla	257 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
42 artikla	71 artiklan 3 kohta
43 artikla	226 artikla

Direktiivi 2006/88/EY	Tämä asetus
44 artikla	27, 28, 31 ja 32 artikla
45 artikla	33 artikla
46 artikla	31 artiklan 2 kohta
47 artikla	43 ja 44 artikla
48 artikla	46 ja 47 artikla
49 artikla	36 artikla
50 artikla	36 ja 37 artikla
51 artikla	38 artikla
52 artikla	41 artikla
53 artikla	42 artikla
54 artikla	—
55 artikla	—
56 artikla	—
57 artiklan a alakohta	—
57 artiklan b alakohta	54 artiklan 2 kohdan c alakohta ja 3 kohta, 58 artikla, 61 artiklan 1 kohdan g ja h alakohta, 63 artiklan c alakohta, 65 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 67 artiklan c alakohta
57 artiklan c alakohta	—
58 artikla	—
59 artikla	38 artikla ja 185 artikla (osittain)
60 artikla	268 artikla
61 artikla	—
62 artikla	—
63 artikla	—
64 artikla	—
65 artikla	—
66 artikla	—
67 artikla	—

27. **Direktiivi 2008/71/EY**

Direktiivi 2008/71/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artiklan 1 kohta	101 ja 111 artikla

Direktiivi 2008/71/EY	Tämä asetus
3 artiklan 2 kohta	118 artiklan 2 kohta ja 119 artikla
4 artiklan 1 kohta	102, 107 ja 119 artikla
4 artiklan 2 kohta	102 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohta	115 artiklan a alakohta, 118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta sekä 120 artikla
5 artiklan 2 kohta	118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta
6 artiklan 1 kohta	115 artiklan a alakohta, 118 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohdan a alakohta sekä 120 artikla
6 artiklan 2 kohta	—
7 artikla	109 artiklan 1 kohdan c alakohta ja 2 kohta
8 artikla	118 artiklan 2 kohdan e alakohta
9 artikla	268 artikla
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artikla	—
13 artikla	—

28. **Direktiivi 2009/156/EY**

Direktiivi 2009/156/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	126 ja 139 artikla
4 artiklan 1 kohta	130 artikla ja 149 artiklan 3 kohta
4 artiklan 2 kohta	130 ja 131 artikla
4 artiklan 3 kohta	128 artikla
4 artiklan 4 kohta	114, 118 ja 120 artikla
4 artiklan 5 kohta	126 artiklan 1 kohdan b alakohta sekä 130 ja 131 artikla
4 artiklan 6 kohta	31–35 artikla
5 artikla	130 ja 131 artikla
6 artikla	130 ja 131 artikla sekä 144 artiklan 1 kohdan b alakohta
7 artiklan 1 kohta	126 artiklan 2 kohta ja 133 artikla
7 artiklan 2 kohta	131 ja 132 artikla
7 artiklan 3 kohta	130, 131 ja 132 artikla

Direktiivi 2009/156/EY	Tämä asetus
8 artikla	114 artiklan 1 kohdan c alakohta, 118 ja 120 artikla sekä 143–146 artikla
9 artikla	257–259 artikla (osittain)
10 artikla	—
11 artikla	—
12 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	229 artiklan 1 kohdan a alakohta sekä 230 ja 231 artikla
12 artiklan 4 kohta	234 artikla
12 artiklan 5 kohta	—
13 artikla	234 ja 235 artikla
14 artikla	234 artikla
15 artikla	234 artikla
16 artikla	234, 235 ja 237 artikla
17 artikla	234 artikla
18 artikla	—
19 artiklan a–c alakohta	234 ja 239 artikla
19 artiklan d alakohta	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—

29. **Direktiivi 2009/158/EY**

Direktiivi 2009/158/EY	Tämä asetus
1 artikla	—
2 artikla	4 artikla (osittain)
3 artikla	—
4 artikla	—
5 artikla	126, 130, 131, 159 ja 160 artikla
6 artikla	124, 126 ja 159 artikla
7 artikla	101 artikla
8 artikla	159 ja 160 artikla
9 artikla	130 ja 131 artikla
10 artikla	130 ja 131 artikla sekä 149 artiklan 3 ja 4 kohta
11 artikla	130 ja 131 artikla sekä 149 artiklan 3 ja 4 kohta
12 artikla	130 ja 131 artikla

Direktiivi 2009/158/EY	Tämä asetus
13 artikla	131 ja 273 artikla
14 artikla	131 artikla
15 artiklan 1 kohdan a alakohta	159 ja 160 artikla
15 artiklan 1 kohdan b–d alakohta	130 ja 131 artikla
15 artiklan 2 kohta	31–35 artikla ja 36 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	42 artikla
16 artikla	31–35 artikla
17 artikla	36, 39 ja 40 artikla
18 artikla	117 artikla, 118 artiklan 2 kohdan e alakohta, 122 artiklan 2 kohta, 124 ja 125 artikla, 126 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta, 132 artikla ja 157 artiklan 3 kohta
19 artikla	130 ja 131 artikla
20 artikla	143 artiklan 1 kohdan a alakohta, 144, 145, 149, 161 ja 162 artikla
21 artikla	139 artikla sekä 144 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
22 artikla	—
23 artikla	229 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 230 ja 231 artikla
24 artikla	234 artikla
25 artikla	234 artikla
26 artikla	237 artikla
27 artikla	—
28 artikla	234, 235 ja 236 artikla
29 artikla	234, 235 ja 239 artikla
30 artikla	234 artikla
31 artikla	257–259 artikla
32 artikla	—
33 artikla	—
34 artikla	—
35 artikla	—
36 artikla	—
37 artikla	—
38 artikla	—

30. **Asetus (EU) N:o 576/2013**

Asetus (EU) N:o 576/2013	Tämä asetus
1 artikla	—

Asetus (EU) N:o 576/2013	Tämä asetus
2 artikla	3 artiklan 5 ja 6 kohta sekä 244 artikla
3 artikla	4 artikla (osittain)
4 artikla	245 artiklan 1 kohta
5 artiklan 1 ja 2 kohta	246 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	—
5 artiklan 4 kohta	3 artiklan 4–6 kohta
5 artiklan 5 kohta	246 artiklan 3 kohta
5 artiklan 6 kohta	—
6 artikla	247 artikla sekä 252 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
7 artikla	252 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 4 kohdan d alakohta
8 artiklan 1 ja 3 kohta	252 artiklan 1 kohdan b ja d alakohta
8 artiklan 2 kohta	253 artiklan 1 kohdan b alakohta
9 artikla	248 artikla ja 252 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
10 artikla	249 artikla ja 252 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
11 artikla	252 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 4 kohdan d alakohta
12 artikla	252 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 4 kohdan d alakohta
13 artikla	252 artiklan 4 kohdan d alakohta ja 253 artiklan 1 kohdan d alakohta
14 artikla	250 artikla sekä 252 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
15 artikla	252 artiklan 4 kohta ja 253 artiklan 1 kohdan d alakohta
16 artikla	251 artikla
17 artikla	247 artiklan a alakohta ja 252 artiklan 1 kohdan a alakohta
18 artikla	252 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohta ja 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan iv alakohta ja 2 kohta
19 artikla	252 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 ja 3 kohta sekä 4 kohdan a, b ja c alakohta
20 artikla	253 artiklan 1 kohdan c alakohta
21 artikla	254 artiklan a alakohta sekä 255 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta
22 artikla	254 artiklan d alakohta
23 artikla	254 artiklan b alakohta
24 artikla	254 artiklan c alakohta
25 artikla	254 artiklan a alakohta ja 255 artiklan 1 kohta
26 artikla	254 artiklan d alakohta
27 artikla	254 artiklan c alakohta

Asetus (EU) N:o 576/2013	Tämä asetus
28 artikla	254 artiklan a alakohta ja 255 artiklan 2 kohdan a alakohta
29 artikla	254 artiklan d alakohta
30 artikla	254 artiklan a alakohta ja 255 artiklan 2 kohdan a alakohta
31 artikla	254 artiklan d alakohta
32 artikla	252 artiklan 4 kohdan e alakohta
33 artikla	—
34 artikla	—
35 artikla	—
36 artikla	257–262 artikla
37 artikla	256 artikla
38 artikla	—
39 artikla	—
40 artikla	—
41 artikla	—
42 artikla	268 artikla
43 artikla	—
44 artikla	—
45 artikla	—